

Országgyűlési Napló

*Jakab István, dr. Latorcai János,
Lezsák Sándor és Sneider Tamás*
elnöklete alatt

Jegyzők: *Gelencsér Attila, Hiszékeny Dezső,
Mirkóczki Ádám, dr. Szűcs Lajos*

Tárgyai	Hasáb
Az ülésnap megnyitása	25239
Az egyes adótörvények és más kapcsolódó törvények, valamint a Nemzeti Adó- és Vámhivatalról szóló 2010. évi CXXII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája.....	25239
Gelencsér Attila jegyző, a vita időkeretének ismertetése	25239
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője.....	25239
Felszólalók:	
Dr. Mengyi Roland , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	25245
Burány Sándor , az MSZP képviselőcsoportja részéről	25250
Dr. Hargitai János , a KDNP képviselőcsoportja részéről	25256
Szilágyi György , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	25261
Schmuck Erzsébet , az LMP képviselőcsoportja részéről	25267
Dunai Mónika (Fidesz)	25270
Tukacs István (MSZP)	25273
Z. Kárpát Dániel (Jobbik).....	25276
Schmuck Erzsébet (LMP)	25276
Dr. Józsa István (MSZP)	25277
Dunai Mónika (Fidesz)	25278
Bartos Mónika (Fidesz)	25278
Dr. Józsa István (MSZP)	25280
Gúr Nándor (MSZP)	25283
László Tamás (Fidesz)	25284
Gúr Nándor (MSZP)	25290
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár.....	25292
Dr. Józsa István (MSZP).....	25293
Witzmann Mihály (Fidesz).....	25294
Gúr Nándor (MSZP)	25298
Bodó Sándor (Fidesz).....	25298
Z. Kárpát Dániel (Jobbik).....	25301
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza.....	25307
A jövedéki adóról szóló törvényjavaslat általános vitája	25311
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője.....	25311
Felszólalók:	
Gelencsér Attila , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	25313
Dr. Józsa István , az MSZP képviselőcsoportja részéről	25315
Dr. Hargitai János , a KDNP képviselőcsoportja részéről	25318
Z. Kárpát Dániel , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	25320
Schmuck Erzsébet , az LMP képviselőcsoportja részéről	25323
Dr. Józsa István (MSZP)	25324
Dr. Szakács László (MSZP)	25325
Horváth Imre (MSZP).....	25328
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza.....	25329
Magyarország 2017. évi központi költségvetésének megalapozásáról szóló törvényjavaslat általános vitája.....	25332
Banai Péter Benő nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője.....	25332
Felszólalók:	
László Tamás , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	25339
Burány Sándor , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	25341
Dr. Hargitai János , a KDNP képviselőcsoportja részéről	25345
Z. Kárpát Dániel , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	25348
Schmuck Erzsébet , az LMP képviselőcsoportja részéről	25350
Ritter Imre , a Magyarországi nemzetiségek bizottságának előadója	25353
Dr. Józsa István (MSZP)	25358
Banai Péter Benő nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár	25359
Dunai Mónika (Fidesz)	25362

Dr. Palkovics László emberi erőforrás minisztériumi államtitkár	25365
Dr. Harangozó Tamás (MSZP)	25366
Dr. Szél Bernadett (LMP)	25368
Dr. Palkovics László emberi erőforrás minisztériumi államtitkár	25372
Dr. Aradszki András nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár	25373
Z. Kárpát Dániel (Jobbik)	25375
Dr. Schiffer András (LMP)	25376
Teleki László (MSZP)	25377
Banai Péter Benő nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár	25380
Dr. Schiffer András (LMP)	25382
Teleki László (MSZP)	25391
Dr. Józsa István (MSZP)	25392
Banai Péter Benő nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza	25397
A Magyarország 2016. évi központi költségvetéséről szóló 2015. évi C. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája	
	25400
Banai Péter Benő nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár	25400
Felszólalók:	
Szabolcs Attila , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	25404
Dr. Józsa István , az MSZP képviselőcsoportja részéről	25406
Dr. Hargitai János , a KDNP képviselőcsoportja részéről	25409
Z. Kárpát Dániel , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	25413
Schmuck Erzsébet , az LMP képviselőcsoportja részéről	25416
Ritter Imre , a Magyarországi nemzetiségek bizottságának előadója	25419
Dr. Józsa István (MSZP)	25423
Banai Péter Benő nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza	25425
Az ülésnap bezárása	25430

Az ülésen jelen voltak:

DÖMÖTÖR CSABA a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára, TUZSON BENCE államtitkár, DR. ARADSZKI ANDRÁS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, BANAI PÉTER BENŐ nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár, CSERESNYÉS PÉTER államtitkár, TÁLLAI ANDRÁS államtitkár, DR. PALKOVICS LÁSZLÓ emberi erőforrások minisztériumi államtitkár.

Az Országgyűlés tavaszi ülészakájának
26. ülésnapja
2016. május 13-án, pénteken
(8.04 óra - Elnök: Lezsák Sándor
Jegyzők: Gelencsér Attila és Mirkóczki Ádám)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Az Országgyűlés tavaszi ülészakájának 26. **ülésnapját megnyitom**. Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Gelencsér Attila és Mirkóczki Ádám jegyző urak lesznek segítségemre.

Köszöntöm kedves vendégeinket és mindazokat, akik figyelemmel kísérik munkánkat.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **az egyes adótörvények és más kapcsolódó törvények, valamint a Nemzeti Adó- és Vámhivatalról szóló 2010. évi CXXII. törvény módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/10537. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Tisztelt Országgyűlés! Emlékeztetem önöket, hogy az Országgyűlés az előterjesztés általános vitájának ötórás időkeretben történő tárgyalásáról döntött. Felkérem Gelencsér Attila jegyző urat, hogy ismertesse az időkeret felosztását.

GELENCSÉR ATTILA jegyző: Tisztelt Országgyűlés! Az ötórás időkeret megoszlása a következő: a Fidesz képviselőcsoportjának 103 perc, az MSZP képviselőcsoportjának 57 perc, a KDNP képviselőcsoportjának 47 perc, a Jobbik képviselőcsoportjának 51 perc, az LMP képviselőcsoportjának 31 perc, a független képviselőknek pedig 11 perc áll rendelkezésére.

ELNÖK: Köszönöm, jegyző úr. Tisztelt Országgyűlés! Elsőként megadom a szót Tállai András úrnak, a Nemzetgazdasági Minisztérium államtitkárnak, a napirendi pont előterjesztőjének, 30 perces időkeretben. Öné a szó, államtitkár úr.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt országgyűlési Képviselő Hölgyek és Urak! A kormány május 3-án nyújtotta be az Országgyűléshez az egyes adótörvények és más kapcsolódó törvények, valamint a Nemzeti Adó- és Vámhivatalról szóló 2010. évi CXXII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslatot.

Ez az önök előtt lévő, egyben a 2017. évi költségvetés megalapozását is szolgáló család- és vállalkozásbarát adócsomag négy fő alappilléren nyugszik. Egyrészt adócsökkentést hoz, másrészt csökkenti az adminisztratív terheket, harmadrészt támogatja a vállalkozásokat, és nem utolsósorban fehériti a gazdaságot.

Ezzel a könnyítések sorát tartalmazó adócsomaggal a 2010-ben megkezdett munkát folytatjuk. Azt a kiépített növekedésösztönző adórendszert erő-

sítjük, amely már évek óta a családok boldogulását segíti; szerepet vállal a munkahelyek megőrzésében és -teremtésében; mérsékli a kis- és középvállalkozások adóterheit; ösztönzi a vállalkozások fejlődését; javítja a beruházási kedvet.

Emellett folytatjuk azon nemzetközi szinten is elismert újszerű megoldások sorát, amelyeket a feketegazdaság elleni küzdelem érdekében hoztunk. Ennek eredményeként hazánkban látványosan javult az adóbeszedés hatékonysága, és kiugróan növekedtek az adóbevételek. Egyúttal erősítjük a kiszámíthatóságot; fenntartjuk az elmúlt évek alatt visszaszerzett hitelességünket; megszolgáljuk valamennyi család, munkavállaló, vállalkozó, befektető és beruházó bizalmát. Tesszük ezt a következetes adópolitikával, az egymást támogató és egymásra épülő döntésekkel, intézkedésekkel.

Tisztelt Ház! Jövőre is folytatódik az adócsökkentésre irányuló munka. Jelen javaslat több ponton farag a közterheken, tízmilliárdokat hagyva a lakosság zsebében. A baromfihús, a tojás és a friss tej általános forgalmi adója 5 százalékra mérséklődik, amivel a baromfihús esetében 18-20 milliárd forintról, a tojás esetében 10-11 milliárd forintról, a friss tej esetében pedig 4-5 milliárd forintról, együttesen tehát nagyjából 35 milliárd forintról mond le jövőre az állam, az állami költségvetés az emberek javára.

Az internetszolgáltatás és az éttermi étkezés áfájának 18 százalékra mérséklése pedig az internet esetében 12-13 milliárd forint, az éttermi étkezés esetében 8-9 milliárd forint, együttesen tehát körülbelül 20 milliárd forint kedvezményt jelent az emberek számára. Ez egy nyugdíjas házaspár esetében 15-20 ezer forintot, egy nagycsalád esetében 30-35 ezer forintot, egy kétgyermekes család esetében pedig, a személyijövedelemadó-kedvezményt is beleszámolva 80-85 ezer forintot jelent évente, csak ezen adótörvényi változások következtében.

Tisztelt Országgyűlés! Második alappillére az adminisztrációcsökkentés. Ennek keretében többek között automatikus, pótlékmentes részletfizetést kívánunk biztosítani több mint félmillió magánszemélynek. Az egyszerűsítésnek köszönhetően nem kell fizeteskönnyítési adatlapot tölteni. Elég egy egyszerű kérelem, amelyet akár az ügyfélszolgálaton szóban is meg lehet tenni. Az egyszerűsítés a legfeljebb 200 ezer forintra tartozó, nem áfaalany magánszemélyek részére biztosít maximum hathavi pótlékmentes részletet.

Az adócsomag a családok adminisztrációs terheit is csökkenti. Így például a családi kedvezményt érvényesítő magánszemélynek a kedvezmény érvényesítésére vonatkozó adóelőleg-nyilatkozatot nem kell a másik jogosult házastárs vagy szülő munkáltatójának is bemutatni, majd aláírni és lepecsételteni.

Tisztelt Országgyűlés! Az adócsomag harmadik pillére, hogy vállalkozási formától és mérettől függetlenül minden gazdálkodónak könnyítést biztosítunk. Az egyik leghangsúlyosabb vállalkozásbarát elem, a munkaerő-mobilitás elősegítése érdekében

kidolgozott intézkedéssorozat készült. A foglalkoztatás elősegítése érdekében kulcskérdés, hogy minden rendelkezésre álló eszközzel oldjuk a hazai társadalmi röghöz kötöttséget, támogassuk a munkaerő mozgását, mobilitását.

(8.10)

A nagyobb városokban szinte teljes a foglalkoztatottság, a kevésbé fejlett térségekben azonban még mutatkozik elmaradás, amelynek kezelésére több adópolitikai eszközt is életre hívunk a jelen adótörvény-javaslatlalt. Így a munkába járás adómentes költségtérítése 9 forint/kilométerről 15 forint/kilométerre emelkedik. A munkáltató által adómentesen adható mobilitási célú lakhatási támogatás mellett a társasági adóban is kedvezményes megítélés alá esnek a munkásszállás kialakításának és fenntartásának a kiadásai. Kiemelném továbbá az egyéni vállalkozók, valamint a kis- és középvállalkozások beruházását ösztönző személyijövedelemadó- és társaságiadó-kedvezmények módosítását, amelynek eredményeképpen 2017-től megszűnnek a kedvezmények érvényesítésére vonatkozó értékhatárbeli korlátok.

Tisztelt Ház! A katások sem maradnak ki a kedvező változásokból, hiszen jövőre nem kell a kisadózó vállalkozás bevételeinek tekinteni a költség fedeztetére vagy fejlesztési célra folyósított támogatásokat. Eddig ugyanis 6 millió forintos bevételi értékhatár felett ez pótlólagos adófizetési kötelezettséget eredményezett számukra.

A kivások is jobban járnak jövőre. A módosítással egymilliárd forinttal marad több náluk. A szabályok lényeges egyszerűsítése miatt az adókötelezettség a korábbinál kiszámíthatóbb és kedvezőbb lesz, ezért a vállalkozások még többen fognak élni ezzel, és választják ezt az egyszerűsített adózási módot. Az alkalmazotti létszám feltételeinek is több cég tud megfelelni a jövőben, hiszen a kiva az eddigi 25 fő helyett a jövőben az 50 fő foglalkoztatottig lesz választható.

Vonzóvá tesszük a hazai adórendszert a K+F központok Magyarországra telepítése és itt tartása érdekében. Azon cégek, amelyek jelentős számú kutatót alkalmaznak, és elsősorban vagy kizárólag K+F tevékenységet folytatnak Magyarországon, jellemzően alacsony nyereséggel működnek, így nem tudják kihasználni a társasági adóban nyújtott K+F kedvezményrendszert. E cégek számára lehetővé tesszük, hogy a társasági adóban fel nem használt K+F kedvezményük legfeljebb 50 százalékaival csökkenthessék az általuk foglalkoztatott kutatók után fizetendő szociális hozzájárulási adót. Ezért cserébe azt várjuk el tőlük, hogy segítsék a naprakész tudás megszerzését a fiatal szakembereink számára azzal, hogy gyakorlati helyet biztosítanak a magyar felsőoktatási intézmények hallgatóinak.

Csökkentjük a bankadót, egyúttal megszüntetjük a hitelintézeti járadékot is, amivel összesen

25 milliárd forinttal csökken a hitelintézeti szektor adóterhelése. Ezt annak érdekében tesszük, hogy ezen pénzügyi intézmények erősíteni tudják hitelezési aktivitásukat, és ezzel erősítsék a magyar gazdaságot, növeljék a magyar vállalkozások a finanszírozási képességüket.

Segítjük továbbá a tőzsdére lépést. Hamarabb kaphatnak megbízható adózási minősítést azok a részvénytársaságok, amelyek tőzsdére lépnek. Általános esetben három év problémamentes működés után kaphatnak a vállalkozások megbízható adózási minősítést a NAV-tól, amely különféle előnyöket biztosít számukra az adóeljárás során. A tőzsdére bevezetett, nyilvánosan működő részvénytársaságok azonban, amennyiben adójogi jogsértést nem követnek el, akár már a működésük első évében is megkaphatják e minősítést. Sőt, e cégek hamarabb kapják meg a visszajáró áfa összegét, és 2017. január 1-jétől az általános 45 nap helyett 30 napon belül, 2018. január 1-jétől pedig még kedvezőbbben.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az önök előtt lévő törvényjavaslat újra életre kelti a Karrier Híd-kedvezményt. A kedvezmény rendkívül kedvező és egyszerű. A lényege: egy évig a szociális hozzájárulási adó felét kell csak fizetni annak a munkáltatónak, aki közsférából érkezett munkavállalót foglalkoztat. Ez azt jelenti, hogy a foglalkoztató 12 hónapon keresztül 13,5 százalékos kedvezményt érvényesíthet az általa fizetendő szociális hozzájárulási adóból. A kedvezményt a közsférából, például a közalkalmazott, kormányzati szolgálati jogviszonyú, katonai jogviszonyú elbocsátottak után lehet igénybe venni.

Kibővítjük továbbá a munkahelyvédelmi akcióterv kedvezményeit is. Egyrészt a tartósan állást kereső személyek után érvényesíthető adókedvezmény alkalmazásában a tartósan álláskereső személyekre irányadó időtartam számítása során, amely szerint 275 napon belül legalább 183 napig álláskeresőként kell hogy nyilvántartott legyen a munkavállaló, a kedvezmény igénybevételehez a közfoglalkoztatásban történő részvétel időtartamát az eddigi szigorúbb szabályozással ellentétben a jövőben figyelembe lehet majd venni. Másrészt a pályakezdő 25 év alatti munkavállaló után is érvényesíthető adókedvezmény, a jövőben tehát ez is lehetővé válik.

Egyéb kedvezményeket is tartalmaz a terjedelmes törvényjavaslat; ezek közül kettőt szeretnék kiemelni. A társasági adóban a műemlék épületek felújításához kapcsolódó kedvezményrendszer majd' egymilliárd forintot fog a felújításban részt vevő vállalkozásoknál, cégeknél hagyni. A munkahelyi bölcsőde üzemeltetésével kapcsolatosan elszámolt költségeket elismert költségként minősíti a javaslat a társasági adó rendszerében, amellyel várhatóan egymilliárd forinttal maradhat több azoknál a vállalkozásoknál, amelyek segítik a munkavállalók gyermekeinek bölcsődei ellátását.

Tisztelt Országgyűlés! A feketegazdaság elleni küzdelemben nyolc év lemaradását kellett rövid úton ledolgozni, és az adatok szerint ez sikerült. Az online

pénztárgépek és az EKÁER sikerét a tisztességes kereskedők elismerése és más országok érdeklődése is bizonyítja.

A siker a költségvetés bevételi oldalán is számítható: 2014-ben 180-190 milliárd forintot hozott az Államkincstárnak, és a szisztéma tavaly is további mintegy 60-90 milliárdos többletet garantált az előző évhez képest.

A gazdaságfehérítés adócsomagja új eszközöket ad a NAV kezébe, hogy a költségvetési bevételek és a tisztességes adózók védelmében még hatékonyabban tudjon fellépni a csalárd adózókkal szemben. Az online pénztárgép és az EKÁER után jön az online számlázás, amely elsősorban a láncolatlan áfacsalókkal szemben lesz hatékony eszköz. A cél az, hogy a számlázó programokkal kiállított számlák esetében is valós időben álljon rendelkezésre információ, hasonlóan az adóhatósághoz már bekötött pénztárgépekhez.

(8.20)

Ez nagymértékben megnöveli az ellenőrzések célzottságát, ezáltal a hatékonyságát is. Ha a felállított új rendszereknek köszönhetően az adóhivatal már a csalás fázisában felderíti az adókülönbséget, akkor ez újabb tízmilliárdokban mérhető bevétel-növekedést jelenthet a költségvetésnek.

A feketegazdaság elleni küzdelemben a NAV munkáját 2017-től számos további intézkedés segíti. Így például jövőre a tételes áfanyilatkozat értékhatára 1 millió forintról 100 ezer forintra csökken, és az EKÁER módosításával is kiszűrhetővé válnak azok a túlpakolt kisteherautók, amelyeket csalárd módon utaztatnak adómentes árukkal az országban, hiszen ezeket nem kellett eddig az EKÁER rendszerben bejelenteni, a jövőben ezeket is be kell jelenteni. A reklámadó biztosítja azt, hogy hazánkban a gazdasági tevékenységet végző világcégek se mentesülhessenek a közteherfizetési kötelezettség alól. Nagyobb szigorot teremtünk a reklámadó-kötelezettség teljesítésének kikényszerítése érdekében, így jövőre új fokozatba léphet a magyar Google-adó, azaz a reklámadó. A módosítás történelmi lehetőségként biztosítja, hogy a hazánkban reklámtevékenységet végző, a teljes reklámporta legalább negyedét kitevő internetes reklámokból jórészt kihatósító világcégek kivégyék a részüket a magyar közteherfizetési kötelezettségből. Így például 10 millió forintos, többször ismételt, exponenciálisan növekvő bírsággal számolhat az a Magyarországon adózóként nem nyilvántartott reklámközvetítő, amely az adóhatósági felhívás ellenére sem tesz eleget bejelentési kötelezettségének. Szigorodnak a kapcsolt vállalkozások adóalap-megállapításának szabályai is, az immateriális jóságok adóalap-kedvezményei pedig igazodnak a nemzetközi elvárásokhoz.

Tisztelt Országgyűlés! Az önök előtt lévő javaslat egyik célja, hogy eleget tegyen Magyarország európai

uniós tagságából eredő jogharmonizációs kötelezettségének. Az Európai Unió 2014-ben fogadott el egy irányelv-módosítást, amellyel fokozni kívánja bizonyos nagyvállalatok átláthatóságát oly módon, hogy közben elkerüli azok adminisztratív terheinek indokolatlan növelését. Az irányelv-módosítás célja, hogy egyenlő versenyfeltételeket teremtsen, és növelje a vállalkozások sokszínűségét. Mindezen törekvések Magyarország számára is követendőek. A javaslat előkészítése során tapasztalt nagyfokú érdeklődés rámutatott arra, hogy a nem pénzügyi információk közzététele ma Magyarországon is igen fontos szereppel bírhat. Az irányelv átültetéséeként a javaslat többlet közzétételi kötelezettséget állapít meg a nagyméretű, közérdeklődésre számot tartó gazdálkodók számára a környezetvédelemmel, a szociális és foglalkoztatási kérdésekkel, az emberi jogok tiszteletben tartásával és a korrupció elleni küzdelemmel kapcsolatos nem pénzügyi információk tekintetében.

Tisztelt Ház! A javaslat abban a szellemben született meg, hogy az uniós előírásoknál a hazai szabályok ne legyenek szigorúbbak. A magyar kormány nem célja, hogy felesleges adminisztrációs terheket rójon a vállalkozásokra, ezért csupán az uniós szabályok által kötelezően közzéteendő információk bemutatását írja elő a vállalkozások számára. Hangsúlyozom továbbá, hogy a többlet közzétételi szabályok Magyarországon csak a legnagyobb méretű vállalkozásokat fogják érinteni a 2017. évtől.

Tisztelt Képviselők! A jövedéki adózást érintően két intézkedés említendő. Egyrészt 2016. szeptember 1-jétől megvalósul a gázolaj, a benzin és a petróleum jövedékiadó-mértékének a kőolaj világpiaci árához kötése. Az intézkedésnek köszönhetően csak abban az esetben emelkedik egyes üzemanyagok adómértéke, a gázolaj esetében 10 Ft/literrel, a benzin esetében 5 Ft/literrel, ha a kőolaj világpiaci ára egy meghatározott küszöbérték, az Országgyűlés döntésétől függően 40 vagy 50 amerikai dollár alá csökken, ha azonban emelkedik a világpiaci ár, az üzemanyag adómértéke visszaáll az azt megelőző szintre. Ily módon az adóintézkedés csak minimális hatást gyakorolhat az üzemanyagárakra, ráadásul az emelkedő adómértékkel arányosan nő a fuvarozók és a mezőgazdasági termelők által igénybe vehető adó-visszatérítés mértéke. A jövedéki adózást illetően másrészt három részletben, az uniós adóminimumokra tekintettel emelkedik a dohánygyártmányok adómértéke is. Ennek az emelésnek az első üteme 2016. szeptember 1-je, a második 2017. január 1-je lesz a törvényjavaslat szerint.

Tisztelt Országgyűlés! A javaslatcsomag tartalmazza a Nemzeti Adó- és Vámhivatal élet pályamodelljét is, amely az ott dolgozók jövedelmének jelentős emelését biztosítja. Idén júliustól átlagosan 30 százalékkal nő a NAV munkatársainak jövedelme. Az új előmeneteli rendszer a dolgozók megtartása mellett segíti a NAV szakmai és szervezeti átalakítását is. A kormány elkötelezett az állami tisztviselők jövedelmének emelése és az élet pályamodell kialakí-

tása mellett, amelyre a pedagógusoknál és a rendvédelmi dolgozóknál már sor került. A NAV esetében azon alkalmazottak, akik a törvény hatálya alá tartoznak, három lépésben összesen 50 százalékos jövedelememelésre számíthatnak, a munka törvénykönyve alá tartozó dolgozók pedig egyszeri 30 százalékos béremelést kaphatnak. Jelentősen átalakul az illetményrendszer is az adóhatóságnál az életpályamodellel tervezete szerint.

A törvényjavaslat a bonyolult, összetett pótlékrendszert átalakítja. Ha képviselőtársaim támogatják a javaslatot, meg fog szűnni például a vezetői, a vezetési és a gépjárművezetői pótlék, megmarad azonban az idegennyelv-tudás után járó, a készenléti vagy az éjszakai pótlék. Azokban a munkakörökben, ahol a NAV munkatársai nagyobb felelősséget és kockázatot vállalnak, bevezetjük a közszolgálati pótlékot, amelynek mértéke az illetményalap 50 százaléktól 650 százalékáig terjedhet. A 2016 júliusától tervezett emelés költsége 10 milliárd forint, emiatt azonban nem kellene az idej költségvetést módosítani, mert céltartalékként ez az összeg rendelkezésre áll, a további fedezetet pedig a 2017-es költségvetés teremti meg.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Úgy gondolom, hogy az önök előtt fekvő javaslatban foglalt intézkedések jelentős kedvezményeket jelentenek a magyar családok számára, jelentős kedvezményeket, támogatást jelentenek a magyar vállalkozások számára, ezáltal a gazdaság fejlődését fogják szolgálni, a magyar emberek, a magyar vállalkozások javát fogják szolgálni, amennyiben az Országgyűlés elfogadja a törvényjavaslatot. Erre kérem önöket. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek. Ezek első körében a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor, képviselőcsoportonként 20-20 perces időkeretben. Elsőként megadom a szót Mengyi Roland képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. MENGYI ROLAND, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A költségvetés után a második legfontosabb gazdasági tárgyú jogszabályok, a 2017. évi adótörvények fekszenek előttünk. Mindekelőtt szeretném hangsúlyozni annak jelentőségét, hogy az adótörvényeket a költségvetéssel együtt már ilyen korán tárgyalja az Országgyűlés. Ezt azért tehetjük meg, mert érezzük már annyira biztosnak és kiszámíthatónak a magyar gazdaság teljesítményét és az államháztartás működését, hogy megengedhesük magunknak az ilyen korai tervezést. Ezzel azt üzenjük a hazai és a nemzetközi gazdasági élet szereplőinek, hogy Magyarország a különféle bizonytalanságokkal övezett világunkban egy biztos pont, egy olyan hely, ahová érdemes befektetni, ahol lehet kiszámíthatóan tervezni.

Mielőtt rátérnék a 2017-es változtatásokra az adók területén, engedjék meg, hogy röviden összefoglaljam, hogy az elmúlt években milyen irányt követett az adópolitika, hogyan jutottunk el idáig.

(8.30)

2010 után a második Orbán-kormány a gazdasági lehetőségekhez mérten fokozatosan csökkentette a munkát terhelő adókat, majd később egyes forgalmi adókat is ott, ahol arra leginkább szükség volt. Emellett pedig a gyermekvállalást ösztönző, a családokat segítő adókedvezményeket vezetett be. 2010-ben egy olyan egykulcsos 16 százalékos személyi jövedelemadó bevezetése mellett tettük le a voksunkat, amely csökkentette a munkára rakódó terheket. Az egykulcsos szja és a családi adókedvezmény eredményeképpen 2011-ben 460 milliárd, 2012-ben 475 milliárd, 2013-ban csaknem 540 milliárd, 2014-ben közel 600 milliárd, 2015-ben pedig mintegy 660 milliárd forint maradhatott a családoknál.

A korábbi szja-rendszer megváltoztatása, az egykulcsos szja-rendszer, először a 16 százalékos, majd 2016-ban a 15 százalékos szja-kulcs bevezetésének köszönhetően, hat év alatt mintegy 3600 milliárd forintot hagyott az adófizető polgároknál, a magyar családoknál. 2016-ra tovább csökkent a személyi jövedelemadó mértéke, 16-ról 15 százalékra, ezzel 4 millió embernek 120 milliárd forinttal több maradt az asztalán. Két átlagkereső esetén egy család éves jövedelme több mint 56 ezer, két minimálbért kereső esetén pedig több mint 25 ezer forinttal nőtt.

A magyar modell másik fontos sajátossága, hogy az állam nem az emberek megadóztatásával, hanem a bankokra, illetve a multinacionális vállalatokra kivetett különadókkal hozta rendbe az államháztartást. Büszkék vagyunk a családi adórendszerre, amelyet a hazánkat sújtó kedvezőtlen demográfiai folyamatok ellensúlyozására is vezettünk be.

2016-tól 12 500 forintra nőtt a kétgyermekes családok gyermekenkénti adókedvezménye, majd az azt követő három évben összesen a duplájára növekszik. Az intézkedés hatására egy kétgyermekes család éves jövedelme akár 60 ezer forinttal is nőhet. Ne felejtjük el, hogy a családi adókedvezmény igénybevételével az elmúlt években mintegy 1,1 millió embernek csökkent az adója, ezen belül pedig több mint 300 ezer embernek egyáltalán nem kellett adót fizetnie.

2015-től a házasságkötési kedv növelése céljából elsőházások kedvezménye címen 24 hónapon át havi 5 ezer forinttal csökkenthető a fizetendő adó.

Ugyan az adófilozófia a munkát terhelő adók csökkentésének kedvezett, ám ahogy a gazdaság a felelősségteljes államháztartási politika következtében egyre jobban teljesített, lehetőség nyílt a célzott áfacskökkentésekre is azokon a területeken, ahol célzottan, egyértelműen az alapvető élelmiszeri vagy szükségleti cikkek árának csökkentését eredményezhette a tehermérés. 2011-től 5 százalékos ked-

vezményes adókulcs alá tartozik a könyv, bármely más fizikai adathordozón reprodukált formája a könyveknek, például hangos könyvek, illetve az úgynevezett élőzenei szolgáltatások. 2012-től 18 százalékos kedvezményes adókulcs alá tartoznak a zenés rendezvények működésének biztosítását szolgáló, kizárólagos beléptetést biztosító szolgáltatások. 2013-tól 5 százalékos kedvezményes adókulcs alá kerültek egyes gyógyászati segédeszközök. 2014. január 1-jétől az élő és a félsertés esetében bevezetésre került az 5 százalékos áfakulcs, a pozitív tapasztalatokból kiindulva 2015. január 1-jén 27 százalékról 5 százalékra csökkent a köztes terméknek minősülő nagytestű állatok - szarvasmarha, juh, kecske - és a vágott testek értékesítésére alkalmazandó áfakulcs.

Rendkívüli jelentőségű döntés volt a lakásértékesítés áfakulcsának 27-ről 5 százalékra történő csökkentése 2016. január 1-jéről. Emellett a lakásépítések adó-visszatérítési támogatása lehetővé tette, hogy a magyar családok kedvezőbb áron juthassanak jó minőségű új otthonhoz.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ezek az intézkedések egyesével is, önmagukban is egytől egyig jelentősek, és minden ilyen lépés mögött óriási munka áll, de ne feledjük, hogy ez elsősorban nem a kormánynak vagy az Országgyűlésnek köszönhető, hanem a magyar polgárok, a magyar emberek közös érdeme.

Ugyanakkor érdemes ezzel szemben egy rossz emlékfoszlány erejéig felidézni, hogy 2002-2010 között, amíg a szocialisták kormányoztak, mi is jellemezte az adópolitikát. Már rögtön 2003-ban elkezdtek fölemelték a társasági adót. Majd 2005-ben ugyanígy folytatták, eltörölték, illetve csökkentették a többgyermekes családok adókedvezményét. Csökkentették a társaságiadó-kedvezményt is a hátrányos kistérségekben működő vállalkozásoknál, és hangsúlyozom, mindezt egy baloldali kormány tette. A normál áfakulcsot a 2006-os választások előtt 25-ről 20 százalékra csökkentették ugyan, ám a választásokat követően eltörölték a kedvezményes 15 százalékos áfakulcsot, így számos termék ezáltal 20 százalékos áfakulcs alá került, de már 2009-ben mindezt a normál áfakulcs további 5 százalékos növelésével fejték meg.

Rövid emlékeztetfrissítés után engedjék meg, hogy rátérjek a jövő évi adótörvényekben található egyes legfontosabb intézkedésekre.

A törvényjavaslat értelmében a baromfihús, a tojás és a friss tej áfája 5 százalékra esik, valamint 18 százalékra mérséklődik az internetszolgáltatás és az éttermi étkezés áfája, aminek következtében legalább 55 milliárd forinttal marad több jövőre az embereknél. Több mint 350 ezer kétgyermekes családnál a havi adókedvezmény újabb 5 ezer forinttal, 30 ezer forinttal emelkedik, a kétgyermekes családoknál a tervezett áfacsökkentés és a személyijövedelemadó-kedvezmény növelése 80-85 ezer forintot hagyhat jövőre.

A magánszemélyek adótartozás esetén 200 ezer forintig automatikusan hathavi részletfizetést kap-

hatnak, csökken a végrehajtás elvülési ideje, ami az adóalanyok érdekeit szolgálja, hiszen amíg a NAV-nak négy éve van a végrehajtásra, a túlfizetést öt évig lehet visszaigényelni.

A munkaerő-mobilitás, amely rendkívül fontos hazánk gazdasága számára, a munkaerő-mobilitást ösztönöző intézkedéscsomaggal a vállalkozások és a munkavállalók összességében mintegy 9 milliárd forintot nyernek. Részben a gépkocsival történő munkába járás esetén az adómentes költségtérítés mértéke a mostani kilométerenkénti 9-ről 15 forintra emelkedik, részben pedig a munkásszállások kialakításának és fenntartásának kiadásai szintén kedvezményeket élveznek a társasági adóban.

A kis- és középvállalkozások körében 2017-től törésre kerülnek a beruházásösztönző személyijövedelemadó- és társaságiadó-kedvezmények értékhatárkorlátai. A változások a kisadózó vállalkozások tételes adóját választóknak is kedvezőek lesznek, hiszen jövőre nem kell a kisadózó vállalkozás bevételeinek tekinteni a megkapott támogatásokat. A kisvállalati adót választóknál jövőre egymilliárd forinttal maradhat több, ha a módosításokat elfogadja és támogatja a Ház. A KIVA az eddigi 25 helyett 50 foglalkoztatottig lehet majd választható.

A feketegazdaság elleni küzdelem jegyében jövőre a tételes áfanyilatkozat értékhatára egymillióról 100 ezer forintra csökken, az automata berendezéseket bekötik az adóhivatalhoz, az elektronikus közúti áruforgalom-ellenőrző rendszer módosításával pedig kiszűrhetőek lesznek a túlpakolt kisteherautókkal szállító kereskedők.

Szeptember 1-jétől a gázolaj, a benzin és a petroléum jövedékiadó-tartalmát a kőolaj világszintű árához kötné a javaslat. Amennyiben ez többletbevétel jelentene, ezt a hazai közutak, elsősorban az alsóbbrendű utak felújítására fordítanánk.

A dohánytermékekre 2017-től adójegy helyett zárjegy kerül, az e-cigaretta is bekerül a jövedéki termékek közé, és emelkedik a jövedéki adó mértéke is.

A magyar Google-adó biztosítja azt, hogy a hazánkban gazdasági tevékenységet végző világcégek sem mentesülhetnek a közteherfizetési, adófizetési kötelezettség alól. Az eszköz a reklámadó-kötelezettség teljesítésének kikényszerítésére szolgál. Így például 10 millió forintos, többször ismétlődő, exponenciálisan növekvő bírsággal számolhat az a Magyarországon adózóként nem nyilvántartott reklámközzétevő, amely az adóhatóság felhívása ellenére nem tesz eleget bejelentkezési kötelemének.

Most pedig kérem, engedjék meg, hogy a jövő évi tervek közül elsőként az éttermi áfa csökkentését emeljem ki.

(8.40)

Jelentős eredmény és nagyon fontos kormányzati döntés az, hogy 2017 januárjától 18, majd egy évvel később 5 százalékra csökken az étkezőhelyi

vendéglátásban az étel és a helyben készített, nem alkoholtartalmú italok forgalmára alkalmazandó áfakulcs.

A vendéglátóipar képviselői régóta szorgalmazták ezt a lépést. Eddig a magyar gazdaság teljesítő-képességét reálisan figyelembe véve ilyen adócsökkentést nem lehetett megvárni, most azonban jelentős lökést adhat az amúgy is munkaerőhiánnyal küzdő szektornak. Az intézkedés egyfelől lehetőséget teremtett a munkaerőhiány orvoslására, azaz arra, hogy a meglévő kollégákat béremeléssel megtartsák, és új, jól képzett dolgozókat szerződtethessenek. Az átlagos jövedelmek itt ugyanis mintegy 30 százalékkal maradnak el a nemzetgazdasági átlagtól. A könnyítés lehetőséget ad arra is, hogy az iparágban az épületeiket felújítsák, a műszaki állapotot javítsák, korszerűsítsék gépeiket, ezeket beszerezhessek, amelyek mind a vendégek korszerűbb, kényelmesebb és modernebb kiszolgálását is lehetővé teszik. Mindez lehetőséget ad arra is, hogy az ágazat számára kiírandó pályázatok önértékét is előteremtsek. Az áfacsökkentéssel az alapanyag-felhasználás is nőhet a vendéglátóhelyeken, azaz az intézkedés közvetve a mezőgazdaságban is érezhetően majd forgalomnövelő hatását.

Másodikként szeretném kiemelni az évi 100 milliárd forintos nagyságrendű albérletpiacot, amelyre szintén jótékony és frissítő, fehérítő hatással lesz a javaslat. Az intézkedések a munkáltatók számára kedvezőek, mert ők társaságiadó-kedvezményt is kaphatnak, amennyiben támogatják a mobilizációt, vagyis az adott munkahelytől távol élő munkavállalók lakhatását.

Szakértők szerint, ha a tervezett változások fokozzák majd a mobilizációt, akkor rövid és hosszabb távon egyaránt hatással lesz az albérletpiacra, élénkülést eredményezhet természetesen. A bérelt lakások piacának fehérítése mellett a távolabbi településeken lévő munkahelyválasztást is ösztönözheti az intézkedés.

A foglalkoztatás első két évében a minimálbér 40 százalékát fizetheti adómentesen a munkáltató lakhatási támogatásként, a következő két évben az igazolt bérleti díj negyedét, majd ötödik évben 15 százalékát adhatja. Ez pedig havi több tízezer forintos támogatást jelenthet minden egyes érintett munkavállaló számára.

A harmadik, amit szeretnék kiemelni, az az építési áfa 27-ről 5 százalékra történő csökkentése. Ez a csökkentés egyértelműen és határozottan kilendítheti az új lakások építésének piacát a holtpontról, és mindezt úgy, hogy az építési tevékenységre fehérítő hatást gyakorol.

A 2008-as szocialista válságot megelőző 20 évben az épített újlakás-szám évi 19 ezer és 55 ezer között ingadozott. A cél az lenne, hogy a mostani 8-9 ezer darabos szintről minél előbb elérje a 20 ezer darabos szintet az újlakás-építések száma.

Az alacsonyabb áfamérték hozzájárul az építési ágazat kifehérítéséhez. Amennyiben készül számla,

sokkal inkább lesznek, sőt kötelező írásbeli szerződésekkel lefedett teljesítésekkel élni, ez segítené az építkezőket a garanciális igényeik érvényesítésében is. Így közvetve hozzájárulna a számonkérhetőséghez és az építési minőség növeléséhez is.

Tisztelt Ház! Hosszasan sorolhatnám még a családokat, a vállalkozásokat segítő lépéseket és azok pozitív hatását az előttünk fekvő adótörvényben. De összességében azt gondolom, hogy egy jól megalapozott adótörvénycsomag fekszik előttünk, és a gazdaság, az életszínvonal emelkedésére pozitívan ható folyamatok folytatódhatnak a 2017-es adótörvényekkel, így kérem ehhez támogató szavazatukat. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Most megadom a szót Burány Sándor képviselő úrnak, a Magyar Szocialista Párt képviselőcsoportja vezérszónokának.

BURÁNY SÁNDOR, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Az adótörvények kapcsán az egyik legfontosabb kérdés, hogy az az adófilozófia, amely törvényjavaslatok formájában itt fekszik több törvényben is egyébként az Országgyűlés asztalán, mennyiben szolgálja az ország fejlődését, mennyire szolgálja a vállalkozások versenyképességének javítását, mennyiben szolidáris azokkal, akik az országban nehéz helyzetben vannak és rosszul élnek, és egyébként végül, de nem utolsósorban mennyiben járul hozzá a költségvetés bevételeihez.

Nos, ha a törvényjavaslatok egészét nézzük, akkor először is meg kell állapítanunk, hogy egyáltalán nem igaz az a szlogen, hogy az Orbán-kormány az adócsökkentések kormánya lenne, ennek pont az ellenkezője az igaz. Ha valamennyi adónemet nézzük és megnézzük, hogy egy évben a vállalkozásoktól a jövedelem hány százalékát szedi be a kormány, akkor az elmúlt években ez a tendencia sajnos azt mutatja, hogy összességében nő a vállalkozások és a társadalom adóterhelése, ahelyett, hogy csökkenne.

Ez úgy áll elő szinte minden évben az aktuális adócsökkentésekre és egyébként -emelésekre vonatkozó törvényjavaslatokkal, hogy a Fidesz kiválaszt egy-két adónemet, amiben hangzatos bejelentésekkel megtámogatva kihirdeti az adócsökkentést, de nem szívesen beszél az ezzel párhuzamosan benyújtott olyan tételekről, amelyek egyébként meg csendben, alattomosan, folyamatosan növelik a családok adóterheit.

Ezért van az a faramuci helyzet, hogy miközben önök mindig el tudják mondani egy-két adónemnél, hogy látványos csökkenés következik be, addig összességében az adóterhek növekednek, több tucat adófajtát vezettek be egyébként önök 2010 óta, amióta kormányoznak, és most is arról van szó, hogy csendben, alattomosan emelkednek, nem kis mértékben olyan adótételek, amelyek korábban kedvező

zöbök voltak annál, mint amit ez a törvényjavaslat tartalmaz.

Ha már a Fidesz vezérszónoka emlékezetfrissítésről beszélt, akkor tegyük teljessé ezt az emlékezetfrissítést, mert ugyanebben a hozzászólásban némi memóriazavarról tett a képviselő úr tanúságot, amikor a szocialista kormányzásról beszélt, és gálánsan megfedkezett néhány olyan tételről, amely cáfolta volna az állításait.

Kezdjük a személyi jövedelemadóval! Önök arról beszélnek, hogy a személyi jövedelemadót idén 15 százalékra csökkentették. Miért nem beszélnek arról, hogy kormányzásuk kezdetén a minimálbért keresők személyijövedelemadó-terheit nulláról 15 százalékra növelték? (Dr. Hargitai János: *Nagyon helyesen!*) Nem csökkentették, növelték!

Miért nem beszélnek arról, hogy ebben az országban a rendszerváltást követően csak szocialista kormányok alatt volt adómentes a minimálbér? Valahányszor jobboldali kormányok voltak, valahányszor Orbán Viktor kormányzott, mindig szinte az első intézkedések egyikébe tartozott, hogy a minimálbér adókedvezményét eltörölte, és növelte az alacsony keresetűek adóját. Most is ezt tették 2010-ben. Közben volt egy közbeszólás, hogy nagyon helyesen. Örülnek, ha ezt hozzászólásban is kifejtjené a képviselő úr, hogy mi az a sajátos szemlélet, ami miatt a Fidesz és koalíciós partnere egyszerűen utálják a minimálbért keresőket. Miért van az, hogy valahányszor kormányra kerülnek, a legelső - nem a második, nem a harmadik, nem a tizenkettedik, szinte a legelső - dolguk az, hogy növeljék a minimálbért keresők terheit?

Miért gondolják, hogy egy helyes adópolitika az, amelyben pont azok adóterheit növelik az országban, akik a legkevesebbet keresik? Egyszer már valaki magyarázza ezt meg, mert beszélnek önök katásokról, kivásokról meg családi adókedvezményről, minden olyan dolgról, ami az önök szívének kedves vagy amiről úgy gondolják, hogy ezen keresztül be lehet mutatni az adócsökkentések kormányának nagyszerű tetteit, de nem beszélnek soha arról, amikor adót emelnek, és soha egyetlen szóval nem voltak képesek megindokolni, hogy az elmúlt években, valahányszor kormányon voltak, következetesen, kivétel nélkül emelték az alacsony keresetűek adóját. (Tállai András: *A jövedelmet is.*) Miért, milyen filozófia áll emögött, hogy az alacsony keresetűek adóját növelni kell, erre egyetlen egyenes, egyetlen értelmes mondatot sem hallottunk. Államtitkár úr azt mondja, hogy közben a jövedelmet is növelik.

(8.50)

De őszintén szólva azt kellene megnézni, államtitkár úr, hogy a nettó jövedelem hogy változott. Mert ha a minimálbéresek nettó jövedelmét nézzük 2010 óta, akkor az a helyzet, államtitkár úr, hogy ha megnézi a Statisztikai Hivatal adatait, és ebből ki-

számolja, hogy a reálértékét megőrizte-e 2010-hez képest a nettó minimálbér - az, ami zsebben marad, tetszik tudni, nem az, ami befolyik adóként a kormányhoz -, akkor az történt, hogy a minimálbér ma Magyarországon kevesebbet ér, kisebb a vásárlóértéke, mint 2010-ben a kormányváltáskor volt. Pont azért, mert azt az adóemelkedést, azt a 15 százalékos adóemelkedést hosszú évek alatt sem tudta kompenzálni a bruttó bérek növekedése. Nagyon sajnálom, államtitkár úr és kedves fideszes képviselőtársak, de hát az embereket mégiscsak az érdekli, hogy a zsebben mennyi marad! A bruttó kedves a kormánynak, a bruttó bér, mert az valójában már az adókat is tartalmazza, de ez nem kedves a munkáltatónak, aki kifizeti ezeket az adóterheket, nem kedves a munkavállalónak, aki szintén kifizeti ezeket az adóterheket.

A minimálbér vonatkozásában az elmúlt években, az elmúlt hat évben az történt, hogy önök megemelték a vállalkozások bérköltségeit, megemelték a munkavállalók adóterheit, ennek következtében a minimálbér mai értéke kevesebb, mint 2010-ben volt. Egyetlenegy dolog változott: a minimálbéresek adóján keresztül többletbevétel folyt be az államkasszába. Fontos a költségvetési egyensúly, de amikor annak a megteremtésén fáradozik a kormány és a Fidesz, akkor nem azok adóemelésével kell ezt a kérdést megoldani, akik egyébként a legkevesebbet keresik az országban.

Egyébként ennek az adópolitikának szomorú következményei vannak. Pont ennek az adópolitikának az egyik szomorú következménye az, hogy a dolgozói szegénység növekszik az országban. Egészen konkrétan ez alatt azt értjük, hogy ma már azok az emberek is a létminimum alatt élnek, ahol egyébként van kereső a családban, adott esetben mindkét felnőtt keres és jövedelemmel rendelkezik a családban, csak éppen keveset keresnek, mondjuk, minimálbért keresnek, és azt tapasztalják, hogy egyre kevésbé lehet ebből megélni.

A másik szomorú következménye ennek az adó- és bérpolitikának pedig a kivándorlás növekedése, mert sok egyéb motiváció is van természetesen, de egy durva különbség van: bárhova megy egy magyar munkavállaló Nyugat-Európában, azt tapasztalja, hogy ha van állása és az ottani viszonyok szerinti minimálbért keresi, akkor abból meg lehet élni. Bárhol vállal munkát Magyarországon egy fiatal vagy egy középkorú házaspár és minimálbért keres, akkor pedig azt tapasztalja, hogy ebből a minimálbérből Magyarországon nem lehet élni, nem lehet megélni. Mert amíg Nyugaton a minimálbér lehetővé teszi, hogy egy szerény lakást béreljen egy család belőle, addig Magyarországon a minimálbérből ez egészen egyszerűen nem gazdálkodható ki. Ez a döntő oka annak, hogy családok százezrei, fiatalok százezrei döntöttek úgy, hogy Nyugaton próbálnak szerencsét és ott élnek meg, mert ott még a relatíve ottani viszonyok szerinti alacsony keresetektől is meg tudnak élni, amíg Magyarországon nem. A másik szomorú és tragikus következménye az itthon maradtot-

tak számára pedig az, hogy a dolgozói szegénység pedig növekszik.

Ha már emlékezetfrissítés, mert fideszes képviselőtársam említette a családi adókedvezményeket, hogy az egy baloldali kormányzás alatt miért csökkent. Egy dolgot elfelejtett hozzátenni képviselőtársam, hogy ezzel párhuzamosan meg a családi pótlék nőtt, éppen azért, mert baloldali kormány volt. A baloldali meg a jobboldali kormányok közötti gondolkodásbeli különbség egyik legfontosabb eleme az, hogy amikor önök családról beszélnek, mindig csak a családok egy részére gondolnak. Ha kicsit korrekten fogalmazznak, akkor hozzátesszük, hogy azokra a családokra gondolnak szinte kizárólag, ahol van munkajövedelem, de ha őszinték lennének és olvasnák a statisztikai adatokat, akkor valójában az a helyzet, hogy önök elsősorban azokon a családokon segítenek, ahol magas a jövedelem a családban, ahol érvényesíteni lehet maradéktalanul az adókedvezményeket. Az elmúlt évi családi adókedvezményeket vizsgálva szinte az összes szociológiai elemzés azt állapította meg, hogy a támogatás túlnyomó része a jó jövedelemmel, a magas jövedelemmel rendelkező családokhoz ment. Tehát egyfelől még az előbb beszéltem arról, hogy a minimálbéresek esetében hogyan emelik meg önök az adójukat, teljesen érthetetlen módon és büntető jelleggel, addig a családi adókedvezmények esetében pedig azt tapasztaljuk, hogy ezeknek a kedvezményeknek a nagy része minden felmérés szerint a vagyonos családok zsebében landol.

A családi pótlék: pont ez a fontos különbség a baloldali és a jobboldali gondolkodás között, hogy a baloldali politikusok számára az összes család fontos, képviselőtársam, önöknek meg nem. Ugyanis a családi pótlékot jövedelemtől függetlenül minden család megkapja, amíg az adókedvezményeket azok a családok vehetik csak igénybe, ahol van munkajövedelem, és az Magyarországon sajnos a családok egy részéről nem mondható el. Ha önök megnézik a baloldali kormányok idején az adókedvezményeket és a családi pótlék rendszerét együtt, amit így családtámogatásnak nevezhetnénk, akkor bizony azt kapnánk, hogy ezek a támogatások nagyobb összeget értek el egy család esetében, és egészen biztosan sokkal nagyobb összeget értek el az alacsony jövedelmű családok esetében, a jövedelemmel nem rendelkező családok esetében, mint az önök kormányzása alatt. Ha már az emlékezetfrissítésnél tartunk, akkor ezt azért el kellett mondanom.

Nézzük a beterveztett törvényjavaslat alapvető élelmiszereket érintő részét! Egyrészt akár örvendezhetnénk azon is, de jó, ne tegyük ezt ilyen feltételes módba, örvendezzünk azon, hogy legalább a Fidesz részben elfogadta a szocialisták és más ellenzéki pártok korábbi javaslatait arra nézve, hogy az alapvető élelmiszerek áfáját csökkentsük. Korábban is abból indultunk ki, hogy ha már egyszer ez a helyzet az alacsony keresetűek esetében, ahogy az előbb ezt elmondtam, akkor nézzük meg az összes olyan lehetőséget, amivel ezeken a terheken valamelyest enyhí-

teni lehet. Az egyik ilyen eszköz igenis az alapvető élelmiszerek áfájának csökkentése. A törvényjavaslat örvendetes módon ebbe az irányba elmozdul, és ebből a szempontból örülünk annak, hogy legalább részben, ha nem is teljes mértékben a javaslatainkat megfogadták. Változatlanul szorgalmazzuk ugyanakkor, hogy a csökkentés valamennyi alapvető élelmiszere terjedjen ki, ne csak néhány kiválasztott termékre.

Mert máris itt egy ellentmondás, hogy a tej esetében, amely kétségtelenül egy alapvető élelmiszernek számít, önök a friss tej áfáját csökkentették, de a boltokba kerülő termék áfáját azonban változatlanul hagyták. Az ugyan előrelépés, hogy a termelők versenyképességét ezzel kétségtelenül javítják, viszont a bolti árakhoz érdemben nem járul olyan mértékben hozzá, mint ha a végtermék áfáját is csökkentették volna ugyanilyen mértékben, úgy, ahogy egyébként a Szocialista Párt korábban és más ellenzéki pártok javasolták. Magyarán, tettek egy bátortalan lépést előre, de ez felemásra sikeredett. Mi ezt keveselljük. Változatlanul úgy gondoljuk, hogy a cél nem lehet kevesebb, mint az összes alapvető élelmiszer áfájának csökkentése. Erre nézve többször is adtunk be kidolgozott javaslatokat. Tessenek ezeket jó szívvvel olvasgatni és tanulmányozni!

További ellentmondás az áfacsökkentés javaslatban, elhangzott a hozzászólásokban, hogy az étkezőhelyi vendéglátásban az ételek és nem alkoholtartalmú italok áfája csökkenni fog a következő évben. Teljesen érthetetlen, hogy ezt az áfacsökkentést a menzára miért nem terjesztik ki. Hogy van az, hogy a vendéglátóiparnak kedvében járnak - ez egyébként nem egy ördögtől való gondolat, ezt önmagában nem bírálunk -, de a diákok étkeztetése tekintetében ezt a kedvezményt nem akarják megadni? Ez teljesen érthetetlen. Miért nem terjesztik ki az áfacsökkentést azokra az élelmiszerekre, amelyeket kiszállítanak a különböző menzákra, a gyermekétkeztetésen belül, a diákétkeztetésen belül kerül felhasználásra, és ott egyébként szintén egy árcsökkentést jelenthetne, ezzel is csökkentve azoknak a terheit, akik számára egyre elviselhetlenebb az élet Magyarországon. Tehát itt további ötleteink lennének még. Egy kis bátorságot vehetnének. Ne álljanak meg félúton, ahol áfacsökkentésbe kezdtek, ott következetesen ezt vigyék végig valamennyi termékre, és egyébként ha már egy terméknel a vendéglátásban csökkentik az áfát, terjesszék ki ugyanezeket az adócsökkentéseket a menzai kajára is.

Nem lehet egypár szó erejéig nem érinteni a jövedéki adókat. Erről természetesen a következő napirendnél részletesen lesz szó. Itt összefüggésben csak annyi, hogy ott azért nagyon komoly adóemelések vannak elrejtve elsősorban a cigaretta esetében. Adott esetben akár 400 forinttal is emelkedhet egy doboz cigaretta ára.

Részletesen ki fogjuk fejteni, de tulajdonképpen amit jövedéki adó címen előterjesztettek az üzemanyagok árára vonatkozóan, az még a hárszabályi

követelményeknek sem felel meg, de erről a következő napirendi pontban részletesen.

(9.00)

Tagadhatatlan tény, hogy volt, ahol viszont igenis nagyon bátrak voltak önök; bár őszintén szólva, ha az ember újságot olvas, akkor majdnem mindig ki lehet számítani, hogy utána a kormány milyen törvényjavaslattal kedveskedik a társadalomnak és a parlamentnek. Az elmúlt hetekben bőséggel olvastuk a híreket, a kormányhoz, személyesen a miniszterelnökhöz közel álló személyek hol milyen kastélyokat vásároltak az országban. Ennyire kiszámíthatóan, képviselőtársaim, azért nem kellene működniük. Ha az ember néhány hétig tanulmányozza - nem feltétlenül nagy örömmel - azokat a híreket, hogyan gazdagodik megint a miniszterelnökhöz személyesen, akár családirag is köthető elit, akkor máris, néhány hét múlva jön egy törvényjavaslat, amely ezt adókedvezményekkel még jól meg is támogatja, és nem kis mértékben. Nem kis mértékben, hölgyeim és uraim!

Ha kastélyfelújításra vállalkozik egy cégcsoport, akkor egészen elképesztő, akár 32 milliárd forintos adócsökkentésben, adókedvezményben is részesülhet. Ha egyetlen vállalkozás, mondjuk, a kastélyok tucatját újítja fel az országban, matematikailag az önök által beterjesztett törvényjavaslat szerint akár 32 milliárdos adókedvezményben is részesülhet. Csak itt az arányokról: a már említett jövedékadóemelés kapcsán 20 milliárdos többletbevételt vár a kormány, különböző tételeknél kimutatható, hogy az áfacsökkentés - éppen államtitkár úr elmondása szerint - mintegy 55 milliárdos tétel jelent a költségvetésben. Tehát miközben önök látszólag ilyen nagylelkűen az áfacsökkentésben 55 milliárdot a társadalomnál hagynak, ezzel szinte megegyező összegeket fizetnek ki majd adókedvezmény formájában azoknak a vállalkozóknak a zsebébe, akik kastélyfelújítási programban jeleskednek Magyarországon, néhány héttel azt követően, hogy az ember olvashatta a napi sajtóban, hogy a fideszes elit már megint, már megint, már megint és már megint kastélyokat vásárol. Azért ennyire direkt összefüggéseket nem kellene találni!

Most tényleg már csak az a kérdés vetődött fel, hogy Mészáros Lőrinc cége, Garancsi István cége vagy valaki más, aki a miniszterelnökhöz köthető, az lesz ennek a törvényjavaslatnak a nyertese. Azért ennél egy kicsit szemérmesebben kéne csinálni. Ez már tényleg gátlástalan, komolyan mondom! Önök a kastélyfelújítást annyira fontosnak tartják azt követően, hogy néhányan kastélyra tettek szert a fideszes elitben, hogy olyan mértékű adókedvezményeket tudnak adni egyetlenegy vállalkozásnak, ami simán összevethető más adócsökkentések összes évi bevételével vagy bevételkiesésével. Egészen elképesztő!

Azt én megfontolásra ajánlanám fideszes képviselőtársamnak, mert pontosan tudom, hogy akik a

konzervatív patkóban ülnek az Országházban, azok túlnyomó többségének nincs kastélya, azok túlnyomó többsége nem rendelkezik olyan vállalkozással, ami érdekelt lehet kastélyfelújításban. Meddig fogják önök szavazataikkal támogatni, hogy a saját szűk elitjük ilyen szemérmetlen módon élvezze az önök szavazatának következményeit? Ezen azért előbb vagy utóbb el kéne gondolkodni. Így vagy úgy tettes-társak közvetve, és ez a jobbik eset még. Ezt én az önök helyében megfontolnám.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Az előttünk lévő adócsomag, ahogy az előbb említettem, összességében nem az adócsökkentések kormánya szlogent igazolja, ezzel pont ellentétben. Az előttünk lévő adócsomag összességében változatlanul hagyja vagy növeli az alacsony keresetűek terheit, miközben jelentősen csökkenti a magas jövedelműek terheit. Ez a politikai irány elfogadhatatlan. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Dr. Vas Imre: Taps, taps! - Tukacs István tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Most megadom a szót Hargitai János képviselő úrnak, a Kereszténydemokrata Néppárt képviselőcsoportja vezetőjének. Öné a szó.

DR. HARGITAI JÁNOS, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tényleg mosolyog az ember, amikor Burány képviselő úr felszólalását hallgatja, mert be kell bizonyítani mindenáron a fehérről, hogy fekete, és ez láthatólag nagyon nehezen megy ennek az adócsomagnak az esetében.

Én voltam az, aki udvariatlanul közbeszóltam, amikor a minimálbér adóztatása kapcsán hosszasan ecsetelte a baloldali kormány álláspontját. Ezt azért tudta megtenni az én közbeszólásom mellett is, mert Mengyi Roland képviselőtársam azt az adófilozófiai váltást, amit ez a kormány végrehajtott az önök adópolitikájával szemben, ő ezt hosszasán elemezte. Helyeslem ezt a visszatekintést, amit a képviselő úr tett, ezért már nekem ezt nem kell megtennem, különben megtettem volna.

Képviselő úr, Burány képviselő úr, az számunkra nyilvánvaló volt, hogy az az adópolitika, amivel önök csődbe vitték az országot úgy 2008 körül, akkor, amikor csak egy IMF-es, európai uniós hitelcsomaggal lehetett megmenteni az országot a teljes összeomlástól, tehát azt a gazdaságpolitikát szolgáló adópolitikát nyilvánvalóan nem lehetett folytatni, mert ha azt folytattuk volna, akkor ma is a túlzottdeficit-eljárás hatása alatt lennénk, és ugyanolyan lehetetlen helyzetben lenne az ország gazdasága és a költségvetése, mint ahogy önök ezt hátrahagyták nekünk. Nem itt tartunk, hála istennek! Azt a romhalmazt, amit önök az Orbán-kormányra hagytak, azt már részben, nagyrészt sikerült, ha úgy tesszük, eltakarítani - már bocsánat ezekért a kifejezésekért -, ezért van meg most már a lehetőség arra, hogy ténylegesen adókat is csökkentsünk.

Ön fölsorolja azt is és kritizálja, hogy hogyan tettük ezt, mondjuk, az áfatörvény esetében, és akkor, amikor a 20. percben megteszi az összefoglalóját, akkor minderről elfeledkezik, és azt mondja, hogy nem is történik érdemben adócsökkentés, meg ami történik, az a nagyoknak való kedvezést jelent, és ezt egy tétellel próbálja igazolni, a kastélyokat érintő felújítással, ami, megjegyzem, műemlékeket jelent.

Ezzel az ország tele van, itt a főváros is tele van műemlékekkel, ha én Pécsre, a megyeszékhelyre megyek, műemlékek garmadáját látom, és azok, akik műemlékekben élnek vagy tulajdonolják ezeket a műemlékeket, és egyszerűen a városban sétálók is abban érdekeltek, hogy ezek a nagyon nagy értékű műemlék épületek felújuljanak. Nyilvánvalóan akkor tud ez megtörténni, ha már a kormány megteremtí a feltételeit annak, hogy ösztönözze ezeket a beruházásokat. Ezt kihegyezi ön egy-két emberre meg fideszes elite; nyilvánvalóan ez egy olyan fokú demagógia, amit azért nehéz elhithetni az országgal. Abban igaz van, hogy sokunknak nincs kastélya meg valószínű, nem is lesz, mert nem törekszünk kastélyok vásárlására, de azt én helyeslem, hogy az ország műemlékvagyton-felújítását ösztönzi a kormány adópolitikai eszközökkel is.

Mielőtt az érdemi mondandómra rátérnék, mert ez végül is a most betervezett adócsomag, ha már voltam olyan udvariatlan és a minimálbér kapcsán közbeszóltam, akkor hadd szóljak erről néhány kérdést. Nyilván azt már mondtam, hogy szakítanunk kellett a mi felfogásunk szerint azzal az adópolitikával, amit önök folytattak, mert egyszerűen szólva, egy kollektív hazugságra épült az az adópolitika. Mi jellemezte az önök adópolitikáját? Magyarországon kevesen fizettek személyi jövedelemadót, akik megfizettek, azoknak is nagyon meghatározó része minimálbéres jövedelmű volt, azaz nem fizetett semmit. Azok, akik fizetni tudtak volna, azok is tudtak manipulálni a gazdaság világában és az embereiket minimálbérré jelentették be, és esetleg zsebbe fizették őket. Az egész ország ezt a kollektív hazugságot játszotta, ezt önök jól tudják, és ez a kollektív hazugság vezetett oda, hogy tönkre is ment az ország.

Mi azt mondtuk: közterheket fizetni, ha valaki erre képes, azt tennie kell, mert az rangot jelent, az polgár, aki közterheket fizet. Mindenki fizessen közterheket, a minimálbéres csak a minimálbérenek megfelelő mértékben, a jól kereső a jól kereső jövedelmének megfelelő mértékben fizessen közterheket.

(9.10)

Ezt a filozófiai váltást, ami már nem a hazugságra épít - egyébként ennek az alkotmányos megalapozását is levezethetném itt önnek, de nem kell, mert ön ismeri az alkotmány erre vonatkozó szabályait -, mi helyeseljük. Nincs egyébként az önök környezetében olyan gazdaságpolitikához értő szakember, aki

ezt kritizálná. Ön képviselőként itt a parlamentben demagóg módon megteszi, de valójában tudja jól, hogy ez a filozófiai váltás, amit itt megtettünk, helyes. És persze, ahogy az államtitkár úr említette önnek, amikor erről beszélt, jelentősen emeltük is a minimálbért. Ha a polgári kormány viszi az országot, akkor ez is jellemző erre az országra, hogy emeljük a minimálbéreket, sokkal nagyobb mértékben, mint ahogy azt önök tették.

De térjünk rá végül is erre az adócsomagra, mert azt gondolom, az az állítás, amit mondunk, hogy ennek a ciklusnak valószínűleg a legfontosabb adótörvénye van előttünk, sok szempontból igazolható, ezt már a költségvetés kapcsán is elmondtuk. Következetes gazdaságpolitika és költségvetési politika eredménye az, hogy ma már az ország van abban a helyzetben, hogy bizonyos könnyítéseket tud megtenni az adótörvények terén is, és ez nem keveseket meg nem a fideszes elitet érinti előnyösen, ez mindenkit előnyösen érint. Ez az első, azt gondolom, amit le kell szögeznünk, és ez akkor is igaz - gazdasági lapokat tudnék itt idézni, kigyűjtöttem -, ha hatalmas adóemelésekről beszél az adócsomag kapcsán. Ezeket a hatalmas adóemeléseket nyilvánvalóan ebben fellelni nem lehet, az viszont igaz, hogy nagyon jelentős adókönyvitésekkel fog találkozni 2017-ben mindaz, aki ebben az országban él.

Azokat a pilléreket, amelyeket az államtitkár úr kiemelt, és amelyekkel, ha úgy tetszik, felöltöztette ezt az adócsomagot, én megismételném, mert fontosnak gondolom, hogy ez az adócsomag, amely itt előttünk van, szól egyrészt az adócsökkentésekről, majd tételesen is igazolom; szól adminisztratív könnyítésekről, amelyek a vállalkozásokat jelentősen kedvező helyzetbe hozzák; szól a vállalkozások támogatásáról is, ami nagyon fontos, mert sokáig erről csak beszéltünk, de eredményeket nem tudtunk elérni, valamint szól a gazdaság fehéritéséről is.

Akkor kezdem ezzel, mert ez viszonylag röviden elintézhető. Mindig megkaptuk mi is azt a kritikát önöktől, ellenzéki képviselőktől, vagy amikor önök voltak kormányon, akkor gyakorlatilag ezt mi olvastuk az önök fejére, hogy egyszerű pálya, hogy adókat emelünk és költségvetési bevételeket produkálunk, de próbáljuk inkább beszélni azokat az adókat, amelyeket eddig nem tudtunk beszélni, és egyébként versenytorzító hatású, ha ezeket az adókat nem szedjük be. Ha itt eredményesek vagyunk, akkor nem kell adókat növelni, mert egyszerűen az adózás hatékonyságával is költségvetési bevételeket produkálunk. Nem lehet szó nélkül elmenni amellett, hogy ezt eredményesen tette meg az Orbán-kormány.

Itt az elektronikus áru fuvarozási rendszerre gondolok, ami nagyon sok eredményt hozott, és a pénztárgépek rendszerére. Ez folytatódni fog az elkövetkezendő időszakban, sőt online számlázási rendszer lesz bevezetve, és további adóhatékonyság várható tőle. Tehát ez egy olyan terület, ahol a NAV és a kormány rendkívül sikeresen működött az elmúlt években, és ez valószínűleg folytatódni fog a

2017. adóévben is. Tehát beszadjuk azokat az adókat, amelyeket be kell fizetni, ezért nem kell pluszadókkal terhelni azokat, akik eddig is tisztességesen adóztak.

Nyilvánvalóan az adócsomag legfontosabb és számomra, kereszténydemokrata képviselő számára is a legfontosabb része az, ami a családokat érinti, minden családot érint, és ezek az áfakönnyítések. Akkor is, amikor az első áfakönnyítést bevezettük, és a sertéshús áfáját 27 százalékról 5 százalékra csökkentettük, jeleztük azt, önök ellenzéki képviselők is szorgalmazták azt, hogy ezt további termékekre is terjesszük ki. A kormány akkor is jelezte, hogy folytat ilyen vizsgálatokat, és meg fogja teremteni annak a lehetőségeit, hogy ez más termékek esetében is megvalósulhasson. 2017-ben, ez tényként rögzíthető, más, alapvetően fontos élelmiszerekre, tehát a tejre, a baromfiúsra is kiterjeszti a kormány az adócsökkentést, és ezt mi üdvözljük. *(Jelzésre:)* Bocsnat, a tojást is meg kell említenem, mert azért az a háztartások fogyasztásában egy komoly tényező.

Helyeselhetjük nyilvánvalóan az internetet érintő adókonnyítéseket is, az államtitkár úr számokat is említett. Ezek az áfakönnyítések egy nyugdíjas család esetében 12-20 ezer forint megtakarítást eredményezhetnek, egy nagycsalád esetében 30-35 ezer forint megtakarítást eredményezhetnek, és a legnagyobb könnyítések alapvetően a kétgyerekeseket érintik, mert az áfatörvényben biztosított adócsökkentések mellett őket jelentősen érinti az adókedvezmény is, amit a személyi jövedelemadójukban érvényesíthetnek. Így egy kétgyerekes család esetében ez 80-85 ezer forintnyi adómegtakarítást is jelent. *(Tukacs István: Mondjál százat!)*

Összességében a költségvetés az áfatörvény módosítása kapcsán, tehát az 5 százalékos áfa kibővítése kapcsán mintegy 55 milliárd forint bevételről mond le, és ezt az 55 milliárdot otthagyja a családoknál. A személyi jövedelemadónál, a már említett kétgyerekeseket érintő adójóváírás esetében 15 milliárd forintról mond le az állami költségvetés, és nyilvánvalóan ennyivel gazdagodnak az érintett családok. Ehhez fogható adókonnyítéseket én még adótörvényben nem láttam, ami a családokat érinti, ezért ez nyilvánvalóan csak támogatható és üdvözölhető.

Vidéki képviselőként azt is fontosnak gondolom, hogy a munkaerő mobilizálása érdekében az adó eszközeivel is tegyen a mindenkori kormány. Ezt sokszor szorgalmaztuk, most ebben az adótörvényben ezt itt vizionáljuk. Jól ismerjük az országot, vannak az országnak ma már, azt mondhatom, prosperáló, jól működő térségei: Budapest és környezete nyilvánvalóan ilyen, vagy Fehérvár térsége, Győr térsége, tehát ezek a komoly ipari kultúrával és nagyon sok vállalkozással rendelkező térségek. A munkaerő az ország fejletlenebb vidékei felől ebbe az irányba mozog, vándorol, és ezt adópolitikai eszközökkel 2017-ben is segíti a kormány. Már elképzelni se tudtuk, mikor következik be egyszer, hogy annak a munkavállalónak, aki ingázik, és a cége ezt részben téríti, mikor fognak 9 forint kilométerdíj helyett

esetleg többet fizetni. Most ezt megteheti, mert a kormány jelentősen emelte ezt a tételt, 9 forint helyett 15 forint kilométerenkénti összegeket is térít. *(Tukacs István: Nem ezen a világon élsz, János! Nem így működik!)*

Fontosak a munkásszállásokat érintő adókonnyítések. Én baranyai képviselő vagyok. A mi megyeszékhelyünk nem arról híres sajnos, hogy beletartozna abba a körbe, amit az előbb soroltam, ahol, mondjuk, erős és fejlett gazdaság működne. A baranyai munkaerő elit része, jól képzett része is vándorol Budapest környékére vagy Fehérvár, vagy Győr térségébe, de Pécs a maga gyenge gazdaságával még így is az ország második legnagyobb agglomerációját tudja maga mellett, ahonnan a még fejletlenebb baranyai térségekből, kistelepülésekről a munkaerő a város felé vándorol. A napokban olvastam egy cikket, amely 128 ilyen települést sorol fel. Tehát ezeknek az embereknek ezek a könnyítések, amelyek a munkaerő mobilitását ösztönzik, nyilvánvalóan előnyt jelentenek, tehát ezeket a lépéseket, amelyek nagyon jelentősek ebben a törvényben, én szintén üdvözlöm.

A vállalkozásokat érintő adókonnyítések pedig nyilvánvalóan a vállalkozások versenyképességét fogják növelni az elkövetkezendő időszakban.

(9.20)

Korábban sok kritika érte azokat a döntéseinket - amelyek persze az adófilozófiai váltásunknak egy nagyon lényeges részét jelentették -, hogy az olyan szektorokra, amelyek kevésbé voltak adózottak, és a válságidőszakban is jelentősen gazdagodtak - mint a bankszektor -, átmenetileg különadókat vetettünk ki. Folytatódik az a gyakorlat, hogy itt visszavonul a kormány, a bankok adóztatása esetén összesen 25 milliárd forint összegben. Ezek után 2017-ben azt várjuk, hogy a bankok hitelezési gyakorlata élénküljön fog.

Államtitkár úr szólt a Karrier Híd-programról. Ez megint csak a munkaerő-mobilitással összefüggő kérdés. A kormánynak van egy erőteljes törekvése arra, hogy bürokráciát csökkentsen, ami mint cél üdvözölhető, de ezt az állami bürokráciát - s amikor ezt a szót használom, akkor a legpozitívabb értelemben beszélek erről - a gazdaság más területén is célszerű lenne elhelyezni. Azokat az ösztönző lépéseket, hogy aki állami alkalmazottat vagy a közszférából jövő alkalmazottat foglalkoztat, az járulékedvezményekben részesül, szintén üdvözölni tudjuk, s ez nyilvánvalóan segíti is majd ennek a programnak a sikerességét.

A 2017-es költségvetési törvény tárgyalása során is beszéltünk arról, hogy a belső fogyasztás élénkítése fontos, és a belső kereslet, a belső fogyasztás növekedése mennyivel járul hozzá az ország GDP-jének emelkedéséhez, és ennek kapcsán beszélni szoktunk arról a növekvő bértárlásról, ami hál' istennek, jellemzi ezeket a gazdasági éveket. Ennek a törvény-

nek a kapcsán itt kell megemlíteni egy tételt, amely a NAV dolgozóit érintő kérdés, hiszen a NAV esetében is elindul a Karrier Híd-program. Más állami tisztviselők mellett a NAV-ban dolgozók jövedelme a pótlékrendszer átalakításával három lépésben 50 százalékkal emelkedhetett. Ez is egy olyan tétel, amely 20-30 ezer embert érint, hiszen ez egy hatalmas rendszer, és a NAV-ban dolgozók érdemben tesznek azért, hogy a költségvetési bevételek teljesüljenek.

Ennyit kívántam nagyon röviden elmondani önöknek. Demagóg megjegyzéseket persze lehet tenni, s természetes is számomra, hogy ezt az ellenzéki képviselők megteszik, ha kulturáltabban fogalmazok, akkor azt mondom, természetes, hogy a legjobb adótörvényt is kritizálják. Én azt gondolom, hogy a kormány ennek az adócsomagnak a betervezésével látványos lépésekre határozhatta el magát. Ez sokakat érinteni fog, sőt ebben az országban minden fogyasztót érinteni fog, mindenkinek könnyítéseket hoz. Ezt azért tudtuk megtenni, mert a magyar gazdaság ezekre ma már lehetőséget ad. A magyar gazdaság erre ma már azért ad lehetőséget, mert az Orbán-kormány hosszú éveken keresztül következetes gazdaságpolitikát folytatott, aminek meglelt az eredménye, amit elismer a külvilág, amit előbb-utóbb még a minősítő intézetek is el fognak ismerni. S ha ezek hangja is itt lesz az Országgyűlésben, akkor Burány képviselő úr még szerényebben fog szólni akkor, amikor a polgári kormány adótörvényeit és gazdasági eredményeit kritizálja, és még fanyarabban fog visszagondolni arra a dicstelen időszakra, amikor ők jó szándékúan akartak kormányozni, de az nagyon balul sikerült.

Örülök annak, hogy az már egy olyan múlt, amire persze mindig vissza fogunk térni, de hál' istennek, ezt az időszakot meghaladtuk, többek között az ilyen következetes gazdaságpolitikai eredményekkel. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Most megadom a szót Szilágyi György képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

SZILÁGYI GYÖRGY, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Először egy reagálást engedjenek meg. Hargitai János azt mondta, hogy a műemlékek védelmét és rendbehozatalát szolgálja a kastélyok és más műemlékek felújítására igénybe vehető adókedvezmény. Csak az a kérdés, vajon a külföldi magyar emlékek megőrzése nem ennyire fontos-e önöknek, hiszen az elszakított országrészekben is nagyon sok műemlék található. Mégis, ha megnézzük azt a költségvetést, amit benyújtottak, akkor erre a véleményem szerint nagyon fontos kérdésre csak egy nagyon komoly, 15 milliós összeget bírtak beírni. Tehát a 30 milliárdos adókedvezménnyel szemben az egész elszakított területeken található emlékek megvédésére összesen 15 millió jut. Ha ehhez hozzávesszük,

hogy a Tom Lantos Intézet 120 milliót kapott önkéntől támogatásként, akkor ezt a dolgot még felháborítóbbnak érezzük, de ez csak egy reakció volt.

Tisztelt Képviselőtársaim! A Nemzetgazdasági Minisztérium által előkészített és a miniszter úr által beterjesztett törvényjavaslatot örömmel olvastam, mivel az abból tükröződő változtatások iránya ismerős volt számomra. Az áfacsökkenés, az adminisztrációs terhek csökkentése, az áfacsalások és visszaélések elleni hathatósabb fellépés már régóta szerepel a Jobbik Magyarországért Mozgalom programjában, örültem tehát annak, hogy a kormányzat végre meghallotta a józan ész hangját, és olyan változtatásokat kíván eszközölni az adórendszerben, ami valóban szolgálhatja a magyar emberek érdekeit, illetve élhetőbbé teszi hazánkat.

Sajnos azonban, az örömben nem kis üröm is vegyült, különösen azért, mert a módosítások jelentős része olyan jellegű, ami már réges-régen megtehető lett volna. Gondoljunk csak a családi adókedvezményt igénybe vevőket jelenleg sújtó felesleges adminisztrációra, vagy arra az anomáliára, hogy a legkisebb adózó vállalkozások, a katasok a támogatások után is adót fizettek. Sok hasonló felesleges és méltatlan rendelkezést igyekszik megváltoztatni jó irányba a törvényjavaslat, ami mindenképpen támogatandó törekvés.

Van azonban számos olyan mozzanata a javaslatnak, ami arra enged következtetni, hogy az anyag előkészítői a javaslat kidolgozása során nem tették magukévá az egyszerűsítési törekvéseket. Vegyünk néhány példát! A törvényjavaslat szerint az őstermelői nyilvántartások adattartalmát a jelenlegi törvényben meghatározott egyetlen adatról 22 adatra növelik. Ez a legnagyobb jóindulattal sem tekinthető az adminisztrációs terhek csökkentésének. Jelenleg a nyilvántartott adatok körét kormányrendelet szabályozza, most ez törvényben kerül szabályozásra. Ennek az okáról egyetlen szó sem esik az indoklásban; egy ilyen kérdéskört nem törvényi szinten kell szabályozni.

A másik az online pénztárgépek esete. Az online pénztárgépek és az online számlázás szintén nem a kv-k érdekeit szolgálja. Bár nagyon hangzatos, hogy a gazdaság fehéritése érdekében ezekre az intézkedésekre szükség van, álláspontom szerint az online számlázás csak egy újabb lehetőség egy meglehetősen drága állami beruházásra, amit majd a haverok ellenőrizhetetlen és átláthatatlan közbeszerzésekkel vagy anélkül megnyernek és jóval a piaci ár felett leszállítanak. A széles körű adóelkerülés a leghatékonyabban felső szintű példamutatással szorítható vissza; persze, nem azzal a példával, hogy Andy Vajna kaszinóiban nem kell online pénztárgép, csak azért, mert ő Orbán Viktor barátja, a fodrásznak meg a taxisnak, aki nem a barátja, viszont kell. Ez egy eléggé furcsa ellentmondás egy olyan óriási forgalmat lebonyolító üzemben, mint a kaszinó, ahol akár még pénzmosás is létrejöhet; ott bezzeg nem kell online pénztárgép, önök erre nem gondolnak, hiába

hívja fel az ellenzék erre folyamatosan az önök figyelmét.

A másik: a dohánytermékek területén várható brutális adóemelés csak a feketegazdaság erősítését fogja szolgálni. A korábbi évek dohánypiaci megrázkódtatásai világosan megmutatták, hogy ezen a piacon az ilyen típusú durva beavatkozások hasonló arányban növelik a termékek illegális forgalmát. Ez biztosan nem fogja szolgálni a gazdaság fehéritését, sőt, éppen az ellenkező hatást fogja kiváltani. Elmondtuk már akkor is, amikor a haverjainknak adták a trafikokat, hogy nőni fog a feketegazdaság, de nem hittek nekünk. Most is szólunk, és látom, most sem hiszik el, pedig sajnos, higgyék el, igazunk lesz.

Az áfacskökkentéssel kapcsolatos javaslatok szintén kétséges megítélés alá esnek. A javaslat csökkenteni néhány alapvető élelmiszer áfáját, ami dicséretes. De vajon miért nem csökkenti valamennyi alapvető élelmiszer áfáját egységesen egy olyan elfogadható szintre, ami valóban könnyítést jelent a végső fogyasztóknak, azaz a lakosságnak?

(9.30)

Feltétlenül támogatandó lépés, hogy újabb alapvető élelmiszerek kerüljen kedvezményes, 5 százalékos áfakörbe. A Jobbik azonban úgy véli, és ezt számos alkalommal szóvá is tettük, ennek megfelelő indítványaink is itt feküdtek a Ház asztalán, hogy Magyarországnak nem a szomszédjai után kellene loholni, hanem úttörő szerepet vállalva valamennyi alapvető élelmiszer áfakulcsát a lehető legkedvezményesebb, 5 százalékos körbe kellene sorolni. Ciki és nem cuki, hogy Románia a követendő példa. Keleti szomszédunk 9 százalékra csökkentette az alapvető élelmiszerek áfakulcsát, a normál kulcsot pedig 24-ről 20 százalékra vitte le. Eredmény? Az élelmiszerek értékesítésének volumene 28, a nem élelmiszerek értékesítése 16, de még az üzemanyag-kereskedelem is 10 százalékkal bővült. A kiskereskedelem összességében 19 százalékkal nőtt. Ugye, kedves fideszes képviselőtársaim, önök is szeretnék ilyen számokat hallani Magyarországra vonatkozóan? Mert mi, jobbikosok nagyon szeretnénk.

Itt kell megemlítenünk, hogy a Fidesz-kormány áfacskökkentő javaslata mindössze a fogyasztói kosár 6-7 százalékát érinti, ami a nullánál több, ugyanakkor a csökkentés mértéke még akkorára sem rúg, mint ha a normál adókulcsot csökkentenénk egyetlen százalékkal. Meg kell még említeni, hogy az élelmiszerek és mezőgazdasági termékek körében tapasztalható piaci zavarok szinte minden esetben összefüggésbe voltak hozhatóak az importból származó termékek okozta dömpinggel. Legyen szó étolajról, tojásról, tejről vagy cukorról. Ezeket a kétes legalitású importtételket áfa megfizetése nélkül értékesítették. Ezzel téve szert jogosulatlan haszonra, és ezzel téve tönkre a hazai termelőket, illetve a becsületes forgalmazókat.

Ezek ellen a jelenségek ellen az áfacskökkentés csak egyetlen eszköz, bár kétségtelenül fontos eszköz. Az ipari méretű áfacskalásokat csak a következetes és szigorú ellenőrzés tudja felderíteni, és csak ezen ellenőrzések alapján megállapított, elkerülhetetlen büntetések tudják megállítani. Szigorúan be kell tartatni a törvényeket, fel kellene deríteni ezeket az ügyeket, és nagyon súlyos büntetéseket kellene kiszabni. Ezek nem működnek jelenleg Magyarországon. Jelenleg sem az ellenőrzések gyakorisága, sem pedig az alkalmazott jogkövetkezmények szigorúsága nem jelent elég visszatartó erőt a tisztességtelen úton járók számára.

A jelenlegi következmények nélküliség megszüntetése volna az elsődleges feladat. Ha mindenki számára nyilvánvaló volna, hogy az ellenőrzések nem elkerülhetőek, és az ellenőrzéseket olyan szakemberek folytatják le, akik értik a dolgukat, akkor bizony mindenki meggondolná kétszer is, hogy próbálkozzon-e bármiféle illegális megoldással. Sajnos azonban a NAV személyi állományának romlása, a régi szakemberek elüldözése alapvetően kizárja az általam felvázolt, idealizált állapotot.

És akkor lássuk, hogy mi az, amivel a Fidesz-kormány megrövidíti a magyar családokat, bárhogya is azt mondják, hogy nem. Ugye, a jövedéki adó nagyon fontos kérdés lesz. Tudom, hogy a következő napirendi pont is erről fog szólni. Az idei évben 952 milliárd forint bevétel szerepel a költségvetésben ebből az adónemből. A jövő évi büdzsé azonban 1030 milliárddal számol. A növekmény, amit természetesen a magyar adófizetőknek, végső soron pedig a családoknak kell állni, több mint 77 milliárd forint. Vagy mondjuk inkább így, csecsemőtől aggastyánig mindenkinek 7700 többletterhet kell vállalnia. Ez egy négytagú családra jövőre 30 ezer többletterhet ró.

Ez egy nagyon fontos kérdés, de nézzük meg, hogy miből is fog összejönni ez a többletter. A cigaretta tételes adója több mint 6 százalékkal, forgalommal arányos adója csaknem 9 százalékkal emelkedik, szintén csaknem 9 százalékkal növekedik a vágott dohány jövedéki adója. De nem tudunk kiigazodni az üzemanyag jövedékiadó-emelésének javaslátán sem. Az indítvány 74. §-a egyben tartalmaz egy A- és B-verziót. Nyilvánvalóan egyszerre mindkettő nem fogadható el, vélhetően a szokásos kapkodás miatt egy kodifikációs hiba történt. Így nem tudjuk sem mi, sem a közvélemény, hogy az emelés mikor következik be. Amikor a kőolaj világpiaci ára 40 vagy 50 dollár alá esik? Nagyon nem mindegy, hiszen például tegnap este 47 dollár körül volt a Brent nyersolaj ára. Így az A-változat esetén máris fennállnak a fideszes adóemelés feltételei, ami azt jelenti, hogy a benzín adója literenként 5, a fűtőolaj és a dízel adója literenként 10 forinttal emelkedik.

Kedves fideszes Képviselőtársaim! Ugye, azzal tisztában vannak, hogy azokat a termékeket, amelyeknek áfacskökkentését önök hangos szóval hirdetik, el is kell szállítani a termelőtől az üzletig. Vajon a jövedéki adó a termékszállítási költségekben nem fog

megjeleni? Dehogynem! Sajnos azt kell mondjam, amit felszólalásom elején is mondtam, amit önök egyik kezükkel adnak, azt a másikkal elveszik. Sajnos fennáll annak a veszélye, hogy a jövedékiadó-emelés következtében fellépő negatív hatás teljes egészében elviszi az áfacsökkentés okozta kedvező hatást. Így az áfa csökkentése után a magyar családok nemhogy árcsökkenést nem tapasztalnak, de még akár ár-emelkedést is hozhat egy kedvezőtlen olajár. Se tánc, se árcsökkenés.

Aztán itt van az internetáfa kérdése. Az internetáfa csökkentése ismét egy jó irányba tett, ugyanakkor bátortalan lépés. Először is, most még érvényes a 2006/112/EK uniós irányelv, az úgynevezett HÉA irányelv, amely taxatív meg szabja, mely termékek és szolgáltatások sorolhatók kedvezményes áfakörbe. Az internetszolgáltatás egyelőre nem tartozik ide. Tudjuk, sajtóhírek már szóltak arról, hogy az új, készülő irányelv értelmében az uniós tagállamok nagyobb szabadságot kapnának a kedvezményes kulcs alkalmazására.

Elhisszük azt is, hogy a Fidesz-kormány rendelkezik olyan nem nyilvános, hogy azt ne mondjam, bennfentes információkkal... Apropó! Ha már bennfentes információkról beszélünk, szeretném felhívni képviselőtársaim, kormánypárti és más képviselőtársaim figyelmét, hogy még mindig nem nyilatkoztak, hogy a Quaestor-ügyben volt-e birtokukban ilyen bennfentes információ, és vettek-e esetleg ki pénzt a Quaestor bedőlése előtt.

De visszatérve ezekre a bennfentes információkra, amelyek alapján meglépi az internet kedvezményes áfakörbe sorolását, ezt értjük. Mi azonban azt mondjuk, ha lúd, akkor legyen kövér. A Jobbik az internet áfáját nem 18, hanem 5 százalékra csökkentené. Lázár János miniszter úr szerint a 18 százalékra csökkentés 13-15 milliárd forint bevételkiesést okoz. Szakembereink kiszámolták, az 5 százalékra csökkentés további 19-22 milliárd forintba kerülne. Ez épp annyi, mint amennyit a Fidesz Rogán Antal propagandaminisztériumának szán. Ezért Novák Előd képviselőtársam azt kezdeményezte, hogy az internetszolgáltatás áfakulcsa legyen 5 százalék, és a költségvetési egyensúly megtartása céljából a teljesen felesleges propagandaminisztériumot szüntessük meg. Nincs szükség a fideszes önfényezésre, viszont égető szükség van az internethasználók körének további bővítésére.

Aztán szó van itt, elhangzott a reklámadó, az úgynevezett Google-adó kérdése is. Azért megkérdezném önöket, hogy fogják ezt kivitelezni. Hogy fogják azt elérni majd, hogy a Google vagy akár a Facebook önöknek bármit is fizessen? Csak a tapasztalatok alapján kérdezem ezt, hiszen több éve érvényben van az online kaszinókat érintő törvény. Hány nagy, a piacvezető elitbe tartozó cég fizetett eddig önöknek? Hány ilyen nagyobb céggel tudtak eddig szerződést kötni vagy kötött szerződést a magyar állammal, és hány ilyen nagy céget sikerült önöknek blokkolni? Mert véleményem szerint egyet sem.

A törvényjavaslat legérdekesebb, mondhatni, innovatív újítása a műemlékek felújításával kapcsolatos adókedvezmények rendszerének bevezetése. A javaslat szerint 31 milliárd forintig a felújítás költsége levonható a társaságiadó-alapból. Ez olyan hatalmas összeg, amivel nemcsak hogy nagyon kevesen tudnak majd élni, a potenciális igénybe vevők vélhetően olyan nagyvállalatok lesznek, amelyekről nagyobb társadalmi felelősségvállalást várhatunk el. Felmerül azonban a gyanú, hogy az ilyen nagyvállalatok általában multinacionális vállalatok, amelyek a tulajdonosi struktúrájuk révén már kialakították saját adóoptimalizáló mechanizmusukat. Tehát nem valószínű, hogy nagy számban fognak élni ezzel a lehetőséggel. Vajon kiket szolgálhat tehát ez az intézkedés? Sajnos, itt is arra kell gondoljunk, hogy azon hazai csodavállalkozásoknak akarnak megint kedvező lehetőséget biztosítani, akik állami megrendeléseken, a semmiből üstökösként felröppenve tesznek szert mesés árbevételre és korábban nem látott profitra. Ezek azok a vállalkozások, amelyek a jelenlegi kormányzat kegyeltjei, azok az oligarchák, akik a piaci versenyben korábban érvényesülni nem tudtak, de miniszterelnöki segédlettel, valós verseny nélkül látványosan sokszorozták meg vagyonukat.

(9.40)

Ők azok, akik most már kastélyokat tudnak vásárolni. Ők azok, akik akár egy nagy terjedelmű birtokot tudnak a félszemű kuvasznak, Nárcisz kutyának a rendelkezésére bocsátani. *(Derűltség a Jobbik padsoraiból.)* Ők azok, akik ebben az adókedvezményben majd nagyon fontos szerepet fognak játszani.

Az előttünk fekvő adótörvénycsomagot úgy lehetne jellemezni, hogy a Fidesz az egyik kezével ad, a másikkal elvesz. Előbbit a propagandaminisztériumával nagyhangúan reklámozza, utóbbit pedig igyekszik elhallgatni, médiafölényével visszaélve szőnyeg alá söpörni, mint minden fideszes botrányt. Ne legyünk igazságtalanok, a csomag tartalmaz bátortalan, de jó irányba elmozduló lépéseket, amelyek jó lépések a magyar családok életének könnyítése felé. Igazán kár, hogy amit a kormányzat meglépne jobb lábbal, elgáncsolja ballal.

Tehát a jövő évi adócsomagban vannak ugyan jó szándékú lépések, azonban hatéynyi kormányzás után a magyar társadalom ennél többre vágyik, és joggal. Az eltitkolni szándékozott adóemelések teljességgel elfogadhatatlanok; a támogatható lépéseket pedig keveselljük.

Összességében megállapítható, hogy a sok apró módosítás alapvetően nem változtatja meg az adórendszer logikáját. A kedvezmények kismértékű kiterjesztése, a részletszabályok további részletezése nem abba az irányba hat, hogy átlátható és betartható adórendszerünk legyen. Egyszer egy bölcs politikus azt mondta, hogy az adórendszernek olyan egy-

szerűnek kell lennie, hogy a személyijövedelemadó-bevallás egy soralátéten elférjen. Nos, ugyanezen bölcs politikus azt is mondta, hogy a tetteit figyeljük, ne a szavait, a tettei alapján ítéljük meg. Sajnos, a tettek nem azt mutatják, hogy őszintén törekedne a szavai betartására. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Most megadom a szót Schmuck Erzsébet képviselő asszonynak, az LMP képviselőcsoportja vezérszónokának.

SCHMUCK ERZSÉBET, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Az előttünk fekvő adótörvényeknek először a benyújtási, technikai oldalára szeretnék reagálni. Mi úgy látjuk, hogy értelmes országokban túl azon, hogy nem tavasszal kezdik el tárgyalni a költségvetést, amikor még az adott év folyamatairól fogalmunk sincs, az adótörvényeket, a költségvetést és az azt megalapozó salátatörvényt hosszabb ideig, több körben, egymásra reflektálva tárgyalják, azért, hogy amit az egyiknél elfogadnak, beépülhessen a másikba.

Ma Magyarországon nem ez a helyzet. Hiába módosítunk az adótörvényeken, azok nem tudnak megjelenni a költségvetésben, sőt a költségvetésben az adóbevételek módosítása szabálytalan is az új Házaszály szerint. Ez abszurd! Két dolgot mindenképpen jelez: az egyik, hogy a költségvetés nem valós számokat fog tükrözni, míg a másik, hogy a döntések nem itt, az Országgyűlésben születnek, hiába vitatkozunk egyes törvényekről. A kormány már takarogatni sem igyekszik, hogy csak - bocsánat ezért - gombnyomogató képviselők ülnek a kormánypárti padsorokban, hiszen nincs meg a lehetőség valódi módosítások eléréséhez.

Ami a törvény tartalmát illeti, először is, nézzük, mit állít a kormány. Az ideai kommunikációs panel szerint ez az adócsökkentés költségvetése. 80 milliárd forinttal csökkenteni egy 17 300 milliárd főösszegű költségvetést nem adócsökkentés, ez még fél százalék sincs. Önök azt írták a törvénycsomag általános indoklásában, hogy egy nyugdíjas házaspárnál átlagosan 15-20 ezer forintot, a nagycsaládosoknál 30-35 ezer forintot, a kétgyermekeseknél pedig 80-85 ezer forintot hagyhat jövőre a tervezett áfacsökkentés és a személyijövedelemadó-kedvezmény növelése.

Számoljunk egy kicsit, tisztelt képviselőtársaim! Ez a mindennapokra lefordítva a következőket jelenti: egy nyugdíjas házaspárnál fejenként 600-800 forintot, de ha ehhez hozzáadjuk az átlagnyugdíjas nyugdíjának 1 százalékánál kevesebb emelését, akkor is számukra maximum 2 ezer forintot, egy nagycsaládnál, ha csak a gyerekeket számoljuk, akkor gyerekenként havonta 800-900 forintot, kétgyermekeseknél pedig havonta 2500 forintot jelent. Tudják önök, hogy ez mire elegendő? Havonta néhány kilo kenyeret és néhány liter tejet lehet belőle venni, és

legfeljebb a kétgyermekesek esetében némi csokoládé is belefér, de gyerekcipő már biztos, hogy nem telik ki belőle. Nyugodtan kijelenthetjük, hogy ez nem más, mint a szinte nullával egyenlő adócsökkentés a nélkülöző emberek, családok számára a legfontosabb alapvető élelmiszerek áfájánál, és picinyke emelés a torz gyermekkedvezményénél.

Miközben egy egyszerű családnak havi 1-2 ezer forinttal nőhet a jövedelme, egy állami vezetőnek milliókkal. De ők megérdemlik, mert az ő esetükben a gazdaság jól teljesít, legalábbis önök szerint, de amikor a kisjövedelműek béremelését kérjük önökön számon, akkor a gazdasági növekedésből ennyi telik. Kis túlzással azt is mondhatjuk, hogy a kormány többet fog költeni az adócsökkentés reklámozására, mint magára az adócsökkentésre.

A kormány úgy beszél az adócsökkentésről, hogy ma az állam a felét elviszi egy dolgozó teljes bérköltségének. Minden egy forint bér után egy forintot be kell fizetni az államkasszába. Az LMP ezzel szemben csökkentené a munkára rakódó terheket a többkulcsos adóval a munkából élők 90 százaléka számára.

A problémák egyik gyökerét az jelenti, hogy a kormány ragaszkodik a gazdagokat segítő, a szegényeket büntető egykulcsos adóhoz, amit az LMP azonnal többkulcsossá alakítana át, hogy az átlagbér szintjén keresők nettója végre növekedhessen, és az elosztás igazságosabb legyen. A minimálbér a mi szándékaink szerint adómentessé válna, és 0, 12, 24 százalékos kulcsokkal adóznának az egyes jövedelemsávok - minimálbérig 0 százalék, átlagbérig 12 százalék és afölött 24 százalék. A dolgozók ilyen módon történő béremelése azért is szükséges, mert ezzel több embert lehetne Magyarországon tartani, csökkenne a munkaerőhiány, nőne a foglalkoztatás. A béremelés ma a valódi beruházás. Ezért is tettünk ismét módosító indítványt az igazságos, többkulcsos adórendszer bevezetésére.

A konkrét intézkedésekről szólva először az alapvető élelmiszerek áráról kell beszélni. Mind a keveset keresők szempontjából, mind a gazdaság fehérítése szempontjából fontos, hogy azokat az alapvető szükségleti cikkeket ne terhelje magas adó, amelyek nélkül nem tudunk élni.

Az alapvető élelmiszerek a legtöbb országban és kimondottan európai országban kedvezményes körbe tartoznak. Magyarországon is régóta követeljük, nem csak mi az alacsonyabb áfaszintet. A kormány tett néhány bátortalan lépést ebbe az irányba, először a sertéshúsnál, hiszen a baráti oligarchák abban voltak érdekelték most pedig a csirkehúsnál, a tojásnál és a nyers tejnél. Ez azonban messze nem elég. Az alapvető élelmiszerek sokkal bővebb körénél kellene csökkenteni, hogy érezhető legyen a valódi hatása. Az LMP csökkentené a friss zöldségek, gyümölcsök, kenyér, pékáru, friss és UHT-tej, liszt, rizs, nyershús-félék, étolaj, édesvízi halak áfáját is. Ez az egészséges táplálkozásra felül a hazai termékek fogyasztását is ösztönözné, a hazai kistermelőket is segítené, miközben fehéríti a piacot.

Ezen túl az LMP szerint szükség lenne még a tömegközlekedés, illetve az energiahatékonysági épületfelújítások áfájának csökkentésére is, mint ahogy azt a dolgozói szegénység elleni csomagunkban többször is megfogalmaztuk.

Ezen túl említést érdemel még a gyermekkedvezmény 5 ezer forintos emelése. Már a bevezetésnél hangsúlyoztuk, hogy a gyermekkedvezmény eloszlása rossz. A második gyermek után eleve magasabban kellett volna meghatározni a kedvezményt, már csak azért is, mert nem a harmadik, hanem a második gyermek megszületése a fő kérdés a családoknál. Az is igaz, hogy nem a családi adókedvezmény a legjobb eszköz ennek elősegítésére, sőt; de ha már erre az útra léptek, jobb volna, ha azt is legalább valamilyen nyíre szakszerűen csinálnák.

Érdekes változtatás, és ma erről többször hallottunk, a műemléki felújítások költségének levonhatósága a társasági adó alapjából.

(9.50)

Alapvetően támogatandó persze minden olyan kedvezmény, ami a műemlékek megóvását szolgálja, bár a műemlékvédelem intézményrendszerének végleges bezúzása nyilván kétségeket ébreszt aziránt, hogy a felújítás alá kerülő épületek műemlékek maradnak-e utána is. Mindenesetre érdekes egybeesés, hogy éppen akkor határoznak egy ilyen mértékű kedvezményről, amikor a miniszterelnök veje kastélyt vásárolt, és éppen készül felújítani. Bizonyára véletlen - mondják önök -, mint annyi más hasonló, magánérdekeket szolgáló törvény, amit az elmúlt hat évben gondolkodás nélkül megszavaztak, a trafikótörvénytől a reklámadón át az MNB adatainak titkosításáig. Ezen túl van még néhány pozitív, ám nem túl nagy volumenű változtatás, mint az éttermi étkezés és az internet áfájának csökkentése, a munkába járás kedvezményének kisebb növelése. Az online kasszák hatókörét is kiterjesztik - no nem a kaszinókra, ahol a legtöbbet lehetne fogni, hiszen ott közeli viszik az üzletet.

Mindezek kirajzolnak egy igen szerény csomagot, ami alapján - mint említettem - olyan mértékű túlzás volna az adócsökkentés költségvetésének nevezni a 2017-est, hogy az már szinte nevetséges. Egy valódi adócsökkentés költségvetése minimum reagálna az elmúlt évek eltorzult adórendszerére, arra az elfogadhatatlan újraelosztásra, ami a Századvég kutatói szerint évi 500 milliárdot csoportosított a gazdagok felé, miközben az alsó hét jövedelmi tizedet 134 milliárdos elvonással sújtotta. A kieső bevételeket pedig mindenkit általánosan terhelő adókkal pótolná, azaz megint a szegények jártak rosszul.

Ami tehát nincs ezekben az adótörvényekben: könnyítés a létminimumon és az átlagbéren dolgozóknak, béremelés szja- és járulékcsökkentéssel, jelentős könnyítés a kisvállalkozásoknak. Az eredmény a korábbi negatív folyamatok erősödése, else-

gényedés, elvándorlás, a vidék kiürülése, szakemberhiány, pangás. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik és az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Most az elsőként jelentkező független képviselő szólhat. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok. Kétperces felszólalásra sem látok jelentkezőt.

Tisztelt Országgyűlés! Akkor a további képviselői felszólalások következnek. Először az írásban előre jelentkezett képviselőknak adom meg a szót, elsőként Dunai Mónika képviselő asszonynak, a Fidesz képviselőcsoportjából.

DUNAI MÓNIKA (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A 2017. év az otthonteremtés éve is lesz. Ezt tükrözi és tükröznie is kell, és valóban tükrözi is a betervezett 2017-es költségvetési javaslat és a most tárgyalt, adótörvényekről szóló törvényjavaslat.

Álláspontunk szerint a saját otthon megléte a polgári berendezkedés egyik legfontosabb előfeltétele, ezért a jövő évi költségvetésben 211 milliárd forintot fordítunk a magyar családok otthonteremtésének támogatására. Ennek legfontosabb elemei az új és használt lakás vásárlására is felhasználható családi otthonteremtési kedvezmény, vagyis népszerű nevén a CSOK, az államilag támogatott kedvezményes hitel, valamint az áfacskökkentés.

A kormány továbbra is támogatja a lakástakarékokat, 2017-ben már működni fognak a nemzeti otthonteremtési közösségek, amelyek keretében tízezer távlatban további 3 millió forintos támogatás járhat az otthonteremtésre.

Az egyik legfontosabb célunk a családok és a gyermekek támogatása. A kormány számára az első és a legfontosabb, ugyanúgy, mint a Fidesz és a KDNP képviselőcsoportjának, a gyermekek támogatása. Az első és a legfontosabb tehát a gyermek. Minden törvénynek, minden intézkedésnek innen, a gyermektől kell kiindulnia. Minden intézkedésnek és minden törvényjavaslatnak tükröznie kell ezt a szemléletet. Ezt a szemléletet láthatjuk nemcsak a 2017. évi költségvetésben, hanem ezt a szemléletet láthatjuk a jelenleg tárgyalt adótörvényekben is.

Fontos célunk az, hogy minden magyar ember, minden bérből és fizetésből élő ember gyorsabban, olcsóbban juthasson lehetőség szerint saját otthonhoz. Az új otthonteremtési programtól azt várjuk, hogy több új lakás épüljön, ezzel növekedjen a gazdaság, majd ha a gazdaság növekszik, több munkahely jöjjön létre. Egyúttal ezzel megteremtjük annak a lehetőségét, ami a legfontosabb a családokban: akkor tudnak gyermeket vállalni a családok, ha magukat biztonságban tudják a szülők, ha munkája van az édesapának és az édesanyának, és ha saját otthonnal rendelkeznek, van fedél a fejük felett. Mi ehhez kívánunk segítséget nyújtani.

Azt kívánjuk biztosítani a családi otthonteremtési programmal, hogy a családok megfizethető áron, lehetőség szerint saját otthonhoz jussanak. A CSOK tehát jó a magyar gazdaságnak is, hiszen munkahelyeket teremt, és hozzájárul a gazdaság növekedéséhez is. Az otthonteremtési program legfontosabb elemei: az lakásépítési áfa csökkentése, a vissza nem térítendő családi otthonteremtési kedvezmény és a három gyermek összefüggésében a 10 millió forintos állami támogatású hitel.

Tisztelt Képviselőtársaim! Nagyon sokan kritizálták azt a tényt - és ez, bevallom, számomra eléggé érthetetlen, amikor némely politikai erő kritizálja azt -, hogy a lakásépítések áfája csökkenjen. Azt is kritizálja, hogy ilyen nagy mértékben csökkenjen, 5 százalékra. Gondolom, ezt azért teszik, hogy hívek maradjanak saját korábbi döntéseikhez; igen, a baloldalnak annak idején, amikor megszüntette az első Orbán-kormány kiépülő családtámogatási rendszerét, akkor (*Közbeszólás az MSZP soraiból: Miről beszél?*) az egyik legfontosabb döntése volt, hogy a lakások áfáját, a lakásépítési áfát duplájára emeljék. Akkoriban 12 százalékról több mint duplájára, 25 százalékra emelték azt.

A CSOK, a családi adórendszer, a gyed extra, az adócsökkentések, a béremelések, az édesanyákért tett intézkedések kivétel nélkül javítják a családok helyzetét, és növelik a gyerekvállalási kedvet. Az otthonteremtési program fogadtatása nagyon pozitív. A lakosság több mint négyötöde támogatja az otthonteremtési intézkedéseket. A 40 év alattiak körében 95 százalékos az áfacsökkentés támogatottsága. A program felkutatására az év második felében, illetve 2017-ben és 2018-ban számítunk, amikor a lakáspiacon is már érdemben megjelenhet a CSOK hatása. Reméljük, elég gyorsan bővül a lakáskínálat, illetve a családok is meghozzák életük egyik legfontosabb döntését az új otthon teremtéséről. Nem kis döntés az, amikor a család rászánja magát, hogy hol, mikor, milyen feltételek mellett szerezhet saját otthon. Ez az elmúlt évtizedekben, tudjuk jól, szinte elérhetetlen álom volt. Most, azt gondolom, a maximum 10 millió forintos vissza nem térítendő CSOK-támogatással, a kedvezményes, hosszú lejáratú hitellel és az egyéb otthonteremtési lehetőségekkel, az áfacsökkentést is beleértve, kézközbe, elérhető közelségbe került ez minden fiatal család részére.

A két gyermeket nevelő családok helyzete a jövő évben még kedvezőbb lesz, hiszen esetükben a személyi jövedelemadó gyermekkedvezményének emelése miatt még tovább nő a családi büdzsében, a családi költségvetésben maradó összeg. Több mint 350 ezer családnál együttesen 15 milliárd forintot hagyunk. Jövőre ugyanis folytatódik az idén megkezdett program, a kétgyermekes szülőket megillető havi enyhítés újabb 5000 forinttal 30 ezer forintra emelkedik.

Érdemes hangsúlyozni, hogy ezek havi összegek, vagyis egy kétgyermekes családban gyermekenként havi 15 ezer forint lesz az az összeg, amelyet nem kell

befizetni az állami költségvetésbe, illetve nem kell adózni ez után. Ez a két gyermeknél havi nettó 30 ezer forint. Ez azzal jár, hogy a négytagú, kétgyermekes családoknál 80-85 ezer forintot hagyunk együttesen a jövő esztendőben közteherenyhítéssel. Ennek nagyjából egyharmada az egyes áruk, szolgáltatások áfájának csökkentése, kétharmadát pedig a gyermekkedvezmény emelése biztosítja.

(10.00)

Tisztelt Képviselőtársaim! A hazánkat sújtó kedvezőtlen demográfiai folyamatok ellensúlyozására, megállítására és növelésére vezettük be a családi adórendszert. Ezeknek köszönhetően az elmúlt négy évben mintegy 800 milliárd forint maradt a magyar családok zsebében. Tavaly 900 ezer szülő érvényesítette ezeket a kedvezményeket. A kétgyermekeseket megillető kedvezmény négy év alatt, tudjuk jól, a duplájára fog nőni, 2017-ben, amint említettem 15 ezer forint gyermekenként, 2018-ban havi 17 500, 2019-ben pedig 20 ezer forint lesz a kétgyermekes családok adókedvezménye gyermekenként, vagyis havonta 40 ezer forint nettó pluszjövedelem lesz a családoknál, amit nem kell az adóban érvényesíteniük. A családi adókedvezmény igénybevétele az elmúlt években mintegy 1,1 millió embernek csökkent az adója, ezen belül pedig több mint 300 ezer embernek egyáltalán nem kellett adót fizetnie, ugyanis a legalacsonyabb jövedelemmel rendelkezők számára is lehetővé tettük, elérhetővé tettük ezeket a kedvezményeket.

(Az elnöki széklet Sneider Tamás,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

2014-től a személyi jövedelemadóban érvényesíteni nem tudott családi kedvezmény az egyéni járulékok terhére is érvényesíthető volt, illetve lett, vagyis a legkisebb jövedelmű családok esetében a bruttó fizetésük egyben a nettó fizetésük is, vagyis nem kellett adót fizetniük, mert a családi adókedvezménnyel azt érvényesíthették a járulékokból is, amit elmondtam. 2015-től a házasságkötési kedv növelése céljából első házások kedvezménye címén 24 hónapon át, vagyis két éven keresztül havi 5 ezer forinttal csökkenthető a fizetendő adó. Ez a kedvezmény is a jövő évi adótörvényekben megmarad.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az Országgyűlés előtt fekvő 2017. évi költségvetés és az adótörvények alapján pénzügyileg stabil, a magyar emberek élete szempontjából sikeres 2017. évre számítunk. Az a törekvésünk, hogy mint ahogy az idén is, jövőre is mindenki előbbre juthasson, előbbre juthasson a munkájában, előbbre juthasson a jövedelmei tekintetében, előbbre juthasson a saját otthon megteremtésében, és reméljük, előbbre fognak jutni a saját családjuk gyermekáldása révén is. 2010 óta ez lesz az első olyan év, amikor már a gazdaság erősítésén

kívül nem kell az államnak hitelt tovább törleszteni, ezáltal is a családok, a magyar emberek válláról veszünk le további terheket. Mindez nyújtja azt a fedezetet, amely lehetővé teszi, hogy egyre több és több kedvezményt, áfacsökkentést, családtámogatási növekedéseket tudjunk elérni.

Tisztelt Képviselőtársaim! Kérem, hogy a jelenleg tárgyalta adótörvényeket, hiszen ezek a magyar emberek hasznára és javára válnak, támogassák. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszöntöm képviselőtársaimat. Megadom a szót Tukaacs István képviselő úrnak.

TUKACCS ISTVÁN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Ház! Először én is ezt az elég érdekes állapotot szeretném kritika tárgyává tenni, hogy az Országgyűlés elkezdte a költségvetés tárgyalását, majd utána folytatja néhány napra rá a megalapozó törvények, az adótörvények tárgyalásával. Én még emlékszem azokra az időkre, amikor ez úgy történt, hogy figyelembe véve a helyzet komolyságát és az adott tárgy komolyságát, a Ház előbb megtárgyalta a megalapozó törvényeket, megtárgyalta az adótörvényeket, ezeket elfogadta, tehát így lehetett tudni, hogy milyen pozícióból indul a költségvetés, majd utána elkezdett költségvetést tárgyalni. *(Közbeszólás a Fidesz soraiból: Ez így értelmetlen!)* Ennek nagyjából van logikája, azért bölintsanak rá, tisztelt képviselőtársam.

Annak nem sok logikája van, hogy teljesen komolytalanná téve ezt a tárgyalást, elkezdjük ilyen összevissza, egymással köszönőviszonyban nem lévő módon tárgyalgatni a költségvetést meg az azzal összefüggő törvényeket. Ez arra világít rá, amit Schmuck képviselőtársam már elmondott, nevezetesen, hogy a parlamentnek nincs érdemi befolyása ezekre az ügyekre. Nincs! Hogy mégis miért szükséges beszélni róla, hogy ez a költségvetés, az adótörvények, a megalapozók mit tartalmaznak, az az, hogy legalább eljut azokhoz a fülekhez, amelyek nemcsak a kormányzati propagandára nyitottabbak.

Érdeklődéssel hallgattam Hargitai képviselőtársam hozzászólását, egy KDNP-monogramú, nem létező támogatottságú, immár nem létező gerincű párt képviselőinek támogatását, hiszen a gerincüket megtörte, hogy az egyetlen ügyüket, a vasárnapi boltzárát is le kellett nyelni *(Zaj a kormánypartok soraiban.)*, aki pártjának hivatásától eltérően azt próbálta bizonygatni, hogy nem jó felfogás az, hogyha egy adórendszer a legelesettebbeket próbálja meg jobb helyzetbe hozni. Burány Sándor az MSZP vezérszónokaként hosszasan beszélt arról, hogy az adójóváírás elvétele milyen helyzetbe hozta a legalacsonyabb keresetűeket, és ezt a jövedelmi pozíciót nem tudták visszanyerni a jelenlegi adózási struktúrában. Magyarul: ha a személyi jövedelemadóról beszélünk, akkor újra azt látjuk, hogy a Fidesz és a KDNP igyekszik a jobb helyzetűeket jobb pozícióba juttatni, nem

tudomást véve azokról, akiknek nehezebb a helyzete. Úgy gondoljuk, hogy ebben az adórendszerben, személyijövedelemadó-ágban bőven lenne lehetőség arra, hogy visszahozzák mindazokat a kedvezményeket, amelyek az alacsony keresetűeket segítik.

Ugyanígy szeretnék utalni arra, hogy az MSZP hosszú-hosszú ideje beszél az alapvető élelmiszerek áfájának csökkentéséről. Azt gondoljuk, hogy 27 százalékos áfával nem kellene élenjárónak lenni az Európai Unióban. A 27 százalékos önmagában is botrány, de az, hogy önök megpróbálnak néhány akut piaci problémát kezelni áfacsökkentéssel, ilyen egyébként most a tej - mert ez olyan emberekről szól, a termelőkről szól, mert a körműkre égett a probléma -, ettől azonban még a megélhetés költségei nem változnak. Ezért tehát egy valóságos élelmiszeráfa-csökkentés az lenne, ha nemcsak hirtelen jött problémákat kellene kezelni vagy próbálnának kezelni, hanem az, hogy átgondoltan és megfontoltan valóban a legnehezebb helyzetű családokat hozná valamivel jobb helyzetbe azzal, hogy az alapvető élelmiszerek áfáját emelik, bátrabban és nem így, ahogy most önök teszik.

Azt mondja a kormányzati propagandagépezet, hogy ez a költségvetés többek között az otthonteremtés költségvetése is. Az adótörvények tárgyalása kapcsán szeretném összekapcsolni azzal, hogy önök eredménynek tartják, hogyha a munkába járás költségeit, az adóztatás feltételeit valamennyire könnyítik. Ez filozófiai kérdés. A probléma ugyanis az, hogy Magyarországon a munkaerő és a családok együttesen nem elég mobilok. Nem arról kellene tehát beszélni, hogy vajon Szabolcsból el tud-e menni Győrbe, Tatára, Budapestre a szakadt Ladán hétfőn az M3-ason gurulva az az ember, aki kénytelen a megélhetését 200-300 kilométerrel odébb keresni, hanem a kérdés az, hogy vajon a családdal, ha már olyan családbarátok önök, együtt tud-e menni. A CSOK ehhez képest, ezzel az adócsökkentéssel együtt, amely a munkába járásra vonatkozik, konzerválja azt az állapotot, hogy maradj egy helyen, és ha menned kell, akkor hagyd ott a családodat, és ez nem jó.

(10.10)

A CSOK kapcsán ezerszer elmondtuk, hogy ha nincs mellette bérlakásépítést és az ott lévő lakhatást segítő program, akkor ez a konzervált állapot rossz mindenkinek. Rossz annak, aki hétfőn otthagyja a családját, elmegy, majd pénteken, szombaton visszamegy, rossz annak, akinek muszáj ott maradnia, hiszen röghöz van kötve, és nem tud menni, ha muszáj, ha ott jobb munkahelyi lehetőségek adódnak. Rossz tehát mindenkinek, és úgy gondolom, hogy ezt a filozófiát önök nem hajlandóak feladni, mert bele-szerelmesedtek a NOK és a CSOK nevezetű, egyébként nagyon keveseknek szóló programba.

Amikor olvastam a törvénytervezetet, volt némi déjá vu érzetem, hogy az online kasszák rendszerét

terjesszük ki, és ezzel fehéritsünk, és több adót hozunk be a költségvetésbe. Hát akkor egy kicsit bátrabbnak kellene lenni. Kaszinókban is jó lenne ezt megtenni. Azért volt déjà vu érzésem, mert most ebben a tervezetben megint csak egy ilyen testreszabott törvényhozás folyik, magyarul: a törvényalkotás megint csak valakiknek szól, erre már többen utaltak előttem. Akkor is valakinek szól, amikor nem sok idővel ezelőtt a kaszinók koncessziójának áfáját nem kellett megfizetni, és ott ültünk egy Törvényalkotási bizottság ülésén, és a kormány képviselője kukán bámult ránk, amikor megkérdeztük, hogy de mégis miért, ő nem tudta. Hát persze, hogy nem tudta, ez nem az ő dolga volt.

És most, a műemléki felújítások adójának csökkentésével megint csak ez a déjà vu jön elő, hogy de hát kérem, kinek szól ez. Ez valóságos probléma ma Magyarországon? Vállalkozások tömegével újítanak fel műemlékeket, csak éppen az akadályozza őket, hogy sok adót kell fizetni? Dehogyan! Megint csak az van előttünk, hogy valakinek szól ez a dolog, valakit megint könnyebb helyzetbe kellene hozni, és úgy érzem, hogy ez azért mégsem fér össze egy parlament méltóságával és azzal, hogy itt most komoly adótörvényeket és költségvetést tárgyalunk.

Végül a jövedéki adókról szeretnék még szólni. Tudom, hogy nem ennek az előterjesztésnek a tárgya, de nemcsak azt kellene végiggondolni, hogy hogyan jelenik meg egy jövedékiadó-emelés üzemanyagok ágán a termékek árában, mert hiszen szállítani kell, hanem azt is - azt hiszem, néhány napos felmérés -, hogy vidéken döntően többen használnak személygépkocsit, mint a nagyvárosokban és Budapesten. Ez persze nem meglepő, el kell érniük valahonnan valahová, azok nehezebb személygépkocsival közlekednek. Magyarul, ez az adóágon sokkal nehezebbé tett helyzet azokat fogja sújtani, akik ott kénytelenek autózni, autóba ülni, menni, vásárolni, munkába járni, gyereket fuvarozni, merthogy nekik nincs más megoldásuk erre. Nincs az a tömegközlekedés, amivel ezt meg tudnák oldani.

Ezért tehát azt is gondolom, hogy a sok-sok gesztus mellett azért jó lenne végiggondolni azt is, hogy vajon kinek árt az, amikor nem használják ki azt a helyzetet, hogy az üzemanyagok ára csökken a világpiacra, hanem még rátesznek most egy lapáttal, mert ott elérhető bevételt próbálnak meg kasszírozni, a mindenféle kormányzati jószolgálati adóügyi intézkedésük mellett.

Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A Magyar Szocialista Párt az adópolitikájuk filozófiája miatt nem tudja elfogadni ezt az előterjesztést, és nemcsak a mostani előterjesztést, tisztelt kormányparti képviselők, hanem egyáltalán azt a folyamatot, amiben önök adóról gondolkodnak. Köszönöm, hogy meghallgattak. Köszönöm a szót, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Kétperces hozzászólásra Z. Kárpát Dániel képviselőnek adom meg a szót.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Mivel szóba került az az otthontemertési csomag, amely csak nagyon kis részben kerül érintésre ezen törvényjavaslatban, amit éppen tárgyalunk, azért nem állhatjuk meg szó nélkül azt az elképesztő párhuzamos valóságot, amit a Fidesz-KDNP kitalált magának, hiszen a CSOK iránt még akár a bankokban érdeklődők, tehát azért már valami előkészületet végző emberek közül is egy töredék-százalék, talán egy számjegyű százalék érdeklődik azon új építésű lakóparki lakások iránt, amelyeket az önök barátai akarnak felépíteni. Tehát a 10+10 iránt az érdeklődés töredéke annak, ami egyébként egy bővítés, egy használatlan-vásárlás vagy egy korszerűsítés érdekében kerül kifejtésre annak érdekében, hogy ne az utcát fűtsük. A kormányzat tökéletesen adós a válaszokkal a magyar társadalom 90 százaléka számára, akik nem engedhetnek meg új építésű lakóparki lakást maguknak. És hogy ezt az elképesztő hiányállapotot önök egy államilag legalizált pilótajátékkal próbálják csillapítani, ez egész egyszerűen röhejes. A NOK-nak nevezett állami pilótajáték ugyanis lényegében egy olyan típusú fogyasztói csoport, amit pont önök tiltottak be a mi javaslatunkra nagyon helyesen 2014-ben.

Elhangzott továbbá az is, hogy az előttünk fekvő csomag részben 80-85 ezer forint engedményt tudna éves szinten egy átlagos család - sajnos már nem átlagos a kétgyermekes család, bárcsak az lenne mondjuk, a három-, négygyermekes is - számára biztosítani. A helyzet az, hogy adódik a kérdés, mennyit visz el a 27 százalékos világrekorder áfa ezektől a családoktól, hiszen az önök kozmetikai jellegű csökkentése a fogyasztói kosár 6-7 százaléka vonatkozik, szánalmasan kevés termékre és szolgáltatásra. Elmondható, hogy a 80-85 ezerhez képest, amit kedvezményként megjelölnek, többszörös összeget visz el az a világrekorder áfa, aminek a kivezetésére vagy csökkentésére minden ország képes volt még a régióban is, egyedül önök azok, akik csak kozmetikai jelleggel mernek ehhez hozzányúlani. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Most Schmuck Erzsébet képviselő asszonynak adom meg a szót, két percben.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Dunai Mónika képviselő asszony hozzászólásának egyes pontjaira szeretnék reagálni, különösen arra, amikor nagyon büszkén mondta, hogy 15 milliárd forintot fog otthagyni a költségvetés ebben az évben a családoknak.

Tegyük már hozzá a költségvetésben található más felesleges luxuskiadásokat! 15 milliárd a családoknak semmi. Majdnem 50 milliárdot ebben az évben is, illetve 2017-ben stadionépítésre fordítunk, több tíz milliárdot a Várba költözésre, a Városligetre, Paks II. százmilliárdja. Nézzük már az arányokat! 15 milliárd milliárd semmi, semmi akkor, amikor ma minden harmadik család a létminimum szintjén van.

A létminimum összege ma 88 ezer forint. És azt is tudni kell, hogy a havi 5 ezer forint kedvezményt csak azok a családok tudják igénybe venni, akik legalább átlagjövedelemmel rendelkeznek, akik alatta keresnek, azok az 5 ezer forint adókedvezményt nem fogják tudni igénybe venni. Ezeket a számokat így is nézni kell.

A Fidesz abbahagyhatná most már a szemfényvesztést. Menjenek el az emberek közé, nézzék meg, hogy a családok, akik létminimum alatt élnek, hogyan küszködnek nap mint nap! Ma már nemcsak hónapról hónapra nem tudnak megélni, hanem egyik napról a másikra. Sokkal jelentősebb változtatásokra lenne szükség. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Most Józsa István képviselő úrnak adom meg a szót, két percben.

DR. JÓZSA ISTVÁN (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Megható az, ahogy önök az előterjesztés látszólagos pozitívumait számok nélkül, szépen dramatizálva előadják, és nem foglalkoznak azzal, hogy emögött 100-200 száz forint kedvezmény van. Tehát az, hogy a nyers tej áfáját lecsökkentették, gyakorlatilag a közvetlen fogyasztói felhasználásban semmit nem jelent, mert alig lehet nyers tejet kapni. Tehát a végső fogyasztóhoz nem jut el a nyers tej. Ennek egy feketepiac-visszaszorítási szándéka van, még üdvözlölni is lehet, csak ne próbálják úgy eladni, hogy ez milyen jó a fogyasztóknak. Ugyanez a tojás. Azért nem eszünk annyi tojást. A KSH szerint azt lehet mondani, hogy kétnaponta fogyaszt el az ember egy tojást, és nem fordítva, egynaponta két tojást. Ebből néhány száz forint jön ki.

Ha azt nézzük, a Matolcsy-féle 266 milliárd, amit elvett az emberektől, a Várba költözés, a presztízsbereuházások több száz milliárdja minden egyes magyar állampolgártól 500 ezer forintot vesz el. Ennyi nem jut oda az által az 500 milliárd elsinkófalása révén, amit Matolcsy eltüntetett meg presztízsbereuházásokra küldenek el. Tehát elvesznek az emberektől 500 ezer forintot fejenként, mind a 10 millió magyar állampolgártól, és amikor visszaadnak vagy kedvezményt adnak 200 forint erejéig, akkor azt öles kürtökön hirdetik a parlamentben.

A másik, kedves képviselő asszony, maga még nagyon fiatal volt, nem emlékezhet az első Orbán-kormány idején arra a nevezetes hitelkedvezményre, de annak olyan következményei voltak, ami bármelyik kormány esetén korrekcióra szorulna. Tehát azt annyira ellőtték, mint most a CSOK-ot. Már megalakult a CSOK károsultjainak egyesülete, ha esetleg utána tudna majd nézni. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

(10.20)

ELNÖK: Dunai Mónika képviselő asszonynak adom meg két percre a szót.

DUNAI MÓNIKA (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Nagyon érdekes egy olyan vitában részt venni, ahol megkérdőjelezzük azt, hogy mi a jobb az embereknek, ha olcsóbb a tej vagy ha drágább a tej. *(Dr. Józsa István: Befizet a Matolcsy vagy nem?)* Azt gondolom, akik nézik a közvetítést, egész egyszerűen azt mondják, hogy min gondolkodnak vagy min vitatkoznak itt a képviselők. *(Z. Kárpát Dániel: Nincs közvetítés! Betiltották!)* Erről nincs értelme vitatkozni!

Az jobb az embernek, ha a csirke, vagy most már tudjuk, hogy a sertéshús is ettől az évtől olcsóbb volt, hogy ha olcsóbb, vagy ha drágább? *(Dr. Józsa István: Nem olcsóbb!)* Egyértelmű: ha olcsóbb. Vagy a tojás. *(Z. Kárpát Dániel: Ha a 25 százalékot nem veszik ki a másik zsebéből, az a jobb!)* Mi a jobb az embereknek, ha magasabbak az áfakulcsok, vagy ha alacsonyabbak az áfakulcsok? *(Z. Kárpát Dániel: Itt a legmagasabb Európában! Miről beszél?)* Nagyon jól tudjuk, hogy sokkal jobb, hogy ha van akár 10 millió forintos ingyenes támogatás - CSOK -, amit igénybe vehetnek a családok, vagy ha nincs ilyen? Mi a jobb, ha van kedvezményes hitel az otthonteremtéshez, vagy ha nincs kedvezményes hitel? *(Tukacs István: Nincs! - Közbeszólások az ellenzéki padsorokban.)* Mi a jobb? Ha növekszik a gazdaság, vagy ha nem növekszik a gazdaság? Mi a jobb? Ha új munkahelyek jönnek létre, vagy ha nem jönnek létre?

Azt gondolom, hogy egészen egyszerűen elképesztő, hogy van, aki erről vitatkozni tud. Erről nem lehet vitatkozni. Egyértelmű, hogy jobb akkor lesz az embereknek, ha olcsóbb a tej, a csirke-, a disznóhús, a tojás, és folytathatnám a sort. *(Gúr Nándor többször közbeszól. - Dr. Józsa István: Nem is arról vitatkozunk! - Tukacs István: Azért vagyunk itt!)* Az áfa 5 százalékos, és ennek a köre folyamatosan bővül a gazdaság teljesítőképességének függvényében. Köszönöm szépen. *(Tállai András tapsol. - Z. Kárpát Dániel közbeszól.)*

ELNÖK: Most visszatérünk az előre bejelentett felszólalókhöz, és ennek keretében Bartos Mónika képviselő asszonynak adom meg a szót.

BARTOS MÓNIKA (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Képviselőtársaim! Sok minden elhangzott az előttem szólóktól, államtitkár úrtól, a vezérszónokoktól és képviselőtársaimtól is. Ezeket nem szeretném megismételni, csak egy olyan szempontot szeretnék önök elé hozni, amiről nem volt szó, és ami talán fontos, hogy ezen megközelítésből is megnézzük az előttünk fekvő javaslatot.

Azt tudjuk, és sokszor elhangzott a Házban, de nem árt, ha felidézzük, hogy az elmúlt években is és ebben is a nemzetközi közvélemény egyik kiemelkedő témája a fenntartható fejlődési célok rendszere és azok megvalósítása, és ez nem szól másról, mint arról, hogy élhető, emberhez méltó világot, mindennapokat teremtsünk saját magunk és az egész emberiség számára; egy olyan természeti kör-

nyezetet, amely biztosítani tudja az életünkhöz nélkülözhetetlen feltételeket, a tiszta levegőt, a tiszta ivóvizet, az élelmiszer-termelésre alkalmas talajokat; egy olyan gazdaságot, amely az embereket szolgálja, és olyan egészséges, testben és lélekben kiegyensúlyozott társadalmat, amely saját magáért és a jövő generációért is felelősséget tud vállalni. Ez a hármas, a környezet, a gazdaság és a társadalom fenntarthatósága kéz a kézben jár, nem lehet őket elválasztani egymástól.

Azért hozom ezt most elő az adótörvények tárgyalásánál, mert az életünk egy keretrendszerben folyik. Olyan keretrendszerben, ami mindennapjainkat meghatározza, az egyénekét, a közösségeket és az egész társadalomét, és ezt a keretrendszert nagyrészt a törvények jelölik ki számunkra. És nem mindegy, hogy milyen törvények azok, amelyek kereteiben az életünket éljük, és hogy képesek-e ezek a törvények egészséges, testben és lélekben harmonikus társadalmakat, emberi közösségeket formálni.

És mi az, ami miatt egy ember, egy közösség testben és lélekben kiegyensúlyozott lehet? Képviselőtársaim sok mindent elmondtak. Fontos a család, fontos, hogy a gyermekeink biztonságát tudjuk és biztosnak tudjuk, de ugyanígy, ahogy elhangzott a létbiztonság és az egzisztencia megléte, és ez hétköznapi szóval a munkahelyet jelenti.

Azt gondolom, hogy az ipari forradalom utáni modern társadalmak egyik paradoxona, hogy amíg megteremti az emberek számára kényelmes életet, gépekkel szolgálja és szolgálja ki őket, addig egyre kevésbé tart igényt az emberi munkaerőre. Emiatt az emberek sokszor elveszítik a munkahelyüket, mert az emberi kézre nincs szükség, és ez valóban létbizonytalansághoz vezet, és egyáltalán nem segíti a fenntartható társadalmak létrejöttét és kialakulását. Sajnos ezek a folyamatok ma is zajlanak, és felelős döntésekre van szükség ahhoz, hogy ezt a folyamatot megállítsuk és tudjuk kezelni.

Valóban igaz az, ahogy elhangzott képviselőtársaimtól, hogy 2010 előtt hazánkban komoly problémát jelentett az élőmunka magas adóterhelése, és a 2010-ben hivatalba lépő polgári kormány tűzte ki azt céljául, hogy a foglalkoztatást bővítse és ezeket a terheket csökkentse. 2010-ben egykulcsos, 16 százalékos személyi jövedelemadó bevezetéséről döntött, amely csökkentette a munkára rakódó terheket, ezáltal a munkabérre Magyarországon uniós összehasonlításban is rendkívül alacsony adókulcs vonatkozik.

Ezt az eredményt, amely évről évre javult és csökkent az adókulcs, 2017-ben is megtartja a kormány 15 százalékon, és ezenkívül 2017-ben 40 százalékkal emelkedik a munkába járásra adható adómentes költségterítés mértéke. Elhangzott, hogy 15 forint/kilométerre emelkedik 9 forint/kilométerről. Azt gondolom, hogy ez igenis nagyon sok családnak jelent majd segítséget, hiszen nagyon sokan vállalnak, örömmel vállalnak utazást azért, hogy munkahelyük legyen, és a mindennapokban nyújt majd segítséget.

Azt is láthatjuk, és célja a kormánynak, hogy a jövedelmeket terhelő adókról a fogyasztási, forgalmi típusú, valamint különadó - környezetvédelmi és egészségvédelmi célú adók - felé tolja el az adórendszer súlypontját. Mindezekből úgy látom, hogy látszik, hogy egy vállalkozás- és munkavállaló-barát szemlélet uralkodik, és ennek célja az adó és az adminisztráció csökkentése.

Volt szó az áfáról és arról, hogy már korábban is több termék kedvezményes áfakulcs alá esett, és ezek köre azóta is és a következő évben is bővül. Ez azért jelentős, mert fontos a munkahely az egzisztencia szempontjából, de az is fontos, hogy a jövedelmünket hogyan és mire tudjuk elkölteni, és ha ez 2011 óta a különböző termékeknél folyamatosan megmutatkozik, és ennek a bővülése várható 2017-ben, ahogy képviselőtársam, Dunai Mónika is említette az előbb, a baromfihús, a tojás, a friss tej adója 5 százalékra esik, valamint 18 százalékra mérséklődik az internetszolgáltatás és az éttermi étkezés áfája is. Ő is mondta és én is szeretném kiemelni, hogy ennek következtében évente 80-85 ezer forint marad a kétgyermekes családoknál.

Tudom, ellenzéki képviselőtársaim többen várnak, de azt gondolom, hogy egy úton vagyunk, és lépésről lépésre haladunk előre, és ahogy az előterjesztésből és képviselőtársaim hozzászólásából is látszott, minden évben újabb lépéseket tesz a kormány, hogy a közös célt, egy testben és lélekben egészséges társadalmat, közösséget ki tudjunk alakítani. Sosem mondtuk azt, hogy a munka végére értünk, de azt mondtuk, hogy ez a szemlélet uralkodik a kormány politikájában, és mindent megteszünk azért, hogy ezt a célt és mindannyiunk jólétét minél hamarabb elérjük. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban. - Dr. Józsa István és Tukacs István tapsol.)*

ELNÖK: Most Józsa István képviselő úrnak adom meg a szót.

(10.30)

DR. JÓZSA ISTVÁN (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Igazán gratulálok Bartos Mónikának a hozzászólásához, mert azokat a célokat, amelyeket felvázolt saját életeszményeként, kicsit talán kiterjesztve szélesebb körre, azzal mind egyet lehet érteni, és nagyon nemes célokat takar.

Hogy ne legyek ellentmondó ahhoz, amit mondtott, egy olyan részét szeretném taglálni az előterjesztésnek, amely egy régi adósságot pótol, és az MSZP-frakció is nagyon fontosnak tartja, ez a Nemzeti Adó- és Vámhivatalra vonatkozó bérezési, jövedelmezési, szolgálati szabályok módosítása. Az előterjesztés a nagy..., NAV-törvény - majdnem nagy törvényt mondtam, de azért eléggé nagy a NAV-ról szóló törvény - módosításával bevezeti a Nemzeti Adó- és Vámhivatal személyi állományának régóta

várt új bérezési modelljét. Ezt most az önök új szóhasználatával élve életpályamodellnek mondják. Én ezt szívesebben mondanám előmeneteli rendszernek, mert az életpályáját nem biztos, hogy mindenki a Nemzeti Adó- és Vámhivatalnál akarja eltölteni, de azt a 10-15-20 évet, amit ott dolgozik, azt azért jó lenne egy átlátható előmeneteli rendszer, bérezési rendszer mentén, ha világos keretek között tudná teljesíteni. Valamiért beleszerettek ebbe az életpályamodellbe. Lehet, hogy valamelyik tanácsadójuk a Századvégnél jó pénzért lefordította angolból, biztos, hogy van ennek valami előzménye. Amit jelen esetben takar, az eléggé pozitív.

Tehát a Nemzeti Adó- és Vámhivatal sajátos jogállású államigazgatási és rendvédelmi feladatokat is ellátó összevont intézmény, összevont állami szerv. Ennek megfelelően a személyi állomány köztisztviselők, ügykezelő munkavállalókból és hivatásos állományú fegyveres pénzügyőrökből áll. Az APEH és a Vám- és Pénzügyőrség integrációjával 2011. január 1-jétől felálló új szervezet személyi állományára vonatkozó szabályokat folyamatosan próbálták egységesíteni az elmúlt öt évben, alapvetően a közszolgálati jogviszony alapulvételével.

Ezzel szemben az új bérezési modell, amit önök életpályamodellnek neveznek, ami egyaránt vonatkozni fog a kormánytisztviselőkre és a pénzügyőrökre, akik egy fegyveres szervezet tagjai, tehát a pénzügyőrökre is, az új, hivatásos életpályamodellen alapul, amit a 2015. áprilisában elfogadott - idézem a törvényhelyet - rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi törvénnyel, azaz a Hszt.-vel vezettek be. Akkor a pénzügyőrök ennek nem lettek a részei, és ezt most igyekeznek az előterjesztés korrigálni.

Az új életpályamodell egy alapjaiban új előmeneteli és illetményrendszer bevezetését jelenti a Nemzeti Adó- és Vámhivatal állománya számára. Ezen új rendszer legfőbb elemei világosabbá és kedvezőbbé teszik a dolgozók helyzetét; nem utolsósorban azt a bérelmaradást, ami előállt az elmúlt évek elhanyagolása miatt, pótolni fogja valamelyest. Jelentősen átalakulnak a besorolás és az előmenetel szabályai.

A törvényjavaslat biztosítja, hogy a továbbképzési követelmények teljesítése és megfelelő teljesítmény esetén a besorolási kategórián belül is folyamatos legyen az előmenetel. Ez a besorolási kategórián belüli fizetési fokozatokban történő előrelépést jelenti, tehát egy világos pályát jelöl ki az érintettek számára.

Az egyes munkakörök besorolását a Nemzeti Adó- és Vámhivatal vezetője a munkakör tartalmának meghatározott módszertanon és eljárási rendben végrehajtott értékelése alapján a foglalkoztatási szabályzatban állapítja meg, tehát lesz egy ilyen foglalkoztatási szabályzat, legalábbis aktualizálva. A munkakör értékelése során a szolgálati és munkakör szervezeti szintjét is figyelembe kell venni a továbbiakban.

A pénzügyőrök esetében a besorolási kategóriákhoz meghatározott rendfokozatokat rendel a törvényjavaslat. Itt is volt egy anomália, hogy külön haladt a rendfokozat, és időről időre a vezényléstől függően változott a munkaköri beosztás. Tehát a jövőben a besorolási kategóriákhoz megfelelő rendfokozatok fognak tartozni, illet rendel a törvényjavaslat. A rendfokozat a betöltött beosztással együtt mozog. Ennek következtében sajnos az a kedvezőtlen eset is előállhat, hogy alacsonyabb beosztásba helyezés esetén a hivatásos állomány tagja alacsonyabb rendfokozatot fog viselni. Ez egy elég kellemetlen helyzet, viszont feloldja azt az anomáliát, hogy mondjuk, a beosztása alapján egy fiatal, alacsonyabb rendfokozattal rendelkező pénzügyőr felettese lehet az alá beosztott, a kora alapján magasabb rendfokozatú pénzügyőr tisztnek, tehát világosabbá teszi az alá-föle rendeltségi kapcsolatokat, és alapvetően a beosztás szerinti megkülönböztetésnek, helynek megfelelően. Tehát én úgy gondolom, hogy ez alapvetően egy helyes változtatás.

Az illetmény az alábbi elemekből fog összeállni: alapilletmény, időpótlék és a közszolgálati pótlék. Az alapilletmény a fizetési fokozathoz tartozó illetmény-szorító és az illetményalap szorzata, tehát egy világos, számítható érték. Az időpótlék a köz szolgálatában, azaz a kormányzati szolgálati, közszolgálati, hivatásos szolgálati, igazságügyi alkalmazotti, bírói, ügyészi, közalkalmazotti jogviszonyban eltöltött tizedik évtől kezdődően járó és ötévente növekvő mértékű illetményelem. Tehát ez az úgynevezett időpótlék. A közszolgálati pótlék a kormánytisztviselőnek, illetve a pénzügyőrnek a jogviszony létesítésével vállalt többletkötelezettségek, illetve a pénzügyőrök tekintetében a hivatásos munkakörrel járó többlet-igénybevitel és -terhelés ellentételezését kívánja szolgálni. Mértékét e törvény végrehajtási rendelete, illetve az illetményalap 50 százaléktól 650 százalék közötti mértékben állapítja meg. Tehát egy jelentős dotálási tartományt, eltérítési tartományt tesz lehetővé a közszolgálati pótlék.

Az új életpályamodell bevezetése egyúttal illetményfejlesztést is jelent már 2016. július 1-jétől kezdődően. Az új Hszt.-hez hasonlóan az új illetményrendszer csak fokozatosan vezet be az alábbiak szerint. A nem vezető munkakört betöltő kormánytisztviselők és pénzügyőrök esetében az új illetménynek 2016. június 30-án hatályos díjazáshoz képest - tehát a megelőző nap - július 1-jétől legalább 15 százalék és legfeljebb 30 százalék illetményemelkedést kell biztosítani. Ha az új illetményrendszer alapján a kormánytisztviselő, illetve a pénzügyőr illetményének emelkedése nem érné el ezt a mértéket, akkor részére egyedi korrekciós díjat kell megállapítani.

A vezetői munkakörök esetében az illetményemelés mértéke legalább 10 százalék, de legfeljebb 15 százalék, tehát mérsékeltebb, visszafogottabb értékű. Az illetményemelés számításakor a havi illetményben állandó jelleggel megjelenő illetmény-

elemeket - mint illetménykiegészítés, pótlékok, kiegészítő juttatás - figyelembe kell venni értelemszerűen.

A törvényjavaslat további részében szeretném kiemelni, hogy ez biztosítja a továbbképzési követelmények teljesítését, és megfelelő illetményemelkedést biztosít a továbbképzés teljesítése esetén.

(10.40)

Az MSZP hasonló szabályozási megoldásokon alapuló új hivatásos életpályát és a hasonló módszerekkel végrehajtott illetményemelkedést támogatta már 2015 áprilisában, az új Hszt. megszavazásakor is. Tehát ez az eleme az adótörvények előterjesztésének részünkről támogatható, néhány részlete lehetne ennél kidolgozottabb.

Összességében ugyanakkor a 2017-es adócsomagról elmondható, hogy amit önök hirdetnek, hogy mindenki léphet egyet előre, ez azért nagyon eltérő lépéseket jelent. Igazából azt jelenti, hogy a jövedéki adó területén egy amorfi jövedékiadó-emelést jelent az üzemanyagokra vonatkozóan - amikor csökkenni kellene az árak, akkor hirtelen növekedni fog az adó emelése miatt -, egy extrém áremelkedést fog jelenteni a cigaretta területén, ami a feketepiacot fogja vélhetően, sajnálatos módon előnyben részesíteni, tehát a jövedéki adó változása kifejezetten kedvezőtlen a fogyasztók számára. Önök hirdetik, hogy az áfacsökkentés milyen komoly hatásokkal bír, ezzel szemben a rászoruló rétegeknek valójában alig pár száz forintos árcsökkenést fog jelenteni. Tehát nem egy fogyasztói célt kívánnak ezzel szolgálni, hanem egyes ágazati problémákat, kihéberítési problémákat megoldani. Ugyanakkor a tehetőseknek, gazdagoknak több tízmilliárd forint kastélyfelújítási adókedvezményt adnak, ami egészen nonszensz, hogy 30 milliárd forintig lehet igénybe venni kastélyfelújítás esetén adókedvezményt.

Tehát mindezekre tekintettel az MSZP nem tudja az egész adótörvényt támogatni, ugyanakkor a Nemzeti Adó- és Vámhivatal dolgozóira vonatkozó részt üdvözli. Köszönöm, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Most kétperces felszólalásra van lehetőség, Gúr Nándor képviselő úrnak adom meg a szót.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Ott folytatom, ahol Józsa képviselőtársam abbahagyta. Egy adótörvény megítélésünk szerint akkor működik jól és helyesen, ha a társadalom messze döntő többségének a javát szolgálja, nem akkor, hogyha a tehetősek körét nagyon nagy mértékben díjazza - idézőjelbe tettem -, és azok, akik pedig viszonylag nehéz körülmények között élnek az életüket, ők meg morzsákért hajolhatnak le. Ezt igazolja vissza ez az adótörvény is, hiszen amikor részleges áfacsökkentésekről esik szó - itt a világbajnok

áfánk, a 27 százalékos áfánk mellett -, akkor látható, hogy ez egy szolidabb életvitelt élő családban fejeként 100-200 forintot jelent vagy jelenthet egy adott hónapban, miközben Józsa képviselőtársam teljesen helyesen mondta azt, hogy bizony azok, akik földbirtokot vásároltak - hogy mikor meg hogyan lesznek kifizetve, nem tudom, de nem is ez a lényeg most, hanem ezen földbirtok-vásárlásokhoz illetően -, mondjuk, Turán és más helyeken illusztris kastélyokat vásároltak pitiánernek mondható pénzekért - azt hiszem, a turai kastély 200 millió forintos nagyságrendért került megvásárlásra -, most ők a társaságiadó-kedvezmények kapcsán majd 31 milliárd forint nagyságrendig gyakorlatilag kedvezményezetté tudnak válni. Közben a többi ember, aki a föld közelében van, az meg majd lehet zsellér, az majd lehet gyakorlatilag napszámos ezekben a dolgokban vagy ezekhez a dolgokhoz illetően. Összességében a filozófiája nem jó.

Dunai Mónika, csak annyit szeretnék mondani, azt kell végiggondolni, hogy mi jó az embereknek, de nem egyeseknek, az emberek messze döntő többségének. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Most visszatérünk az előre bejelentett felszólalókhöz, László Tamás képviselő úrnak adom meg a szót.

LÁSZLÓ TAMÁS (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Kedves Képviselőtársaim! Ebben a teremben hárman vannak főszereplők. Van a kormánypárti oldal, amelyik egyáltalán nem gombnyomogatóként vesz részt a különböző törvények vitájában, mint ahogyan az adótörvények vitájában sem, hanem alkotó módon. Aki ilyen kijelentéseket tesz, az valószínűleg magából indul ki. Vannak az ellenzéki képviselők, arról egy kicsikét bővebb elemzést fogok mondani, mert a harmadik szereplői kör az éppen az adózó állampolgárok köre, azok köre, akik most hétvégén az újjalotai piacon vásárolnak, és feltehetően nagyon fognak örülni annak - ellentétben a szocialista képviselők katasztrófajelentéseivel szemben -, hogy olcsóbban vásárolhatják majd a tejet, a tejtermékeket, a tojást és a baromfit, meg korábban a sertéshúst, ami idén január 1-jétől alacsonyabb áfakulcsba tartozik. És idetartoznak természetesen a kisadózók, a kis- és középvállalkozók, akikkel kapcsolatban nemcsak az áfatörvények kapcsán kell pár mondatot szólni, hanem itt jelentős összefüggésrendszerbe ágyazottak az adótörvények, hiszen azzal, hogy az európai uniós források e hétéves ciklusában 60 százalékban a kis- és középvállalkozásoknak jutnak, majd látni fogjuk, hogy milyen jelentős mértékben jelenik meg az adótörvényekben is, koherenciát biztosítva ezzel ezeknek a vállalkozásoknak.

Nagyon érzékeny füllel hallgatják az adózó állampolgárok, a gazdasági vállalkozások, a kisadózók, a kis- és középvállalkozók a jelen vitát, és pontosan

hallják, mert hiszen évtizedes tapasztalatuk van arról, hogy a szocialisták felelőtlensége olykor mézesmadzag-politikával, majd váltogatva korbácpolitikával jár együtt; elég csak, mondjuk, a Bokros-csomagra vagy a Bajnai-csomagra meg hasonló csomagokra gondolni, amiket általában megelőzött valamiféle, mondjuk, politikai kampánycélú kedvezmény. Tehát ők pontosan hallják, hogy nem igazak azok, amikről önök beszélnek. Ugyanakkor világosan hallják a Jobbik cukiságkampányát is, annak az adótörvényekkel kapcsolatos megjelenését. Tehát én úgy érzem, hogy az adózó állampolgár kellően érzékeny füllel figyel és hallgatja, és hallja az LMP enyhe katasztrófapolitikáját is megnyilvánulni az adótörvényekkel kapcsolatban. *(Z. Kárpát Dániel: Akkor most halljuk a tényeket!)*

Mert mi az igazság? Ezzel szemben az igazság az, hogy az elmúlt évek többek között adóintézkedéseinek is köszönhetően sikerült olyan növekedést ösztönző adórendszert kiépíteni, amely markánsan támogatja a családokat, a munkavállalást, egyúttal mérsékli a kis- és középvállalkozások adóterheit, és ösztönzi fejlődésüket, beruházásukat. Ez nemcsak az elmúlt években kezdődött el, hanem ebben a nagyon jelentős idejű vagy 2017. évi törvénymódosítással kapcsolatban még tovább folytatódik. Ezzel párhuzamosan nemzetközi szinten is elismert lépéseket tett a kormány a feketegazdaság elleni küzdelem érdekében, amelyek által javult az adóbeszedés hatékonysága, és látványosan növekedtek a fogyasztási, forgalmi típusú adókból származó bevételek. Mindez együttesen lehetővé tette, hogy jövőre is folytatódjon az adócsökkentésre irányuló munka.

Mert mi is a 2017-es adócsomag elsődleges célja? Ennek a vállalkozásbarát szemléletű adócsomagnak az elsődleges célja az adó- és adminisztrációs-csökkentés, és én most elsősorban erről a rétegről beszélnek, hiszen képviselőtársaim az adócsomag különböző egyéb részleteiről beszélnek meg beszéltek már. Az adócsökkentés adócsomagja több ponton is farag jövőre a közterheken, tízmilliárdok maradnak a lakosság, a kis- és középvállalkozók zsebében.

(10.50)

Nézzük részleteiben! A kisadózó vállalkozások tételes adója hogyan fog kinézni 2017-ben? A jelenleg hatályos szabályozás szerint a költségek fedezetére vagy fejlesztési célra folyósított vissza nem térítendő támogatás összege a kisadózó vállalkozás bevételeinek része, beleszámít a 6 millió forintos értékhatárba, hiszen a bevételi értékhatár túllépésekor 40 százalékos mértékű adót kell fizetni az értékhatár feletti részre. Hogyan szól a módosítás? A módosítás az szja-törvény szabályozásához hasonlóan kimondja, hogy az ilyen típusú támogatás nem része a bevételnek. Átmeneti szabály alapján ez a rendelkezés már a 2014. január 1-jét követően keletkezett bevételekre is alkalmazható. A bevezetőben már elmond-

tam, hogy az EU-s források felhasználásával kapcsolatosan az adótörvények is tartalmaznak nagyon jelentős kitételeket, és ebből a rendelkezésből adódóan az EU-s források igénybevétele, működésbe való bevonása, a kis- és középvállalkozások fejlesztésében való részvétele is lényegesen hatékonyabban tud hasznosulni.

Azon kisadózók, akik a Tbj. szerinti kiegészítő tevékenységet folytatónak minősülnek, keresőképtelenségük esetén nem részesülnek táppénzben. A Katv. jelenleg hatályos rendelkezései értelmében azonban akkor is meg kell fizetniük a 25 ezer forint összegű tételes adót, ha keresőképtelenségük ideje alatt a tevékenységüket nem tudják folytatni, amely többletterhet eredményez számukra. Teljesen világos, hogy ebben egy igazságtalanság mutatkozik, éppen ezért a javaslat, ami a kisadózó vállalkozások esetében jelentkezik, mentesíti az érintett adózókat a tételes adó megfizetése alól azokra a hónapokra, amikor keresőképtelenek.

Nézzük a kisvállalati adók kategóriáját! A kisvállalati adó kapcsán a javaslat az adóalap meghatározásának koncepcionális átalakítását irányozza elő olyan módon, hogy az csupán a vállalkozásból kivont és az abba bevont jövedelmek egyenlegére, azaz lényegében a kifizetett osztalék, tőke kivonás és a tőkeemelés különbségére épüljön. A felhalmozott, de a vállalkozásból ki nem vont pénzeszközök a jövőben főszabály szerint nem növelnék az adóalapot. Az adóalap koncepcionális átalakítása kapcsán számos adóalap-módosító tétel kerül törlésre, így az adóalap meghatározása jelentősen leegyszerűsödik a javaslat alapján.

Tovább egyszerűsödnek az adóelőleg szabályai is, amelyet az előlegfizetési időszakban fizetendő bértömeg és a ráfordításként elszámolt fizetendő osztalék, illetve a bevételként elszámolt, jóváhagyott osztalék különbözetének összegeként kell meghatározni.

A javaslat alapján szintén új elem, hogy a társasági adózás hatálya alá vont visszatérést követően a kisvállalati adóalanyiság időszakában felhalmozott eredménytartalék, amely a kisvállalati adóalanyiság alatt nem volt adóköteles, a fejlesztési tartalékra vonatkozó szabályok hatálya alá kerül azzal, hogy összegét csökkenteni szükséges a kisvállalati adóalanyiság időszakában megvalósított beruházások könyv szerinti értékével, valamint a kapott osztalék értékével. Így ez az összeg csupán akkor válik adókötelessé, ha azt négy éven belül nem használják fel beruházásra. Tehát itt egy beruházásösztönző feladat van, beruházásösztönző tényezője van az adótörvény-módosításnak. Amennyiben a fenti különbség negatív, leginkább jelentős beruházások esetén, az az elhatárolt veszteséget növeli.

A fentiekkel egy időben további módosításokra is sor kerül, amelyek a koncepcionális átalakításhoz nem kötődnek, de tovább növelhetik az adónem vonzerejét. Ezek az alábbiak: a létszámfeltételnél a foglalkoztatottak száma 25 fő helyett 50 főben kerül

maximalizálásra. A másik: a kisvállalati adóalanyiség megszűnésének létszámkorlátja 100 főre emelkedik. Ez egy nagyon fontos dolog, mert ez az európai uniós források 60 százalékának a kis- és középvállalkozásokra vonatkozó aránya alapján valóban a fejlesztéssel és növekedésösztönzéssel párhuzamosan ezt a létszámfeltételt is beemeli az adótörvényekbe.

Évközi áttérés esetén a mérlegfőösszeg kritériuma esetében törlésre kerül az „időarányos része” kitétel. A kisvállalati adó alapja csökkenthető a kiegészítő tevékenységet folytató vállalkozók jövedelmével, ami nem alapja a szociális hozzájárulási adónak sem. A nem elismert, nem a vállalkozás érdekében felmerült költségek köre azonossá válik a társasági adó esetében felsorolt tételekkel. S egy következő: a visszatérő számára realisabb társaságiadóelőleg-mérték kerül meghatározásra.

Ezeknek az intézkedéseknek a költségvetési hatása a jelenlegi adózói körre 1-2 milliárd forint, viszont az adózói kör jelentősebb bővülése esetén - és mi ezt várjuk az adótörvények módosításától - már 10-15 milliárd forint lehet. Én úgy gondolom, ha megkérdezzük egy kisvállalatot vagy egy kisadózót, hogy mit várna leginkább, ő azt mondja, szívesen megfizeti az adót, ha az kevesebb adminisztrációval, kevesebb bonyodalommal, kevesebb kötöttséggel jár. Úgy gondolom, hogy ezek a lépések segítik a növekedést, csökkentik a bürokráciát, és ezzel nagyon nagy mértékben szolgálják az egyébként a vállalkozások nagyon jelentős, túlnyomó körét kitevő kisadózókat és kisvállalatokat. Változik az egyszerűsített vállalkozói adó, hiszen a költségek fedezetére vagy fejlesztési célra folyósított támogatások csökkentik az egyszerűsített vállalkozói adó alapját. Ez szinkronban van az előzőekben mondottakkal.

Változások lesznek a gépjárművek utáni adók körében. A gépjárműadóban, a belföldi gépjárműadóban a súlyos mozgáskorlátozottakat megillető 13 ezer forint/évnvi adóelőny az egyéb fogyatékossgal élő, például autista, látás- vagy hallássérült adóalany vagy az ilyen személyt szállító, vele közös háztartásban élő közeli hozzátartozó személygépkocsija után is jár. Megint csak úgy gondolom, hogy az elesetteket és a nehezebb helyzetben lévőket támogatja ezzel a lépéssel a kormány.

A cégautóadó körében viszont a kormányzat figyelme, a NAV figyelme természetesen bizonyos fokig az adókijátszásra is figyelemmel volt. Néhány tétel a cégautóadóval kapcsolatban. A külön törvény szerinti területi ellátási kötelezettség körében a házi-orvossal, házi-gyermekorvossal egy tekintet alá esik a fogorvosi, védőnői és iskola-egészségügyi alapellátás, ezért a fogorvos, védőnő és iskola-egészségügyi alapellátást végző által üzemeltetett személygépkocsi is mentessé válik. Tehát valójában ez valamilyen módon az egészségügyet szolgálja, annak is alapellátását, a legérzékenyebb, leginkább a lakosság közelében lévő ellátási szintjét szolgálja.

S itt jön az adókijátszás. Az adókijátszás kizárása érdekében a tartós bérletbe vevő 2017. január 1-

jétől már nem lehet alanya a cégautóadónak, többször ugyanis úgy játsszák ki a cégautóadó-kötelezettséget, hogy a gazdasági társaság az ügyvezetőjének adja tartós bérbe a személygépkocsit, és az ügyvezető nem számol el költséget, a cég ugyanakkor értékcsökkenési leírást elszámolhat, ekképp nem lesz a tartós bérletbe vevő magánszemély ügyvezető sem adóalany.

Egy következő nagy tétel a bankadó kérdése. A bankadó mértéke a hitelintézetek esetében 2017-ben és 2018-ban az adóalap 50 milliárd forintot meghaladó része után 0,15 százalék, az efeletti összegre 0,21 százalék lesz. A hitelintézetek, pénzügyi szervezetek különadóját 2017. január 1-jétől nem a 2009. évi módosított mérlegfőösszeg alapján, hanem az adóévet megelőző második adóévi éves beszámoló adataiból számított módosított mérlegfőösszeg alapján kell megállapítani. A javaslat szerint a befektetési szolgáltatókat terhelő különadót a 2016. adóévre kell megfizetni, majd ezen különadó 2017-től kivezetésre kerül. A hitelintézeti járadék 2017. január 1-jétől kivezetésre kerül.

Nézzük a népegészségügyi termékadót! Itt két dologról van szó. Az egyik: kizárjuk, hogy kikerüljünk az adófizetési kötelezettséget, a másik, hogy támogassunk bizonyos egészségmegőrző programokat. Miről is van szó? A minimális gyógynövény mennyiség előírásával kizárható vagy kizárandó, hogy egyes alkoholos italok gyártói minimális mennyiségű gyógynövény hozzáadásával kikerüljék az adófizetési kötelezettséget. Az adóterhet nem viselő gyógynövényes italok esetén a norma előírja a felhasználandó minimális gyógynövény mennyiséget, továbbá azt is feltételül szabja, hogy az ital ízében, illatában a felhasznált gyógynövények ízének, illatának kell dominánsnak lennie.

(11.00)

Ezzel összefüggésben a törvény gyógynövényfogalma is változik. A javaslat a tipikus adókijátszás kizárása érdekében rögzíti továbbá azt is, hogy az ízesített vodkának minősülő szeszital nem minősülhet gyógynövényes italnak. Ugyanakkor a javaslat lehetővé teszi az adóalanyok számára, hogy 2017-től ne csak az ingyenes, hanem a legfeljebb 500 forint térítés ellenében igénybe vehető egészségmegőrző programjaik költségeivel is csökkenthessék az adófizetési kötelezettségüket.

A következő nagy rendelkezési kör a reklámadóval kapcsolatos. A reklámadószabályok módosítása a Magyarországon reklámközzételtel végző, de itt le nem telepedett, tipikusan internetes felületeken működő reklámszolgáltatók adóelkerülő gyakorlatának visszaszorítására irányul. Ezek egyike egy speciális, többszörösen emelkedő összegben kiszabható bírság, ami a megrendelő felé irányuló közzevetői nyilatkozat vagy az adóhatósághoz való bejelentési kötelezettség elmulasztása esetén szabható ki, adó-

évente összesen 1 milliárd forint összegig. A bevalásbenyújtás kikényszerítésének másik eszköze, hogy az adóhatóság a bevallás benyújtását elmulasztó adóalanyok esetén 3 milliárd forint vélelmezett adót állapít meg. Ez ellen az adózó 30 napon belül ellenbizonyítással élhet. Ha azonban ezt elmulasztja, akkor a határozat az ellenbizonyításra nyitva álló határidő lejártával jogerőssé és végrehajthatóvá válik.

Tisztelt Ház! A kormányzat jelentős bürokráciacsökkentési törekvései megjelennek az adótörvényekben is. Hiszen, aki át mond, az mondjon bét is, vagyis a kormány következetes a teljes működési rendjében. Nézzük meg, hogy mi történik az illetékek körében! Megszűnik a praxisjog illetéke. A javaslat kivonja az illetéktörvény hatálya alól az úgynevezett praxisjogot, így annak megszerzése nem keletkeztet illetékkötelezettséget.

A lakáscélú állami támogatás. Itt a CSOK-ot gúnyos megjegyzések illetik szocialista körökből. Azt hiszem, meg kellene kérdezni a három gyermeket nevelő vagy három gyermeket vállalni készülő családokat, hogy ők mit szólnak ehhez. Úgy gondolom, hogy az önök mondatai, gondolatai nemigen találkoznak azokkal a tervekkel, azokkal az álmokkal, amiket ezek a családok szőnek. Ebben a CSOK rendkívüli segítséget nyújt számukra.

Mi történik ebben az ügyben? A lakáscélú állami támogatás, a CSOK felhasználásával történő használtlakás-vásárlások további preferálása érdekében a tervezet lehetővé teszi, hogy a vissza nem térítendő lakáscélú állami támogatás összege a cserét pótló vétel kedvezményének alkalmazásakor is, vagyis ha a lakásszerzés a lakáseladástól számított egy éven belül megtörténik, csökkentse az illetékalapot.

A termőföldszerzés kapcsán is illetékmentesség szélesedik ki. A földművesek termőföldszerzését segíti elő az az új szabály, ami lehetővé teszi az illetékmentesség érvényesítését akkor is, ha a termőföldet vagyoni értékű jog terheli. Az illetékmentesség akkor jár, ha a földműves vállalja, hogy a vagyoni értékű jog megszűnésétől, megszüntetésétől, de legkésőbb a vagyonszerzéstől számított öt éven belül megkezdje és legalább öt évig folytatja a föld művelését, illetve vállalja azt is, hogy a földet nem értékesíti, azaz vagyoni értékű jogot nem alapít.

Egyes eljárási illetékek visszatérítéséről is szól az adótörvény módosítása. A lakóingatlan lefoglalásának tényét a végrehajtást kérő köteles bejelenteni az ingatlan fekvése szerint illetékes jegyzőnek, aki a bejelentésről igazolást állít ki. Annak érdekében, hogy a végrehajtási költségek ne növekedjenek az igazolás illetékével, a javaslat rendelkezik arról, hogy amennyiben a múltban a végrehajtást kérő fizetett illetéket, akkor azt külön eljárásban visszakérheti az állami adóhatóságtól.

Egy másik: a cégeknek a Ptk. rendelkezéseinek való megfelelés érdekében tőkeemelést kellett végrehajtaniuk. Ha a tőkeemelés bejelentésével egyidejűleg más változást is bejelentettek, nem érvényesíthették az illetékmentességet, hanem 40 ezer forint

eljárási illetéket kellett fizetniük. Illetve azok a cégek, amelyek külön jelentették be a tőkeemelést és külön a további változásokat, mindösszesen 15 ezer forint illetéket fizettek. Ezen említett anomália feloldása érdekében a javaslat visszatéríteni rendeli a már megfizetett illeték összegéből maximum 25 ezer forintot azoknak a cégeknek, amelyek nem érvényesíthették a kedvező szabályt. Ez is az igazságosság helyreállítása.

A tranzakciós illeték körében a pénzforgalmi szolgáltatónak nem minősülő, hitelt és pénzkölcsönt nyújtó pénzügyi intézménynek készpénzben megfizetett kölcsöntörlesztés 2017. január 1-jétől illetékköteles lesz.

Azt gondolom, az előzőekben elmondottakra azok az adóalanyok, akik egyébként élénk figyelemmel és nyitott füllel és érzékenyen hallgatják, hogy mi is folyik itt a parlamentben az adótörvények vitája kapcsán, úgy gondolhatják, hogy ezek helyes irányok, jó irányba tett lépések. Éppen ezért újfólag leszögezem, hogy a 2017-es vállalkozásbarát szemléletű adócsomag elsődleges célja az adó- és adminisztrációs csökkentés. Az adócsökkentés adócsomagja több ponton is farag jövőre a közterheken, és így tízmilliárdok maradhatnak a lakosság és a vállalkozások zsebében.

Kérem, hogy fogadják el az adótörvények módosítását. Köszönöm a figyelmet. *(Szórványos taps a kormánypárti padokban.)*

ELNÖK: Most Gúr Nándor képviselőnek adom meg a szót.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Adótörvények tekintetében nem lehet mással kezdeni szerintem a mondatokat, a gondolatokat, csak azzal, hogy nem a törvényalkotás menetrendjében elkövetett hiba, hanem cinizmus, amit önök csinálnak; az, hogy a költségvetést megalapozó vagy az adótörvények a költségvetés általános vitájának lefolytatását követően kerülnek a parlament elé. Nyilván azzal számolnak, hogy itt semmilyenfajta változtatást nem kell eszközölni, úgy megy a költségvetés, ahogyan önök eltervezték. Ennek a két vitának ilyen értelemben semmi értelme nincs, hiszen befolyásolás eredményét nem fogja hozni.

Az indulás helyzetben azért egy alapvető pozíciót le szeretnék szögezni, merthogy oly sokat beszélnek arról, hogy a gazdaságpolitikájuk eredménye meg sok minden egyéb más mit hoz az emberek számára. Szeretném jelezni önöknek, hogy 2009-ben Magyarországon a tartós szegénységben élők részaránya a teljes egészen belül 5,7 százalék volt. Ez is magas, de hozzáteszem, hogy 2015-re ez 7,2 százalékos mértékre emelkedett. Azaz nagyjából 150 ezer emberrel többen élnek öt év eltelté után, 2015-ben a tartós szegénység állapotában, mint annak előtte. De ha a gyermekeket nézzük, akkor a tartós szegénység vonatkozásában élő gyermekek száma több mint 400 ezerrel nőtt meg. No, ezt hozta az önök gazdaságpoli-

tikája, adópolitikája, mindaz, amit az emberekkel csinálnak. Ez az indulási pozíció, talán ezen kellene változtatni az elkövetkezendő időszakban, hogy az emberek döntő többségének javát szolgálva próbáljanak meg törvényt alkotni.

Szó esett az adóbeszedés kérdésköréről, a feketegazdaság minimalizálásáról. Abszolút módon egyetértek, én ezt nagyon régóta forszírozom, tehát támogatni tudom, ezt akarom jelezni. Mindegy, hogy az árufuvarozásról, a pénztárgépekről van szó, igen, azt mondom, hogy ezt az utat kell járni, csak azt mondom, hogy konzekvensen. Tehát ilyen értelemben, mondjuk, a koncesszió áfájának beszédését is meg kellett volna tenni a kaszinók vonatkozásában, vagy most, a jelen törvényt tárgyalása kapcsán a haveroktól a kaszinókat érintően is az adók beszédéséről gondoskodni kellene.

Nem, tényleg nem a cipésztől a fodrászig kell csak megtalálni azokat az eszközöket, hogy az adókat hogy szedjék be, hanem a haveroktól is, a tehetős kört érintően is meg kellene tenni mindezt. Önök a konvergenciaprogramjukban ezt ígérték, csak hát, úgy látom, van egy védett kör, amihez nem kívánnak hozzányúlni. Sokat beszélnek ma is arról, hogy a munkavállalók érdekeit szolgáló intézkedések vannak ebben az adótörvényben, például a gépkocsibejárással kapcsolatos 9 forint/kilométer, 15 forint/kilométer. Igen, tényszerű, tételes, ez így van. De szeretném jelezni önöknek példaként, ha már a munkavállalókról beszélünk, vegyünk egy minimálbéres embert, akkor a minimálbéres ember esetében 2010 és 2016 közötti időszakban mi történt.

(11.10)

Kormányváltáskor a minimálbért terhelő járulék összege összességében a munkaadót és a munkavállalót érintően 32 ezer forint volt. Most a minimálbért terhelő járulék összege 69 ezer forint, azaz 37 ezer forinttal havonta egy fő minimálbéres esetében a munkaadó és a munkavállaló ennyivel több terhet fizet meg havonta. Értik, amiről beszélek? Most ezzel szembeállítani egy 9 forintról 15 forintra történő kilométerfutás utáni költségtérítést, azt mondom, hogy a nevetségesség kategóriája. Sokkal inkább arról kellene gondoskodniuk, hogy a saját mohóságukról mondjanak le. Ne onnan akarjanak beszélni járuléktöbbleteket, ahol a legnagyobb a baj, ahol a legtöbb segítséget kellene adni, hanem ott ezeket a pénzeket pontosan arra kellene fordítani, hogy a fizetések, a bérek növekedjenek, és akkor nem ott tartanánk, hogy most épphogy eléri, meghaladja a minimálbér vásárlóerő-értéke a 2010-es, hanem lehetne 100 ezer forintos nettó minimálbér. Azt gondolom, ez lenne az az út, amit járni kellene.

Beszélnék az áfacsökkentésről baromfi esetében, tojás esetében, nyers tej esetében. Hogyne, igen, csak a nyers tejnek a pultokon való részarányát meg kell nézni, hogy milyen százalékban érhető el, meg a

vásárlások összesenében milyen arányt mutat, és akkor máris látszik, hogy még a tejnek sem, nem-hogy az alapvető élelmiszereknek az áfacsökkentését megtennék, még a tejnek sem, mert a nyers tej mértékadó módon kicsiny százalékot jelent.

Beszélnék az étkezőhelyi vendéglátás áfájának a csökkentéséről, de arról nem beszélnek, hogy ez nem érinti a menzákat, arról nem beszélnek, hogy ez nem érinti a kiszállításhoz érkező ételeket. Tehát megint csak azt mondom, hogy önök szeletelnek. Egy vékony szeletben lépéseket tesznek, és összegésében pedig nem érnek el olyan eredményt, de nem is törekszenek rá, ami az emberek messze döntő többségének a javát szolgálná.

Jövedéki adó tekintetében - már szó esett róla - gyakorlatilag a gázolajnál, de a benzinnél is adott hordónkénti árnál majd pluszterheket zúdítanak az emberekre. Gyakorlatilag egy családra vonatkoztatva nagyjából 30 ezer forintnak megfelelő vagy azt meghaladó mértékű terhet zúdítanak az emberekre. Összességében ez mintegy 80-85 milliárd forintos többletbevételt fog hozni a kormánynak.

A kastélyok? Hát, ne beszéljek róla, az előbb mondtam, majdnem-hogy azt mondom, hogy taszító mindaz, amit csinálnak. Azokért, akiknek tényleg segítő kezet kellene nyújtani, nem tesznek semmit; azoknak, akik földbirtokok ezer hektárjait halmozták fel, meg kastélyokat vásároltak pitiáner összegekért az önök jóvoltából, azoknak meg megadják a lehetőséget, hogy több tíz milliárd, 31 milliárd forintos nagyságrendben gyakorlatilag a társasági adóból mentességet élvezhessenek.

Nézzék, ha summázatot kell tenni a dologban, akkor azt mondom, hogy rászorulóknak adnak, persze, havonta 100-200 forintos nagyságrendű áfacsökkentést, a tehetőseknek meg milliárdos nagyságrendű, több tíz milliárdos nagyságrendű csökkentéseket. A bérek tekintetében kellene előremozdulni, a fizetések vonatkozásában. Nem 52 ezer forintos közfoglalkoztatotti bér kellene nettóban, nem 73 ezer forintos minimálbér, nem kormányzati mohóság, mint az előbb ezt mondtam, hanem az emberek számára történő segítségnyújtás. Elnök úr, köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Most Tállai András államtitkár úrnak adom meg a szót.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Egyetlenegy témában szeretnék szólni, mégpedig ez a bizonyos... *(Közbeszólások: Nincs hang.)*

ELNÖK: Nincs hang, elnézést.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Bocsánat. *(Felteszi a mikrofont.)* Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Egyetlenegy kérdéshez szeretnék hozzászólni, mégpedig a műemlék-felújítás kedvezménye kérdésköréhez. Mégpedig

azért szeretnék, mert minden egyes szocialista képviselő felszólal, és 30 milliárdos adókedvezmény lehetőségéről beszél, és valami nagy, nem tudom, csalásról beszél, amikor a következők a tények, szeretném elmondani a frakciónak.

Ezt a féle adókedvezményt a Magyar Szocialista Párt vezette be. Ez a féle adókedvezmény 2010. január 1-jétől működik. Önök műemlék-felújításra vezették ezt be. Semmiféle korlátja nem volt az adókedvezménynek, jelenleg van, és semmilyen előírás nem volt az adókedvezményre, például nem kellett örökségvédelmi igazolást sem benyújtani ahhoz, hogy az adókedvezményt valaki igénybe vegye. Most ennek az adókedvezménynek a korrekciója, módosítása, modernizálása történik meg. Ezt bírálja most az MSZP, tehát a saját maga módosító javaslatát. Ez is mutatja azt, hogy milyen ellentmondásos a hozzáállásuk az adótörvényhez. Azt sem tudják egyébként, hogy mit bírálják.

Azért voltam kénytelen ezt elmondani, mert minden egyes szocialista felszólalásnak fő eleme volt ez a kérdés, hogy helyére kerüljön, hogy maga a Szocialista Párt vezette be ezt a típusú adókedvezményt. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Most kétperces felszólalásra Józsa István képviselő úrnak adom meg a szót.

DR. JÓZSA ISTVÁN (MSZP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Azért biztos nem került el a figyelmét, hogy ez egy uniós jogharmonizációs törvényként került be akkor a csomagba, és nemigen született hozzá végrehajtási utasítás; ezt önök most teszik hozzá, hogy komplett legyen a dolog. És azóta gypjasodott meg Mészáros Lőrinc és más családi vállalkozások, öönhöz igen közel állók, akik kastélyberuházásban gondolkodnak, legalábbis sajtóhírek szerint.

Tehát lehet, hogy ön hivatkozik egy régi jogszabályra, ami nem működött, mert nem volt komplettírozva, önök viszont most valamiért elővették és komplettírozzák. Nincsen túl jó előérzetünk, tekintettel a taoszázmilliárdok ellenőrzés nélküli felhasználására; még azt is letitkosították, hogy ha valaki átengedett adóból, azaz taóból részesül, akkor azt mire használja. Amikor a sportegyesületek elszámoltathatósága közelében nincs annak az elvárásnak, amit önök például a Norvég Alappal szemben támasztottak *(Tállai András: Nem azzal van a baj.)*, amelyik megfelel az átláthatóság követelményének és nyilvánosan elszámolt, önök törvényt hoznak rá, hogy ezeket tilos legyen. Sőt, a salátatörvényekbe még olyan javaslatot is becsempészték, hogy a többségében állami tulajdonú cégeknek ne kelljen az egyébként a transzparenciára igényt tartó adataikat nyilvánosan kezelni. Itt van egy példa, a Moszkva tér felújítása. Peres úton kellett kiperelni olyan adatokat, amiből kiderül, hogy egyetlen íróasztal áthelyezése közel 2 millió forintba került.

Szóval, azért rá kell nézni az önök körmére, ehelyett önök titkosítanak. Köszönöm, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Most előre bejelentett felszólalóként Witzmann Mihály képviselő úrnak adom meg a szót.

WITZMANN MIHÁLY (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Tegnapelőtt a 2017. évi költségvetés általános vitájában úgy kezdtem a felszólalásomat, hogy a 2017-es esztendő lesz az az év, amikor is a 2010-es kormányváltás óta már a hatodik alkalommal van mandátuma és lehetősége a polgári kormányzatnak arra, hogy Magyarország költségvetését elkészítse. De itt tulajdonképpen azt is elmondhatjuk, hogy immáron hatodik esztendeje van annak is, hogy igyekszünk kijavítani a szocialista kormányoknak azt az elhibázott gazdaságpolitikáját, amely eredményeképpen tulajdonképpen számos hibás gazdasági döntés, felelőtlen költségvetés-készítés és növekvő eladósodás jellemezte az országot. Olyannyira, hogy 2010-re hazánk egyébként államcsődközeli helyzetbe sodródott, és a teljes összeomlást pedig, mindannyian jól emlékszünk rá, hogy csak egy gigantikus EU-IMF-hitel pánikszerű felvételével sikerült elkerülni, illetőleg sikerült megmenteni az országot.

Szerencsére sokan vagyunk, akik úgy gondoljuk, hogy a 2010-es kormányváltás egyértelmű gazdaságpolitikai fordulatot hozott, hiszen a gazdaság növekedési pályára állt. Kikerültünk a túlzottdeficit-eljárás alól, és mindemellett a csökkenő államadósság, alacsony államháztartási hiány, bővülő foglalkoztatás, rekordalacsony infláció, erősödő ipar és élénkülő kereskedelem jellemzi ma már a magyar gazdaságot.

Az idei esztendőben pedig az előbb említett mintegy 14,3 milliárd eurós EU-IMF-hitel utolsó másfél milliárdos hitelrészletének a teljes visszafizetésére is sor került. Zárójelben jegyezném meg, pusztán az érzékeltetés kedvéért említeném meg, hogy a síófoki választóközvetben élő emberekre a szocialisták által felvett hitel összességében mintegy 36 milliárd forint terhet rótt.

(11.20)

Tehát körülbelül ekkora kaliberben kell gondolkodnunk akkor, amikor ennek a hitelnek a visszafizetéséről eredménytel szólnunk vagy beszélünk.

A sikeres és eredményes gazdaságpolitikához és a stabil lábakon álló költségvetési pozíciók biztosításához természetesen az adórendszer átalakítására is szükség volt. Ennek folyamányaként tárgyaljuk ma az adócsomagot, a 2017-re vonatkozó adótörvények módosítását. Ma már azt is kijelenthetjük, hogy az elmúlt évek adóintézkedéseinek köszönhetően sikerült olyan növekedésösztönző adórendszert kiépíte-

ni, amely markánsan támogatja a családokat, segíti a munkavállalást, és egyúttal mérsékli a kis- és középvállalkozások adóterheit, továbbá fontos megemlíteni, hogy ösztönzi a fejlődést és a beruházásokat.

Fontos kiemelni azt is, hogy ezzel párhuzamosan nemzetközi szinten is elismert lépéseket tett a kormány a feketegazdaság elleni küzdelem érdekében, aminek köszönhetően jelentősen javult az adóbeszedés hatékonysága, és látványosan növekedtek a fogyasztási, forgalmi adókból származó bevételek is. Úgy vettem észre itt a mai általános vita kapcsán, hogy ezzel önmagában véve talán a parlamenti patkó minden frakciójában ülők, az ellenzéki képviselőtársaimat is beleértve, egyet tudtak érteni, számomra külön öröm volt ezt hallani.

Mindezen feltételek teljesülése együttesen egyébként lehetővé tette, hogy jövőre is folytatódjon az adócsökkentésre irányuló kormányzati munka, és az is jól látható, tisztelt képviselőtársaim, hogy 2002 és 2010 között a szocialista-liberális kormányok koncepciózusan növelték a családok adóterhelését, így próbálták az előbb említett elhibázott gazdaságpolitikájuk negatív hatásait ellensúlyozni.

Tisztelt Országgyűlés! A mai felszólalásomra készülve a teljesség igénye nélkül igyekeztem kigyűjteni azon adóterheket, amelyek a szocialisták mintegy nyolcéves kormányzása alatt emelkedtek, vagy akár új adónemként kerültek bevezetésre. (*Dr. Mengyi Roland közbeszól.*) Az így elkészült lista - itt Mengyi Roland képviselőtársam súgja a fülembé, hogy annyi időm nincs, hogy ezt felsoroljam, nem is készülök erre, ugyanis az így elkészült lista - sajnos több mint öt oldalra rúgott, sikerült, pedig elég apró betűkkel írtam meg. Ezért most nem is vállalkoznék arra, hogy a szocialista kormányok adóemelését tételesen ismertessem vagy felsoroljam, pedig minden bizonynyal, azt gondolom, számos tanulságot vonhatnánk le belőle.

Ezzel szemben azonban az is jól látható, hogy 2010 után a polgári kormány a gazdasági lehetőségekhez mérten fokozatosan csökkentette a munkát terhelő adókat, majd később az egyes forgalmi adókat is ott, azokon a területeken, ahol a leginkább szükség volt rá. Mindezek mellett került sor a gyermekvállalást ösztönző és a gazdasági, demográfiai folyamatokat mindenféleképpen ösztönözni próbáló, családokat segítő adókedvezmények bevezetésére is.

Tisztelt Képviselőtársaim! A kormány által előterjesztett, a 2017-es költségvetést megalapozó, vállalkozásbarát szemléletű adócsomag elsődleges célja egyfelől az adócsökkentés, másfelől az adminisztráció hatékony csökkentése. Az adócsökkentés csomagja több ponton is csökkenteni kíván a közterheket, aminek köszönhetően összességében tízmilliárdok maradhatnak a magyar lakosságnál, a magyar adófizetők zsebében.

Az adótörvények vitájakor ma is, mint korábban is, nagy érdeklődéssel figyeltem az ellenzéki képviselőtársaim felszólalásaiban azt a nem túl eredeti és sokszor, mondhatjuk talán azt is, sokadszorra visz-

szaközönő kommunikációs mechanizmust is, miszerint mindig mindennél lehet nagyobbat mondani, mindig mindennél lehet nagyobbat vagy éppen a tartalom szerint kisebbet ígérni. Például többször hallhattuk ma itt, hogy amikor a 27 százalékos áfa 5 százalékra történő csökkentéséről beszéltünk, akkor többen megkérdezték, hogy jó, de miért 5 százalékra, miért nem kevesebbre, vagy amikor az alapvető élelmiszerek közül a friss tej, vagy a tojás, vagy a baromfihús áfája 5 százalékra való csökkentéséről volt szó, akkor miért csak ezen termékek körében történik meg az áfacskökkentés, miért nem bővíti a kormány ezt még több termékre. Vagy akár a munkába járást írtam itt fel magamnak, hogy a kilométerenkénti 9 forintról 15 forintra növekszik tulajdonképpen itt az elszámolható költség tétele, de miért nem többre.

Tehát azt gondolom, ezek a hozzászólások minden bizonnyal kifelé népszerűnek tűnhetnek, de felelősségteljesnek semmiképpen nem nevezhetőek. Én azt gondolom, ez egy olyan mókuserék, egy olyan értelmetlen licitálási folyamatot indít el, ami, még egyszer mondom, ugyan népszerű, de nem biztos, hogy költségvetésileg megalapozható. Amikor azt mondjuk, hogy stabil lábakon áll a költségvetés, akkor nemcsak a kiadási, hanem a bevételi oldalt is egyensúlyban tartva kell figyelni, pontosan annak érdekében, hogy ne járjunk úgy, mint ahogy a 2010 előtti kormányok jártak.

A személyijövedelemadó-kulcsról is szeretnék beszélni, hiszen a jövő évre tervezett adórendszer módosításait tekintve az is elmondható, hogy az adófizetők számára a kormány 2017-ben is számos pozitív intézkedést kíván foganatosítani. Mindez az szja-kulcs esetében tulajdonképpen azt jelenti, hogy 15 százalékos kulcs marad a 2017. adóévtől kezdve. Ez az 1 százalékos, 16 százalékról 15 százalékra való csökkentés az én választókörzetem esetében, a Somogy 4-es adófizetők tekintetében több mint 1,1 milliárd forint/éves, választókörzetem székhelye, Siófok városa adófizetői tekintetében pedig több mint 350 millió forint éves megtakarítást jelent. Tehát azt gondolom, mindenféleképpen pozitív eredmény az szja csökkentése.

Ezen túl fontos kiemelni azt is, hogy az internet áfájának 27 százalékról 18 százalékra csökkentése, az alapvető élelmiszerek, így az előbb említett baromfihús, tojás, friss tej általános forgalmi adójának 5 százalékra csökkentése, a két gyermeket nevelő családok esetében a személyi jövedelemadó gyermekkedvezményének további emelése, az adminisztrációt csökkentő intézkedések, az átalakuló kávéterületrendszer és a vállalkozásbarát szemléletű adócsomag ismét számtalan kedvezményt foglal magába.

Mindezek mellett fontos változás lehet egyébként az ingatlan bérbe adók számára a választható tételes átalányadózás lehetőségének bevezetése is, ami esetében az adó mértéke a lakás hasznos alapterülete után számított, Budapesten négyzetméterenként 2 ezer forint/év, más településen pedig négy-

zetméterenként ezer forint/éves értéket jelöl meg a javaslatban.

További előnyös változás a ma már többször is említett munkaerő-mobilitással kapcsolatos intézkedések tekintetében az előbb általam is felvetett munkába járási költségtérítés, ami az eddigi 9 forint/kilométerről 15 forint/kilométerre emelkedik, de többek között idesorolható továbbá a munkásszállás fogalmának kiszélesítése vagy éppen a mobilitási célú lakhatási támogatás bevezetése is egyaránt.

A kisvállalati adózásban tervezett koncepcionális módosítás véleményem szerint újabb könnyebbséget jelenthet a kis- és középvállalkozói szektor számára, ahogy arról az imént László Tamás képviselőtársam már részletesen beszélt. A kis- és középvállalkozások beruházásaihoz kapcsolódó adóalap-kezdmény 30 millió forintos korlátja eltörlésre kerül, valamint a kisvállalkozói adókezdmény 6 millió forintos és 60 százalékos korlátja is megszüntetésre kerül. Nagyon bízunk benne, hogy ez mind a foglalkoztatásban, mind a kis- és középvállalkozói szektor sikeres és eredményes mindennapi működésében meg fog jelenni.

A gyermeket nevelő családok számára, illetőleg gyermeket nevelők számára kedvező változás lehet, hogy a javaslat értelmében a munkahelyi bölcsőde üzemeltetésével kapcsolatosan elszámolt költségek elismert költségnek minősülhetnek a jövőben. Ez szintén a gazdaságra, és azt gondolom, a családokra így demográfiai, társadalmi szempontból is segítő hatással lehet.

Lényeges elemként jelenik meg, hogy a törvényjavaslat tartalmazza továbbá a hitelintézeti járadék kivezetését vagy a munkahelyvédelmi akció tartósan állást kereső személyekre vonatkozó kedvezményrendszerének a módosítását is.

Az online pénztárgép és az EKÁER korábbi bevezetését követően, azt gondolom, az intézkedések pozitív eredményességét látva, a feketegazdaság még eredményesebb visszaszorítása érdekében 2017-ben elindulhat az online számlázás rendszere is, ami elsősorban a láncolatlan áfacsalókkal szemben kíván hatékonyan fellépni.

A javaslat értelmében pedig az úgynevezett magyar Google-adó biztosíthatja azt, hogy hazánkban gazdasági tevékenységek, sőt világcégek sem mentesülhetnek a közteherfizetési kötelezettség alól. Az elképzelés szerint ez tulajdonképpen egy hatékony eszköz lehet a reklámadó-fizetési kötelezettség teljesítésének kikényszerítésére, így például 10 millió forintos, többször ismétlődő és exponenciálisan növekvő bírsággal számolhat az a Magyarországon adóként nem nyilvántartott reklámközzétévő, aki az adóhatósági felhívás ellenére sem tesz eleget bejelentési kötelemének.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Engedjék meg, hogy néhány gondolatban szóljak a társasági adó, illetőleg a társaságiadó-kezdmény esetében tervezett néhány változásról is! A kedvezmények tekintetében fontos megemlíteni, hogy a

jogdíjhoz és egyes immateriális jószágokhoz kapcsolódó adóalap-kezdmények az OECD által kidolgozott, a korábbi hazai szabályozáshoz képest jóval szigorúbb módszertan alapján vehetők igénybe a jövőben. Ennek keretében a kedvezményezett immateriális jószágok köre szűkül, ugyanis az új szabályok szerint kizárólag jogdíjra jogosító immateriális jószág alapján vehető igénybe a kedvezmény. További fontos módosítás, hogy a kedvezmény alapja a bevételről a nyereségre korlátozódik.

(11.30)

Fontos változás a törvényjavaslatban, és Tállai államtitkár úr az előbb már részletesen kifejtette azt is, hogy a műemlékek felújításának kedvezménye bővül; a műemlék-karbantartás költségeinek a vonatkozásában pedig új adóalap-kezdmény kerül bevezetésre, továbbá a műemlék-kezdmény alanyi köre is bővül a felújítást finanszírozó adózóval.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Összegezve az eddig elmondottakat, azt gondolom, hogy az adótörvények módosítását célzó törvényjavaslat egyértelműen tükrözi a kormány azon szándékát, hogy a kiegyensúlyozott költségvetés feltételeinek további biztosítása mellett is további adócsökkentésekkel, a családok és a vállalkozások támogatásával, valamint a gazdaság kifehérítésével egy valóban a növekedést és a fejlődést ösztönző adózási rendszer működése 2017-ben is biztosított lehessen.

Mindezekre tekintettel tisztelettel kérem képviselőtársaimat, hogy szavazataikkal támogassák a 2017. évi adócsomagot. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Kétperces időkeretben Gúr Nándor képviselő úrnak adom meg a szót.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Egy gondolat a költségvetés, az adótörvények, a napi történések kapcsán. Tudják, amikor 266 milliárd forintot el akarnak titkolni, sítolni, titkolni a közpénzesítettség keretei között, amikor 5 millió forintos havi bért adnak a haveroknak, napi 225 ezer forintot, amikor a Várba költözés 50 milliárd forinttal van betervezve a költségvetésbe, akkor például az áfacsökkenés kapcsán, 10 millió embert érintően 15 milliárd forint; az egyharmada sem annak, mint amennyi mondjuk a Várba költözés.

Tehát ez az adópolitika, amit önök folytatnak, és ezt próbálják meg úgy színesíteni és eladni, mintha csodát csinálnának. Elnök Úr! Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Most pedig Bodó Sándor képviselő úrnak adom meg a szót.

BODÓ SÁNDOR (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Államtitkár Úr! Tisztelt Ház! Két

mondat, ami gyakran elhangzik akár egy baráti, akár egy alkalmi beszélgetésen is, az adózással kapcsolatosan: adót fizetni senki sem szeret, illetve adóbevételek nélkül nem működik az állam.

Nyilvánvalóan mindig az aktuális személy állapotától függ, hogy melyiket érzi inkább magáénak. Amikor mondjuk, egy vállalkozó az adóbevallás időszakát éli, akkor lehet, hogy talán az elsőt, amikor pedig mondjuk, az állam gondoskodását, akkor pedig egyetért azzal, hogy adóbevételek nélkül mégsem működik az állam. Két nagyon távol álló vélemény ez, de tulajdonképpen, ha a dolgok mélyére nézünk, azt is mondhatjuk, hogy mind a kettő igaz. Az elmúlt évek adóintézkedését mégsem egy ilyen beszélgetős megítélés alapján kell meghatároznunk, hanem a tények, az intézkedések tükrében, és így egyértelműen mondhatjuk, hogy növekedésösztönző adórendszer jött létre.

A jellemzői magukért beszélnek, hiszen támogatja a családokat, támogatja a munkavállalást, segíti a vállalkozásokat, eredményesen harcol a feketegazdaság ellen. És persze ilyenkor fel lehet tenni a kérdést, hogy: ez már elég, már készen vagyunk? Nyilvánvalóan nem. A tendenciákat, a szándékot kell figyelni. És ha ezek közül a jellemzők közül akár csak egy-kettő lenne igaz, még az is tiszteletreméltó lenne, nemhogy így, rendszerben látva ezeket a tényeket. A 2017-es adótörvényekkel kapcsolatosan is elmondható, hogy illeszkednek a polgári értékrendbe, hiszen további adócsökkentésnek vagyunk szemtanúi; tovább csökken az adminisztráció, ami, azt is mondhatnám, hogy talán évtizedes, évszázados igény. Ezek mindenképpen előremutató döntések.

De nézzük a konkrét tényeket, amelyek ugyan már elhangzottak, de egy kicsit a mögöttes megvilágítást, a mögöttes szándékot, a választópolgári véleményeket is próbálom hozzáfűzni. A baromfihús, a tojás áfája 5 százalék lesz január 1-jétől. Elhangzott, de azt is látnunk kell, hogy ez nemcsak a fogyasztói oldal szempontjából fontos, hanem segíti az ágazatot is, ami szerintem egyáltalán nem bűn, sőt másrészt egészséges is. Az előző évben, amikor az adótörvényekről beszéltünk, természetes módon megfogalmazódott, hogy igen, rendben van a sertéshús, de a baromfi miért nem. Aztán most, mikor itt van a lehetőség, akkor ez az érv talán még nem is hangzott el.

Es egy kicsit külön világ a friss tejjel kapcsolatos áfacsökkentés, ami reményeim szerint szintén 5 százalék lesz január 1-jétől. A Hajdú-Bihar megyei 5. számú választókerület, azt is mondhatom, hogy egyrészt egy mezőgazdasági potenciállal rendelkező, másrészt pedig egy jelentős turisztikai vonzerővel rendelkező körzet. A mezőgazdasági termelőkkel tárgyalva nagyon sokszor elhangzik az, ami lehet, hogy egy kicsit túlzó, lehet, hogy egy kicsit a napi életvitelükből adódik, a napi küzdelmeikből adódik, hogy Közép-Európában tejháború van.

Ebben a situációban egészen biztos, hogy fontos és hasznos intézkedés a friss tej áfájának a csökkentése, de ezzel valószínűleg még nem oldódik meg

minden probléma. Egyébként az, hogy a fogyasztási összetétel kapcsán a friss tej milyen mértékben van jelen, az egy jelenlegi állapot, és az áfa kedvező alakulásával én egészen biztos vagyok benne, hogy a friss tej fogyasztási arányának a százaléka egyébként növekedni fog.

Az internetszolgáltatás áfája is csökkenni fog, és ez megint egy olyan terület szerintem, amiben nagyon sok olyan választói vélemény jelenik meg, amit magunkévá kell tennünk. Az internetelérhetőség már régen nem csak a szórakozásról szól, bár az sem baj természetesen, hanem a munkavégzésről, a tanulásról, a kapcsolattartásról. Ezek mind-mind olyan dolgok, amelyeknek a finanszírozása, ha kedvezőbb, ha kevesebbe kerül, lehetővé teszi, hogy esetleg másra több jusson, tehát mindenképpen támogatandó.

Az előbb említettem, hogy a választókerületben jelentős turisztikai vonzerő van, és az éttermi szolgáltatások kapcsán már most, az előzetes tervek megfogalmazásakor is biztató visszajelzéseket kaptam, hiszen fontos az, hogy az éttermi szolgáltatásokat minél többen igénybe tudják venni, legyen kedvezőbb hozzáférési lehetőség. Ez nyilván a turisztikai szempontok szerint is lényeges, de szerintem a családok számára is fontos, hogy legyenek olyan alkalmak, amikor közösen el tudnak menni, és egy kedvezőbb feltételrendszer mellett tudják igénybe venni ezt a lehetőséget.

Az új építésű lakóingatlanok 5 százalékos áfája kapcsán itt technikai módosítások jelennek meg, de ez azért sokkal több attól, hogy simán csak technikai módosításnak lehessen nevezni. Itt az egyszerű bejelentést, illetve a hasznos alapterület kapcsán megfogalmazott pontosításokat emelném ki, hiszen a magyar embereknek van egy nagyon érdekes és számomra egyébként nagyon értékes viszonya a saját ingatlanjukhoz. Ez a magyar közmondások sorában is megjelenik: az én házam az én váram; aztán: elmennék, de a házam nem hagyhatom, a szülői házhoz való ragaszkodás. Tehát ezek mind-mind olyan társadalmi gyökerek, amelyek nagyon fontosak. Természetesen, amikor egy lakásvásárlásba, egy lakásépítésbe kezd bárki is, fontos, hogy minden paraméter a legutolsó részletig értelmezhető, tiszta és pontos legyen, hiszen olyan érzelmi töltetek szabadulnak fel, olyan anyagi-erkölcsi töltetek indulnak be, ami fontos, hogy előrevigyék a dolgot, és nem engedhetnek meg félreérthető vagy kétértelmű megfogalmazást.

A javaslat kapcsán örömmel látom, hogy az ellenőrzés továbbra is jelentős szerepet kap, és kell is hogy kapjon, hiszen az adótörvények és egyáltalán az adózás rendjének az elfogadása kapcsán nagyon fontos a szakmaiság, az igazságosság és emellett a tényleges ellenőrzési rend. A tételes áfanyilatkozatok kapcsán, a szereplők beazonosítása kapcsán nagyon fontos, pontos megfogalmazás kerül be a javaslatba. Én azzal is maximálisan egyetértek, hogy az adózói minősítéssel is törődnünk kell. Nagyon sokszor halljuk azt a véleményt, szintén a választóktól, hogy: én

befizettem, de vajon más megteszi-e? Azt gondolom, hogy erre önök is tudnának példát mondani. Vannak ilyen vélemények. Nyilvánvaló, hogy a jó adósok, a kockázatos adósok besorolását ilyen szempontból el kell végezni, és ez szerintem, ahogy említettem is, mindenképpen az adózás rendjének az elfogadását erősítheti.

Elhangzott már, de mindenképpen fontos az EKÁER rendszerrel kapcsolatosan is a módosításokról szólni.

(11.40)

A találékonyság nagyon-nagyon jelen van a mai világunkban, finoman fogalmazva, és a túlterhelt járművek megjelenése, ezeknek a kis szállítóknak a megjelenése egy olyan dolog, ami talán az első javaslatokban, a korábbi javaslatokban nem jelent meg, nem fogalmazódott meg, de sokat közlekedve azért látom, hogy ezek a járműtípusok nagyon is jelen vannak, nagyon is túlterheltek sokszor, nagyon is közlekedési kockázatokat jelentenek, tehát mindenképpen ezzel is foglalkozni kell.

Jó néhány intézkedés van még a sorban: számlázó programok online adatszolgáltatása, automata berendezést érintő módosítás, adóhatósági ellenőrzések új fajtái, adószám törlésével kapcsolatos módosítás végrehajtási szabályainak változása. Tehát ezeket és az előzőeket is nyilván egy rendszerben látva én mindenképpen fontosnak érzem, hogy az intézkedéseket, ezt a javaslatot úgy tudjuk jellemezni, hogy az igazságosság, a szakszerűség, az elfogadottság irányába mutat, és szerintem ez a legeslegfontosabb. A legeslegfontosabb, hogy az állampolgárok érdekeinek megfelelő döntések születessenek, és ezek szerintem ilyenek.

Mindenképpen javasolom az elfogadását, és önöket is erre biztatom. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! Még egy felszólalás van jelenleg a táblán, Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak adom meg a szót.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Türelmesen kivártam a soromat, hogy utoljára megpróbáljam visszarángatni a párhuzamos valóságából a kormánypárti képviselők többségét, és magát a kormányt is ezáltal.

Több felszólaló, aki egyébként elég gátlástalanul beszólogatott, többek között a Jobbiknak, már nincs a teremben, így úriemberhez nem lenne méltó, ha a hátuk mögött adnám vissza ezt a páros lábas becsúszást, ezért inkább a tények, számok talaján maradván igyekszem megvilágítani az önök számára azt, hogy az a pár tízezer forintos vélt kedvezmény, amit így el tetszenek képzelni, a másik oldalon hol és hogyan folyik el. Például a 27 százalékos áfával, ami a fogyasztói kosár 93-94 százalékára vonatkozóan fenn-

marad, egészen biztos, hogy többször annyi folyik el a családoktól, mint ami a kozmetikai jellegű kedvezmény által megmaradna, de a jövedéki adóból és majd a következő napirendi pontban tárgyalt, különböző módosításokból eredő, önök által már papírra vetett bevételi várakozásaikból is az következik, hogy csak a jövedéki adó és az üzemanyag adótartalmának és egyebeknek a tekintetében éves szinten több tízezer forintot a várakozásaik alapján elvesznek az érintett családoktól, legalább akkora összeget, mint amit most látszólag az adóelengedéseknek nevezett folyamat során ott hagynának.

Azt is látjuk, hogy ha az OECD, a Gazdasági Együttműködési És Fejlesztési Szervezet adatait, adatsorait vizsgáljuk, akkor egy viszonylag friss jelentés áll rendelkezésünkre, a 2014. évi befejezett éves adatokról, 2015-ről még kevesebb, legalábbis hiányos az adatsor. De azt itt is láthatjuk, hogy az utóbbi években hiába lett egykulcsos és viszonylag alacsony a magyar személyi jövedelemadó, tehát kb. 1 százalékponttal alacsonyabb az érintett vizsgált átlagnál, a munkavállalók adóterhelését tekintve nemhogy éllovasok vagyunk, de vannak olyan adótípusok, ahol az összes vizsgált OECD-tagország közül az elsők, van olyan, amiben a harmadikak és van olyan, amiben a negyedikak vagyunk, de hát egészen elképesztő, kiugró eredményeket produkál - idézőjelben - ez a kormány.

A családok, egyébként a kétgyermekes a családok vagy éppen az egyedülállók adóterhelését illetően is, ha vizsgáljuk az átlagosnak tekintett családot - bár még egyszer mondom, vitát kellene arról folytatnunk, hogy egy kétkeresős, kétgyermekes család mennyire lehet átlagos, egyáltalán nem az sajnos, jobb lenne, ha minél több gyermek születne a családokban, és erre lenne lehetőség, de a vizsgálatból azt látjuk -, a családok megadóztatása tekintetében az OECD első harmadában helyezkedünk el 34,6 százalékkal, tehát egy brutális adóterheléssel, ami az egyedülállók 49 százalékos adóterheihez viszonyítva tűnik csak alacsonynak. De összességében ilyen demográfiai adatok mellett, amikor Magyarországon 1,3-as, 1,4-es termékenységi ráta mellett rengeteg sajnos az egyedülálló ember, és rengeteg a csonka család, elmondhatjuk, hogy nem lehet csak a családi adókedvezmények rendszeréről beszélni. Ha az egész nemzetgazdaságot érintjük, akkor látnunk kell azt, hogy bizony nem az az általános állapot, hogy 3-4 gyermekes családokban élnek a legtöbben - sajnos.

Az általános forgalmi adó tekintetében ugyanakkor igen elképesztő a helyzet: az összes szomszédos ország bátrabb önöknél ezen a téren, még az átmenetileg rosszabb költségvetési helyzetben lévők is. De ami valóban kiugró, és már itt szóba került nagyon helyesen, az a nettó minimálbér és annak adóterhelése. Hiszen vizsgáljuk a tényszámokat, mondjuk, 2010-től, az önök első, ebben az időszakban vett kormányra kerülésétől, tehát a korábbi kormányok adatait nem számolva, de mondjuk, a második és harmadik Orbán-kormány tekintetében

azt látjuk, hogy 2010-hez képest a nettó minimálbér 2015-re - egy lezárt év, ahonnan még adatok állnak rendelkezésre - 14,2 százalékkal emelkedett. Tehát nem lehet elvitatni, hogy a nettó minimálbér, még egyszer mondom, ezen öt éves időszakban több mint 14 százalékkal emelkedett, csak hogy ezzel képest a minimálbért sújtó adóelvonás mértéke 93,3 százalékkal nőtt az érintett időszakban, tehát az önök regnálása alatt, 2010 és 2015 között a nettó minimálbér, még egyszer mondom, 14,2 százalékkal emelkedett, a minimálbért sújtó adóelvonás mértéke pedig 93,3 százalékkal. Tehát egészen brutális az az - idézőjeles - eredmény, amit önök fel tudnak mutatni ebben a társadalmi szegmensben. Itt a legnehezebb sorban élőkéről beszélünk, akik dolgoznak, próbálnak talpon maradni, önök pedig szó szerint szénre adócsökkentések költségvetése, és az adócsomag is erről szól, legalábbis visszás.

Azt látjuk, hogy 2010-ben a minimálbér összege kicsit több mint 60 ezer forint volt, amelyet kicsit több mint 34 ezer forintnyi elvonás sújtott. 2015-re majdnem 69 ezer forintra emelkedett ugyan a minimálbér, az adóelvonás azonban szintén majdnem 69 ezer forintra emelkedett, tehát brutális növekménynek, drámai növekménynek lehetünk szemtanúi, ahelyett, hogy hallgattak volna ránk, és egy terhelést támogató adórendszeren keresztül a valódi áruféleségeket és valódi értékeket előállító iparra, mezőgazdaságra és a húzóágazatnak számító, potenciálisan annak számító turizmusba kellett volna összpontosítani azokat az adókedvezményeket, amelyek révén a pótlólagos adóbevételek felturbóozhatók lettek volna, és az egész nemzetgazdaság egy pörgésen keresztül jól járt volna, több jutott volna szociális transzferekre is.

Csak hogy telnek az évek, és az a helyzet, hogy miközben önök itt pár tízezer forintosnak vélt kozmetikai jellegű módosításokat fényeznek egy párhuzamos valóságban, egyrészt a másik zsebből kivesszük ezt, mondjuk, jövedéki adó tekintetében, mondjuk, a világrekorder áfaszint fenntartásával, addig elmondhatjuk azt is, hogy még a gazdasági növekedésbe vetett álmaik is szertefoszlanak látszanak. Éppen ha egyébként a május 13-ai sajtót vesszük görcső alá, tehát a mai sajtójelentéseket, akkor azt látjuk, hogy a magyar bruttó hazai össztermék idén január és március között csak és mindösszesen 0,9 százalékkal növekedett. Még a minisztériumi várakozásaik is 1,7 százalékról szóltak emlékeim szerint, de 2 százalék fölötti várakozások is megjelentek erre a negyedévre. Ennek a 2 százalék fölötti várakozásnak tehát a felét sem sikerült produkálniuk.

Egészen elképesztő volt a miniszter úr indoklása, pedig Varga Mihály ért ehhez a szakmához, azt jelentsük ki, tökéletesen átlátja ennek a folyamatait, és vélhetően nagyon jól tudja, hogy az, amit ma nyilatkozott erről, egy elképesztően pontos, egy túlpontos látlet arra vonatkozóan, hogy mennyire nem képesek önök egy önálló nemzetgazdaságot a saját

lábain megerősíteni. Hiszen a miniszter úr is azt nyilatkozta, hogy visszaesett a külföldi autógyártó cégek teljesítménye, és lassult az EU-s pénzek, az EU-s források lehívása és kipörgetése. Tehát két olyan, kívülről begyűrűző folyamatrendszerrel beszélt, amivel szemben az önök kormányának semmiféle korszerű, XXI. századi válasza nincs. Tehát ott tartunk, hogy az önök által fényezett nemzetgazdaság, amit önök építettek át az utóbbi évek során, tulajdonképpen külföldi autógyártók teljesítményén múlik, ahol a magyar beszerelő sok esetben csak - idézőjeles - inassorban sínylődik, hiszen még a mérnökök tekintetében és a beszállítói hányad tekintetében is van olyan szegmens, ahol 5 százalék alatti a magyar hányad; egészen elképesztően rossz és szegyllnivaló adat ez az önök számára.

A másik kérdés pedig az EU-források esete: itt pontosan saját magukat cáfolták meg, hiszen tegnap és tegnapelőtt a költségvetési vita során részletesen előadták, hogy ezermilliárdos nagyságrend fölötti az a beruházási tömeg ebben a költségvetési tervezetben, ahol nem EU-s pénzből, hanem saját forrásból kívánnak ilyen vagy olyan beruházásokat fogantatni, mégis a gazdasági növekedés elmarad, most már 1 százalék alatti, tehát 0,9 százalékról beszélünk az érintett negyedévben. Elképzeltető ugyanis, hogy értelmes infrastruktúrális beruházásokkal kellene foglalkozniuk, és nem olyanokkal, amelyekkel egyébként az EU-s forrásokból is foglalkoztak, tehát mondjuk, díszkőburkolat-cserével meg olyan történetekkel, amelyekből tartós munkahely nagyon nehezen jön létre.

Én nem akarom az örökké felhozott stadionépítések újrá és újra bántani, hiszen megtették, megteszik ezt nagyon sokan, de látszik, hogy ha csak a Várba költözés tételét nézzük, amire azért, lássuk be őszintén, akkora nagy szükség most nem lenne, ennek a töredékét kívánják most egy adócsomagban látszólagos kedvezményként megjeleníteni, miközben értelmes beruházásokra, például egy állami háttérű otthonteremtési és bérlakásépítési programra nem fordítanak pénzt, el sem gondolkodnak egy ilyenben.

(11.50)

A CSOK és a NOK tekintetében, tehát az állami otthonteremtési program igazából kiegészítőnek tekinthető lábai tekintetében egy PR-kampányt folytatnak. Visszajött közben az a képviselő is, aki itt cukikampányról beszélt; egy kevésbé cuki megszólalásra szeretném most felé jelezni, hogy egyszerűen katasztrofális volt, amit itt előadott, hiszen ha megvizsgáljuk ezen otthonteremtési láb részleteit, akkor itt mit látunk. A NOK-nak nevezett állami pilótajátékról ugye már beszélünk. Fogyasztói csoportokat 2014-ben ez a kormány helyesen betiltott, legalábbis alapításukat a jövőre vonatkozóan, erre most tetszetek alapítani egyet, egy olyan kiírással, ahol még a

törvényi előírások között is szerepel feltételként, hogy olyan társaságot keresnek közvetítő gyanánt, aki a fogyasztói csoportokról szóló adatközlési kötelezettségének ennyi és annyi időn keresztül eleget tett, tehát egészen elképesztő, ráadásul ugye olyan emberek tudják a teljes ígért kedvezménytömeget igénybe venni, akik legalább 70-80 ezer forintot havi szinten be tudnak ide csorgatni. Hagyjuk azt, hogy a garanciális szabályok hiányoznak, tehát ha bedől egy ilyen fogyasztói csoport vagy az önök állami pilótajátéka, akkor nem tudni, hogy hogyan számolnak el, hogyan szerzik vissza a pénzüket az emberek, de azzal hitegetni Magyarországot polgárait, hogy ez bizony egy otthonteremtési program komoly lába, ez egész egyszerűen neveléses.

A CSOK tekintetében pedig ugye eddig azt látjuk, hogy az érdeklődők száma bár meglenne, a szerződést kötők száma jóval elmarad a várakozástól, és az osztatlan közös tulajdonnal bíró polgárok számára, akik igényeltek, sok esetben kiutalták ezeket az összegeket, amit most vissza akar követelni a bank, mert önök még arra sem voltak képesek, hogy átgondolt módon kodifikálják ezt a törvényt, és olyan keretszabályokat állapítsanak meg, amelyek biztosítják a magyar polgárok fogyasztóvédelmi jellegű biztonságát, tehát tömeges bedőlésektől lehet most tartani. Aki osztatlan közös tulajdonnal megkapta a CSOK-ra vonatkozó kedvezményt, lehet, hogy elveszti azt, lehet, hogy már ennek tudatában aláírt szerződése okán áll be olyan negatív változás az életében, amire a családja is rámehet. Ennek a felelősségét önöknek kell vállalniuk, de nem nagyon látjuk a felelősségvállalás hajlamát önökön ez ügyben, és azt látjuk, hogy amíg egy bérlakásépítési programmal nem állnak elő, addig XXI. századi, mai, napi problémákra képtelenek reagálni. Tehát szeretném, ha a képviselő úr, államtitkár úr, bárki reagálna arra, mi a véleményük, mondjuk, a budapesti albérletárról, azután, hogy képviselő úr évek egy évig nem szíveskedtek eljönni a civilek által szervezett otthonteremtési találkozókra. Amikor a CSOK módosítását bejelentették, végre eljöttek, tehát ezt a javukra írom, onnantól kezdve ott voltak, és az élére álltak ennek. Nagyon helyes, hogy ezt legalább többéves fáziskéséssel megtették.

De nagyon is érdekelne az, hogy hogyan kívánának önök beavatkozni a tekintetben, hogy Budapesten az albérletárak egy átlagos 60 négyzetméteres lakás esetén a legtöbb esetben 100 ezer forint fölül mentek plusz rezsi, tehát egy magyar fiatal átlagfizetéséből mindezt, talán megegyezhetünk abban, hogy nem lehet kigazdálkodni.

A folyamatnak több összetevője van. Egyik eredője ugyanakkor az, hogy a különböző sharing economyhoz tartozó szállásmegosztó és egyéb rendszerek több mint 4 ezer ingatlant tulajdonképpen kivettek a budapesti albérletpiacról, egy olyan kínálati szűkösöshez járulva ezzel hozzá, aminek a feloldása nélkül nem lehet ezeket az albérleti árakat viszaszuszakolni a normális szintre. Az egyik megoldás

ugye azért lenne a bérlakásépítési program, mert itt a kínálati szűkösöset tudnánk csillapítani, enyhíteni.

De tengerentúli, amerikai nagyvárosokban összesen 2 ezer ingatlan hasonló módon történő kivétele az ingatlanpiacról is árrobbanást okozott az albérletpiacon, hogyan várták akkor azt, hogy Magyarországon dupla ennyinek a kivétele majd nem okoz továbbgyűrűző válságot? És egészen elképesztő, hogy a kormánynak nincs erre válasza. Tehát szeretném, ha a képviselő úr, államtitkár úr megnyilvánulna a tekintetben, hogy ha itt van egy önök előtt zajló gazdaságpolitikai folyamat, egy olyan folyamatrendszer, ami nincs szabályozva, és ennyire negatív hullámokat ver Magyarországon, hogyan gondolják azt, hogy nem avatkoznak be. Tehát úgy gondolják, hogy majd magától megoldódik? Vagy majd a CSOK-on keresztül a szerencsésebbek, a felsőbb társadalmi csoportok tagjai felvesznek kedvezményeket, és akkor ettől majd magától több ingatlan fog épülni? Tehát 42-43 ezer ingatlannak kéne tető alá kerülnie évente ahhoz, hogy legalább százévente megforduljon az ingatlanállomány és kicserélődjön, ehhez képest 8-9 ezres tévyszámokat tudunk.

Értjük néha, hogy mi az önök teljesen hibás filozófiája: a szerencsésebb csoportokat kedvezményezni, az ő helyzetüket megkönnyíteni, és az ő magasabb fogyasztásuk talán majd húzza maga után a nemzetgazdaság bizonyos szegmenseit, de tökéletesen kiderült, hogy ez valóra válthatatlan, és ez nem vált be az utóbbi években. Itt is azt látjuk, hogy igen, szükség van az új építésű ingatlanokra, igen nagy szükség, viszont a társadalmi csoportok több mint 70 százaléka nem képes új építésű ingatlanban gondolkodni, tehát párhuzamosan számukra is kedvezményeket kell biztosítani, nemcsak pár százezresek, mint ahogy a CSOK másik ága ugyanennyi használt lakás vásárlása esetén néminemű kozmetikai jellegű kedvezményt biztosít, hanem az egész kedvezménytömeget ki kellene terjeszteni használt ingatlanra, felújításra, akár új albetét nélküli bővítésre is. Energetikai korszerűsítésre országos programjuk, amely átfogó lenne, és minden érintett tárgykört érintene, egész egyszerűen nincsen, pedig még uniós forrás is rendelkezésre állna, hogyha ennek utánanyúltak volna. Az a helyzet, hogy önök ma is elmondták itt többször, hogy szeretnék, ha minél több magyar ember saját tulajdonú ingatlanba költözhetne. Ezt én is nagyon szeretném, de nem a vágyálmok korát éljük.

Nagyon sokan ezt nem engedhetik meg maguknak, mert mondjuk, nem olyan szerencsések, hogy 180 forintot végtörleszthettek, nem olyan szerencsések, hogy ez a kormányzati kettős mérce őket a kedvezményezettek közé lökte volna, egész egyszerűen a magyar emberek jó része ezt nem engedheti meg magának, hogy mondjuk, egy lakóparki lakást újonnan megvásároljon, de szeretne élni, szeretne a családjával normális élettérben gyermeket vállalni, szeretne hozzájárulni ennek az országnak a sikeréhez,

és nincs életlehetőség a számára. Tehát azt látjuk, hogy egész egyszerűen nem állja meg a helyét ez a kormányzati indokolás, hogy csak az új ingatlan és minél több ember számára. Miért? Mi az oka ennek, hogy önök abban gondolkodnak, hogy minél több új építésű lakás legyen minél több ember kezében? Ez így nagyon jó, csak a társadalom többségére egyszerűen nem vonatkozik, és nem nyújt számára életlehetőségeket.

Tehát mi az oka annak, hogy önök rögeszmésen kitartanak ezen indokolás mellett, amikor a való élet azt bizonyítja, hogy ez értelmetlen ebben a formában? Egész egyszerűen értelmetlen az alsó középosztályhoz tartozó társadalmi csoportok számára célként azt megjelölni, hogy önálló ingatlantulajdonnal rendelkezzenek egy olyan kedvezménytömeg mentén, mondjuk, a 10+10-re gondolok, amit az tud leginkább igénybe venni, akinek már van egy építési telke, van rövid idő alatt megmozdítható több milliós családi tartaléka.

Mi lesz azokkal, akiknek nincs? Tehát egyszerűen tarthatatlan az önök indokolása. Magyarazzák el nekünk, miért tartanak ki amellett, hogy mindenkinek saját tulajdonú ingatlanja legyen, mert ez egy nagyon szép vágyalom, de mi lesz azokkal, akik mondjuk, bérlakást szeretnének, szeretnének kibérelni 40-50 ezer forint plusz rezsiért Budapesten egy 66-70 négyzetméteres lakást, ott szeretnének gyermeket vállalni, mert látják azt, hogy nem fér bele jelenleg az életükbe egy új építésű lakás megvásárlása a leendő kopszigi lakóparkban.

Gondoljanak már azokra az emberekre, akik a társadalom döntő többségét teszik ki, és a beteges rögeszméikből pedig mozduljanak ki, ami csak a felső középosztálytól felfelé képes kedvezni, mert tönkreteszik vele ezt az országot! Köszönöm, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! Kérdezem, kíván-e valaki a vitához még hozzászólni. Nem látok jelentkezőt, így az általános vitát lezárom, és megadom a szót Tállai András miniszterhelyettesnek, az előterjesztőnek.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági miniszteri-umi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Köszönöm szépen a felszólalásokat, a véleményeket, először is a kormánypárti képviselők, a Fidesz és a KDNP képviselőinek a felszólalását, a támogató felszólalását, és vélhetően az igen szavazatukat is, amikor majd eljön az idő a szavazásra. Azt gondolom, hogy a kormánypárti képviselők megértették a törvényjavaslat lényegét, megértették az adótörvényeknek költségvetéssel való kapcsolatát, megértették azt, hogy az adótörvény, a jelen adótörvény megalapozza a 2017-es költségvetés bevételi oldalát, ugyanakkor azt is megértették és támogatták, hogy eljött az idő a gazdaság teljesítménye alapján az országban az adócsökkentésre.

(Az elnöki széket dr. Latorcai János, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Természetes, hogy a kormánypárti képviselők támogatják az áfacsökkentést, nem bagatellizálják, mint az ellenzéki képviselők; és természetes az is, hogy a személyi jövedelemadóban a gyermekkedvezmény növelését is támogatják a kormánypárti képviselők, egyáltalán minden adócsökkentést, adminisztrációs csökkentést, bürokráciacsökkentést, amelyet az adózás területén teszünk.

(12.00)

Néhány gondolatot szeretnék mondani az ellenzéki képviselők felvetéseire. Azt gondolom, hogy nem jó úton jár az MSZP, Burány Sándor, amikor azt mondja, hogy Magyarországon nőtt az adóterhelés, hiszen ezt statisztikai adatok bizonyítják, hogy a válság idején meglévő 41 százalékos fölötti GDP-arányos adóterhelés most 39 százalékos alatti, tehát nem jelentős, de mégis csökkenés tapasztalható. Különösen csökkenés tapasztalható a magánszemélyek, a családok adóterhelése tekintetében, hiszen itt a családi adókedvezmény növelése jelentős pozitív hatással van.

Összességében Z. Kárpát Dániel képviselő úr is ezzel foglalkozott a végén. Azt gondolom, hogy mindkettőjük álláspontja téves, igenis Magyarországon csökken az adóterhelés. Az is tény, és azt is el kell ismerni, hogy ugyanakkor a gazdaság fehéritésére tett eredményes kormányzati intézkedések következtében az adóbevételek növekménye magasabb, mint a GDP növekménye, ezáltal egy visszaható hatálya van a GDP adóterhelésének, de azt gondolom, hogy ezt inkább üdvözölni kellene, és nem pedig kritizálni.

Azt már természetesen vesszük, hogy az MSZP visszatér az adó nélküli minimálbéres időszakra. Azt gondolom, hogy ez szintén egy téves út, hiszen abban az időszakban lényegében a fél ország minimálbérré volt bejelentve, minden munkáltatót, munkavállalót arra ösztönöztek, hogy jelentsék be minimálbérré, nem kell adót fizetni, aztán a többit meg majd megoldják valahogy, legfőképpen adózás nélkül.

A Fidesz ebben váltott. Azt mondta, hogy minden jövedelem után adót kell fizetni. Egrészt ez egy igazságos elv, másrészt pedig jó is, hiszen gondoljuk csak el, hogy az a munkavállaló, aki minimálbéren dolgozott, gyermeke volt, az nem tudta igénybe venni a szocialisták idejében az adókedvezményt, bár ők nem is voltak adókedvezmény-pártiak, ők azt szerették, ha valaki megtermeli a bevételeket, és ők pedig valakinek odaadják, aki egyébként pedig nem termel, vagy kevesebbet ad hozzá a nemzeti össztermékhez.

Nem tartjuk ezt helyes útnak, helyesebb útnak tartjuk a Fidesz álláspontját, amely szerint növelni kell a minimálbért, növekedett is jelentősen. Egyébként, amikor bevezetésre került a minimálbér adózása, akkor sem járt senki rosszabbul, hiszen az állami

szférában az állam ezt átvállalta, a piaci viszonyok között pedig a cégek rendezték.

Megdöböntőnek tartom, hogy az áfacsökkenést szinte minden ellenzéki párt elbagatellizálja. Ezért küzdöttek éveken keresztül, most megtörténik egy jelentős áfacsökkenés, ami 50-60 milliárdot hagy az emberek zsebében, és azt mondják, hogy ez nem ér semmit, ez igazából semmi. Elfogadom persze azt az álláspontot, hogy ettől több kell, több termék áfáját csökkenteni kell. Csak egyet jegyezzenek meg: hogy a kormánypártiak felelnek a költségvetés egyensúlyáért, felelnek a költségvetés hiányáért, felelnek az adócsökkentésért, felelnek a munkahelyek növekedéséért, felelnek a gazdaság növekedéséért, önök pedig nem felelnek semmiért. Önök csak azért felelnek, hogy elmondják, hogy ez, amit a kormány csinál, kevés. Nem szabad elbagatellizálni az áfacsökkenés eredményeit.

Úgy gondolom, hogy téves úton jár az ellenzék, amikor a friss tej áfájának csökkentését jelentéktelennek minősíti, és hogy a fogyasztókra nem lesz hatással. Igenis az a cél, hogy hatással legyen, és hogy éppen hogy ne a pasztörizált, tartósított tejet fogyasszák a magyar emberek, hanem a friss tejet fogyasszák. Remélhetőleg az áfacsökkenés olyan árcsökkenő hatással lesz, hogy ez megjelenik az árakban, és az embereket a friss tej fogyasztására nemcsak azért, mert egészségesebb, hanem egyébként az árakon keresztül is rá lehet venni arra, hogy igenis a friss tejet kell fogyasztani.

Azt gondolom, hogy érthetetlen a jövedéki adó emelése tekintetében a kritika. Úgy viselkedik az ellenzék, mintha nem tudná, hogy az Európai Unió tagja vagyunk, és a dohánytermékek viszonylatában 2017. december 31-ig van még haladékunk, hogy elérjük a minimum adószintet, ami 115 eurót jelent. A kormány azt az utat választotta, hogy három ütemben érünk majd oda, 2016. szeptember 1-jén, 2017. január 1-jén és 2018. január 1-jén lesz a harmadik növekedés. Ez nem a kormány döntése, ez az Európai Unió döntése, ezt el kell fogadni, tudomásul kell venni, és nem a kormányt kell érte kritizálni.

Ugyanúgy az üzemanyagok jövedékiadó-tételének vonatkozásában egy valóban újszerű javaslatot terjesztett a kormány a parlament elé, vagy alternatívát hagyott a törvényjavaslatban. Erről az Országgyűlés fog dönteni, hogy melyiket fogadja el, hogy a 40 dollár hordónkénti ár esetén lép be az újabb plusz jövedéki teher, amely egyébként minimális, vagy csak az 50 dollár esetén. Ez eldöntendő kérdés. Azt azonban figyelembe kell venni, hogy a világpiaci árviszonyokat figyelembe kell venni a magyarországi adóterhelésnél. Egyébként az üzemanyagoknak a jövedékiadó-terhelése így is Európában, az Európai Unióban is még mindig az utolsó harmadban van.

Szilágyi képviselő úr felszólalásából sok mindent nem értettem. Az őstermelőknek semmilyen új adatot nem kell szolgáltatni, jogi rendezés történik meg. Meglep viszont, hogy nem kell a Jobbiknak az online számlázási rendszer, amit tervezünk bevezetni. Ez

azt jelenti, hogy a Jobbik nem akar küzdeni a gazdaság fehéredéséért, és támogatja az áfacsalásos láncolatokat. Hiszen az online számlázásnak az lenne a lényege, hogy ezt ki fogjuk szűrni.

Nagyon meglepve hallottam, hogy bírálta a NAV-ot Szilágyi György képviselő úr. Azt gondolom, hogy a NAV tekintetében ilyen szempontból, hogy nincs kellő szakember a NAV-nál, ez egyszerűen nem valós kritika. Érthetetlen, hogy miért követeli vissza a NAV volt vezetőit. Elgondolkodtató egyben, hogy ez a vélemény hogyan születhetett meg a Jobbikban.

Z. Kárpát Dánielnek tisztelem a fejtegetését, amit a magyar gazdaságról tesz, de azt is szeretném neki elmondani, ha itt lenne, hogy ez egy téves fejtegetés, hiszen ő napi adatokból von le hosszú távú következtetéseket. Egyet el kell ismerni, hogy a magyar gazdaság az elmúlt két-három évben kiemelkedőt teljesített, és ezzel az Európai Unió élvonalába tartozunk a mostani teljesítményünkkel is, és az első negyedéves alacsonyabb teljesítmény az előző évhez viszonyítottan pedig nem ad arra jogosítványt, következtetést, hogy ez a jövőben is így fog történni. Inkább egy jobbikos jövőképet rajzolt fel, hogy a Fidesznek nem sikerül majd a gazdaságot növelnie, erősítenie. Jelzem neki, hogy rossz úton jár.

Köszönöm szépen egyébként Schmuck Erzsébet véleményét is. Önnek azt szeretném elmondani, hogy kicsit ellentmondásos volt a felszólalása, mert kevesellte a vitát, és egyébként húsz perce volt a felszólalásra, és kilenc percig beszélt, majd a vitában részt sem vettek. (*Schmuck Erzsébet: Dehogynem! Volt kétperces!*) A vezérszónoklatot elmondta, és azzal kezdte, hogy kevés ez a vita, van, ahol több forduló van, több menetben tárgyalják, vannak ilyen országok, majd egyébként a fele idejét se használta fel a vezérszónoklatának. De ez csak formai, mert ön is tett formai megjegyzéseket az előterjesztés kapcsán.

Minimálbér tekintetében az MSZP mellé csatlakozik, nem osztja azt az elvet, amit a Fidesz, hogy minden jövedelem után adózzunk, egyre kevesebb személyi jövedelemadót fizessünk, de minden jövedelem után adóznunk kell. Egyébként köszönöm a felszólalását, mert elmondta, hogy az áfacsökkenés követendő, csak még nagyobb mértékben; és a műemlékvédelemre is egyébként azt mondta, hogy ez egy támogató társadalmi megoldás lehet, ha a műemlékeink megújulnak, értékesebbek lesznek, történelmi értékeinket kifejezik. Azt gondolom, hogy ehhez a kérdéshez így kell hozzáállni, nem úgy, mint az MSZP, aki elfelejtette, hogy a műemlékvédelemre a társaságiadó-kedvezményt saját maga vezette be, és most pedig kritizálja.

Tisztelt Országgyűlés! Megköszönve a véleményeket, összességében azt mondom, hogy a kormánypártokkal tudok egyetérteni. Gondolom, ez nem meglepetés.

Azt mindenki tudja, hogy a magyar családoknak jó lesz ez a költségvetés, mert csökken az áfa, csökken a boltban a fizetendő számla végösszege, így több marad a zsebben, több marad más szolgáltatás-

ra vagy más termék vásárlására. Ugyanannyi pénzért több árut fogunk hazavinni a boltból, mint eddig az áfacsökkentés révén.

(12.10)

Jó lesz a nyugdíjasoknak, mert ők is vásárolnak, jó lesz a gyermeket nevelőknek, mert a személyi jövedelemadóban plusz adókedvezményt kapnak, és azoknak is jó, akiknek nincs gyermekük, mert az áfacsökkentés mindenkire hatással van. És jó lesz a vállalkozásoknak is, különösen a kisvállalkozásoknak, akik sok egyszerűsítést, beruházási kedvezményt, munkahelyteremtési kedvezményt kapnak különféle járulékok és adók tekintetében.

Még egyszer köszönöm mindenkinek a felszólalását, és további jó vitát kívánok a parlamentben az adótörvényekhez. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padosorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig volt lehetőség. *(Dr. Józsa István: Ez jó.)* Van valami probléma? *(Dr. Józsa István: Nem.)* Nem, nincs semmi; akkor rendben van, haladhatunk nyugodtan. *(Gúr Nándor: Nagyon jó! Nagyon jó!)*

Soron következik a **jövedéki adóról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/10539. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Tállai András úrnak, a Nemzetgazdasági Minisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének, 30 perces időkeretben. Parancsoljon, államtitkár úr!

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt országgyűlési Képviselők! A kormány május 3-án nyújtotta be a jövedéki adóról szóló törvényjavaslatot. A javaslat megalkotására a jövedéki szabályozás modernizációja céljából került sor. Az időközben végbement technikai fejlődés, a felszínre került gyakorlati tapasztalatok, problémák indokoltá tették a szabályozás újragondolását, amelynek eredményeként átláthatóbb, egyszerűbb, rövidebb szabályozás jön létre, megvalósul a teljes elektronizáció, az adókockázatokhoz jobban igazodó biztosítékrendszer kerül kialakításra. Jelentősen csökkennek az adminisztrációs terhek.

A részletekbe menő szabályozás helyett egy keretjellelű törvény kerül kialakításra, ami rugalmasan alakul a folyamatosan változó gazdasági igényekhez. Az adminisztráció egyszerűsítése érdekében 2017-től megszűnik a papír alapú nyilvántartás-vezetés és adatszolgáltatás, minden információ elektronikusan jut el a hatósághoz, és a hatóság is elektronikus úton kommunikál az adóalanyokkal.

A korábbi, sokféle adatszolgáltatás helyett csak egyféle adatszolgáltatást kell teljesíteni a hatóság számára, más úton rendelkezésre álló adatokról pedig nem kell adatot szolgáltatni. A valós idejű elektronikus adatok révén a hatóság az adókockázat elkerülése érdekében szükség esetén azonnal be tud avatkozni a gazdálkodó tevékenységébe.

2018-tól a személyijövedelemadó-bevalláshoz hasonlóan egyszerűsödik a jövedékiadó-bevallás is. Az adóhatóság készíti el az adóbevallást, melyet a gazdálkodó jóváhagy, szükség esetén korrigál. A szabályozás egyszerűsítése érdekében megszűnik a 47-féle adóraktári típus. Jövőre már csak egyféle adóraktár lesz, amelyben az engedélyesek rugalmasan alakítják ki tevékenységüket.

A történelmi hagyományokhoz igazodva a kedvezőbb szabályok biztosítása végett megmarad a kizárólag bérfőzést végző adóraktár és a szőlőbort előállító egyszerűsített adóraktár. Az adóraktárak által teljesítendő, az adókockázathoz igazodó új biztosítéki szabályok elsősorban a kkv-k és a Magyarországon termék-előállítást végzők számára lesznek kedvezőek. A nagyobb kockázatú kereskedelmi tevékenység esetén akár szigorítást is eredményezhetnek.

Szintén az adminisztráció egyszerűsítését szolgálja az adómentes felhasználói engedély megszűnése. Ezt a tevékenységet adóraktári engedélyesek végezhetik a jövőben. Az egyszerűsödő nyilvántartási, biztosítéknyújtási szabályok okán nem lesz szükség arra, hogy egy gazdálkodó többféle engedélyt váltson ki, adóraktári engedély birtokában bármilyen tevékenység végezhető. Rendkívül kedvező változás a csendesbort és a saját előállítású borból palackos erjesztésű habzóbort, pezsgőt előállító kisgazdálkodók számára az úgynevezett kisüzemi bortermelői kategória megteremtése. A borászatok mintegy 95 százaléka adóraktári engedély nélkül a hegybíró felé évente egyszer teljesítendő elszámolás mellett állíthat majd elő és forgalmazhat meghatározott mennyiségű bort.

Tisztelt Ház! 2017-től zárjegyet kell felhelyezni a dohánygyártmányokra éppúgy, mint az alkoholos italokra, ami a szabályozás komoly egyszerűsítését eredményezi. Jelentős könnyebbség a trafikoknak, hogy a dohánygyártmányok zárjegyről lekerül a kereskedelmi eladási ár, amely rugalmasan alakulhat a piaci igényeknek megfelelően. Az egymást helyettesítő termékek azonos kezelése érdekében jövedéki körbe kerül és dohánygyártmánynak minősül az elektronikus cigaretta töltőfolyadéka is, adómértéke az egyéb dohánygyártmányok adómértékéhez igazodik, viszont ez esetben nincs zárjegyzési kötelezettség.

Tisztelt Képviselők! Az új típusú adó- és vámhatóság és az új jövedéki törvény fókuszában a vállalkozóbarát szemlélet áll. Garanciális szabály 2017-től, hogy a folyamatos pénzügyi jelentést vagy egyéb többletkötelezettséget csak határozattal lehet korlátozott ideig elrendelni.

Bár alapvetően megmaradnak a visszaélések szigorú szankciói, hiszen erre az adóbevételek bizto-

sítása érdekében szükség van, az új törvény a jogkövetkezményeket két csoportra osztja, és a komoly összegű bírságot a központi költségvetésnek vagyoni hátrányt okozó jogsértésekhez párosítja. Kisebb jelentőségű, a költségvetési bevételeket nem veszélyeztető jogsértés esetén a bírság összege maximalizált, minimuma ugyanakkor nincs.

A gazdálkodók számára kedvező irányú változás, hogy a tervezet szerint nem lesz olyan jövedéki bírságolási eset, amikor a törvény kizárja a méltányosság gyakorolhatóságát, tehát az állami adó- és vámhatóságnak minden jövedéki bírságolási ügyben lehetősége lesz a bírság mérséklésére, kiszabásának mellőzésére, ha az eset körülményeinek vizsgálata alapján erre okot lát.

Tisztelt Ház! A jövedéki adó uniós szinten harmonizált adó, azaz a szabályozás kereteit az uniós jogszabályok határozzák meg. Az ezeknek való nagyobb fokú megfelelést szolgálja az energiaadó-törvény jövedéki törvénybe történő integrálása, gyakorlatilag változatlan tartalommal.

Uniós kötelezettségünkre a 2017 végén lejáró derogációra figyelemmel meg kell emelnünk a cigaretta, valamint ezzel összefüggésben a fogyasztásiadó-hány-adó mértékét. Az esetleges negatív piaci folyamatok elkerülése érdekében az uniós adóminimumot három lépcsőben érünk el, melynek első lépcsőjét a tavaszi adócsomag, a második és harmadik lépcsőjét 2017. január 1-jei és 2018. január 1-jei hatálybalépéssel az új, tehát jelen jövedéki törvény tartalmazza.

Tisztelt Országgyűlés! Úgy gondolom, hogy az önök előtt levő javaslatban foglalt intézkedések pozitívak mind a piaci szereplők, mind a gazdaság fehéritése, a költségvetési bevételek biztosítása szempontjából. Ezért kérem, hogy a törvényjavaslatot támogathatni szíveskedjenek. Köszönöm. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Elsőnek megadom a szót a Fidesz képviselőcsoportjából Gelencsér Attila képviselő úrnak, az Országgyűlés jegyzőjének. Parancsoljon!

GELENCSÉR ATTILA, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A jövedéki szabályozás Magyarországon az 1997-es CIII. törvénnyel vette kezdetét, jóval az EU-csatlakozás előtt. Már a rákövetkező évben alapvető módosításokon esett át az 1998-as LIX. törvényben. Majd a csatlakozást megelőző évben egy új törvény váltotta fel, a 2003. évi CXXVII. számú törvény. A 2003-as törvény magában foglalta már a tagállamok közötti szállításokra és az ehhez szükséges engedélyekre vonatkozó közösségi rendelkezéseket is.

Az azóta eltelt tizenkét évben számos módosításon ment keresztül, és végül megérett arra, hogy egy új törvény megalkotásával a terület szabályozása egy átfogó modernizáláson essen át. Új termékek, új

tevékenységek, a technikai újítások sorozata teszi szükségessé az új törvény megalkotását. Az új számítástechnikai rendszerek lehetővé teszik a jövedéki termékek előállításának és szállításának valós idejű nyomon követését és ellenőrzését.

(12.20)

Fontos újdonság az EMCS jövedéki árumozgás és ellenőrző rendszer 2010-es európai uniós bevezetése, mely számítógépes rendszer az adózatlan jövedéki termékek szállítását hivatott ellenőrizni a legújabb számítástechnikai rendszerekkel. Az EMCS az Európai Unió legtöbb tagállamában 2010. április 1-jén került bevezetésre, és kezdetben az adófelfüggesztéssel indított jövedéki termékek elektronikus indításának, nyilvántartásának, a szállítmány feladásának, fogadásának a nyomon követése volt a feladata. A rendszer valós idejű információt képes szolgáltatni a szállítmány státuszáról, a feladó és a címzett azonosítóiról.

Ez a jövedékiáru-mozgási és -ellenőrzési rendszer tehát a jövedéki termék adófelfüggesztés keretében történő szállításának okmányait elektronikusan állítja elő, továbbítja, kezeli, visszaigazolja és felügyeli. 2011. január 1-jétől már az adózott jövedékitermék-szállítmányok is bekerültek a rendszerbe, azaz tagállami szinten az adóraktárakból szabad forgalomba bocsátott adózott jövedéki termékek elektronikus indítása, nyilvántartása, ellenőrzése is ebben a rendszerben történik.

Az előttünk fekvő előterjesztés célja a jövedéki szabályozás modernizációja, ennek keretében az elektronikus eljárások, nyilvántartások, adatszolgáltatások általánossá tétele, ugyanakkor a szabályozás lehetőségek szerinti egyszerűsítése, logikusabb felépítésűvé alakítása, a visszaélések elleni hatékony fellépés lehetőségének és a piaci szereplők versenysemleges kezelésének biztosítása mellett.

Az előterjesztés 1. számú mellékletét képező törvényjavaslat egyrészt megállapítja az uniós jövedéki szabályozási környezethez is igazodó törvényi szintű jövedéki szabályokat, másrészt javaslatot tesz azoknak a törvényeknek a módosítására, amelyek vagy csak formai, vagy tartalmi szempontból is kapcsolódnak a jövedéki szabályozáshoz. Az előterjesztés 2. számú melléklete tájékoztatásul tartalmazza a törvényjavaslat elfogadása esetén szükségessé váló kormányrendelet-módosítások tervezetét.

Az új jövedéki törvény keretjellegű szabályozásra törekszik, és a 2003. évi törvénynél egyszerűbb, átláthatóbb és egyszerűbben alkalmazható lesz. A törvény főbb céljai - mintegy hat célt szeretnék megfogalmazni -: 1. Az elektronikus nyilvántartás kiszélesítése, ami könnyebbséget jelent a gazdáknak és a hatóságoknak is. 2. A visszaélések lehetőségeinek minimalizálása a hatóságok rendelkezésére álló naprakész információk által. 3. A piacra jutás feltételeinek egyenlővé tétele. 4. Az elektronikus nyilvántartás

bevezetésével a gazdálkodók adminisztratív terheinek csökkentése. 5. Az új termékek, például az elektromos cigaretta bevonása a jövedéki szabályozásba. 6. A fűtési célú földgáz és szén adóztatásának bevonása a jövedéki törvény alá.

Tisztelt Képviselőtársaim! Kérem, támogassák ezt a javaslatot. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az MSZP képviselőcsoportjának vezérszónoka Józsa István képviselő úr. Megadom a szót. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. JÓZSA ISTVÁN, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Lehet, hogy ünneprontásnak tűnik, ha ilyen magas szintű modernizációs célok kitűzését rendelni hivatott előterjesztés méltóságok vagy méltatása helyett az előterjesztésnek egy apróknak nem tűnő problémájára szeretném előjáróban felhívni a figyelmet, nevezetesen hogy nem törvénynek megfelelő az előterjesztés, ugyanis a benyújtott törvényjavaslat nem felel meg az egyes házzabályi rendelkezésekről szóló 10/2014. (II.24.) OGY-határozat 29. § (1) bekezdésében az irományok szabályszerűségére vonatkozó azon követelménynek, amely alapján az irománynak határozathozatalra alkalmasnak kell lennie. A kormány ugyanis nem tehetné meg, hogy kétváltozatú szövegjavaslatot terjesszen az Országgyűlés elé, jelen esetben az üzemanyagok jövedékiadó-emelésére vonatkozóan. Ezt tette le az Országgyűlés asztalára ugyanis ugyanazon indítványban. Az iromány jelen esetben alkalmatlan a határozathozatalra. Ezt az Országgyűlés elnöke hivatalból vissza kellett volna hogy utasítsa, mert nem lehet A- és B-variációt tartalmazó előterjesztést törvényjavaslatként beterjeszteni. Ez házzabályellenes.

Önök ezt a hibát elkövették, amikor nincs meghatározva, hogy a kormány mire tesz javaslatot, hogy mikor emelkedjen a dízelolaj és a benzin jövedéki adója, hogy akkor emelkedjen-e 10 forinttal a dízelhajtóanyag jövedéki adója, amikor a világpiacon ára a hordónkénti 50 dollár alá csökken, vagy B-változatként akkor, amikor a hordónkénti 40 dollár alá csökken. Hasonlóan emelni kívánják a benzin jövedéki adóját egy eléggé ellentmondásos módon, hogy akkor emelik az adót, amikor egyébként csökkenhetne az ár.

Persze ez fogyasztóvédelmi szempontból akár még értelmezhető is lenne, hogy ha egyébként is alacsonyabb az ár, akkor a kormány rápakol még jövedéki adót, és összességében nem lesz ez olyan túl sok. Csak ha nem ilyen módon tennék, küszöbérték szerűen. Most az lesz, ha a 40 dolláros változatot nézzük, hogy amíg 40,5 dollár a hordónkénti ár, addig a dízelolaj 310 forintba kerül, majd amikor 1 dollárral csökken és 40 dollár alá megy, akkor a fogyasztó azt tapasztalja, hogy a 310 forint helyett neki hirtelen 320 forintba kerül az üzemanyag, mert érvénybe lép a kormány által javasolt jövedékiadó-

növekedés. Ez a tartalmi rész. Másrészt pedig formailag, tehát a saját országgyűlési rendtartásunknak sem felel meg.

A másik ilyen, nem ünneprontónak szánt, de tartalmi probléma, hogy a benyújtott törvényjavaslat előkészítetlen, kodifikációs hibákkal terhelt. Elég arra a kigyűjtésre gondolni, ami több orgánumban is megjelent, hogy nagyot bakizott a kormány, mert szó szerint hibás egy-egy megfogalmazás a jövedékiadó-módosításról szóló előterjesztésben, továbbá arra, hogy a dohányipari elképzeléseket - amit államtitkár úr is kifejtett, hogy ők fokozatosan kívánják az uniós követelményeknek eleget tenni, tehát nem használják ki a derogációra rendelkezésre álló teljes időt, hanem már hamarabb elkezdik fokozatosan növelni az adóterhelést - egyetlen szakmai szervezettel, egyetlen fogyasztóvédelmi szervezettel sem egyeztetették le. Az pedig nem zárható ki, hogy ez a szabályozás más módon is megoldható lenne.

Az önök által pozitívumként jelölt és általában helyes, az adminisztráció egyszerűsítésére vonatkozó javaslat és az elektronizálás mint cél önmagában támogatható és támogatandó, támogatjuk is.

(12.30)

Azonban ez nem járhat a jövedéki szabályozás lazulásával, kiskapuk megnyitásával, nem adhat módot nagyobb visszaélésekre, mint amilyenek korábban voltak. Mert, ami korábban volt visszaélés, gondoljunk csak a Horváth András volt NAV-dolgozó által feltárt ügyekre, szóval, volt itt azért ellentmondás, adóelmaradás bőven. Ennek lehetőségét a modernizáció bevezetésével nem lenne célszerű bővíteni, növelni. Tehát ha bevezetnek egy korszerű elektronikus rendszert, ami nagyon fontos és véleményünk szerint is abszolút időszerű, akkor annak a tudása legyen szélesebb körű, és fedje le jobban a lehetséges kiskapukat, mint az eddigi szabályozás tette. Tehát itt egy körültekintőbb munkát várunk el az előkészítés területén.

Az viszont kifejezetten elfogadhatatlan, hogy a kormány az üzemanyagok jövedékiadó-mértékének változtatásán keresztül kívánja megakadályozni, hogy az olajárcsökkenés egyébként kedvező hatásai el tudjanak jutni a fogyasztókhoz, az autósokhoz, a közlekedési ágazat szereplőjéhez. Miért állít akadályt a kormány, amikor végre csökkenhetne egy termék ára? Miért raknak rá rögtön extra adóterhet? Csak nem a régi abc-szabályt vették elő? A makrogazdaságban így említették, ha bajban van a költségvetés, akkor a tervhivatal elővette az abc-szabályt, alkohol, benzin, cigaretta; ezeknek megnövelték az adóját, és láss csodát, a bevétel kiegyenesedett. Meglehetősen ősi módszerhez nyúltak ezzel, az előterjesztés ezt tükrözi, legalábbis számunkra.

Biztonsági kockázatot vet fel, hogy a kormány végrehajtási rendeletben kívánja csak meghatározni a jövedéki engedélyes kereskedő és a jövedéki kiske-

reskedő által forgalmazható üzemanyagok minőségét. Az, hogy egy minőség meghatározása nem a törvényben történik, hanem egy végrehajtási rendeletben, az véleményünk szerint biztonsági kockázatot hordoz magában. Egy alacsonyabb rendű jogszabályba kerülhet be, ott kézen-közön... - tehát a transzparenciája csökken annak, hogy milyen minőségi követelményeket kell teljesíteni az egyes üzemanyagok tekintetében. Azért lép elő ez a kockázat véleményünk szerint, arra való tekintettel mondjuk ezt, hogy a hatályos jövedéki törvény, törvény rögzíti az üzemanyagokra vonatkozó szabványra történő hivatkozást.

A törvényjavaslat viszont csak az indoklásban említi az üzemanyagszabványt, a törvény normaszövegéből kimaradt. Tehát úgy tűnik, mintha nem is tartaná kötelező érvényűnek az üzemanyagszabvány betartását. Remélem, hogy ezt azért kellő mértékben orvosolni tudják majd a későbbiekben, de ez a váltás azért jelentős fogyasztóvédelmi, illetve minőségi kockázatot hordoz magában, hogy a törvényszövegből, a normaszövegből kicsúszott a vonatkozó üzemanyagszabványokra történő tételes hivatkozás.

A dohánytermékek adóemelésének sokak szerint következménye lehet, hogy tovább duzzad a fekete-kereskedelem, tovább duzzad a dohánycsempészet, megerősödik a szomszéd országokba irányuló bevándorlóturizmus. Egyes becslések szerint a keleti országrészekben már most, nem tudok jobb szót, elfogyasztott, elszívott, elhasznált dohánytermékek 50 százaléka a fekete-kereskedelem révén jutott el a fogyasztókhoz, ami egy borzasztó, elviselhetetlenül magas arány. Itt azért érdemes átgondolni, hogy amit önök kimutatnak, hogy visszaszorult a dohányzás és ez az egészség javulásával járhat, mennyiben felel meg a valóságnak, amikor csak a dohánytermékek felének forgalmáról tudnak.

Szeretnék még a hátralévő rövid időben néhány szót szólni, igazából az elismerés hangján a technikai jellegű módosításokról. A változó szabályok közül kiemelhető a jövedéki eljárások, nyilvántartás-vezetés, adatszolgáltatás, engedélyezés elektronizációja és az adókockázathoz igazodó jövedéki biztosíték, az engedélytípusok számának csökkentése, a „kisüzemi borteremelő” jövedéki kategória bevezetése, ami élet-szerű fogalom, valamint az egységes uniós szabályozás okán az energiaadó-törvény integrálása a jövedéki törvénybe.

E módosítás jegyében 2018-tól a jövedékiadó-bevallást is a Nemzeti Adó- és Vámhivatal készíti, az adóhatóság elkészíti az adóbevallást, amit a gazdálkodó csak jóváhagy. Tehát természetesen az adatszolgáltatást maga a gazdálkodó teszi, az adóbevallást az adóhivatal készíti, és a gazdálkodó jóváhagyja, szükség esetén korrigálja. 2017-től megszűnne a papír alapú nyilvántartás-vezetés és adatszolgáltatás, minden információ elektronikusan jutna el az adóhivatalhoz. A közel 7 ezer borászat, a borászatok 95 százaléka mentesül szinte minden ilyen jellegű adminisztrációs kötelezettségtől, 2017-től már csak a

hegybíróknak tartoznak elszámolási kötelezettséggel, évente egyszer a készletükről. Ez egy jelentős egyszerűsítést jelent. Reméljük, hogy élni tudnak vele, az elektronikai feltételeket tudják majd biztosítani.

A másik ilyen egyszerűsítés, hogy egyféle adóraktár lesz a jelenlegi 47-féle adóraktár helyett, amelyben a vállalkozók az adóhivatalnak bejelentett tevékenységet végezhetnek. A korábbi hagyományokhoz igazodva a kedvezőbb szabályok biztosítása céljából két speciális típus megmaradna, a bérfőzést végzők adóraktára és a szőlőbort előállító, úgynevezett egyszerűsített adóraktár.

Szeretném végezetül fölhívni a figyelmet arra, hogy ne próbálja úgy beállítani a kormányzat, hogy az MSZP-frakció ellene van azoknak a korszerűsítési tendenciáknak, amelyek ebben az előterjesztésben szerepelnek. Tehát mi ezt támogatjuk, az egyszerűsítést jónak tartjuk, ugyanakkor felhívjuk a figyelmet arra, hogy az egyszerűsítés jegyében az adóbeszedés teljeskörűsége ne csökkenjen, hanem javuljon. És arra is felhívjuk a figyelmet, hogy ezt a kettősséget, hogy jelen állás szerint nincs eldönthető határozat, hanem csak A- és B-változat van az üzemanyagokra, ezt mielőbb döntse el valamilyen formában a többségi oldal. Köszönöm, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A KDNP képviselőcsoportjának vezérszónoka Hargitai János képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. HARGITAI JÁNOS, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Józsa képviselő úr, szocialista vezérszónok higgadt és sokszor reális értékelése meglepett. Az előző törvényjavaslat vitájára gondolok, akkor más tónusban szólt meg az ön képviselő-kollégája. De amit mondott, kellemesen meglepett és értékelhető is volt.

(12.40)

Akkor, amikor a jövedéki törvényről beszélünk, akkor is tudnunk kell, hogy nyilvánvalóan az itt megfogalmazottak is a költségvetés megalapozását szolgálják, a költségvetés bevételi oldalának megalapozását is szolgálják. Ez kétségtelenül így van. Ez az átfogó törvénymódosítás szolgálja az elektronikus közigazgatás bevezetését, illetve továbbfejlesztését is. Nyilvánvalóan '98-ban, mert ez valójában a jövedéki törvény bázisát tekintve még oda nyúlik vissza, akkor elektronikus közigazgatásban vagy e-közigazgatásban gondolkodni még - legalábbis a mi világunkban - nem lehetett, mára ez viszont már igen aktuálissá vált. Ez egy egyszerűbb közigazgatást tesz lehetővé. Tehát a kormány nemcsak költségvetés-politikai szempontból módosítja a jövedékiadó-törvényt, hanem az e-közigazgatás célja jegyében is. Ez az, amit Józsa képviselő úr is üdvözölt. Ez az első gondolatkör, amit

megfogalmazhatunk. Tizenkét év telt el a '98-as bázisév óta. Időszerű egy ilyen kerettörvény megfogalmazása. Ez persze abból is adódik, hogy ha 150 oldal helyett egy 65 oldalas kerettörvényt fogadunk el, akkor értelemszerűen kikerülnek a törvényből olyan paragrafusok, amelyek esetleg korábban törvényi szabályozás szintjén jelentek meg, most meg egy végrehajtási rendeletbe kerülnek.

Amit a képviselő úr felvetett, hogy ez önmagában bizonytalanságot okozhat, én ebben nem látok olyan nagy kockázatot, hogy mondjuk, üzemanyagok minőségi paraméterei egy alacsonyabb rendű jogszabályban vannak megfogalmazva. A józan paraszti eszemet elővéve 100 emberből, azt gondolom, 98 vásárolja az üzemanyagot, ezek mi vagyunk. Eddig sem nyáultuk nyilvánvalóan a törvény azon részeit, amikor egy MOL-kútnál vagy egy OMV-kútnál megálltunk, hogy akkor most milyen minőségi paraméterek vannak ebben a törvényben. A hatóság, amely ezt ellenőrizni tudja, vagy aki ebben érdekelt, mert előállítja az üzemanyagot, vagy forgalmazza, azok meg nyilvánvalóan a kisebb szintű jogszabályban is megtalálják ezeket a paramétereket, és el fognak igazodni ezekben a kérdésekben.

Nagyon fontos, hogy a módosítás következtében a nyilvántartások vezetése, az adatszolgáltatások és az engedélyezések egyszerűsödnek, és elektronikus úton történnek majd. 2018-tól kezdve a NAV megteheti annak a lehetőségét is, hogy a jövedékiadó-bevallásokat is akár ők csinálják, mint ahogy ez más területen már eddig is így működik. 2017-től megszűnne minden papír alapú nyilvántartás és adatszolgáltatás, minden információ elektronikus úton jutna el az adóhivatalhoz. Ez az első gondolatkör, amit az ember megemlíthetett.

A másik: a szabályozás újszerűsége az egyszerűsítésekben és az egységesítésben jelenik meg. Én is megemlítem a 47-féle eddigi adóraktár elfelejtését, helyette csak egy adóraktár működne. Megmaradna két speciális, a bérfőzésre és a szőlőbor előállítására vonatkozó adóraktár. Minden bortermelőnek, az én választókerületemből nézve a villányiaknak, a pécsi borvidéknek nyilvánvalóan egy örvendetes hír, hogy a borászok 95 százaléka mentesülne minden adminisztrációs jellegű kötelezettségtől, amit eddig teljesítenie kellett, és 2017-től csak a hegybírók tartoznak elszámolási kötelezettséggel évente egyszer a készletekről.

Fontos az a módosítás is, és ennek jogállami jelentősége is van, hogy 2017-től kezdve a pénzügyőri jelenlétet, ami nyilvánvalóan ezeknek a gazdálkodóknak sokszor nagyon terhes volt, korlátozott ideig lehet elrendelni és határozatban, hogy jogorvoslati úton egy ilyen elrendelés esetén protestálni is lehessen.

Az energiaadóról szóló 2013. évi törvény integrálására kerül ebben a jövedéki törvényben. Azt gondolom, ez az átláthatóságot segíti, az engedélytípusok száma pedig csökkenni fog.

A harmadik gondolatkör, ahol már Józsa képviselő úr kritikát fogalmazott meg, illetve nem is kriti-

kát mondott, hanem ez egy jogos felvetés volt, ami a dohány árának változását jelenti, itt látni kell, hogy a kormány nem azért emeli majd a jövedékiadó-törvényen keresztül a dohány árát, mert többletbevétel akarna produkálni, hanem ez az európai uniós kötelezettségünkön adódik, de ez áremelkedéssel jelenik meg.

Egy fontos társadalmi szempont, hogy a dohányzást visszaszorítsuk. Tettünk is erre lépéseket. Amiket megtettünk, sokszor önök kritizálták. Megjegyzem, szakmai szervezetek elismerik azokat a lépéseinket. Ha emeljük a cigaretta árát bármilyen indokkal, mondom, most itt ez az európai uniós jogból következik, az nyilvánvalóan valamelyest reményeink szerint a fogyasztást szűkíteni fogja, és ha a fogyasztás szűkül, annak társadalompolitikai olyan céljai vagy olyan eredményei is lehetnek, amiket el is akarunk érni. Abban is van igazság, amit ön megfogalmazott, hogy a feketegazdaságot ilyen szempontból, a csempészetet vagy az ilyen szándékot ez erősítheti. Nyilvánvalóan a NAV-nak lesznek eszközei, mint ahogy voltak eddig is, hogy ezt kordában tartsa.

Az e-cigaretta is a jövedékitermék-körbe kerülne be. Ez volt a harmadik kör, amit megemlítettem, és még az utolsó talán a legizgalmasabb, vagy ellenzéki nézőpontból biztos, hogy izgalmas, mindazok a változások, amelyeket az üzemanyagok kapcsán tervez a kormány, mert itt valójában a világpiaci árhoz kötnénk ilyen szempontból a jövedékiadó-terhek mozgását.

Abban én nem látok még Házzsabály szerint sem gondot, hogy per pillanat az eljárásnak ebben a szakaszában még nem eldöntött, hogy 40 vagy 50 dolláros hordónkénti olajárhoz kötnénk ezt a jövedékiadó-módosítást, tehát az a házzsabályi szakasz, amit a képviselő úr felolvasott, én ebben nem látom a Házzsabály megsértését, de ha egyébként a törvényjavaslatnak ez a legnagyobb gondja, akkor mindannyian elégedettek lehetünk ezzel az előterjesztéssel.

Ha bevételi többlete lenne a kormánynak az üzemanyag árából, maximálisan talán 20 milliárddal kalkulál a kormány, vidéki képviselőként azt üdvözlöm és helyeslem, hogy ez a pénz az alsóbb rendű utak felújítására lenne fordítva, ráfér erre az úthálózatra. Én azt gondolom, hogy ezt az új szemléletű kerettörvényt, amit a kormány betervezett, jó szívvel fogja elfogadni az Országgyűlés. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A Jobbik képviselőcsoportjának vezérszónoka Z. Kárpát Dániel képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Ez az a törvényjavaslat, amivel kapcsolatban a mondani-valót igazából nem érdemes sokáig húzni, hiszen teljesen egyértelmű, hogy miután benyújtották az önök által adócsökkentések költségvetésének neve-

zett valamit, most egy horrosztikus adóemelést tesznek elénk, és teszik ezt egyébként több tételben. Az egyik részénél azzal indokolják ezt, hogy az Európai Unió követeli önkéntől. Nyilvánvaló módon én most nem a dohánytermékeket szeretném e tekintetben is „védeni”, hanem sokkal inkább arra a horrosztikus tételre felhívni a figyelmet, amely az üzemanyagokkal kapcsolatos. Azt is el kell hogy mondjam, az előtünk fekvő csomag is a része annak a koncepciónak, hogy a kormány az egyik kezével látszólag ad valamit, a másikkal pedig elveszi, sőt kamatostól, és többféle formában veszi el ugyanazt. Nem véletlen, hogy a propagandaminisztérium költségvetési tételét, amely a kormányzati kommunikációra fordítható, több mint tízszeresére, 15 milliárd forint fölé emelték, hiszen ezt megmagyarázni a magyar polgárok számára valóban sokba fog kerülni.

Azt látjuk, hogy mégis mit mozgat meg ez a csomag, 2015 tekintetében a jövedékiadó-bevételek vizsgálata során üzemanyag esetében egy majd' 600 milliárdos tételt találunk, a cigarettánál 300 milliárdos, az alkohol- és hasonló termékeknél pedig egy 100 milliárdos. Tehát egy igen nagy piacot, igen nagy bevételi tortaszéletet próbál most módosítani ez a javaslat, amely előtünk van. Az idei évben 952 milliárd forint bevétel szerepel, bevételi várakozás volt a költségvetésben ezen adónem tekintetében, a jövő évi büdzsé azonban már 1030 milliárddal számol, és ezt a növekményt egészen biztos, hogy a magyar adófizetők fogják befizetni. Ez a növekmény, amit a családoknak kell állni, pedig 77 milliárd forint.

(12.50)

Ha nagyon le akarunk menni, nem is akarom mondani, milyen stílusú érvelésbe, mondhatnánk azt is, hogy csecsemőtől agastyánig mindenkinek 7700 forintjába fáj a kormányzatnak ez a látszólagos adócsökkentési koncepciója és a várakozásai. Ez egy négytagú családra vonatkoztatva jövőre 30 ezer forint többlet lehet ró. Vessük már ezt össze azzal a kozmetikai jellegű áfaengedménnyel, amit az előző napirendben is tárgyaltunk! Látható, hogy amit a kormány az egyik kezével ad és nagyon drága milliárdokból reklámoz, a másik kezével el is veszi. Látjuk azt, hogy miből jön össze ez a többlet, a cigaretta tételes adója több mint 6 százalékkal, a forgalommal arányos adója 9 százalékkal fog emelkedni, és szintén csaknem 9 százalékkal emelkedik a vágott dohány jövedéki adója.

De amiről én igazából beszélni szeretnék, az az indítvány 74. §-ában csúcsosodik ki, ahol meglepő módon egy A- és B-verziót talál az egyszeri országgyűlési képviselő, ha megvizsgálja ezt a törvényjavaslatot. Egyértelmű kodifikációs hibáktól hemzseg ez, 11-et rögtön talál bármelyik Google-felhasználó, de többet is találunk ebben a javaslatban, és az, hogy itt egy A- és egy B-verzió esetében mi történik, amikor a kőolaj világpiaci ára 40 vagy 50 dollár alá esik, lát-

szólag még a kormány sem tudja, hogy melyik forgatókönyvet akarja elfogadtatni, keresztülerősölni a parlamenten, de ez nagyon nem mindegy. Hiszen például tegnap este 47 dollár körül volt a Brent nyersolaj ára, így az A-változat esetén máris fennállnának a fideszes adóemelések feltételei, ami azt jelentené, hogy a benzin adója literenként 5, a fűtőolaj és a dízel adója literenként 10 forinttal emelkedne.

Tehát jó lenne, ha eldöntenék, hogy mégis mit szeretnének az Országgyűléstől, vagy mit akarnának a majdnem kétharmaddal keresztülvinni, hiszen végre van egy termékfeleség, egy olyan adónem, ahol csökkenésnek lehetnének szemtanúi, hiszen a világpiaci folyamatok arra mutatnának, hogy végre csökkenhetne a benzinár, ezzel szemben önök beavatkoznak, megerősöklőjké ezt a rendszert, és adott esetben még a végső árak tekintetében növekményt is összehoznának a magyarságnak. De egy dologra nem gondolnak, és én most tényleg nem akarok a dohánytermékekre kitérni, ezt megtették, megteszik mások helyettem, ha csak az üzemanyag tekintetében gondolkodnának egy kicsit.

Az áfacsökkentést, amit hangos szóval hirdettek, azt bizony olyan termékekre terjesztik ki, amit a termelőtől az üzletig bizony el kell szállítani. Tehát adott esetben az üzemanyagok árának növekménye be fog épülni először abba a szállítási díjba, ami az érintett áfacsökkentett áruféleségeket érinti, másrészt pedig aztán majd ezen áfacsökkentett termékek árába fog nyilvánvaló módon beépülni, és nagyon komoly közgazdasági modellezést igényelne az, hogy felmérjük, mi lesz a nagyobb tétel, a kozmetikai jellegű áfacsökkentésből származó engedmény, tehát a termékosár 6-7 százalékát érintő és egy nagyjából fél vagy háromnegyed százalékos áfacsökkentésnek megfelelő mértékű engedmény lesz a nagyobb tétel, vagy pedig az üzemanyagok árnövekményének a beépülése ugyanezekbe a termékekbe.

Az biztos, hogy a kozmetikai jellegű áfacsökkentésükből is kioltják a jelentős részt, hiszen az látható, hogy ezek ellenirányú folyamatok, amennyivel olcsóbb lenne, még egyszer mondom, kozmetikai jelleggel a termék, ezt az engedményt részben el fogja vinni a drágább üzemanyagár. Tényleg az a felháborító, hogy ez akár még emelkedést is hozhat hosszú távon, de végre lenne egy termékcsoport, ahol árcsökkenést lehetne elérni, és önök ezt tételesen egyszerűen megakadályozzák. Adódik a kérdés, hogy ha már eközben fékez a gazdaság, tehát az önök dicső himnuszaival szemben ott tartunk, hogy az első negyedévben 0,9 százalékkal növekedett csak az a gazdaság, amiről önök 1,7 meg 2 százalékos növekményt feltételeztek, ilyen körülmények között nagyon át kellene gondolni az egész gazdaságpolitikai koncepciójukat.

Még egy mostani adat, a 0,9 százalékos első negyedéves növekménnyel szemben, ha megvizsgálják Románia idevágó adatait, akkor mit találnak? 4,3 százalékos növekményt ezzel szemben, ahol az indoklásban az szerepel, hogy a növekedés fő hajtóere-

je a belső fogyasztás. Nézzük meg, hogy mi történt ebben az országban: a normál áfakulcsot 24-ről 20 százalékra csökkentették, 27-ről nem is hallottak soha az életben, tehát ezt azért államtitkár úr figyelmébe ajánlanám, az élelmiszerekre vonatkozó áfakulcs pedig 9 százalék felé mozdul. Nem a fogyasztói kosár 6-7 százaléka tekintetében 5 százalékra, amúgy meg 27 környékére meg 18-ra, hanem tetelesen 9 felé mozdul. Innentől egyetlenegy kérdés adódik, ugyan mi a jó égért ragaszkodik a kormány a fogyasztás kiemelt adóztatásához, amikor minden gazdasági mutatószám afelé mutat, hogy nem feltétlen lehet ezzel gazdasági növekedést elérni, sőt önkömfajtották még azt a minimális és potenciális növekedést is, ami a magyar gazdaság teljesítőképességéből következett volna.

Most egy potenciálisan csökkenő termék, az üzemanyagok, a benzin, a gázolaj esetén ezt a lehetséges csökkentést elveszik, megszüntetik egy újabb adóemeléssel, és ezen adóemelés után azt mondani, hogy ez az adócsökkentés költségvetése és koncepciója, egész egyszerűen hiteltelen. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az LMP képviselőcsoportjának vezérszónoka Schmuck Erzsébet képviselő asszony. Parancsoljon, képviselő asszony!

SCHMUCK ERZSÉBET, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A törvénytervezet kapcsán két pontról szeretnék beszélni. Először is, a kormány azt tervezi, hogy az EU-s kötelezettségének eleget téve nagymértékben emeli a dohánytermékek jövedéki adóját. Ezt alapvetően tudjuk támogatni, hiszen Magyarországon még ma is kiemelkedően magas azok aránya, akik a dohányzás okozta problémák következtében halnak meg. Azonban önmagában a dohánytermékek árának emelése nem elég a dohányzás visszaszorításához, sőt ez sok esetben csak azt eredményezi, hogy a szegényebb családokban még kevesebb jut ételre vagy a gyerekekre, mert a szülők inkább megveszik a drágább cigarettát is. Önmagában a dohánytermékek árának a növelése nem szorítja vissza a fogyasztást, ezt azok a lépések, programok teszik, amelyek az egészséges életre ösztönöznek. Emellett a befolyt pluszjövedelmet ezen egészségmegőrző programokra kell fordítani, illetve a dohányzás kárainak mérséklésére. Ezt sem látjuk biztosítottak.

A jövedéki adó is eltűnik a költségvetés feneketlen zsákjában - mint ahogy általában megszoktuk -, az egészségügy finanszírozása nem nő, ellenben újabb stadionok emelkednek. Ezért az LMP részéről a dohánytermékek adójának növelése csak akkor támogatható, ha látjuk azokat a kiegészítő intézkedéseket és azok finanszírozását, amelyek valóban képesek visszaszorítani a dohányzás mértékét, látjuk annak az intézményrendszernek az erősödését, ami hatékony segítséget tud nyújtani az azonnali leszokásban. Ennek hiányában az újabb jövedékiadó-

emelés nem közegészségügyi program, csupán adó-behajtás. Továbbá félok, hogy az újabb áremelkedés bővíteni fogja a dohánytermékek már most is jelentős feketepiacát. A csempészek ma is boldogan árulják az olcsó és rossz minőségű dohánytermékeket, ami nemcsak jelentős kiesés a költségvetésnek, de az egészségre is károsabb. Az adóemeléssel párhuzamosan tehát jóval hatékonyabban kellene fellépni a feketekereskedelem ellen és olyan büntetéseket kiszabni, ami valóban elrettentő erejű.

A törvénytervezet másik lényegi pontjára rátérve: fontosnak tartom leszögezni, hogy az LMP támogatja a fosszilis üzemanyagok megadóztatását és a nem megújuló erőforrások szabályozói eszközökkel való háttérbe szorítását. Attól félünk azonban, hogy a tervezetben szereplő, az adó mértékét az olaj áráról függően meghatározó rendszer valójában nem egy kormányzati szemléletváltás kezdete, csupán úgy akar a kormány még több adóbevételre szert tenni, hogy az nem okoz közvetlen ellenállást a lakosság körében. A rendszer így még átláthatatlanabbá válik, az emberek még kevésbé fogják tudni, hogy amikor megvásárolnak egy liter benzint, akkor pontosan kinek fizetnek és mennyit.

Álláspontunk szerint továbbá csak úgy képzelhető el a fosszilis energiahordozók árának növelése, ha az így megszerzett bevételeket nem stadionokra vagy palotákra és végképp nem gazdaságilag is fenntarthatatlan atomerőművekre költjük el, hanem olyan beruházásokra, amelyek valóban kiválthatják a jelenlegi közlekedési és szállítási eszközöket. A benzin jövedéki adójából származó bevételt véleményünk szerint csak és kizárólag a környezetkímélő közlekedési eszközök fejlesztésére lehetne költeni. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Ezzel a vezérszónoki felszólalások végére értünk. Mivel független képviselő pillanatnyilag nem tartózkodik a teremben, most van lehetőség kettőperces felszólalásokra. Megadom a szót Józsa István képviselő úrnak. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. JÓZSA ISTVÁN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Örülök, hogy Hargitai képviselő úr még itt van körünkben, nemcsak azért, mert meglepő, hogy a többségi oldal tartalmában is figyelemmel kíséri az ellenzéki képviselők hozzászólását, ez őszintén jólesik, de neki szeretném jelezni, hogy pont az az okfejtés, amit ön kifejtett, hogy a fogyasztó nem nézi meg a benzinkútnál, hogy milyen jogszabály, milyen rendelet alapján szolgálják őt ki.

(13.00)

Pont ezért jelent számára magasabb fokú védelmet, ha nem az egyébként könnyebben változtatható lobbierdekek alapján talán könnyebben átírható

kormányrendeletben van benne, hogy őt milyen minőségű termékkel kell hogy kiszolgálja az éppen aktuális benzinkutas, hanem az üzemanyag minőségére vonatkozó előírás magában a törvényben van benne. Egyébként, hogy mennyire nem az a fontos, amit mondott, hogy hány oldal ez a törvényjavaslat, az oldalszámban benne van, csak nem a normaszövegben, hanem az indoklásban. Tehát területi akadályja ennek nincs, hogy az indoklásból átmenjünk a normaszövegbe a szabványra történő hivatkozást. Tehát én megnyugtatóbbnak tartanám fogyasztóvédelmi szempontból, ha ezt a pontosítást elvégeznék.

Egyébként az előterjesztés pozitívumai, nagyon remélem, hogy jelentkezni fognak, és azok a lehetőségek, amit az elektronizáció megteremt, tényleg a jövedékiadó-beszédés fegyelmét, pontosságát javítani fogják.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Rendes felhívások következnek. Elsőnek az MSZP képviselőcsoportjából Szakács László képviselő úrnak adok szót. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Ház! Elénk került ez a javaslat, és úgy gondolom, hogy vezérszónoki körben is okszerűen kellett hogy elhangozzon az, hogy az A-, B-variációval igazából a végrehajthatatlanság, illetve a határok miatt nem feltétlenül döntéshozatalra alkalmas módon kerül elénk egy javaslat. Egyfelől persze ezt betudjuk annak, hogy most nagyon sok mindent csinált a kormány, egy nagyon korai költségvetés került ide elénk, közben megy az ideai költségvetés módosítása, és emellett természetesen, gondolom, készülni kell a zárszámadásra is.

Azt is látjuk, hogy természetesen a gázolaj, illetve a benzin jövedéki adójának az olaj áráról pontosan ellentétesen történő mozgása egyetlen dolgot feltételez, azt, hogy megfelelő mennyiségű adótömeget be kell szedni. Tehát egész egyszerűen, ha alacsonyabb lesz az olajár, egészen biztosan a magyar autósok, de nem utolsósorban a fuvarozók, a közösségi közlekedésben dolgozók, illetve a közösségi közlekedést üzemeltetők nem járhatnak jobban ettől. Ez alapvetően egyébként összecseng azzal a fajta előkészítetlenséggel, ami miatt mi többször kritizáltuk a kormányt a költségvetés kapcsán is, hiszen negyedéves tévyszámok állnak rendelkezésre, a zárszámadás számai még nem állnak rendelkezésre, a jövő évi költségvetést meg éppen most módosítjuk, és éppen ezért a tévyszámok vagy legalábbis még a tavalyi tévyszámok is változhatnak, hát gondoljuk, hogy ugyanígy van ez a jövő évben beszédendő jövedéki adó tekintetében is.

Egy dolgot szeretnének biztosan látni, azt, hogy a megfelelő mennyiségű adótömeg be kell hogy érkezzon, egész egyszerűen a kedvező világpiaci vagy éppen olajpiaci hatások nem érhetik el a magyarokat, sem a vállalkozókat, sem pedig azokat, akik nem

vállalkozók. Ebben a tekintetben úgy gondolom, hogy mindenféleképpen újragondolásra alkalmasnak kell hogy tartsuk ezt a javaslatot. Nem beszélve arról, hogy a Házsabály rendelkezései is azt írják elő, hogy határozathozatalra alkalmasnak kell lenni egy jogszabálynak.

Látjuk, hogy volt ebben egy kezdeményezés egy ötpárti egyeztetésre. Azt kell mondjuk egyébként, hogy valamilyen szinten csak dicséretes, hogy a kormány időnként kikéri a pártoknak, így az ellenzéki pártoknak is a véleményét, azzal együtt, hogy reméljük, nem azt gondolták, hogy egy ilyen javaslatot, amiben ekkora mértékű adóemelések vannak, azokat az ellenzéki pártok azért fogják támogatni, mert önök egyszer elhívtak bennünket egy megbeszélésre, egy ötpárti egyeztetésnek hívott egyeztetésre. Én nem gondolom, hogy ennek ez a módja. Ha vannak a módosító javaslatokra majd megfelelő viták, és annak ott van a helye, akkor én úgy gondolom, hogy megfelelő módon lehet érvelni. Persze ötpárti egyeztetést ettől még lehet tartani, csak remélem, hogy nem ezt az eredményt várták el tőle.

Amit Józsa István képviselőtársam elmondott, azok a pozitívumok, amelyekhez úgy gondoljuk, hogy talán még pozitív hatás is fűződhet, azokban, úgy gondolom, hogy mindannyian bízunk, és talán itt mondtam ki azt a kulcsszót, ami ezt az egész javaslatot jellemzi. Hát, ebben bízni lehet, hogy valami majd jól sikerül, és abban lehet bízni, hogy nagyon kevés dolog fog majd rosszul sikerülni. Valószínűleg a megfelelő hatásmechanizmusokat, a kormányon belüli vitákat is egyébként e javaslat kapcsán az generálja, hogy a megfelelő hatásmechanizmusokat nem vizsgálták.

Készültek-e olyan vizsgálatok, amelyek az így megváltozott vagy megváltozó vásárlási szokásokat, a beérkező adótömegnek a mennyiségét, mértékét bármilyen szinten, vagy éppen, mondjuk, akár a dohánytermékeknél, akár az olajtermékeknél, akár annak egyébként a feketepiacra vagy éppen a bevásárlóturizmusra gyakorolt hatásait bármilyen szinten elemezte volna? Milyen helyzetbe hozzák azokat a kereskedőket, akik bíztak valamilyenfajta kiszámítható, olyan törvényalkotásban, amely tekintettel van egyébként ezeknek a jogszabályoknak a hatásmechanizmusaira is? Tehát, hogy milyen hatást idéz ez elő akár a reálgazdaságban, akár a kiskereskedelemben?

Itt lehet beszélni egyébként az olajról is, no pláne egyébként az önök által létrehozott trafikokról is lehet beszélni. Ha áttérünk a dohánytermékekre, pécsiként engedjek meg, hogy egy kicsit jobban aggodjám a dohánygyárért, hiszen Pécssett talán most már az egyetlen igazán nagy foglalkoztató a dohánygyár maradt az egyetem mellett, de hát az egyetem közpénzből él. Pécsről nem olyan régen elköltözött a nagy dérrrel-dúrral beharangozott elektronikai cég, a Jabil, és azóta a legnagyobb foglalkoztató még mindig az a dohánygyár, amelyik az elmúlt évben is 300-400 embert vett fel. Ezek közül egyébként a többsé-

gük a cégnél dolgozik továbbra is. Egy olyan munkaerőpiaci problémákkal rendelkező környéken, mint amilyen Baranya megye is, úgy gondolom, egy 400-500 főt foglalkoztató cégnek a jövőjéért való aggodás, de nemcsak az aggodás, hanem cselekvő magatartás is mindenféleképpen egy országgyűlési képviselőnek a feladata.

Itt azért el kell mondani, hogy itt önök a dohánytermékeknel sem mérték fel ezeknek a piaci hatásait, nem mérték fel azt, hogy a körülöttünk lévő, immár uniós országokban is olcsóbb lesz a cigaretta, és ezzel a bevásárlóturizmus lesz az, amit önök elősegítenek. Ez eddig egyébként fordított irányú volt, mondjuk, az ország északnyugati részén, mert inkább Ausztriából jöttek át hozzánk dohánytermékeket vásárolni, ez a trend egyébként meg is fordulhat, mert innen nem messze, Szlovákiában is olcsóbb lesz a cigaretta, határellenőrzés pedig nincs, úgyhogy még a schengeni övezeten belül is fogunk találni olyat, ami miatt megváltoznak a vásárlási szokások.

Elindul egy bevásárlóturizmus, urambocsá' megnő a feketekereskedelem. Ezt már ugye többször láttuk akkor, amikor nagyobb jövedékiadó-emelés van, például a cigarettán. A feketekereskedelem újra egy egyharmados részt kihasznál ebből a piacból. Nem járnak jól egyébként az önök kedveltjei sem, a trafikosok sem, de nem járnak jól egyébként az elosztók sem, nem járnak jól a gyárak sem, és éppen ezért a munkások sem, no pláne a fogyasztók, de róluk általában kevés szó esik ezekben a vitákban.

Én úgy gondolom, ha ez nem jó senkinek sem, akkor valószínűleg nem volt ez megfelelően előkészítve, nem sikerült az iparági egyeztetéseket sem az olaj, sem pedig a dohány tekintetében megfelelően lefolytatni. És most elénk kerül egy olyan javaslat, amiben van egy A-, B-variáció - aztán majd akkor a jogalkalmazónak kell eldönteni, hogy melyiket fogja alkalmazni? Vagy mi is fogunk-e dönteni itt, hogy a törvényt majd hogyan kell alkalmazni?

Itt a végrehajtási rendeletben való szűkebb szabályozásra is utalnék. Talán jobb volna, ha inkább a nagyobb transzparenciával születő törvényekben sikerülne azokat a részletszabályokat is megfelelően rendezni, amelyeket most a végrehajtási rendeletre hagyna ez a jogszabály.

(13.10)

Azt is látjuk, hogy a cigaretta jövedéki adójánál - ezt el ne felejtsem - el akarják érni most rögtön az európai uniós szintet 2016-ban, pedig azt 2018-ban kell elérni. Ez megint csak egy dolgot bizonyít - megmondom őszintén, talán még azt sem, hogy önök rosszat akarnak -, egyetlen dolgot bizonyít, megfelelő mennyiségű adótömeg kell ahhoz, hogy azokat a beruházásokat, azokat a dolgokat, amelyekkel önök egyetértenek Magyarországon, lehessen finanszírozni, és megtalálták a jövedéki adó

forrását is, amit így egyébként nagyon magasra lehet emelni, illetve talán mi leszünk az egyetlen olyanok a világon, ahol ha csökken az olajár, akkor nálunk emelkedni fog a benzinkúton megvásárolható benzin ára. Úgy gondolom, hogy ez a fajta előkészítetlenség és az a fajta csodavárás nagy valószínűség szerint nem a megfelelő módja annak, hogy ilyen, a piacot, nem utolsósorban ekkora piacokat befolyásoló tényezőket, mint például a jövedéki adó, ennyire előkészítetlenül terjesszünk a Ház elé, no pláne a B-variációban.

Én valójában azt szeretném is kérdezni, hogy vizsgálták-e a hatásmechanizmusokat, vizsgálták-e a feketepiacra gyakorolt hatását, vizsgálták-e a bevásárlóturizmusra gyakorolt hatását ezeknek a betervezett adóemelési javaslatoknak, és vizsgálták-e a munkaerőpiacra gyakorolt hatását. Azt gondolom, hogy ha megemelik a cigaretta árát, attól egyetlenegy kevesebb szívbeteg sem lesz ma Magyarországon, de ha a jövedéki adót már így is, úgy is beszedik, akkor sokkal jobb lenne, ha az E-kasszába folyna be ennek a legnagyobb része. Abban pedig láttuk, hogy nem akkora mértékű az emelkedés, mint amekkora mértékű emelkedést ez alapján az előterjesztés alapján is lehetne várni, hogy ezt kicsit szélesebb összefüggésbe is helyezzem.

Úgy gondolom, hogy ha előkészítetlenség van, ha a pártokat hívják ötpárti egyeztetésre azért, mert a kormányban nem sikerült egyelőre még megegyezni, és ha azt látjuk, hogy ezzel akarják legitimálni ezt a folyamatot, akkor talán érdemes ezt újragondolni. Úgyis még egy darabig tart a költségvetés vitája, ha bejön egy új javaslat, akkor egészen biztosan azt is meg tudjuk vitatni. Nagyon szépen köszönöm a figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A következő felszólaló ugyancsak az MSZP képviselőcsoportjából Horváth Imre képviselő úr. Parancsoljon!

HORVÁTH IMRE (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Egyéni képviselőként a témához a választópolgárok, a lakosság érdekeit képviselve kívánok néhány gondolatban hozzászólni.

Államtitkár úrtól is, Gelencsér képviselő úrtól is azt hallottuk az imént, hogy a törvényjavaslat célja: egyszerűbbé válik a rendszer, és minden eljárást elektronikusan lehet lefolytatni. Ez egy nagyon pozitív dolog, több képviselőtársam elmondta, hogy ez támogatható, de azt gondolom, hogy a XXI. században ez elvárható, hogy elérjük a tőlünk nyugatabbra lévő államokat az elektronikus adatkezelés vonatkozásában.

Egy dologról azonban kevesebb szó esett, már a kormánypárti képviselőtársaim részéről, ez pedig az adóemelés. Ugyanis két területen is jelentős adóemelések várnak a lakosságra. Ami a legtöbb embert érinti, az az üzemanyagok köre: a gázolaj, benzin, petróleum jövedéki adójának mértékét a kőolaj vi-

lágpiaci árához köti. Azt gondolom, az előttem lévő képviselőtársam is elmondta, hogy a gázolaj, benzin esetében ez a népgazdasági ágazatok különböző helyein be fog gyűrűzni, ami a fuvarozással kapcsolatos, a mezőgazdasági termékek, a mezőgazdasági földek művelése vonatkozásában jelentkezik. Itt jelentős többletköltségek fognak jelentkezni. Amennyiben a Brent típusú kőolaj adott negyedév végén érvényes világpiacon a törvényben meghatározott küszöbértéket meghaladja, akkor az üzemanyagok a hatályos jövedékiadó-mértékkel adóznak. Viszont ha küszöbérték alá kerül az árfolyam, akkor adóemelés lép életbe: gázolaj esetében 10 forint/liter, benzin esetében 5 forint/liter.

Ha ebben a formában fog megvalósulni, ez azt fogja jelenteni, hogy 40 dolláros küszöb esetében az autósok drágább benzint fognak tankolni, ha 39 dollár az olaj ára; olcsóbban fognak tankolni, ha 41 dollárba kerül. Benzinkutas legyen e vonatkozásban a talpán, aki időben tudja átállítani erre az árra az ártáblákat. Ráadásul égető szüksége sem látható ennek. Elméletben útfelújításra akarja költeni a kormány, amikor a 2017-es költségvetés majdnem 400 milliárd forintot szán útkarbantartásra és útépitésre. Tényleg ennyire kell még 18-20 milliárd forint a lakosság pénztárcájából?

A dohányosokra biztosan serkentően hat a 29 százalékos áremelés, de sajnos a leszokás nem olyan egyszerű. Ha még hozzávesszük azt, hogy az elektromos cigaretta is adóköteles lesz, már biztosra vehetjük, hogy fel fog lendülni a feketepiac. Azt gondolom - itt pozitívan említette államtitkár úr a hivatásos vám- és pénzügyőrök életpályáját -, lesz gond a szervezeteinek Záhony környékén, amikor ez a fekete piacos cigarettaüzlet be fog indulni. Tudniillik, itt a bűnözőknek 29 százalékos áremelés valójában 29 százalékos extraprofitallal lesz egyenlő.

Tisztelt Képviselőtársaim! Érthető, ha szeretnénk hallani a kormány válaszát a felmerült kérdésekre nem csupán az adóemelés szükségességével kapcsolatban, de annak hatásaival összefüggésben is, mert egyelőre a lakosoknak több a kérdése, mint a válasza. Köszönöm figyelmeiket.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megkérdezem képviselőtársaimat, hogy kíván-e még valaki felszólalni a vita során. *(Nincs jelzés.)* Jelentkezőt nem látok, az általános vitát lezárom.

Megkérdezem Tállai András államtitkár urat mint előterjesztőt, hogy kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Jelzésre:)* Igen, kíván. Államtitkár úr a szó. Parancsoljon!

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági miniszteri-umi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Ismét csak megköszönni tudom a támogató felszólalásokat, és azokat is, akik kérdéseket vagy esetleg még kritikát is megfogalmaztak a törvényjavaslattal kapcsolatban. Engedjék meg, hogy elsősorban ezekre reagáljak.

Először is - Józsa István elment, pedig éppen meg akartam őt dicsérni, és megköszönni neki, hogy az egyetlen olyan ellenzéki képviselő, aki a pozitív dolgokat is el tudja mondani a parlamentben, és ezért mindenképpen köszönet illeti őt; beletekintve az ellenzéki képviselők magatartásába, az övé teljesen más, mint a többié. Igaz, hogy előtte hat pontban kritikát kell meghallgatni, aztán hetedjére jön az elismerés, valójában, ami az egész törvényjavaslat. Ha megengedi, Józsa képviselő úr, akkor most válaszolnék is a kritikáira, és ezáltal a többi képviselő, ellenzéki képviselő kritikáira is, mert az ellenzéki képviselők lényegében két téma körül mozogtak, a jövedékiadó-emelés lehetőségének megteremtése a törvényjavaslatban, illetve a dohánytermékek jövedékiadó-emelése. Sajnálatos módon sem a jobbikos, sem az LMP-s, MSZP-s képviselők, sem mások nem foglalkoztak egyébként a jövedékiadó-törvény átfogó módosító tervezetével, ami teljesen átszabja Magyarországon a jövedéki adóztatás rendszerét, és pozitívan hat ezen vállalkozásokra, a gazdaság szereplőire.

Tehát az A-, B-variáció - amit minden frakció elmondott - valóban szokatlan megoldás, hogy a kormány úgy terjeszt egy törvényjavaslatot a parlament elé, hogy vitára bocsátja azt, és azt mondja, hogy igen, a világpiacon árhoz kívánja kötni az üzemanyagok jövedékiadó-tételének nagyságát, és erről egy vitát szeretett volna a parlamentben hallani. Hát, vita nem volt. Kritika volt, sem az MSZP, sem egyik ellenzéki párt nem fejtette ki arról a véleményét, hogy melyiket tartaná egyébként előnyösnek és miért. *(Z. Kárpát Dániel közbeszólása.)* Ez egy nagyon egyszerű álláspont, különösen ellenzéki oldalról, hogy semmiféle adóemelésről nem lehet szó, a költségvetés bevétele nem izgatja nyilván az ellenzéki pártokat, azért nem tartoznak felelősséggel, tehát ez az álláspont nyilván elfogadható és érthető.

(13.20)

Szűklátókörűségre vall egyébként, de el kell hogy fogadjam, mert nincs mögötte felelősség, gondolkodás. *(Z. Kárpát Dániel közbeszól.)* Egy vélemény van - ami persze a lakosság nyilvánosságának tetszik, a tévézőknek tetszik -, hogy ne legyen adóemelés, de nincs mögötte egyébként más. Az sincs mögötte, hogy egyébként megvizsgáljuk azt, hogy az Európai Unió tagja vagyunk, és például a dohánytermékek, a cigaretta esetében igenis vannak európai uniós előírások, amelyeket mint európai uniós tagoknak be kell tartanunk. Amikor az MSZP támogatja, hogy az Európai Unióba lépünk be, akkor miért nem gondolt arra, hogy ez azt fogja jelenteni, hogy a dohánytermékek jövedéki adóját majd meg kell emelni 2017. december 31-éig? Mi az, hogy „egyszerűen nem támogatom”? Az a két döntés együtt jár! Amikor azt támogatta, hogy lépünk be az Európai Unióba, meg a mostani döntés sajnos összefügg. A

másik két ellenzéki pártot azért nem mondom, mert akkor még ők nem voltak a parlamentben, nem tudták elmondani a véleményüket erről a kérdésről.

Visszatérve a kritikákra: tehát az A-, B-variációt inkább üdvözölni kellene, és arról véleményt alkotni, elsősorban szakmai megközelítés alapján.

Arra, hogy előkészítetlen a törvényjavaslat, azt is mondhatnám, hogy kikérem magamnak, és a munkatársaim nevében is. Egy éven keresztül 20-25 szervezettel történt az előkészítés, kodifikációs hiba sem történt, technikai-számítástechnikai hiba történt a benyújtáskor, ez igaz, amit órákon belül a kollégák, az Országgyűlésben dolgozó informatikusok egyébként javítottak. Tehát nem igaz az, hogy 11 hiba van, ezt csak egy sajtóorgánium írta.

Biztonsági kockázatot jelent, hogy rendeletben történik az üzemanyagok minőségi besorolása, mondja Józsa István. Szeretném őt tájékoztatni, hogy most is miniszteri rendelet határozza meg az üzemanyagok minőségi előírását, igaz, egy NFM-rendelet. A jövőben pontosan arról szól, hogy az NFM-rendeletben szereplő minőségi kritériumhoz képest a szabványban szereplő többletkritériumokat a Nemzetgazdasági Minisztérium rendelete fogja majd tartalmazni, ez semmilyen biztonsági kockázatot nem jelent, jogilag most is így van egyébként rendezve.

Szeretnék még beszámolni az ötpárti egyeztetésről, amit ma 11 órára kezdeményeztünk. Nem az egész törvénnyel kapcsolatban, hanem a törvény egyetlen pontjával kapcsolatban kezdeményeztük az ötpárti egyeztetést, mégpedig a 155. §-sal kapcsolatban, amely egy rendőrségi törvénynek az egyik passzusa, technikai szempontból módosulna, amennyiben meg tudná szerezni ez a passzus a kétharmados többséget. Egyszerűen egy technikai módosításról van szó, egy értelmezési rendelkezésről, de sajnálatos módon nem fogadta el egyetlen ellenzéki párt sem az ötpárti kezdeményezést, ami ma 11 órakor a Fidesz-frakciónál lett volna. Az LMP azt ígérte, hogy szakértőt küld, de nem érkezett meg; a Jobbik azt mondta, hogy nem ér rá, mert itt lesz a parlamentben az adótörvény vitájánál, ezért száz méterre nem tud átjönni a frakcióhoz; az MSZP pedig nem hajlandó részt venni semmilyen ötpárti egyeztetésben. Úgyhogy ezért most úgy tűnik, hogy ha nem gondolják meg magukat az ellenzéki pártok ezen technikai jellegű szakasz megszavazásában, akkor nem fog változni.

Tisztelt Képviselőtársaim! Visszatérve a jövedékiadó-emelésnek a kérdésére, még egyszer mondom: a dohánytermékek esetében teljesen egyértelműen az európai uniós előírások azok, amelyeket végre kell hajtánunk. A jövedéki termékek, az üzemanyagok esetében pedig egy alternatív lehetőség, amit nyilván az Országgyűlés el fog dönteni, hogy támogatja vagy nem támogatja a kezdeményezést.

Jelzem egyébként, hogy az elmúlt két évben jelentős mértékben csökkent az üzemanyagok ára, több mint 100 forinttal adott esetben, és ez a jövedékiadó-emelés nem érinti a vállalkozói társa-

dalmat, hiszen nekik adókedvezmény formájában ez megtérül, ha esetleg emelésre kerül sor.

Köszönöm szépen még egyszer a támogató hozzászólásokat, és azokat is, amelyek kritikákat fogalmaztak meg. Kérem, hogy az említett passzus tekintetében az ellenzéki pártok gondolják meg a hozzáállásukat, és a kormánypárti többséget pedig arra kérem, hogy a törvényjavaslatot egészében támogassa. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tájékoztatni szeretném önöket, hogy a módosító javaslatok benyújtására tegnap délután 4 óráig volt lehetőség. *(Dr. Józsa István: Ezen nevettem az előbb is! Ma tárgyaljuk, de tegnap be kellett adni!)* De mivel a képviselő úr már sokkal hamarabb megkapta, ezért nem okozott gondot ehhez a módosító javaslatoknak a csütörtökön 16 óráig való előkészítése, és engedje meg, hogy történelmi visszatekintésben ne pásztázzam körül ezt a témát, mert ennél még érdekesebb dolgot is tudnék mondani, pontosan az önök idejéből - de hát ez ilyen. Köszönöm szépen.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Magyarország 2017. évi központi költségvetésének megalapozásáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/10536. számon a parlament informatikai hálózatán mindenki számára elérhető. Tájékoztatom önöket, hogy az előterjesztést nemzeti napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés. Arra is emlékeztetem önöket, hogy az Országgyűlés az előterjesztés általános vitájának ötórás időkeretben történő tárgyalásáról döntött.

Ismertetem az időkeret felosztását. Az időkeret megoszlása a következő: a Fidesz képviselőcsoportjának 103 perc, az MSZP képviselőcsoportjának 57 perc, a KDNP képviselőcsoportjának 47 perc, a Jobbik képviselőcsoportjának 51 perc, az LMP képviselőcsoportjának 62 perc, míg a független képviselőknek 11 perc áll a rendelkezésükre.

Elsőként megadom a szót Banai Péter Benő úrnak, a Nemzetgazdasági Minisztérium államtitkárnak, a napirendi pont előterjesztőjének, 30 perces időkeretben. Fújja ki magát, államtitkár úr! Parancsoljon, államtitkár úr!

BANAI PÉTER BENŐ nemzetgazdasági miniszteri államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A Magyarország 2017. évi központi költségvetéséről szóló törvényjavaslatból egyértelműen látszik, hogy a munkánkat meghatározó szempontok továbbra sem változtak, változatlanul a munkahelyteremtés, a családok támogatása és a gazdaságélénkítés jelentkezik a kormányzat legfontosabb célkitűzései között.

A törvényjavaslat az előbbieken ismertetett célok elérése érdekében 42 törvény módosítására tesz javaslatot. Ezen túlmenően a törvény tartalmaz egy

deregulációs csomagot is, amelynek célja, hogy csökkentse a jogrendszer túlszabályozottságát és egyes, joghatás kiváltására már nem alkalmas törvényeket, illetve törvényi rendelkezéseket hatályon kívül helyezzen. Ezt szolgálja, hogy az alacsonyabb jogforrási szintre telepítés érdekében a törvényi szintű szabályozást nem igénylő egyes rendelkezéseket hatályon kívül javasoljuk helyezni. Kérem, engedjék meg, hogy a módosítási javaslatok közül kiemeljek néhányat!

A Magyarország gazdasági stabilitásáról szóló törvény módosítása elsősorban a helyi önkormányzatok adósságot keletkeztető ügyleteinek engedélyezéséhez kapcsolódik, azok vonatkozó szabályait érinti. A változtatások még egyértelműbbé teszik, hogy mely működési célú hitelek esetében szükséges és melyek esetében nem a kormány előzetes hozzájárulását kéri az adósságot keletkeztető ügyletek megkötéséhez.

Konkrétabbá válik emellett az is, hogy az önkormányzati kezesség, illetve garanciavállalások engedélyezése során figyelemmel kell lenni az államháztartásról szóló törvény rendelkezéseire, továbbá az, hogy a kormány által adott engedély a tárgyévben történő szerződéskötésre vonatkozik.

(13.30)

A módosítás kiterjeszti továbbá az engedélyeztetési kötelezettséget az önkormányzati tulajdonban álló gazdasági társaságok kizárólagos tulajdonában álló társaságok adósságot keletkeztető ügyleteire is.

A Magyarország gazdasági stabilitásáról szóló törvény további változása, hogy speciális felhatalmazást ad az Államadósság Kezelő Központ Zrt. számára a Paksi Atomerőmű bővítésének finanszírozása során teljesítendő állami kiadások technikailag egységes kezelésére. Ezt az indokolja, hogy a projekt finanszírozása részben közvetlen állami hitelfelvétel útján történik.

A törvényjavaslat több ponton érinti az államháztartásról szóló törvény rendelkezéseit. A költségvetési törvény tavaszi elfogadása lehetővé teszi, hogy az államháztartás központi alrendszerében a költségvetés végrehajtását megalapozó részletes költségvetések kettősségét egységes szabály váltsa fel. A módosítással csökken a központi költségvetési szervek adminisztrációs terhe, illetve megszűnik a központi költségvetés végrehajtása során jelentkező két hónapos átmeneti időszak.

Mint ismeretes, a kormány kiemelt célja az adóelkerüléssel szembeni küzdelem. Ennek egyik eszköze, hogy az átláthatatlan tulajdonosi szerkezetű társaságok számára lehetetlenné váljon az, hogy költségvetésből bármilyen formában juttatást kaphassanak. E célt szolgálja az a módosítás, amely kiterjeszti a nem átlátható, vagyis offshore szervezetekkel való visszterhes szerződés megkötésének, illetve az ilyen szervezeteknek való kifizetés teljesítésének tilalmát

az önkormányzati alrendszerből nyújtott támogatásokra is.

A közpénzek védelme érdekében kibővítésre került az adószám törlésének - mint a központi költségvetésből nyújtott támogatásokra vonatkozó szabályok megszegése esetén alkalmazható szankciónak - az alkalmazási köre. A módosítás alapján az államháztartásról szóló törvényben meghatározott, úgynevezett kincstári körön kívüli számlatulajdonos szervezetek részére felmentés adható azon kötelezettség alól, hogy a Magyar Államkincstárnál vezessék számlájukat.

A javaslat emellett kimondja, hogy a kincstári körön kívüli számlatulajdonosok, bizonyos kivételektől eltekintve, az átmenetileg szabad pénzeszközeiket állampapír vásárlásával nem hasznosíthatják, mivel nem indokolt, hogy a közpénzből származó, közfeladatra kapott források forгатását, azokon kamatbevétel realizálását érzék el az említett szervezetek.

Az államadósság változásának átláthatóságát és követhetőségét erősíti, hogy a zárszámadási törvényjavaslatban a kormánynak nem csupán az államadósság mértékét, hanem az államadósság állományváltozását is be kell mutatnia. Ezen túlmenően módosul a zárszámadási törvény Országgyűlés elé terjesztésének határideje, ami lehetővé teszi, hogy a zárszámadás alapjául szolgáló beszámolókat, elszámolások ellenőrzésére több idő álljon az érintettek rendelkezésére.

Tisztelt Ház! Engedjék meg, hogy a továbbiakban a törvényjavaslat II. fejezetében szereplő, igen fontos további törvénymódosításokról is ejtsék néhány szót. Ezek közül elsőként a közalkalmazottak jogállásáról szóló törvényre térnék ki. A törvényjavaslat pontosítja az illetménymegállapítás során alkalmazott kerekítési szabályt, továbbá hatályon kívül helyezi a közalkalmazotti illetménytáblát, mivel azt 2017. január 1-jétől ismét a központi költségvetésről szóló törvény állapítja meg.

Az időskorúak járadéka a nyugdíjkorhatárt betöltött, de nyugdíjjal egyáltalán nem, vagy csak rendkívül alacsony összegű nyugdíjjal rendelkező személyek részére biztosított ellátás. A rászoruló idős személyek élethelyzetének javítására a szociális igazgatásról és szociális ellátásokról szóló törvény módosításával az időskorúak járadékának 2017-ben 5 százalékos, ezt követően pedig a nyugdíjemelésre vonatkozó szabályok szerinti emelésre teszünk javaslatot.

A házi segítségnyújtásra és a személyes gondozásra vonatkozó rendelkezések módosításával a kormány azt javasolja, hogy a házi segítségnyújtás esetében a segítségre és a gondozásra jogosultak létszáma külön kerüljön befogadásra. A törvényjavaslat emellett meghatározza a házi segítségnyújtás esetében a szociális segítségre és a személyi gondozásra jogosultak befogadotti létszámát, továbbá egyértelművé teszi, hogy társulás esetén a társulási megállapodás szerinti székhely önkormányzat jogosult rendeletet alkotni az ellátásokról. Pontosítjuk továbbá a

házi segítségnyújtás tekintetében a befogadás visszavonásának lehetőségéről szóló szabályokat is.

A temetőkről és a temetkezésről szóló törvény módosításával javaslatot teszünk arra, hogy a jövőben az elhunyttal kapcsolatos ügyintézés a temetkezési szolgáltató bonyolítsa le, ezzel csökkentve az elhunyt hozzátartozóinak terheit és az egészségügyi intézmény leterheltségét. A szabályozás lényeges eleme, hogy ezt a tevékenységet a temetkezési szolgáltató térítésmentesen köteles biztosítani, így a temetéssel kapcsolatos anyagi terhek nem nőnek. A módosítás megtiltja, hogy a temetkezési szolgáltató biztosítékfizetési kötelezettséget tartalmazó szerződést kössön az eltemetettével a szerződéstől való elállás esetére.

A törvényjavaslat a temetkezési szolgáltatók árának összehasonlíthatósága és az árak csökkentése céljából megteremti annak a lehetőségét, hogy kizárólag jogszabályban meghatározott díjtételeket lehessen elszámolni a szolgáltatásért. A tisztességes gazdálkodás előmozdításának szem előtt tartása mellett a módosítás lehetővé teszi, hogy akinek a cége köztartozás miatt szűnik meg, az ne indíthasson újabb vállalkozást ugyanezen temetkezési szolgáltatási területen.

Mivel a szolgáltatás színvonalának javulása mindenki közös érdeke, a törvény módosítása azt is előírja, hogy a jövőben a temetkezési szolgáltatást végző cég vezető tisztségviselőjének megfelelő szakképesítéssel kell rendelkeznie.

Javasoljuk, hogy az Országgyűlés a szociális temetés bevezetésének céldátumaként 2019. január 1. napját határozza meg. *(Dr. Józsa István közbeszól.)* A javaslat elfogadása esetén a szociális temetés feltételeinek körülményeként megteremtéséhez további két év felkészülési idő áll rendelkezésre az önkormányzatok, az egyházak és más temetőfenntartók számára.

A légi közlekedésről szóló törvény módosításával javaslatot teszünk arra, hogy a HungaroControl Magyar Légiforgalmi Szolgálat Zrt., az utazók és általában a repülés biztonságának maradéktalan betartása mellett, azokon a magyarországi nemzetközi repülőtereken is elláthassa a légi forgalmi irányító, repüléstájékoztató és riasztó szolgálatot, ahol ezt a nagyszámú, legalább évi százezer fős utasforgalom indokolja.

A rendszeres gyermekvédelmi kedvezményben részesülők évente két alkalommal alapösszegű támogatásként alkalmanként 5800 forint összegű természetbeni támogatásban részesülnek. A gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló törvény tervezett módosításával az alapösszegű támogatás összegének 6 ezer forintra emelését javasoljuk. Azon rendszeres gyermekvédelmi kedvezményre jogosult gyermekek számára, akiknél a hátrányos, halmozottan hátrányos helyzet is fennáll, 6500 forint emelt összegű támogatás biztosítását indítványozzuk a jelenlegi 5800 forint helyett.

A támogatás mértékének differenciált emelése az ellátás célzottságának javítását szolgálja, amely így a legnehezebb helyzetben lévő gyermekeknek

tudja a legnagyobb segítséget nyújtani. A gyermekjóléti szolgálat társult ellátása esetén a javaslat előírja, hogy a társulási megállapodás szerinti székhely önkormányzat köteles a gyermekjóléti szolgálatot fenntartani, és azzal összefüggésben rendeletet alkotni. Ezzel párhuzamosan a módosítással nyilvánvalóvá kívánjuk tenni, hogy a gyermekjóléti központ fenntartója kizárólag települési önkormányzat lehet.

A mozgóképről szóló törvény egyes rendelkezéseinek módosítására is javaslatot teszünk. Eszerint kibővülne a Magyar Nemzeti Filmalap feladatköre a közterület-használattal összefüggő hatósági feladatokkal és a filmszakmai képzés támogatásával. Ez utóbbi a magyar mozgóképkultúra értékeinek gyarapításához és megőrzéséhez, a magyarországi filmipar fejlesztéséhez, nemzetközi viszonylatban való versenyképességének növeléséhez szükséges.

E célok megvalósítását szolgálja az is, hogy magas színvonalú mozgóképszakmai képzés révén a Filmalap tényleges szakmai ismeretekkel, hazai és nemzetközi viszonylatban is értékes jártassággal, számottevő elméleti és gyakorlati tapasztalattal bíró emberi erőforrást biztosítson a hazai filmipar számára. A mozgóképszakmai képzési hozzájárulásból várható bevétel összege, figyelembe véve a magyar filmelőállítók és a külföldi megrendeléseket teljesítő filmgyártó vállalkozások befizetéseit, körülbelül 200 millió forint évente.

A javaslat szerint ezt a bevételt a Filmalap a pályázati rendszerén keresztül ítéli oda a mozgóképszakmai képzéseket végző szervezeteknek. A hazai és a nemzetközi szinten is elismert mozgóképszakmai tudással bíró szakemberek képzését célzó vállalt feladatokkal összhangban, hosszú távon is elősegítve a filmipari szakemberek foglalkoztathatóságának lehetőségét, a javaslat előírja, hogy a filmalkotás előállítói, illetve gyártói az adott filmalkotás gyártási költségvetéséhez viszonyított mértékben, legfeljebb 15 millió forint összegben járuljanak hozzá a filmipari oktatási rendszer finanszírozásához.

(13.40)

A módosítás továbbá azon filmszakmai elvárásoknak is eleget kíván tenni, amelyek szerint a filmelőállító és a filmgyártó vállalkozások járuljanak hozzá a felhalmozott filmszakmai tudás átadásához akként, hogy kötelezettséget vállalnak meghatározott számú gyakornok foglalkoztatására, amivel elősegítik a filmszakmai képzésben részt vevők számára szükséges gyakorlati tapasztalat megszerzését, kiegészítve ezzel az oktatási tevékenységet végző intézmény részéről biztosított, főként az elméleti tudás elsajátítását célzó oktatási formákat.

A tervezett módosítás átalakítja a filmforgatási célú közterület-használat engedélyezésének eljárási szabályait is. A jelenleg működő rendszer tanulsága az, hogy a kormányhivatalok számára profiliban ezen ügyek intézése, e feladat ugyanis a hatósági

jogalkalmazás mellett bizonyos filmszakmai ismereteket feltételez, illetve közvetítő szerepet igényel a tulajdonos és a filmgyártó vállalkozás között. Ezt legmegfelelőbb módon a Filmalap tudja ellátni, ezért a javaslat megteremti annak a lehetőségét, hogy a Filmalap saját szervezeti egységeként kvázi a kormányablakok mintájára létrehozza a közterületek filmforgatási célú használatával kapcsolatos ügyek intézésére szolgáló irodáját. Ez az iroda a javaslat szerint átveszi a kormányhivataloktól azoknak a forgatásokkal kapcsolatos kérelmeknek a kezelését és intézését, amelyeket a filmgyártóknak eddig a kormányhivataloknál kellett benyújtaniuk, továbbá az állami tulajdonban álló ingatlanok esetében közreműködő hatóságként jár el.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A törvényjavaslat módosítja a köztulajdonban álló gazdasági társaságok takarékosabb működéséről szóló törvényt. A módosítást illetően hangsúlyozni kell, hogy a felelős gazdálkodás körében a nemzeti vagyonnal gazdálkodó, köztulajdonban álló gazdasági társaságok a közérdekű adatok nyilvánosságára vonatkozó törvényi szabályoknak megfelelően az információszabadság alkotmányos keretei között működhetnek, az információszabadság pedig nem korlátozhatja aránytalanul a nemzetgazdasági érdekeket. A közérdekű adatok megismerése azonban nem korlátozhatatlan alapjog, erre figyelemmel lehetséges, hogy egyes speciális célokra tekintettel, a szükségesség és arányosság elvének szem előtt tartásával a jogalkotó törvényi szinten korlátozza a közérdekű adatok megismerhetőségét.

Az Alkotmánybíróság határozataiban kijelölt alapvető elveknek és irányoknak megfelelő módosító javaslat lehetőséget teszi, hogy a köztulajdonban álló gazdasági társaságok, valamint az általuk irányított vállalkozások tevékenységével összefüggő adatok, szerződések, szerződéskötést megelőző döntések, illetve az üzleti titoknak minősülő egyéb adatok ne legyenek megismerhetők. A tevékenységgel összefüggő korlátozás csak az ország energiaellátás-biztonságát biztosító állami tulajdonú gazdasági társaságokra vonatkozik, míg az üzleti titok megismerhetőségére vonatkozó rendelkezés valamennyi köztulajdonban álló gazdasági társaságra, de természetesen csak a törvényben meghatározott feltételek teljesülése esetén.

Javasoljuk a bíróságok illetékességi területének megváltoztatását is. A Ráckevei Járásbíróság székhelye Szigetszentmiklósról kerül, és elnevezése ennek megfelelően Szigetszentmiklósi Járásbíróságra változik, az illetékességi területe azonban változatlan marad. Továbbá a javaslat szerint Fejér megye a Fővárosi Ítéltábla illetékességi területéről átkerül a Győri Ítéltáblához, így az egyes ítéltáblák ügyforgalma, ügyforgalma kiegyenlítettebbé válik.

A törvényjavaslat változtatásokat javasol a nemzeti köznevelésről szóló törvény egyes rendelkezéseire nézve is, melyek elsősorban a 2017. évi központi költségvetésről szóló törvényjavaslattal összefüggő

módosításokat jelentenek. Az átlagbéralapú támogatás megállapításakor a gyermek óvodai bent tartózkodása helyett szektorsemlegesen a feladatellátási hely szerinti nyitvatartásra alapozott szabály alkalmazása indokolt. Minimum napi nyitvatartási időként legalább 8 órát javasolunk meghatározni.

A rehabilitációs hozzájárulás mértéke 2010 óta változatlan. Bevezetésekor még összemérhető volt az akkori kötelező legkisebb munkabér, minimálbér szintjével, hiszen havi mértékének mintegy tizenháromszorososa volt. Tekintettel arra, hogy 2010 óta a minimálbér folyamatosan és nagymértékben emelkedett, a hozzájárulás összege viszont változatlan maradt, a megváltozott munkaképességű személyek integrált foglalkoztatásának ösztönzésére javasoljuk a rehabilitációs hozzájárulás mértékének korrekcióját, annak a minimálbér összegéhez kötése mellett. Célunk az is, hogy az intézkedés ne jelentsen túl nagy terhet a fizetési kötelezettséggel érintett szervezeteknek, ezért a törvényjavaslat kilencszerez mértékre tesz indítványt. A kötelező foglalkoztatási szint nem változik, ezáltal az intézkedés ösztönzőleg hat a megváltozott munkaképességű munkavállalók elsődleges munkaerőpiacon való foglalkoztatására.

A munka törvénykönyvének módosítása keretében, az Alkotmánybíróság határozatával összhangban, javasoljuk a munkáltató lehetséges eljárására irányadó szabályok megállapítását a felmondást követő tájékoztatás esetére. Ezen túlmenően a javaslat újra megállapítja a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény 140. §-át, a munkaügyi szervezés egyes szempontjairól szóló európai uniós irányelv rendelkezésének megfelelő, az úgynevezett egyenértékű, kompenzáló pihenőidő szabályozásával összefüggésben. A javaslat szerint, ha a munkavállaló számára 11 óránál kevesebb egybefüggő pihenőidőt biztosított a munkáltató, az e rövidebb napi pihenőidőt követő beosztás szerinti munkavégzést követő napi pihenőidejének és a rövidebb pihenőidőnek együttesen legalább 22 órának kell lennie a 11 óránál rövidebb pihenőidő kompenzálásaként. A törvényjavaslat pontosítja továbbá a napi pihenőidő szabályait a legalább 8 óra, nyári-téli időszámítás kezdetén legalább 7 vagy 10 óra napi pihenőidő biztosítására irányuló kötelezettség teljesítésével összefüggésben a biztosítandó napi pihenőidő mértékének meghatározásával.

Tisztelt Országgyűlés! A törvényjavaslat III. fejezete a központi költségvetéssel összefüggésben a Wesselényi Miklós Ár- és Belvízvédelmi Kártalanítási Alap és a Szövetkezeti Hitelintézetek Integrációs Alapjának megszüntetését javasolja 2016. december 31. napjával. A Wesselényi Miklós Ár- és Belvízvédelmi Kártalanítási Alap megszüntetését egyrészt az alappal szerződéses jogviszonyban álló személyek csekély száma, másrészt pedig az indokolja, hogy napjainkban az alap tevékenységét a piaci szereplők által kínált vagyonszociális konstrukciók is megfelelően pótolni tudják. A javaslat szerint új szerződés megkötésére már nem lesz lehetőség, azonban a

jelenleg még hatályban lévő szerződések nem szűnnek meg, a szerződéses jogviszony a Magyar Államkincstárral továbbra is fennmarad. A megszűnő alap pénzeszközei pedig egy erre a célra létrehozott fejezeti kezelésű előirányzatba kerülnek, és a szerződő felek befizetéseit is ezen a fejezeti kezelésű előirányzaton kell majd elszámolni.

A Szövetkezeti Hitelintézetek Integrációs Alapjának az év végére való megszüntetésére azért teszünk javaslatot, mert ez az alap már jelenleg sem működik, így a rá vonatkozó jogszabályi előírások további fenntartása sem indokolt.

(Dr. Szűcs Lajos elfoglalja helyét a jegyzői székben.)

Tisztelt Országgyűlés! Összegzésként elmondható, hogy a benyújtott és előttünk fekvő törvényjavaslat számos rendelkezése a Magyarország 2017. évi központi költségvetéséről szóló törvényjavaslattal szoros egységet alkot, és annak megalapozását, végrehajtásának hatékonyságát szolgálja. Ezért kérem önöket, hogy a törvényjavaslatot megvitatni, majd később elfogadni szíveskedjenek. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Most a képviselői felszólalások következnek. Az első körben a szokásoknak megfelelően a vezérszónoki felszólalások következnek, viszont 20-20 perces az időkeret.

Elsőnek megadom a szót a Fidesz képviselőcsoportjából László Tamás képviselő úrnak. Parancsoljon, képviselő úr!

LÁSZLÓ TAMÁS, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A kormány az idei évben is tavasszal nyújtotta be a költségvetést, aminek az általános vitája, mint ismert, tegnap és tegnapelőtt le is zajlott, ezért a költségvetéssel egy időben kell tárgyalnia a tisztelt Háznak a Magyarország 2017. évi központi költségvetésének megalapozásáról szóló törvényjavaslatot. Az előttünk fekvő indítvány számos jogszabályt módosít, amelyek legfontosabb célja a jogharmonizáció annak érdekében, hogy a költségvetés, az adótörvények összhangja megteremtődjön, végrehajtásuk zökkenőmentes legyen.

Engedjék meg, hogy a teljesség igénye nélkül ismertessem a törvényjavaslat néhány fontos pontját. Az államtitkár úr szinte mindegyikről nagyon részletesen beszélt, tehát én valószínűleg csak egy felsorolásra fogok hagyatkozni.

(13.50)

A Magyarország gazdasági stabilitásáról szóló törvény módosítása egyrésztől rendezi vagy módosít-

ja az önkormányzatok hitelfelvételi körülményeit, illetőleg felhatalmazást ad az Államadósság Kezelő Központ Zrt. számára a Paksi Atomerőmű bővítésének finanszírozása kapcsán teljesítendő állami kiadások technikailag egységes kezelésére. Az államháztartási törvény módosításával változnak a zárszámadásra vonatkozó szabályok is. Eszerint az átláthatóság érdekében a zárszámadás során a kormánynak nem csupán az államadósságot, hanem az államadósság állományának változását is be kell mutatnia. A javaslat szerint az Áht. módosítását a 2007-2013 közötti európai uniós programozási időszak támogatásainak felhasználásával összefüggésben Magyarországnak járó uniós források utolsó 5 százalékát még el nem érő, az Európai Bizottság által folyósított pénzügyi források elszámolása indokolja, tekintettel arra, hogy ezek az utólagosan megtérülő összegek a programok javára az elszámoltatási időszak végeztével már nem használhatók fel.

A szociális igazgatásról és szociális ellátásokról szóló törvény módosításával a rászoruló idős személyek élethelyzetének javítása érdekében az időskorúak járadéka 2017-ben 5 százalékkal, ezt követően pedig a nyugdíjmelésre vonatkozó szabályok szerint emelkedik.

Mint hallottuk, módosul a temetőkről és a temetkezésről szóló törvény is annak érdekében, hogy a jövőben az elhunytal kapcsolatos halotti ügyintézt a temetkezési szolgáltató bonyolítsa le, ezzel csökkentve az elhunyt hozzátartozóinak terheit. Fontos megemlíteni, hogy ezt a tevékenységet a temetkezési szolgáltató térítésmentesen köteles biztosítani. Továbbá a temetkezési szolgáltatók árai is összehasonlíthatóvá válnak, hiszen kizárólag a jogszabályban meghatározott díjtételeket lehet elszámolni a szolgáltatás során.

A törvényjavaslat módosítja a bejegyzett élettársi kapcsolatról szóló törvényt, ami lehetővé teszi, hogy más törvények is eltérő szabályozást állapíthassanak meg a bejegyzett élettársakra nézve a házastársak jogviszonyához képest.

Az előterjesztés szabályozza azt is, amikor az üzleti tevékenységgel kapcsolatos adat nem ismerhető meg. Az üzleti adatok, információk titokban maradáshoz fűződő méltányolható érdek az állami tulajdonban lévő vagy többségi állami részesedéssel működő gazdasági társaságok esetében is fennállhat.

Az információszabadság társadalmi rendeltetésével össze nem férő tág értelmezése nem korlátozhatja aránytalanul a jogszerű nemzetgazdasági érdekeket.

A gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló törvény tervezett módosításával a rendszeres gyermekvédelmi kedvezmény 5800-ról 6000 forintra emelkedik alapösszegű támogatásként. Ugyanakkor azon rendszeres gyermekvédelmi kedvezményre jogosult gyermekek után, akik tekintetében a hátrányos, halmozottan hátrányos helyzet is fennáll, 6500 forint összegű támogatás kerül biztosításra emelt összegű támogatásként.

A törvényjavaslat a Magyar Agrár-, Élelmiszer-gazdasági és Vidékfejlesztési Kamaráról szóló törvény kiegészítésével az agrárkamarát jelöli meg származást igazoló szervnek a mezőgazdasági termékek és élelmiszerek tekintetében.

A kormány nem csupán a háttérintézmények számát kívánja csökkenteni, hanem felülvizsgálja az elkülönített állami pénzalapok számát is, így 2016. december 31-ével megszűnik a Wesselényi Miklós Ár- és Belvízvédelmi Kártalanítási Alap és a Szövetkezeti Hitelintézetek Integrációs Alapja.

Nem utolsósorban a törvényjavaslat egyes jogszabályok technikai deregulációját is végrehajtja. Ennek keretében hatályon kívül helyez egyes, már végrehajtott törvényeket, illetve törvényi rendelkezéseket, valamint olyan rendelkezéseket, amelyek nem igényelnek törvényi szabályozást.

Azt gondolom, hogy a fentebb felsorolt számos intézkedéscsomag egyértelműen garantálja a 2017. évi költségvetés szabályszerűségét és törvényességét. Éppen ezért tartom fontosnak és kérem önöket, hogy azokat a cikkelyeket, amelyeket a törvényjavaslat módosítani szándékozik, vizsgálják meg és támogassák szavazatukkal. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az MSZP képviselőcsoportjának vezérszónoka Burány Sándor képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

BURÁNY SÁNDOR, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A legelső kérdés, amit fel kell tennünk ezzel a törvényjavaslattal kapcsolatban, hogy minek nevezzelek. Az biztos ugyanis, hogy a címe pontatlan. Ennek a törvényjavaslattal az a címe, hogy Magyarország 2017. évi központi költségvetésének megalapozásáról szóló ilyen és ilyen számú törvényjavaslat. Ha megnézzük a tartalmát, látjuk, hogy a legkevesbé szól erről. Önmagában komikus a költségvetés megalapozásáról beszélni ebben az időszakban, még akkor is, ha egyébként minden egyes szakasz, minden egyes bekezdés erről szólna. Azért komikus, tisztelt képviselőtársaim, mert az ideai költségvetés módosításáról a jövő évi költségvetési törvényjavaslattal párhuzamosan, gyakorlatilag azzal egyidejűleg tárgyal a tisztelt Ház.

Mennyiben tekinthető önmagában megalapozottnak az ideai költségvetés, hogy már most májusban módosítani kell? Mennyiben volt ez tavaly májusban megalapozott? Az akkori megalapozó törvényjavaslatok mennyiben biztosították a kiszámíthatóságot, az előreláthatóságot, egyáltalán azt, hogy ez a költségvetési törvényjavaslat módosítás nélkül kibírjon több mint egy évet? Hát nem bírt ki! Még egyszer mondom, ha ennek a törvényjavaslattal minden egyes szakasza, minden egyes bekezdése valójában a jövő évi költségvetési törvényjavaslat megalapozásáról szólna, az a tény önmagában, hogy

az ideai költségvetést ezzel párhuzamosan, ezzel egyidejűleg már módosítani kell, megkérdőjelezi a kormány előrelátását a költségvetés tekintetében.

*(Mirkóczki Ádámot a jegyzői székben
Hiszékeny Dezső váltja fel.)*

De nézzük a tartalom felől közelítve, és még csak nem is azt vizsgálva, hogy az egyes tartalom önmagában elfogadható vagy elfogadhatatlan. Mi köze a költségvetési törvényjavaslat megalapozásához a temetőkről és a temetkezésekről szóló törvény módosításának? Ez kifejezetten morbid. De hogy vidámabb vizekre evezzek: mi köze a jövő évi költségvetési törvényjavaslat megalapozásához a mozgóképről szóló törvény megváltoztatásának? Abban reménykedem, hogy az előző morbid téma után a mozgóképek tekintetében akár vígjátékokat is készíthetnének - remélem, fognak is -, de ha az ideai költségvetés módosításáról, a jövő évi törvényjavaslat előkészítéséről fog majd valaki egyszer mozgóképet készíteni, az sokkal inkább lesz tragikomédia, mint vígjáték.

Önmagában az is megkérdőjelezhető, ha már megalapozásról beszélünk, hogy a kormány az előkészítés során korrekten járt-e el. Két nagyon fontos vezető is hozzám fordult mint a Költségvetési bizottság elnökéhez. Handó Tünde május 11-én írt érdemi észrevételeket, hozzám intézve levelét - az Országos Bírósági Hivatal elnökéről beszélünk -, valamint a Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság elnöke, Péterfalvi Attila is kifogásokat tett hozzám intézett levelében. A tartalmi kifogásokon túl mind a két levélnek közös eleme az, hogy az Országgyűlés elé beterjesztett törvényjavaslatok érdemben különböznek azoktól a javaslatoktól, amelyeket számukra hivatalból véleményezésre megküldtek. Magyarán arról van szó, hogy ezeket a fontos intézményeket és azok vezetőit megtévesztette a kormány, más tartalmú szöveget küldött nekik véleményezésre, mint amit aztán az Országgyűlés számára benyújtott. Ezért mindkét elnöknek egyetlen választása maradt: észrevételeiket és kifogásaikat levélben megküldeni az Országgyűlésnek. Ennek a levélnek a címzettje én vagyok, de a Költségvetési bizottság elnökeként természetesen gondoskodtam arról, hogy az Országgyűlés nyilvánossága és a közvélemény megismerhesse ezeket a tartalmi és formai kifogásokat, valamennyi képviselőtársamnak megküldtük ezeket a leveleket.

S akkor feltehetném azt a kérdést is, hogy mi köze van a jövő évi költségvetési törvény megalapozásához a bejegyzett élettársi kapcsolatokról szóló törvényi rendelkezések megváltoztatásának. Mennyiben alapozza meg ez a gazdasági növekedést vagy bármit, ami a költségvetési törvényjavaslattal összefügg?

Valójában, ha jóhiszeműek akarunk lenni, akkor nem történt más, mint az, hogy a kormányon, az Országgyűlés tavaszi ülészakájának végéhez közeled-

vén, egyfajta kapuzárási pánik lett úrrá. És az összes olyan törvényjavaslatot, ami a kormány berkeiben keletkezett, az összes olyan szándékot, amit még sebtében meg akarnak valósítani az Országgyűlés tavaszi ülészakájának vége előtt, összegyűrtak egy törvényjavaslattá, és egy gigantikus salátatörvényben benyújtották az Országgyűlésnek. És ezt elnevezték a költségvetési törvényt megalapozó törvényjavaslatnak, ha már egyébként ilyen kötelezettsége a kormánynak van, hogy erről mindenképpen be kell adnia egy jogszabálytervezetet.

(14.00)

Na de hát, miért lennének jóhiszeműek, amikor azt látjuk, hogy a kormány zsinórban különböző törvényekbe eldugva rejti el valódi szándékait, amit elsősorban szeretne megvalósítani? És ebből a szempontból, ha nagyon precízek szeretnénk lenni, akkor már ennek a törvényjavaslatnak az elnevezését meg kellene változtatni. Valójában ez nem a Magyarország 2017. évi központi költségvetésének megalapozásáról szóló törvényjavaslat, hanem a titkosítás megalapozásáról szóló törvényjavaslat. Ez ennek a salátatörvénynek a valódi szándéka.

Nézzünk néhány kisebb tartalmi észrevételt! Kezdjük a bejegyzett élettársi kapcsolatokkal. Ez a költségvetéshez egyáltalán nem kapcsolódik - ez az egyik. A másik: teljesen érthetetlen számomra, hogy miért nem elégszik meg a Fidesz és a kormány az „élni és élni hagyni” elvével. Az teljesen rendjén van, hogy egy kormány a maga fontos értékrendjét különböző támogatási formákkal is megvalósítja vagy megvalósítani igyekszik. Ez rendjén van. Rendjén van, hogy a kormánynak van egy határozott elképzelése, még ha ez vitatható is, a családokról, és rendjén van, hogy a családok támogatását fontosnak tartván, igaz, hogy a gyakorlatban ez persze a jómódú családok támogatását jelenti, de most nem nyitom ki ezt a vitát, az rendjén van, ha önmagában fontos a Fidesznek és a kormánynak a család, akkor annak támogatásáról különböző törvényjavaslatokban igyekszik gondoskodni - hogy jól vagy rosszul, az egy más kérdés.

Na de miért nem hagy békén másokat? Tehát aki ebbe nem fér bele, azt miért kell emellett még büntetni? Nem elég, hogy azokat támogatják, akik beleférnek? A bejegyzett élettársi kapcsolatról szóló törvényi rendelkezések megváltoztatásával önök ezeket az embereket kirekesztik az öröklés lehetőségéből és a különböző adókedvezmények lehetőségéből, ami eddig járt nekik. Miért kell őket büntetni azért, mert más normák szerint élnek, mint amit önök fontosnak tartanak? Miért nem lehet őket békén hagyni? Miért kell őket megbüntetni?

Egy korábbi törvényjavaslat tárgyalásánál már utaltam arra, hogy ugyanígy van ez a társadalomfelfogásukkal. Én persze vitatom azt a társadalomfelfogást, hogy elsősorban a legjobban keresőket támogatják. Ha akarják, támogassák. De miért kell

ezért cserébe büntetni azokat, akik keveset keresnek? Önök mindig ezt csinálják. Van egy modell, amit szeretnének támogatni, még ha ez a modell vitatható is, de még magából a szándékból azért nem szabadna nagy ügyet csinálni. De nem elégednek meg ezzel, hanem aki ebből kilóg, azt büntetik. Ha a gazdagokat akarják támogatni, akkor ezzel párhuzamosan nem elégednek meg azzal, hogy csökkentik az ő adóikat, hanem rögtön büntetik azokat, akik keveset keresnek, az ő adóik megemelésével.

Ha a családokat akarják támogatni, akkor nem elégszenek meg azzal, hogy a családokat valamilyen módon támogassák, még akkor sem, ha egyébként ez elsősorban a jómódú családok támogatását jelenti, hanem aki ebből a családmódelellől valamilyen szempontból kilóg, és eddig valamilyen törvényi kedvezményt élvezett, azt megbüntetik azzal, hogy ezeket a törvényi kedvezményeket megszüntetik. Túl azon, hogy ennek a jövő évi költségvetési törvényjavaslathoz az égvilágon semmi köze nincsen, ez a mentalitás, hogy az „élni és élni hagyni” elvét önök folyamatosan megsértik, és aki valamilyen szempontból önöknek nem tetszik, nem szimpatikus, ez egészen egyszerűen elképesztő.

Na de térjünk rá a titkosításra; hát, nem az első kísérletük. Remélem, erről is azt fogja mondani majd a kormányzóvivő, hogy: de nem sikerült. Azért az több mint bájos, hogy maga Handó Tünde is kifogásolja ezeket a rendelkezéseket, ezeket a titkosítási törekvéseket, és rögzíti, hogy a Kúria töretlen gyakorlata alapján a javaslatban szereplő adatokat az állami pénzt kezelő gazdasági társaságok mindenképpen kötelesek kiadni. Az önök szemét csipi a Kúria töretlen gyakorlata. Ezért beterjesztettek olyan rendelkezéseket ebben a salátatörvényben, amelyekkel lényegében túlmennek azon is, amit eddig már megpróbáltak.

Ez a törvényjavaslat, ha változatlan formában fogadja el az Országgyűlés, akkor a gyakorlatban odavezet, hogy az energetikai területeken semmilyen fontos gazdasági információ nem ismerhető majd meg, ezek titkosak maradnak, minden más állami és önkormányzati cégnél pedig lényegében az adatkezelők lelkiismeretére lesz bízva, hogy mit hoznak nyilvánosságra. Ugyanis abban, hogy az arányosság tekintetében mi az elfogadható, ők lesznek az illetékesek. Ezzel a gyakorlatban még azon is túlmentek, amiket a Magyar Nemzeti Bank alapítványával kapcsolatban az Alkotmánybíróság törölni méltóztatott.

Egy olyan titkosítási törekvés bontakozik itt ki a szemünk előtt, aminek egyetlen célja van, hogy azok a közérdekű adatok, amelyek az elmúlt időszakban kínosak voltak a nyilvánosságra kerülésüket követően a kormány számára... - az állami vállalatokkal kapcsolatban még egyszer ez a baki úgymond ne ismétlődhessen meg. Eleve az adatgazda rendelkezessen arról, kvázi bemondásra, hogy mi az, ami megismerhető, mi az, ami nem. És ezzel lényegében titkosítják az állami vállalatoknál folyó üzelmeket. Ha egyébként makulátlan hírűek lennének ezek a

működések, akkor még azt mondanánk, hogy: hát, nem szép, de... Na de hát szó nincs itt makulátlan hírnévről! Azt látjuk, hogy a közpénzek, ott, ahol ez csak lehetséges, elveszítik közpénz jellegüket, a közvagyon, ahol ez csak lehetséges, elveszíti közvagyon jellegét - ha egyébként az önök által kinevezett vezetőknél múlik.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Összegezve megállapítható, hogy ennek a gigantikus törvényjavaslat-csomagnak valójában egyáltalán nem célja a jövő évi költségvetési törvény megalapozása. Nem is lehet célja, amikor éppen az ideai költségvetési törvény módosításával bizonyítja be maga a kormány, hogy nem képes előre látni egy évet. Ennek a törvényjavaslatnak az a célja, hogy mindent, amire önök készenlétnek, azt még gyorsan beterjesztik az Országgyűlésnek, hogy még a tavaszi ülészak vége előtt elfogadhassuk.

A legfontosabb célja pedig a részletekben elrejtve az, hogy titkosítsák azokat az üzemeket, amelyek az állami vállalatoknál zajlanak. Ez egészen egyszerűen elképesztő és egészen egyszerűen elfogadhatatlan. Köszönöm szépen. *(Dr. Józsa István tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A KDNP képviselőcsoportjának vezérszónoka Hargitai János képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. HARGITAI JÁNOS, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Ami az előttünk lévő törvénytervezet tárgyalásának nehézségeit illeti, itt részben egyetérték Burány Sándor képviselő úrral, de hát ez a törvény sajátosságából adódik. Mert egy költségvetést megalapozó törvénycsomag nyilvánvalóan számtalan jogszabályt módosít a költségvetés megalapozása érdekében. Itt most 80 törvény módosítására teszünk kísérletet. Megjegyzem, az ilyen törvénycsomagok mindig ezzel a feladattal szembesültek, és jó néhány törvényt hatályon kívül is helyeznek.

Nehéz egy ilyen törvényt átfogni, ez kétségtelen. De ahogy a kormány itt teszi, az dicsérendő. Mert az első három fejezetben hozza azokat a törvényeket, amelyek érdemben alapozzák meg a költségvetési törvényt, és külön a negyedik fejezetben, azért, hogy ez kezelhető legyen ne csak a parlamenti képviselő, hanem a jogalkalmazó számára is, olyan törvényi rendelkezéseket hoz, ahol tartalmi pontosításokat tesz, vagy deregulációs kötelezettségeiből adódóan pontosít, illetve más részek elhagyását javasolja egyes törvényeknek.

(14.10)

Tehát én éppen azt vártam - ezúttal a kormány a műfaj nehézségeit nem tagadva, de fel kell nőnünk ehhez a feladathoz -, hogy úgy terjeszti be ezt a törvényszerűen salátatörvényt, hogy ez számunkra is átlátható, és még egyszer mondom, ami még inkább

fontos, a jogalkalmazók számára is könnyítéseket hoz, mert ebben a szerkezetben van ez beterjesztve.

Hogy ezt egy külön törvényben kell tárgyaljuk? Hát, emlékszünk arra az időszakra, amikor ez a költségvetési törvényeknek volt része, aztán egy Alkotmánybíróság másként rendelkezett erről, és azóta az államháztartási törvény, amelyet az Országgyűlés hozott meg, kötelezi a mindenkori kormányt arra, hogy ilyen formában terjessze be ezt az Országgyűlésnek. Tehát azt gondolom, ha realisták akarunk lenni, akkor a beterjesztés módját illetően kritika nem érheti a törvényt.

Azzal érvelni, hogy egyébként azért nem alapozza meg ez a törvénycsomag a 2017. évi költségvetést, mert a most hatályos költségvetést is módosítjuk, hát ezeket az összefüggéseket meg már követni is nehéz. Én nem tekintem tragédiának azt, ha egy elfogadott költségvetést akár többször módosít a kormány, mert a kormány se láthat mindent előre. Burány képviselő úrnak mondom, hogy mondjuk, a menekültügyi mizéria milyen feladatok elé állítja a kormányt, azt mi nem láthattuk nagyon előre; önök előre látták, amikor azt mondták, hogy ez egy álprobléma. *(Burány Sándor: Nem kell beterjeszteni, ha nem látják!)* Ma már ettől a mondatuktól szenvednek, de mindig szembesíteni fogunk önöket ezzel a mondattal. Ha nekünk forrásokat kell megteremtünk egy ilyen nem várt és alig leküzdhető feladatra, akkor mi belenyúlunk a költségvetésbe és módosítjuk a költségvetési törvényt.

Ahogy említettem, itt 80 törvény módosításáról van szó, értelmetlen lenne mindegyikkel foglalkozni, ezért én is azt teszem, amit a többi képviselőtársam, vagy amit fontosnak vélek valamilyen szempontból, arról teszek említést, vagy ami sokakat érinthet.

Számomra fontos az önkormányzati világ, az önkormányzatokat érintő módosítást ezért megemlítem. Miután az önkormányzatok hihetetlen adóssághozérhet a kormány átvállalta, és a kormány egy központból konszolidálja ezt a nagy adósságot - amit akkor is helyeseltünk, és ennek értelmét azóta is látjuk -, azóta a kormány teljes joggal arra is törekszik, hogy ez az eladósodás újra ne következzen be. Az önkormányzatok működésihitel-felvételeit eddig is szabályozta, és a jövőben is szabályozni kívánja, azaz bizonyos korlátokat állít a kormány az önkormányzatok elé, és ezeken pontosít azzal, hogy egy ilyen kormányzati engedély a tárgyévra vonatkozik. Fontosnak tartom, hogy rugalmasabbá is válik a rendszer, mert eddig is lehetett az ügylet futamidején vagy a fizetési kötelezettségen módosítani, de most a törvény szövegébe az is bekerül, hogy az ügylet célja is módosíthatóvá válik. Ami ezeken az egyébként fontos tartalmi módosítási célokon túl is fontos: a jogalkotó az engedélyezési kötelezettséget kiterjeszti a százszázalékos önkormányzati tulajdonban álló gazdasági társaságokra is.

Ami az államháztartási törvényből történő pénzmozgásokat illeti, eddig is tiltott volt olyan szerződések kötése az államháztartásban, amelyek átlát-

hatatlan szervezetekkel történtek, a jövőben ez a tilalom az önkormányzati alrendszerre is kiterjed.

Sokakat érintő kérdés, ami a szociális igazgatásról szóló törvény módosítását jelenti, hogy az időskorúak járadéki összege a 2017. évben 5 százalékkal nőne.

A következő, amiről szólni szeretnék, és ez alkalmat is ad nekem arra, hogy Burány képviselő úr kritikáira is reagáljak, a temetőkről és a temetési szolgáltatásokról szóló törvényben megfogalmazott módosítás. Ez egy olyan terület, amivel az ember az élete során elkerülhetetlenül találkozik. Amikor temetési szolgáltatásokat veszünk igénybe, akkor nehéz pillanatokot élünk, ezért ezt a területet szabályozni csak jól szabad, rosszul semmiképp. Azt gondolom, azok a módosítások, amelyek itt megfogalmazódnak, biztos, hogy jobbá teszik ennek a területnek a szabályozottságát akkor, amikor a jogalkotó azt mondja, hogy azokat a terheket, amelyeket eddig az egészségügyi intézményekre is testáltunk - az elhunytal kapcsolatos ügyintézésekre gondolok, különböző temetkezési szolgáltatások bonyolítására gondolok -, a jövőben a szolgáltatóra testáljuk. Ez egy helyes változtatás.

Egyébként itt találok meg azt az összefüggést is, amit Burány képviselő úr nem talált meg, hogy miért alapozza meg ez a 2017. évi költségvetést. Ezt a feladatot jelenleg sok száz állami intézmény végezte jól vagy rosszul, de az biztos, hogy személyzetet és energiát kötött le, ha úgy tetszik, ennek a feladatnak az ellátása. A jövőben ez a feladat a temetkezési szolgáltatóé.

A temetkezési szolgáltatások részévé több területet beemel ez a törvénymódosítás, és ott lehetőséget biztosít, és nemcsak lehetőséget biztosít, hanem a kormány itt hatósági ár megállapítására fog felhatalmazást kapni, amivel nyilvánvalóan élni is kíván. Tehát ha több száz állami intézmény végzett tegnap egy feladatot, még egyszer mondom, aminek eddig nyilvánvalóan az intézmény költségvetésében költségvetési fedezete is volt, és a jövőben ezt nem kell tenniük, akkor számomra nyilvánvaló, hogy ez összefügg a 2017. évi költségvetéssel.

Ugyanígy az a másik terület is, amit nem gondoltam ennyire izgalmasnak megemlíteni, de ha Burány képviselő úr szóba hozta a Filmalappal kapcsolatos rendelkezéseket, pontosabban a közterület-használat engedélyezési szabályainak az összefüggéseit az állami költségvetéssel, akkor arra emlékeztem Burány képviselő urat, hogy eddig a kormányhivatalok végezték ezt a feladatot, mármint a területi kormányhivatalok, a megyei kormányhivatalok. Akik ismerik ezeket a hivatalokat, azok tudják, hogy erre a speciális tudásra ott nem mindig volt megfelelő szakember, és azt gondoljuk, hogy talán nem is célszerű minden egyes kormányhivatalban ennek a feltételeit megteremteni. Ha minden egyes kormányhivatalban végzünk ilyen feladatokat, akkor ugyanaz az állításom igaz lehet, mint amit már az előbb a temetkezési szolgáltatások kapcsán megfo-

galmaztam: ez személyzetet kíván, a személyzet foglalkoztatása bért igényel, ezért költségvetési összefüggései vannak. A jövőben ezeket a feladatokat, amelyeket a kormányhivatalok végeztek, a Nemzeti Filmalap egy külön kis intézményével, ha úgy tetszik, egy kormányablakán keresztül fogja bonyolítani, és ez nyilvánvalóan talán azért is racionális, mert költségvetési megtakarításokat hozhat.

Ahogy említettem, célszerűtlen az összes törvényt szóba hozni, és itt megemlíteni önöknek újra, hogy hogyan függ össze az adott törvény vagy az adott törvényi változtatás a 2017. évi költségvetéssel. Azt a kritikát, amit itt hallottunk, hogy más szándékaik vannak a kormánynak ennek a törvénynek a be-terjesztésével, egyszerűen értelmezni sem tudom. A KDNP-frakció a salátatörvény módosítását támogatja. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A Jobbik képviselőcsoportjának vezérszónoka Z. Kárpát Dániel képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr! Öné a szó.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Igen nehéz megemésztenünk azokat a tudálékos stílusú kormányzati körmondatokat, amelyek megpróbálják megmagyarázni a megmagyarázhatatlant. Ez nem egy költségvetést megalapozó saláta, ez nem egy olyan csomag, amilyennek lennie kellene. Ez tulajdonképpen a titkosítások körül mázolt valami, egy olyan többretegű védőburok rajta, ami megpróbálja elrejtetni a lényegét, hogy miről is szól az előttünk fekvő csomag.

Egyértelműen az állami tulajdonban álló energetikai vállalatok, döntések megalapozását szolgáló üzleti, pénzügyi, műszaki, kereskedelmi, piaci, lényegében bármilyen adatának öt évig semmilyen körülmények között történő kiadásáról szól, 30 éven belül pedig csak az adott társaság mérlegelése alapján kerülhetne nyilvánosságra az az adattömeg, amit nemzetbiztonsági, központi pénzügyi és külügyi érdekből próbálnak állítólag titkolni előlünk. A helyzet az, hogy ennyire megfoghatatlan, meghatározhatatlan, körülírhatatlan tartalmú indokolással tulajdonképpen bármit el lehet majd a köz elől rejtetni.

(14.20)

Mindennek semmi köze nem szabadna legyen egy költségvetést megalapozó salátához. És persze most kiemelhetnék itt nagyon sok részt, ami adott esetben a készenléti jellegű munkakörben foglalkoztatott munkavállalókról szól, hiszen az ő esetükben is egyértelműen egy olyan kedvezőtlen helyzet állt elő, hogy ha vasárnapi rendes munkaidőre osztanak be valakit, számára a közvetlenül megelőző szombatra rendes munkaidő elvileg nem lenne beosztható, ez volt jelenleg a hatályos jogszabályban. Ez a jogsza-

bályrész biztosította eddig egyértelműen azt, hogy ha mégis beosztottak valakit egy ilyen szombatra, akkor azt rendkívüli munkaidőnek kellett tekinteni, így ezért a munkavállalónak vasárnapi pótlék járt. Mostanában elég sok vitánk van ekörül. Pontosan ezt tervezi a kormányzat megszüntetni, ezt a vasárnapi pótléknak megfelelő kiemelt lehetőséget, aminek szintén semmi köze nem lenne ahhoz a megalapozó csomaghoz, amiről nekünk itt érdemben kellene tárgyalni, és amire egyébként óriási szükség lenne.

Azt látjuk, hogy itt a köztulajdonban álló gazdasági társaságokat gyakorlatilag az információs szabadság hatálya alól próbálják kivenni, az összes többi, amit eköré körítették, csak szöveg annak érdekében, hogy ne erről legyen szó, és amikor mindezt a titkosítási folyamatot nemzetbiztonsági, központi pénzügyi és -elképesztő -: külügyi érdekből próbálják keresztülvinni - legalábbis ez az indoklás -, akkor egyértelműen látszik az, hogy tulajdonképpen semmilyen adatot nem kívánnak kiadni állami és önkormányzati érintett cégek gazdálkodása, szerződéskötései, közpénzeket illető ügyletei tekintetében, ami önmagában elfogadhatatlan és felháborító.

Azt is látjuk ugyanakkor, hogy történnek itt egyéb beavatkozások, megerőszakolások mostanában a piaczgazdaság tekintetében. Ha csak a Magyar Nemzeti Bankot és alapítványait vizsgáljuk, nem lehet elégszer megemlíteni, hogy mintegy 200 milliárd forintot tapsoltak el állampapír-vásárlásra, ami, hogy milyen szabályokkal ellenkezik, ezt hagyjuk, hiszen itt a falak között már kifejtettük sokszor, de ez érdemben képes manipulálni és befolyásolni még az államadóssággal kapcsolatos adatokat is, hiszen ha vizsgálati időszak előtt kerül sor ezekre a tranzakciókra, aztán pedig visszaforgatják eredeti helyükre ezeket a forrásokat, ez bizony nagyban képes manipulálni, nemcsak a statisztikát, de a vizsgálati időszak következtetéseit is.

Azt pedig csak zárógondolatként jegyzem meg, hogy szociális temetkezésről szóló rendelkezéseket idehozni egész egyszerűen arcátlan dolog. Én azt javaslom önöknek, hogy felejtsek el ezt az örületet, a határidő-kitolásokat, egyebeket is. Én a korábbi években igen sokat foglalkoztam a magyar ősiség hagyatékával, és ha valaki ezt a temetkezési formát választaná a vidék Magyarországon vagy egy magyar faluban, állítom, hogy lehetővé kell tenni számára, hogy mondjuk, ő maga kísérje az elhunytat utolsó útjára, és minden lehetőséget biztosítani kell akkor, ha ez önkéntes úton, saját elhatározásból, a család elhatározásából történik meg.

De bármiféle kényszert gyakorolni ezen a területen olyan szintű beleerőszakoskodás egy magyar család életébe, ami egyszerűen megengedhetetlen lenne az önök részéről. Éppen ezért az a javaslatom, hogy ne határidőket tologassanak, ne finomítsák a menthetetlent, hanem ezt az örületet, ahogy van, felejtsek el, egészen addig a pontig, hogy ha valaki egyébként önkéntes módon nyitott arra, hogy saját családtagja esetében az utolsó úton ily módon részt

vegyen, akkor azt tegyék lehetővé, annak a keretrendszerét teremtsék meg, de kizárólagosan önkéntes alapon, és a kényszert, az erőszakot végre felejtsek el a hasonló, egyébként nagyon intim és nagyon bensőséges viszonyrendszerekből.

Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik sorában.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az LMP képviselőcsoportjának vezérszónoka Schmuck Erzsébet képviselő asszony. Parancsoljon, képviselő asszony!

SCHMUCK ERZSÉBET, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A költségvetést megalapozó salátatörvény kapcsán el kell mondanunk ugyanazt, amit az adótörvényeknél elmondtunk. Bár a kormány arra hivatkozik, hogy a kiszámíthatóság miatt alkotja meg a költségvetést és a kapcsolódó törvényeket már tavasszal, ez azonban csak abban nyilvánul meg, hogy az eredmény kiszámíthatóan selejt lesz. Nem véletlen az a kialakult rendszer a legtöbb országban, hogy az adótörvényeket, a költségvetést és az azt megalapozó salátatörvényt az előző évi zárszámadás elfogadása után, több körben, több hónapon át tárgyalják. Ugyanis igen fontos, hogy amit az egyiknél elfogadnak, beépülhessen a másikba, hogy legyen lehetőség arra is, hogy bizonyos javaslatokat elvessenek.

Ma Magyarországon nem ez a helyzet. Hiába vannak módosítási javaslatok a salátatörvényhez, arra szinte semmi lehetőség, hogy azok beépüljenek a költségvetésbe. Azaz a kormány eleve feltételezi, hogy semmi változás nem lesz ahhoz képest, amit beadott, és az úgymint átmegy az Országgyűlésen, a kormánypárti szavazatok többségével. És a kormánypárti szavazásokat nézve sajnos igazuk van.

Ami a törvény tartalmát illeti. A 85. szakasz 253. paragrafusában nyilvánvalóan több annál, hogy ezt az érintettekkel egy hét alatt le lehessen egyeztetni, megvitatni, és ennek alapján felelősen módosításokat lehessen tenni és döntéseket hozni. De a kormánynak, úgy látjuk, nem is ez a célja, mármint az, hogy a parlament normálisan és felelősen működjön. A 85. szakaszban számos technológiai módosítás van. Vannak kisebb pozitív változások egyes szociális ellátások finanszírozásában, illetve a gyermekes szülők munkajogi szabályozásában, igaz, jórészt európai uniós nyomásra. Ugyanakkor számos szakasz van, ami káros vagy elfogadhatatlan változást jelent. Ezeket vesszük sorba, az idő rövidsége miatt csak a leg súlyosabb esetekkel foglalkozva.

A törvényjavaslat leginkább arcpirító intézkedése az állami energetikai vállalatok gazdálkodásának titkosítása 5-30 évre a 21. §-ban és a XXI. században. Az információs szabadságot korlátozó javaslat alapján az energetikai területen semmilyen releváns gazdálkodási információ nem lenne megismerhető, minden más állami és önkormányzati cégnél pedig lényegé-

ben az adatkezelők lelkiismeretére bízna a jogalkotó, hogy mit hoznak nyilvánosságra. Ez az államilag szervezett rablás újabb szintje, ami teljességgel elfogadhatatlan. Módosító indítványban javasoljuk is a szakasz törlését, fontolják meg, meddig haladnak a szégyenteljes közpénzlenyúlás útján, és mi vár önökre ennek az útnak a végén.

Ha az előző intézkedés szégyenteljes volt, a 20. §, ami a bejegyzett élettársi kapcsolatot módosítja, sunyinak nevezhető. A kormány a költségvetés megalapozását nyomokban sem szolgáló sunyi javaslata kiüresítené a bejegyzett élettársi kapcsolat intézményét, megszüntetve a bejegyzett élettársi kapcsolatról szóló törvény legfontosabb rendelkezését, az úgynevezett általános utaló szabályt. Ez az általános utaló szabály teszi lehetővé, hogy ahol a jogrend szerint a házastársaknak jogot biztosít vagy rájuk kötelezettséget ró, ezek a bejegyzett élettársi törvényben meghatározott szűk körű kivétellel automatikusan vonatkozzanak a bejegyzett élettársakra is. A költségvetési salátába elrejtett módosítás lehetővé tenné, hogy bármely törvény, ami ennél is veszélyesebb, eseti jogalkalmazói értelmezés, eltérően kezelje a házastársakat és a bejegyzett élettársakat. A javaslat elfogadása az utaló szabály alkalmazását teljesen ellehetetleníti. Elfogadhatatlan az a kormányzati szándék, hogy leválasszák a bejegyzett élettársi kapcsolat intézményét a házasságról, és ezzel kiüresítsék azt. Az LMP szerint tarthatatlan a valóságban létező családi kapcsolatok kormányzati ignorálása és a szerzett jogok figyelmen kívül hagyása.

Ki kell térni a költségvetést megalapozó salátatörvény alapítványi és magánfenntartású köznevelési intézményeket érintő változásaira és változtatásaira is. Már idén szeptembertől életbe lépne az a 28. §-ban eldugott módosítás, miszerint a nyolc óránál kevesebb ideig nyitva tartó óvodáktól megvonják a költségvetési támogatást. Eddig a nyitvatartási idővel arányosan támogatták őket is. Ha tömegesen nem is, de lehetnek olyan intézmények, amelyek emiatt bezárni kényszerülnek majd, hacsak nem emelik meg a nyitvatartási idejüket, de ez a költségek növekedésével is együtt jár. Valószínűsíthető azonban, hogy a költségnövekedés egy részét, nem állami intézményekről lévén szó, át kényszerülnek hárítani a szülőkre. Úgy látjuk, hogy ennek a módosításnak semmiféle szakmai alapja nincs.

A másik változtatás általában hozza bizonytalan és kiszámíthatatlan helyzetbe az alapítványi és magánintézményeket, amelyek alternatív tantervet, alternatív pedagógiai programot követnek.

(14.30)

A módosítás szövege szerint az óvodapedagógiai program, kerettanterv bizonyos körben eltérhet a köznevelési törvényben, valamint annak felhatalmazása alapján megalkotott jogszabályban meghatározottaktól, feltéve hogy az eltérés többlétszolgáltatás-

nak minősül. A köznevelési törvény nem definiálja a többlétszolgáltatás és az alternatív szolgáltatás fogalmait, a kettő közötti azonosságot vagy különbségeket.

Milyen következményekkel jár mindez a nem állami fenntartású köznevelési intézményekre nézve? Van-e olyan, bármilyen Magyarországon működő köznevelési intézmény, amely e rendelkezés hatálybalépése esetén jelenlegi működésének megváltoztatására, beszüntetésére kényszerülne? Kérdezzük ezt különös tekintettel például a Nemzeti alaptantervtől eltérő, alternatív tantervet, programot követő Waldorf-iskolákra. Kérjük, tisztázzák a helyzetet. Határozottan kérjük a kormány képviselőjének állásfoglalását itt, a parlamenti vitában.

A salátatörvény több szakaszban is foglalkozik a környezetvédelemmel és a vízgazdálkodással, nem olyan értelemben, hogy építené ezeket a közszolgáltatásokat, hanem ellenkezőleg: rombolja. Ismert jelenség, hogy egy kormány a hazai oligarchák és a külföldi multik szálláscsinálójaként leépíti a profitéhség előtt álló környezetvédelmi és társadalmi korlátokat, csak eddig azt hittük, ez ilyen mértékben csak a harmadik világban létezik. A 43. § ugyanis megszünteti a Wesselényi Miklós Ár- és Belvízvédelmi Kártalanítási Alapot, a kormány ezzel ismét a legszegényebbeket, egyben az ár- és belvízkároknak kiszolgáltatottakat sújtja, ahelyett, hogy megjavítana egy jó szándékkal összerakott konstrukciót, kivonul az ügyből, hiszen nem elégséges forrás esetén neki kellene helytállni.

Az alap ugyanakkor fontos eszköze lenne egy önkéntes részvételre ösztönző, elkülönített állami pénzalap működtetésének, ebből azok részesülhetnek, akik szerződés alapján rendszeres befizetések, költségvetési támogatás, valamint nemzetközi segélyek révén akkor is jogosulttá válhatnak árvíz és ennek következtében kialakult belvíz során lakóingatlan-tulajdonukban bekövetkező kár esetén kártalanításra, akikkel a biztosítótársaságok nem kötnek biztosítási szerződést, vagy azokat nem hosszabbítják meg. Az indok a szerződéses jogviszonyban álló személyek csekély száma. A kormány szerint a piaci szereplők által kínált vagyont biztosítási konstrukciók jelenleg alkalmasak arra, hogy az alap funkcióját hosszabb távon is megvalósítsák. A javaslat szerint új szerződés megkötésére már nem kerülhet sor.

A 64. §-ban pedig a vízi társulatokról szóló törvényt módosítanák. Ez a végső kivézetése a vízi társulatoknak, amelyek az önkéntes és saját érdekből való vízgazdálkodás helyi intézményei voltak, és jelentős szerepük lehetne megfelelő szabályozás mellett az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodásnak. A vízgazdálkodási törvény tavalyi módosítása ehelyett állami feladatnak írja elő az érintett kormányzati szervek által meghatározott módon, hogy például milyen csatornák, mely területek öntözésének feltételeit szükséges biztosítani állami forrásból. Ez várhatóan megint csak az oligarcháknak való kedvezményekről szól.

A törvényjavaslat 9. §-ában pedig a bányászatról szóló törvényt módosítják - ezt sem kellene. Újabb példája ez annak, hogy a kormány a környezet védelmét, az egészségünk óvását semmibe veszi, értelmetlennek tartja. A rekultivációs kötelezettség határidejét már többször módosították, a további halasztás annak deklarációját jelentené, hogy az állam a károkozó helyett a társadalomra rója a környezet-használat terheit.

Tisztelt Ház! A 16. §-ban határoznak arról, hogy a kormány többé nem lesz köteles beszámolni a gyorsforgalmiút-hálózat építésének előrehaladásáról, valamint a költségvetési források és egyéb támogatási eszközök felhasználásáról. Ez megint a szegényteljes kategória. Egyrészt mindenki tudja, hogy az útépitésnél folyik el a legtöbb pénz, másrészt a kormány olyan mértékben erőlteti az autópálya-építéseket, hogy az már Horn Gyulát is túlszárnyalja, eszeveszeten önti betonba a jövőnket és a pénzünket.

Végül megemlítendő még, hogy újabb jogosítványokat kap a közpénzszivattyú, illegitim agrárkamara, megszüntetik a kényszerállamosított szövetkezeti hitelintézeteket kezelő alapot, eltüntetve ezzel a nyomokat. Államosítják és totálisan központosítják a területfejlesztést is, hiszen milyen jól működött ez más területen is. Ennek sincsen semmilyen elvi vagy szakmai indoka. A területfejlesztést állami szinten koordinálni kellene, nem irányítani.

A szubszidiaritásnak, a hatékonyságnak és minden józan észnek ellentmond, hogy egy területnek egy távoli központból mondják meg, mit kellene fejlesztenie, hogy neki jó legyen, persze itt sem az a cél, hogy az egyes, esetleg leszakadó területeknek jó legyen. Ezt támasztja alá a 3. mellékletben megjelenő intézkedés is, amely elveszi a településektől azt a jogot, hogy a lakossági hozzájárulással épült gázközművagygon megváltásáért pénzt kapjon - újabb rekviálás, zsákmányszerzés.

Mindezek alapján a törvényjavaslat nyilvánvalóan elfogadhatatlan az LMP számára. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Mivel független képviselő felszólalásra nem jelentkezett, most a nemzetiségeket képviselő bizottság által felkért nemzetiségi szószóló felszólalására kerül sor.

Megadom a szót Ritter Imre német nemzetiségi szószólónak, aki anyanyelvén ismerteti felszólalásának első mondatait, majd azokat magyarra is fordítja. Parancsoljon, szószóló úr, öné a szó.

RITTER IMRE, a Magyarországi nemzetiségek bizottságának előadója: Danke schön! Sehr geehrter Herr Vorsitzender! Sehr geehrtes Parlament! Erlauben Sie mir bitte, dass ich im Namen und im Auftrag vom Ausschuss der in Ungarn lebenden Nationalitäten unseren Standpunkt bezüglich des Gesetzesvorschlages Nr. T/10536. über die Grundgesetze der Haushaltsbudget Jahr 2017 - im Zusammenhang

mit den Nationalitäten übergreifenden Teilen - erörtere.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Engedjék meg, hogy a Magyarországi nemzetiségek bizottsága nevében kifejtsem álláspontunkat a 2017. évi központi költségvetést megalapozó T/10536. számú törvényjavaslat nemzetiségeket érintő részeivel kapcsolatban. Hozzászólásomat két részre bontanám. Az elsőben egy olyan kérdéssel kívánnék beszélni, ami nincs még benne a megalapozó törvényben, de szerintünk benne kell hogy legyen, a második részében pedig egy kis visszatekintést szeretnék tenni egy általános, de nagyon fontos eljárási elvi kérdéssel, amit ismételtelen szeretnék felvetni.

Akkor először, ami nincsen benne, nevezetesen a 174. § a területfejlesztésről és a területrendezésről szóló 1996. évi XXI. törvény III/A. fejezetét szeretnék kiegészíteni. A 18/A. § (1): az Országos Területfejlesztési Érdekegyeztető Fórum a kormány, valamint a megyei önkormányzatok, ide szeretnénk betenni a megyei nemzetiségi önkormányzatokat, a Fővárosi Önkormányzat mellé a fővárosi nemzetiségi önkormányzatokat mint tagot betenni; a b) pontjába, a Megyei Önkormányzatok Országos Szövetségének elnöke és négy delegáltja pontba az Országos Nemzetiségi Önkormányzatok Szövetségének delegáltját szeretnénk betenni.

Ennek indoklása az, hogy a Magyarország helyi önkormányzatairól szóló 2011. évi CLXXXIX. törvényből, az épített környezet alakításáról és védelméről szóló 1997. évi LXXVIII. törvényből, valamint a területfejlesztésről és a területrendezésről szóló 1996. évi XXI. törvényből is egyértelműen következik, hogy a településfejlesztés során figyelembe kell venni a helyi népesség identitásának erősítését, kulturális örökségük sokféleségének és gazdagságának megőrzését. A nemzetiségek jogairól szóló 2011. évi CLXXIX. törvény 118. § (1) bekezdés d) pontja szerint az országos nemzetiségi önkormányzat egyetértési jogot gyakorol az adott nemzetiséget közvetlenül érintő kérdésekben, mint például a megyei fejlesztési tervekkel kapcsolatban.

(14.40)

Továbbá ugyanezen törvény 2. § 2. pontja értelmében a nemzetiségi közösségek alapvető érdekvédelmi, érdekképviseleti szervei a nemzetiségi önkormányzatok, ezért azok helyi szintjei vonatkozásában a megyei önkormányzatok egyeztetési kötelezettsége nem vitatható. Ezért javasoljuk a megyei nemzetiségi önkormányzatok bevonását az OTÉF munkájába. Mivel a megyei nemzetiségi önkormányzatok nem rendelkeznek országos szervezettel, csak az országos önkormányzatokkal, ezért javasoljuk az OTÉF tagjai között nevesíteni az Országos Nemzetiségi Önkormányzatok Szövetségének delegáltját. Erre vonatkozóan a Magyarországi nemzetiségek bizottsága módosító indítványt fog benyújtani, kérem ennek támogatását.

Megjegyzem, hogy évekkorábban ez gyakorlat volt. Hogy mikor kerültek ki a nemzetiségi önkormányzatok megyei szervei az OTÉF-ből, ezt nem tudtam visszanézni, de tényleges gyakorlat volt a korábbiakban a részvételük.

És akkor egy kis visszatekintés. Közel másfél évvel ezelőtt, egy hónap híján pontosan másfél évvel ezelőtt, 2014. december 12-én itt a parlamentben az alábbi felszólalást tettem.

„Magyarország 2015. évi költségvetésének megalapozásáról szóló törvényjavaslat kapcsán, mely több tucat kisebb-nagyobb törvénymódosítás tervezete, a Magyarországi nemzetiségek bizottsága nevében az elmúlt fél évben szerzett törvény-előkészítési tapasztalatainkkal kapcsolatban a következőket szeretném elmondani.

Alapvető problémánk, hogy a jogszabályok előkészítői a jogszabályok parlamenthez való beterjesztését megelőzően nem, de legalábbis nem mindig végzik el a számukra törvény által kötelezően előírt egyeztetéseket az országos nemzetiségi önkormányzatokkal, a Magyarországon élő nemzetiségekkel. Miről is van pontosan szó?

Az országos nemzetiségi önkormányzat a nemzetiségek jogairól szóló 2011. évi CLXXIX. törvény 118. § (1) bekezdés a) pontja alapján véleményt nyilvánít az általa képviselt nemzetiségeket e minőségben érintő jogszabályok tervezetéről.

Másodsor: a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 19. § (1) bekezdése szerint 'ha törvény valamely állami, helyi önkormányzati vagy más szervezet számára kifejezetten jogot biztosít arra, hogy a jogállását vagy a feladatkörét érintő jogszabály tervezeteit véleményezhesse, a jogszabály előkészítője köteles gondoskodni arról, hogy az érintett szerv e jogával élhessen'.

Mindezek mellett a 13 országos nemzetiségi önkormányzat 2011. május 30-án stratégiai megállapodást, szerződést kötött a jogszabály-előkészítésért felelős közigazgatási és igazságügyi miniszterrel, mely megállapodások célja az volt, hogy a nemzetiségi területen olyan jogszabályok szülessenek, amelyek alkalmasak arra, hogy biztosítsák a Magyarországon élő nemzetiségek oktatási, nevelési, kulturális, nyelvi jogainak érvényesülését. Vagyis ha netán, véletlenül bárkiben is az idézett jogszabályhelyek által egyértelműen kötelezően előírt véleményegyeztetéssel kapcsolatban bárminemű jogszabály-értelmezési kértel merülne fel, a közigazgatási és igazságügyi miniszterrel még külön stratégiai megállapodást is kötöttünk a jogszabály-előkészítés során a nemzetiségi jogok figyelembevételére, érvényesítésére.

Mindezek ellenére a parlamenthez benyújtott, a Magyarországon élő nemzetiségek jogait és érdekeit érintő törvénytervezetek és törvénymódosító javaslatok egy része az országos nemzetiségi önkormányzatokkal történt előzetes egyeztetés nélkül, azaz ki kell mondani: a törvényi előírásoknak nem megfelelő módon kerülnek esetenként a parlamenthez beterjesztésre.

Végezetül szeretném azt is egyértelműen tisztázni és leszögezni, hogy a parlamenti szószólók megválasztása, a Magyarországi nemzetiségek bizottsága megalakulása és működése semmilyen formában nem váltja ki és nem helyettesíti a jogalkotók részére a magyarországi nemzetiségek jogait és érdekeit érintő jogszabályok előkészítése során az országos nemzetiségi önkormányzatokkal törvény által előírt egyeztetési kötelezettséget. A parlamenti szószólók, a nemzetiségi bizottság lehetősége és feladata egyrészt annak kontrollja, hogy a jogszabály-előkészítés során a nemzetiségi önkormányzatokkal az egyeztetések megtörténtek-e, ezek alapján a nemzetiségi önkormányzatok észrevételei a benyújtott jogszabálytervezetekben figyelembevételre kerültek-e, ha nem, akkor miért.

Másrészt feladatunk a benyújtott jogszabálytervezetek véleményezése, a képviselői, valamint bizottsági módosító indítványok megtárgyalása, szükség szerint saját bizottsági módosító indítványok benyújtása és az adott időkeretekben a parlamenti vita során a nemzetiségi érdekek képviselete. Mindezek nem helyettesítik, hanem kiegészítik az országos nemzetiségi önkormányzatok törvény által biztosított véleményezési jogát.

Ennek a jogszabálysértő állapotnak a megváltoztatása, jövőbeni előfordulásának megelőzése érdekében ezúton itt a parlament nyilvánossága előtt is felhívjuk a jogszabály-előkészítők figyelmét az országos nemzetiségi önkormányzatokkal való egyeztetési kötelezettségük betartására." Hangzott el ez másfél évvel ezelőtt.

Amikor előkerestem ezt a másfél évvel ezelőtti felszólalásomat, és újra elolvastam, magam is megdöbbentem rajta, mintha csak megéreztem volna, hogy mi fog következni. Ugyanis ezek után jöttek sorban a költségvetést megalapozó törvényben lévő kisebb-nagyobb erejű taposóaknak.

A 2015. évi költségvetési törvényt megalapozó úgynevezett salátatörvényben, melynek kapcsán az előbb elhangzott felszólalásomat tettem, elkerülte a figyelmünket - mi is hibásak voltunk benne, és nem figyelmeztettek bennünket rá - a gazdálkodási szervezet feladatainak átcsoportosítására vonatkozó módosítás, melyben az államháztartásról szóló 2011. évi CXCV. törvény 10. § (4a) bekezdése szerint: „A gazdasági szervezet feladatait, ha a költségvetési szerv éves átlagos statisztikai állományi létszáma a 100 főt nem éri el, a) az irányító szerv, az államháztartás önkormányzati alrendszerében az önkormányzati hivatal, vagy b) az irányító szerv döntése alapján az irányító szerv irányítása alá tartozó, gazdasági szervezettel rendelkező más költségvetési szerv látja el.”

Ennek a paragrafusnak 2015. április 1-jén kellett életbe lépnie. Erről 2015. február végén szereztünk tudomást, ezért 2015. március 16-án nyújtottunk be sürgősséggel egy módosító indítványt, amelynek az volt a célja, hogy az országos nemzetiségi önkormányzatok hivatala, valamint a nemzetiségi önkormányzat által alapított és fenntartott költségvetési

szervek gazdasági önállóságukat alapjogaik gyakorlása érdekében megőrizhessék. Ezért javasoltuk, hogy az országos nemzetiségi önkormányzatok hivatala, valamint a nemzetiségi önkormányzati költségvetési szerv akkor is rendelkezessen gazdasági szervezettel, ha az éves átlagos statisztikai állománya a 100 főt nem éri el.

Törvényjavaslatunk tárgyalása és döntéshozatala során a parlament lehetővé tette a határozati házszabályi rendelkezésektől való eltérést, gyakorlatilag két nap alatt egyhangúlag elfogadásra került, és valóban az utolsó napon a hatálybalépés előtt közzétételre, így a magyarországi országos nemzetiségi önkormányzatok hivatalai és a helyi nemzetiségi önkormányzatok fenntartásában lévő intézmények megmarthatták gazdasági önállóságukat.

Ezt követően jöttek további kisebb-nagyobb aknák is, ilyenek voltak például a 2015. január 1-jei hatállyal a költségvetési támogatás definíciójának módosítása, melynek keretében az országos és a helyi nemzetiségi önkormányzatokat kivették a kivételek közül, majd 2017. január 1-jei hatállyal az Áht.-ből a nemzetiségi célú előirányzatokból nyújtott támogatások feltételrendszeréről és elszámolásának rendjéről szóló 428-as kormányrendeletre vonatkozó felhatalmazó rendelkezés kerül törlésre.

(14.50)

Jelenlegi ismereteim és jelenlegi tájékozottságom szerint a 2017-es költségvetési törvényt megalapozó törvényben szereplő több mint 80 törvénymódosításban nem tudok olyan módosításról, amely a Magyarországon élő nemzetiségeket olyan mértékben érintené, mint akár az előzőekben felsorolt módosítások. Hozzáteszem, akkor sem tudtam róla, amikor ezt 2014 decemberében tárgyaltuk, hogy az akkor elfogadásra kerülő törvényjavaslatban ilyenek lesznek.

Azt is hozzáteszem, hogy tudom, igen nagy időnyomás alatt megy ilyenkor a törvények előkészítése. Konkrétan a gazdálkodói jogkörök elvételénél személy szerint is biztos vagyok benne, hogy nem az volt az oka, hogy ez az országos nemzetiségi önkormányzatokkal nem lett leegyeztetve, mert valamilyen hátsó vagy rossz szándék miatt nem akarták, hanem teljes bizonyossággal meggyőződésemmel, hogy egész egyszerűen ebben az esetben a törvényalkotó nem gondolt rá, hogy vannak nemzetiségi önkormányzati hivatalok, és vannak nemzetiségi önkormányzatok által fenntartott intézmények is, és ezeknél ez milyen problémát okozhat. Hiszen arra utólag rájöttünk februárban, hogy ez a fenntartott intézményeknél mit jelent, de az már csak a törvénymódosító javaslat előkészítése során derült ki, hogy az Országos Nemzetiségi Önkormányzatok Hivatalára pedig egész egyszerűen alkalmazhatatlan volt a törvény, mert a hivataltól elvették volna a gazdálkodói jogköröket, és nem volt kinek adni.

Azt gondolom, hogy ez egy vis maior helyzet vagy annak is tekinthető, ugyanakkor a költségvetési támogatás definíciójának a módosításánál a nemzetiségi önkormányzatok kivétele már semmiképpen sem, hiszen ott de facto benne van, hogy kit veszek ki, kivel módosítom, és ráadásul ez a nemzetiségi önkormányzatok alapvető tevékenységét érdemben érinti.

Azt szeretném kérni ezúton is és még egyszer, hogy természetesen ez nem a parlamenti képviselők és a parlamenti frakciók kompetenciája, hanem a törvény-előkészítés felelőssége, hogy vegyék komolyan azt, hogy valóban minden olyan törvényt és minden olyan területet, ahol a nemzetiségeket érdemben érinti, előzetesen az országos nemzetiségi önkormányzatokkal egyeztessék le, hogy megpróbáljuk közösen minél inkább megelőzni azt, hogy adott esetben olyan módosítások is bekerüljenek, amelyeket egyeztetésen meg lehetett volna előzni.

Azt is hozzáteszem, hogy éppen az elmúlt hetekben a 2017-es központi költségvetési törvénnyel kapcsolatban szinte nap mint nap egyeztetünk az illetékes szaktárcákkal éppen azért, mert a 428-as kormányrendelet meg fog szűnni, és ezt mindenképpen most a megalapozó, a 2017-es költségvetési törvényig meg kellett tenni. De a megalapozó törvényekkel kapcsolatban semmilyen olyan téma nem merült fel, amelyről egyeztetést kértek. Én ezt úgy veszem, és abban bízom, hogy igazam van, hogy ez azért történt így, mert nincs benne olyan módosítás, amelyről esetleg majd februárban vagy márciusban kiderül, hogy érdemben érinti, ne adj' isten, esetleg hátrányosan a Magyarországon élő nemzetiségeket.

Köszönöm szépen. Danke für ihre Aufmerksamkeiten. (Taps.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, szószóló úr. Most kettőperces felszólalás következik. Megadom a szót Józsa István képviselő úrnak.

DR. JÓZSA ISTVÁN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Megdöbbenéssel hallom itt a vitában, noha csak érintőlegesen tartozik a költségvetést meg nem alapozó, mert utána megvitatott törvények tárgyalásához, amit Ritter Imre úr, a német nemzetiségi szószóló elmondott, hogy a törvényes jogaik érvényesítésére stratégiai megállapodást kellett kötniük az Igazságügyi Minisztériummal. Ez abszurd! Jogállamban a jogállami szabályokra külön megállapodást kötni, hogy betartsák, az gyakorlatilag annak a bizonyítása, hogy a törvényi szabályozás nem működik, vagy nem tartja be. Mondhatnám úgy is, hogy a hatalom hatalmaskodik, mert ő dönti el, hogy van-e jogszabályban értelmezése szerint olyan rész, amely a kisebbségi önkormányzatra tartozik, érinti-e őket, vagy nem. Mennyivel egyszerűbb lenne, ha előkészítési szakaszban már megosztaná velük a tervezeteket és eldönthetnék ezt.

A másik, amin megdöbbenem, és igazából ezért kértem szót, amit Nyitrai képviselő úr mondott - fi-

gyeljen rám egy kicsit -, soha nem állította az MSZP, hogy a bevándorlási hullám egy álprobléma. Ezt önök próbálják ránk oktrojálni néhány képviselők szülőben elmondott, nem kellően megalapozott véleménye alapján. Az MSZP-frakciónak soha nem volt az a véleménye, hogy a bevándorlási hullám álprobléma lenne. Nagyon komoly problémának tartjuk, és ahogy tapasztalták, mi kizárólag a humánumot hiányoljuk az önök magatartásából, azt a humánumot, amit már bizonyos klasszikus idézetek szerint az irgalmas szamaritánus is be tudott mutatni annak idején, önök pedig valahogy nem. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr, csak a jegyzőkönyv számára jelzem, hogy Hargitai János képviselő úrnak beszélt képviselő úr, és nem Nyitrai Zsoltnak. *(Dr. Józsa István: Megkövetem, bocsánat!)* Köszönöm szépen. Legközelebb majd jobban odafigyel.

Most a kormány nevében Banai Péter Benő államtitkár úr kért szót. Parancsoljon!

BANAI PÉTER BENŐ nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Engedjék meg, hogy a vezérszónoki körben elhangzott felvetésekre reagáljak. Burány Sándor képviselő úr egyáltalán a tárgyalás időpontját is és azt a módot is megkérdőjelezte, hogy vajon célszerű-e a jövő évi költségvetési törvényjavaslatról, illetve a törvényjavaslatot megalapozó törvényekről most egyeztetni, most megvitatni.

Azt gondolom, egy költségvetési törvény megalapozottságát elsősorban nem az határozza meg, hogy mikor kerül a törvényjavaslat megvitatásra. Ismerünk olyan költségvetési törvényeket, amelyek a hatálybalépésük előtt, tehát az előző év legvégén kerültek elfogadásra, mégis a költségvetési folyamatok egészen máshogy alakultak, mint ahogy azt a jóváhagyott költségvetés tartalmazta.

Sokszor beszéltünk arról, hogy természetesen egy nyári elfogadás kevesebb információt jelent egy év végi elfogadásnál, de ezek a bizonytalanságok a tartalékolás rendszerével kiküszöbölhetőek. A tavaszi ülészakon történő tárgyalásnak, egy költségvetés korábbi elfogadásának pedig kétségtelen előnye a kiszámíthatóság erősítése. Ismétlem, hogy ezt a kiszámíthatóságot a 2016. évi költségvetési törvényjavaslat kapcsán a hazai és nemzetközi vélemények megerősítik, tehát a pozitív részét a korábbi költségvetési elfogadásnak az eddigi vélemények visszaigazolták. Ismétlem, a kockázatok pedig a tartalékokkal kivédhetőek.

Azt gondolom, a 2016. évi költségvetési törvényjavaslat is, illetőleg ennek a tavalyi megtárgyalása és maga a 2016-os költségvetés áll a lábán. Az a módosító javaslat, amely a tisztelt Országgyűlés előtt van, a költségvetés elfogadásához képest látott többletbevételek felhasználásáról szól, úgy, hogy mellette a hiánycél és az adósságcsökkentés változatlan tud

maradni. Azt gondolom, az időpont önmagában nem kérdőjelezi meg egy költségvetés hitelességét. Ami a költségvetés és az azt megalapozó törvények egyidejű megvitatását illeti, azt kell elmondjam, amint arra Hargitai János képviselő úr is utalt, az eddigi gyakorlat a Magyar Országgyűlés múltját illetően az volt, hogy mindig egyszerre tárgyalta az Országgyűlés ezeket a törvényeket.

(15.00)

Lehetőség volt és most is lehetőség van arra, hogy a megalapozó törvények módosításának hatásait a költségvetési törvényen át lehessen vezetni, és fordítva is, amennyiben a költségvetési számok úgy változnak, hogy az szükségessé teszi a megalapozó törvények módosítását, úgy erre is van lehetőség. Én ezt inkább erénynek tartom, és ezt az erényt látom visszaigazolni abban, hogy a kormányokat támogató pártoktól függetlenül ez volt a gyakorlat. Ez volt a gyakorlat a Fidesz vezette kormányzás alatt, és ez volt a gyakorlat 2010 előtt is.

(Az elnöki széket Jakab István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Képviselő úrral, Burány képviselő úrral egyetértek abban, hogy az önök előtt lévő, előttünk lévő megalapozó törvényjavaslat olyan törvények módosítását is érinti, amelyek közvetlenül hatnak a költségvetési számokra és a mindennapok folyamataira - lásd ápolási díj növekedése vagy a rendszeres gyermekvédelmi kedvezmény támogatása -, és vannak olyan törvényt módosítási javaslatok, ahol a költségvetéssel való kapcsolat nem ennyire direkt. Viszont megint idéznem kell Hargitai képviselő urat, az említett temetőtörvény módosítása befolyásolja a kórházak feladatait és a kórházak költségét, vagy az ön által említett mozgóképtörvény módosítása befolyással bír a kormányhivatalok munkájára, a kormányhivatalok költségvetésére.

De ha a mozgóképet említette, azt is el kell mondjam, hogy a magyarországi filmgyártás jelenleg olyan szintet ért el, hogy hiány van képzett szakemberekből. Ez az itteni gyártás, az itteni adózás és a gazdasági növekedéshez hozzáadott filmgyártási tevékenység igényli azt, hogy meglegyen a megfelelő utánpótlás ezen a szakterületen, erre is javaslatot tesz az önök előtt lévő költségvetési megalapozó törvényjavaslat.

Nem vitatkozom tehát azon, hiszen pontos a megállapítás, hogy ez az átfogó, igen jelentős terjedelmű törvényjavaslat közvetlenül és több áttételen keresztül, közvetetten a költségvetést érintő törvényeket tartalmaz, de ismétlem, ezek a javaslatok befolyással bírnak a költségvetési folyamatokra és azt gondolom, hogy az elmúlt években is ez volt a gyakorlat, nevezetesen, hogy a költségvetést közvet-

lenül és közvetve befolyásoló törvényjavaslatok egy egységes csomagban jelentek meg az Országgyűlés előtt.

Handó Tünde elnök asszony, Péterfalvi Attila elnök úr észrevételeit tekintve el kell mondjam, hogy az említett szervezetekkel volt egyeztetés. Azt mondom, talán érthető, hogy az egyeztetésre megküldött anyagok, majd a véglegesen benyújtott törvényjavaslat között különbség van, hiszen a véglegesen benyújtott törvényjavaslat magába foglalja az egyeztetések során megkapott észrevételeket. *(Dr. Harangozó Tamás: Ez nem igaz!)* Ezzel együtt... - képviselő úr, engedje meg, hogy befejezzem. *(Az elnök csenget.)* Ezzel együtt az érintett szervezetekkel természetesen egyeztetést folytatunk, és minden észrevételre reagálni fogunk.

Ami a családpolitikai intézkedéseket illeti, Burány képviselő úr azt említette, hogy maga a jövő évi költségvetés és az azt megalapozó törvényjavaslat büntetés a családpolitika területén a szegényebb rétegek tekintetében. Azt egyértelművé kell tennem, hogy sem a 2017. évi benyújtott költségvetési törvényjavaslat, sem a megalapozó törvényjavaslat nem tartalmaz semmilyen hátrányos jellegű megkülönböztetést a szegényebb jövedelmi helyzetű családok esetében.

Azt is itt el kell mondjam - hogy egy-két számot említsek -, a családpolitikai támogatásoknál, a családi adókedvezmény igénybevételénél az átlagkereset kétharmada körül, kicsivel kétharmada alatt kereső házaspárok, ahol a két kereső házastárs jövedelme fejenként 155 ezer forint bruttó összeget jelent, már maximálisan igénybe tudja venni a háromgyermekesek adókedvezményét. Ez havi 99 ezer forint, köszönhetően annak, hogy a családi kedvezmény nemcsak a személyi jövedelemadóból, hanem a járulékokból is igénybe vehető.

Ami Burány Sándor képviselő úr, elnök úr, illetőleg Z. Kárpát Dániel frakcióvezető-helyettes úr - *(Z. Kárpát Dániel: Már nem.)* -, képviselő úr észrevételeiből az információkorlátozást illeti, úgy általánosságban el kell mondjam, hogy azok a köztulajdonban lévő gazdasági társaságok, amelyek a verseny piacon működnek, ahol az adott társaságoknak a tevékenységét a piaci folyamatok határozzák meg, ott azt gondolom, az információk korlátozása pont a versenysemlegesség miatt jogos lehet. Nem célszerű, hogy a versenytársak olyan információval rendelkezzenek, amelyet föl tudnak használni az illető céggel szemben, és valóban vannak olyan területek - energetikai terület -, ahol úgy mond a versenyszempontok mellett más nemzetgazdasági, adott esetben külügyi érdekek is figyelembe veendőek az adatok kiadásakor.

Schmuck Erzsébet képviselő asszony fölvetéseit illetően először is hadd mondjam el, hogy a Wesselényi Miklós Alap javasolt megszüntetése nem azt jelenti, hogy az alap keretében a jelenleg szerződéssel bíró személyek jogviszonyát bármilyen hátrány érintené. Tudni kell, hogy az alap létrehozásakor még nem léteztek az árvízzel veszélyeztetett területe-

ken biztosítási lehetőségek. Tehát anno az alap létrehozásakor egy hiánypótló intézkedés jött létre. Ma már más a helyzet. Ma már a piaci biztosítók az anno az állammal megkötött szerződésekhez képest olcsóbban adnak biztosításokat. Ez az alap a korábban megkötött szerződéseket menedzseli, amelyek szerződéses állománya évről évre csökken. Jelenleg nagyságrendileg 600 szerződésről beszélhetünk, amelyeket, ismétlem, az állam továbbra is fenntart nem egy elkülönített állami pénzalap keretében, hanem a központi költségvetés egy fejezeti kezelésű előirányzata keretében.

A Szövetkezeti Hitelintézetek Integrációs Alapjánál pedig, ahogy említettem a törvényjavaslatot ismertető hozzászólásban, egy feladatait tekintve kiüresedő alapról van szó. Természetesen a múltbeli információk a tekintetben, hogy az alapon keresztül milyen bevételek és kiadások teljesültek, továbbra is rendelkezésre állnak, tehát minden erre vonatkozó információt a kormányzat rendelkezésre tud bocsátani.

Vannak olyan kérdések, amikről azt gondolom, államtitkár kollégáim még kiegészítő információt tudnak adni, ezért engedjék meg, hogy reagáljak Ritter Imre szószóló úr hozzászólására is, amelyet későbbi hozzászólásában Józsa képviselő úr is megemlített. Először is tényszerűen el kell mondjam, hogy a 2017. évi költségvetést megalapozó törvényjavaslatot a kormányzat a benyújtás előtt megküldte a nemzetiségi önkormányzatoknak, visszajelzést is kaptunk a roma, horvát és szlovák önkormányzatoktól. Tehát volt egyeztetés a nemzetiségi önkormányzatokkal. Vannak olyan kérdések, amikről korábban, amiről írt a szószóló úr, voltak vitáink, voltak kérdések, amiket nem ugyanúgy láttunk, például a költségvetési támogatások szabályrendszerének egységesítése, de azt ismételtelen el kell mondjam, hogy hivatalos úton is az egyeztetést lefolytattuk a nemzetiségi önkormányzatokkal, és remélem, szószóló úr meg tudja azt erősíteni, hogy bármilyen egyeztetési kezdeményezés esetén a kormányzat illetékesei álltak és állnak rendelkezésre.

Mindezek alapján tehát azt gondolom, hogy összességében egy olyan törvényjavaslat megvitatására nyílik lehetőség, amely a jövő évi költségvetést érdemben befolyásolja. Van lehetőség arra, hogy a megalapozó törvény és a költségvetés számai módosuljanak, és természetesen az esetleges módosítások, módosítási javaslatok megvitatása előtt a kormány nyitott. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Köszöntöm képviselőtársaimat. Tisztelt Országgyűlés! További képviselői felszólalásokkal folytatjuk munkánkat. Megadom a szót Dunai Mónika képviselő asszonynak, Fidesz-képviselőcsoport.

DUNAI MÓNIKA (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Urak! Tisztelt Képviselőtársaim! Az Országgyűlés előtt

fekvő 2017. évi költségvetés, az adótörvények és a költségvetést megalapozó törvények alapján egy pénzügyileg stabil, kiszámítható és a magyar emberek szempontjából sikeres 2017. évre számítunk. Minden év más, új helyzetben találja az Országgyűlést a költségvetés megalkotásakor, amely új helyzetben elengedhetetlen számos törvény, jogszabály módosítása. Megelégedéssel láthatjuk, hogy a gazdaság javuló teljesítménye mellett a költségvetést megalapozó törvények is tükrözik ezt a javuló tendenciát. Egyúttal újabb lépéseket tesznek annak érdekében, hogy a közpénzek felhasználása feszesebb, észszerűbb, a társadalmi igényeket pontosabban tükröző legyen.

(15.10)

A számos módosuló jogszabály érinti a köznevelést, a szakképzést és a felsőoktatást is. Vonatkozik a külföldi bizonyítványok és oklevelek elismerésére is. A köznevelési törvény meghatározza a köznevelési intézményekben államilag finanszírozott heti óraszámokat. Az óvoda esetében ez heti 61 óra, amelyre az állam fedezetet biztosít. A jelenlegi módosítás rögzíti, hogy ebből 11 óra az az időkeret, amelyet a beilleszkedési, tanulási, magatartási nehézségekkel küzdő gyermekek külön fejlesztő foglalkozására, valamint a sajátos nevelési igényű gyermekek egészségügyi, pedagógiai célú, rehabilitációs foglalkozására kell fordítani. Ez a módosulás tehát azon gyermekek védelmét szolgáló rendelkezés lesz, akiknek a fejlesztése többlet szakmai ráfordítást igényel. Fejlesztési érdekeik jobb védelmével elérhetjük, hogy mérséklődjenek azok a különbségek, amelyek ma a gyerekek között az iskolába lépéskor mutatkoznak.

A köznevelési törvény egy további rendelkezése lehetővé teszi, hogy valamennyi óvoda 8 órán át ellássa azon gyermekeket, akiknek a szülei dolgoznak. Vagy azokat a gyermekeket, akiknek a fejlesztése érdekében indokolt, hogy hosszabb időt töltsenek az óvodában.

A törvényjavaslat megkülönbözteti az óvodai és az iskolai alap- és többletszolgáltatásokat, amelyek azonban - és ezt érdemes és fontos külön ki is emelni - a fenntartóknak nyújtott támogatások jelenlegi rendszerét nem érintik.

Szövegpontosító rendelkezést tartalmaz az a szakasz is, amely a nemzetiségi önkormányzatokat is megnevezi a köznevelési intézmények alapítása, illetve fenntartása tekintetében.

Módosul a szakképzési hozzájárulásról és a képzés fejlesztésének támogatásáról szóló törvény is. Ennek értelmében a jövőben mód lesz arra, hogy az állami fenntartású szakképző iskolák működési költségéhez a Nemzeti Foglalkoztatási Alap képzési alaprésze is hozzájárulást biztosítson. A jövőben az alap rész központi keretéből az állami szakképzési és felnőttképzési szervezet támogatást kaphat a költségve-

tésében tervezett ellenőrzések lebonyolításához, a Nemzeti Szakképzési és Felnőttképzési Tanács működtetéséhez, továbbá szak- és felnőttképzési szaklapok előállításához.

Ugyancsak az alaprész központi keretéből lesz biztosítható a *WorldSkills* és *EuroSkills* versenyeken érmet szerző magyar versenyzők díjazással történő elismerése. A díjazás egyúttal a szakmát tanuló fiatalok szemében is emelheti a szakma és a szaktudás becsületét. A pályázat alapján nyújtható támogatások esetén a pályázatokkal kapcsolatos tennivalókat az állami szakképzési és felnőttképzési szerv végzi. A lebonyolításra a pályázati támogatási keretösszeg 1 százaléka biztosítható az állami szakképzési és felnőttképzési szerv részére.

Újabb módosítás: a külföldi bizonyítványok és oklevelek elismeréséről szóló és a nemzeti felsőoktatásról szóló törvény módosításába egy-egy új rendelkezés kerül be. Az igazgatási szolgáltatási díjak szabályozására irányuló miniszteri rendeleti felhatalmazás kiegészül a külföldi bizonyítványok és oklevelek elismeréséhez és honosításához, az oklevelekről és bizonyítványokról kiállított hatósági bizonyítványokhoz kapcsolódó igazgatási szolgáltatási díjakra vonatkozó szabályozásra adott felhatalmazással.

Tisztelt Képviselőtársaim! Mondják, hogy mi, magyarok rendkívül csavarosan szoktunk gondolkodni, ezért sikeredtek az elmúlt években, illetve évtizedekben olyan terjedelmesre törvényeink vagy éppen olyan bonyolultultra, akár magyartalanra, sok esetben hosszadalmasra és bürokratikusra. Ezért külön üdvözlendőnek tartom azt a törekvést, hogy csökkentjük a bürokráciát, tisztítsuk meg a jogszabályokat az áttekinthetőséget rontó, elavult, avult rendelkezésektől, mert ezzel nagymértékben megkönnyítjük az emberek tájékozódását, a jogszabályokban való könnyebb eligazodást, az ügyek gyorsabb elintézését.

Ezért időről időre megjelennek itt a parlament előtt is olyan bürokráciacsökkentő és deregulációs csomagok, amelyek a hatályos törvények átláthatóságát, napi ügyeink egyszerűsítését szolgálják. Deregulációs rendelkezések az oktatást érintően is megjelennek a törvényjavaslatban. Ezeket a felvételi eljárás eltörölt díja indokolja, az idejétmúlt átmeneti és egyéb rendelkezések törlésének szükségessége, illetve az, hogy számos kisebb jelentőségű kérdést nem szükséges törvényi szinten rögzíteni, mert az csak növeli a rendszer rugalmatlanságát, gátolja a gyakorlati tapasztalatokból fakadó egyszerűsítési vagy változtatási igényeikre való gyors és szakszerű reagálást. Így például egy bizonyítvány, oklevél elismerésével kapcsolatos kérelem mellékleteinek meghatározása, a hiteles fordítás, a hiteles másolat, a nemzetközi jogsegélykérelem részletes szabályainak meghatározása nem igényel törvényi szabályozást. Úgy vélem, mindezek hasznos lépések a dereguláció terén. De azt látjuk mi is nagyon jól, hogy marad még tennivalónk bőven annak érdekében, hogy ügyeinket gyorsabban, egyszerűbben tudjuk intézni,

a jogokat és köteleességeket, az eljárások menetét átlátó ember magabiztosságával.

Tisztelt Képviselőtársaim! Úgy látom, ennek a célnak az elérése érdekében, ennek a törvénycsomagnak az elfogadása esetén ismét tehetünk egy újabb lépést előbbre. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Palkovics László államtitkár úrnak, Emberi Erőforrások Minisztériuma. Államtitkár úr, parancsoljon!

DR. PALKOVICS LÁSZLÓ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Képviselő úr, elnézést, nagyon rövid leszek. Egy rövid kétperces hozzászólásban szeretnék részben az előzőre reagálni, illetve az óvodákat, illetve az alapítványi iskolákat érintő törvénymódosító javaslatokra reagálni.

A költségvetést megalapozó törvénycsomag 117. §-a az Nkt. 9. §-ának (9) bekezdését módosítja, ami egy olyan kitévelt tartalmaz, amely alapján minden alternatív óvodát, iskolát a saját specialitásának megfelelően kell finanszírozni. Ez szó szerint azt mondja: „Az alternatív intézmények költségvetési támogatásának az alapja az óvodai programjukban vagy az adott kerettantervben foglalt kötelező feladatellátás. Ezen felül a működésükkel járó többletköltségekhez központi költségvetési többlettámogatás nem igényelhető.” Ez alapvetően egy technikai módosítást jelent. Itt nyilvánvalóan egy túlzó és egyébként egy soha végre nem hajtott rendelkezésről van szó, hiszen a költségvetési törvény nem tartalmaz olyan sorokat, amely külön az alternatív intézmények számára egy, a saját programon alapuló támogatási összeget határozná meg. Ezeket az iskolákat ugyanolyan formában az átlagbéralapú támogatás illeti meg, mint bármelyik másik magánintézményt.

(15.20)

Összefoglalva: a 2017-es törvénycsomag nem jelent semmifajta változást ezeknek az iskoláknak a 2016-os finanszírozáshoz képest.

A második kérdés a nyolcórás óvodai idő. Itt az a szakmai véleményünk, hogy ez az az ellátási szint, amelyen megfelelő színvonalon lehet biztosítani az óvodai nevelés alapprogramjában rögzítetteket. Ennek van egy nagyon fontos másik eleme is, hogy a szülők munkába állását igazán a legalább nyolcórás óvodai ellátás tudja biztosítani. Tipikusan ötven órát finanszírozunk egy óvoda esetében. Aki ettől eltér, az nyolc óra alatt nem kap finanszírozást, viszont ha nyolc órára emeli a benntartózkodási időt, akkor ez a finanszírozás továbbra is elérhető. Tárgyaltunk több magánfenntartóval, akik korábban kisebb időszakban működtették az óvodáikat. Olyan adminisztrációs terhekkal szembesültek a korábbi rendszer esetén, hogy úgy döntöttek, fölemelik nyolc órára.

Azt gondolom, hogy tovább fogunk tárgyalni több ilyen intézménnyel is, és remélhetőleg ők is ugyanezt a döntést fogják hozni. Köszönöm. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra következik Harangozó Tamás képviselő úr, MSZP-képviselőcsoporthoz. Ön a szó.

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Én a törvényjavaslat olyan részéhez szeretnék hozzászólni, amely alapján biztos kijelenthetjük, hogy ez nem a 2017. évi központi költségvetés megalapozásáról szóló törvényjavaslat, hanem egyszerűen hívhatjuk a közpénzek zavartalan hazahordásának vagy hazalopásának megalapozásáról szóló törvényjavaslatnak.

A törvényjavaslat minden bizonnyal legpofátlanabb eleme a köztulajdonban, vagyis a magyar adófizetők tulajdonában álló cégek adatainak lényegében teljes körű titkosítása. Persze van itt mindenféle piaci versenyfeltételekre vonatkozó hangzatos érv, hallhattunk már államtitkár úrtól is ilyet, de már nem azokat az időket éljük, tisztelt államtitkár úr, amikor a Fidesz ezzel bárkit meg tud győzni, és külön érdeklődéssel hallgatnám az elmúlt évek tapasztalatai alapján, hogy a Magyar Villamos Műveknek milyen piaci hátrányt okozott az, hogy a közpénzkel el kellett számolnia.

Ezt megelőzően évekig hallgattuk Matolcsy György jegybankelnököt, aki hangzatosan azzal kérkedett, hogy a Magyar Nemzeti Bank pénze nem közpénz. Orbán Viktor jobbkeze nyilvánvalóan azt képzelte magáról, hogy ő maga a magyar nemzet, így magánvagyónként rendelkezhet annak pénzével. Amikor azonban a nemzeti együttműködés rendszerének szellemiségét még nem kellően átérző bíróságok nem osztották ezt a furcsa jogértelmezést, akkor egy ugyanilyen pofátlan törvényjavaslatot nyújtottak be önök az Országgyűlésnek a Magyar Nemzeti Bank gazdálkodásának titkosításával kapcsolatban. Ez a kétségbeesés szülte politikai húzás olyan vállalhatatlan és átlátszó volt, amihez már Áder János és a Fideszt igen megértő Alkotmánybíróság sem asszisztált.

Ma már pontosan érthető a kétségbeesésük oka. Nyilvánvalóvá vált, hogy a Nemzeti Bank százmilliárdjait klientúraépítésre, a haverok kifizetésére használták. Ha akkor a titkosításra vonatkozó törvényük hatályba lépett volna, akkor továbbra is akadálytalanul szivattyúzhatnák ki a közpénzt, épülhetnének továbbra is a kastélyok a fideszes új arisztokráciának. Döbbenetes módon a lebukás után nemhogy bocsánatot kértek volna a magyar néptől, és felhagynának a lopással, hanem újabb pénzesapot keresnek, mindezt pedig nem is rejtik véka alá, sőt még büszkéek is rá, mint Orbán Viktor a felesúti kisvasútjára.

Ezúttal az állami tulajdonú cégek vannak soron. Belenevetnek a választók szemébe, és idehózzák ezt a

törvényt, amiben ugyanazzal a módszerrel akarják titkosítani a közpénzek ellopását, mint azt a Nemzeti Bank alapítványai esetében megkísérelték. Legalább már arra rájöttek, hogy az igazságszolgáltatás mai lassan örölnék ugyan, de biztosan. Hiába próbálkoznak mindenféle jogi csúrcsavarral, most már sorra születnek az ítéletek a hónapokkal, évekkel ezelőtt indított adatkiadási ügyekben. A kiperelt adatok pedig kétséget kizáróan bizonyítják azt, amit korábban mindenki csak sejtett: a háttérben igenis folyik a gátlástalan lopás.

Ezért akarnak a törvényalkotás eszközével visszaélve egyszer s mindenkorra titkosítani minden adatot. Azért, hogy biztosítsák a közpénzek háborítatlan lenyúlásának kialakított gyakorlatát, képesek törvénybe foglalni, hogy a közpénznek nincs köze az adófizetőkhez? Mi lesz a következő lépés, államtitkár úr? Törvénybe fogják foglalni, hogy az nem lopás, ha valaki a Fidesz párttagkönyvével rendelkezve nyúlja le a közvagyon?

Az pedig egyenesen nevetséges, hogy jogi érvekkel próbálják bizonygatni, hogy a törvényjavaslatuk nem a visszaélést szolgálja. Az Országos Bírósági Hivatal elnöke - amit ön is hivatkozott - maga is leírja, hogy a törvényjavaslat aránytalanul korlátozza a közérdekű adatok megismeréséhez való alapjogot. Hasonlóképpen foglalt állást a Nemzeti Adatvédelmi és Információs szabadság Hatóság is.

Engedje meg, hogy szó szerint idézzem az OBH elnökének megírt írásos véleményét, amit ehhez a törvényjavaslathoz küldött meg. A módosítás korlátozza a köztulajdonban álló gazdasági társaság, valamint az általa irányított vállalkozás üzleti tevékenységével kapcsolatos adatok megismerhetőségét. A szabályozás indokálta a tisztességes piaci verseny szempontjából okozott hátrány potenciális lehetősége, valamint a köztulajdonban álló gazdasági társaság vagy az általa irányított vállalkozás jogos pénzügyi, gazdasági vagy piaci érdekének védelme szolgál. A javaslat azonban aránytalanul korlátozza a közérdekű adatok megismeréséhez való alapvető jogot az említett alanyi kör esetén. A Kúria töretlen gyakorlata szerint az állami pénzt kezelő gazdasági társaságok mindenképpen - még egyszer mondom: mindenképpen - kötelesek kiadni a javaslat által is érintett adatokat. Ez a korlátozás nem minősül az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló törvény szerinti nemzetbiztonsági, központi pénzügyi vagy devizapolitikai, illetve külügyi kapcsolatokhoz, nemzetközi kapcsolatokhoz fűződő érdek mentén szükségszerű korlátozásnak, ekként kétséges, hogy egyáltalán van-e jogszabályi alapja annak, amit önök most betérjesztettek a parlament elé. Ezt az Országos Bírósági Hivatal elnöke írja a Magyar Országgyűlésnek, nagyon-nagyon világossá téve, hogy a jogi alapja is megkérdőjelezhető, s teljesen pontosan és világosan leírva, hogy akármilyen törvényt hoznak önök, ezeket az adatokat mindenképpen kötelesek lesznek kiadni ezek a cégek.

Hazugság az az állítás is, hogy jelenleg az állami cégek versenyhátrányban lennének a túlzott átláthatóság miatt. Egyébként már maga az állítás is annyira nonszensz, hogy az ember nem tudja, sírjon vagy nevéssen. Valójában most is az a kikristályosodott bírósági gyakorlat, hogy nem köteles az adatkezelő teljesíteni az adatkérést, ha valóban bizonyítja, hogy az adat kiadása aránytalan sérelemmel járna. Ennyit az önök úgymond jogi érveiről.

Ez a javaslat ugyanolyan átlátszó, mint a Nemzeti Bank esetében volt. Fideszes képviselőtársaim is jobban teszik, ha tanulnak abból az esetből, Áder János korábbi vétőjéből, az Alkotmánybíróság döntéséből, ha hallgatnak az Országos Bírósági Hivatal és a NAIH elnökének intó szavaira. Inkább az ő aggodó figyelmeztetésükre hallgatva vonják vissza ezt a javaslatot, mintsem később a népharag kényszerítse ki ezt önökből. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra következik Szél Bernadett képviselő asszony, LMP-képviselőcsoport. Megadom a szót, képviselő asszony. Parancsoljon, öné a szó.

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Azzal kell kezdenem, hogy megköszönjem Palkovics államtitkár úrnak az előző szavait, azt a reakcióját, amivel az alapítványi iskolákat érintő változásokat kommentálta. A szavakat tehát köszönöm, de tartalmában nagyon kénytelen vagyok vitatni a kormány álláspontját.

Azt gondolom, egyáltalán nem helyes politika az, hogy úgy írjak be bármilyen törvénybe emberek ezreit érintő kérdéseket, hogy előtte érdemben nem konzultálnak azokkal, akiknek a sorsáról döntenek. Azt gondolom, önök is megkapták azokat a leveleket, amelyeket a magániskolák egyesülete küldött véleményem szerint minden országgyűlési képviselőnek. Én biztos, hogy megkaptam, az LMP-frakció elolvasta, és többünk is érdemben reagál az abban foglaltakra. A Magyar Waldorf Szövetség nevében Marosváry Péter elnök úr, valamint az Alapítványi és Magániskolák Egyesületének nevében Horn György elnök úr küldte ezt a levelet.

Én azt gondolom, az lenne a helyes politika, ha előzetesen tárgyalnának és értekeznenek azokkal az emberekkel, akik nagyon komoly feladatokat vállalnak és terheket vesznek le az államról annak érdekében, hogy biztosítsanak olyan szolgáltatásokat a magyar embereknek és a magyar gyermekeknek, amelyek meggyőződésem szerint értéket jelentenek ennek az országnak. Ráadásul Palkovics államtitkár úr is azt a kifejezést használta, hogy tovább tárgyalnak majd ezekkel az intézményekkel. Nem tartom helyesnek azt, hogy előbb vannak a döntéshozás momentumai, közben valahogy a tárgyalások folynak, aztán bekövetkezik a döntéshozás, és utána még

tárgyalunk. De hát miről? Akkor már kész helyzet van. Én ezt problémának látom.

Ráadásul az számomra teljesen világos, hogy ez a javaslat úgy, ahogy benne foglaltatik a törvényben, a napi nyolc óránál kevesebb ideig nyitva tartó óvodákat ellehetetleníti.

(15.30)

Eddig, ugye, az volt a jogszabályi kritérium, hogy ezek az intézmények a nyitvatartási idő arányában arányosan kevesebb finanszírozást kapnak. Tehát egy arányossági rendszer volt. Szeretném fölhívni az önök figyelmét arra, hogy nagyon sokféle család és nagyon sokféle gyermek van ebben az országban. Azt gondolom, akkor teszi bölcsen a kormányzat, ha megpróbálja ezeket az igényeket figyelembe venni és úgy politizálni, nem pedig olyan kijelentéseket tenni, amiről azt véli, hogy minden családra érvényes. Igenis azt gondolom, vannak olyan gyermekek, akik fél napot tudnak az óvodában úgy eltölteni, hogy az az épülésüket és egészségüket segítené, utána, ha a család meg tudja oldani, akár otthon is fejlődhet, harmóniában a családdal.

Nem gondolom, hogy ezeket az intézményeket arra kellene kényszeríteni, hogy parancsszóra megváltoztassák mindennapjaikat. Ráadásul hadd hívjam föl az önök tisztelt figyelmét arra, hogy ezt a költségvetési támogatás megvonásáról szóló rendelkezést önök szeptembertől, tehát 2016 szeptemberétől szeretnék bevezetni. Most már a nevelési évben vagyunk, ezeket a gyermekeket már fölvevük ezekbe az intézményekbe. A családok annak tudatában vittek a gyermeküket ebbe az intézménybe, hogy adott feltételek között fogják tölteni a következő évet. Nem tartom szerencsésnek, hogy közben próbálnak beavatkozni egy ilyen rendszer működésébe, tehát szerintem fontos lenne, hogy belássák önök is azt, hogy nem feltétlenül jó az, ha önök 8 órára kényszerítenek intézményeket.

Szeretném, ha a tárgyalásokat az érintett intézmények képviselőivel lefolytatnák. Meggyőződésem, hogy ők még meggyőzőbben tudnak beszélni erről a kérdéstről, mint én magam teszem, és utána születne olyan törvényi szabályozás, ami ezeket az érdekeket figyelembe veszi. Azt viszont nagyon kérem, hogy lássák be, hogy év közben, a nevelési év közepén megváltoztatni szabályozásokat a lehető legszerencsétlenebb dolog. Családok tömegei kerülnek olyan helyzetbe, amire joggal mondhatják azt, hogy de hát mi nem erre készültünk.

Ott van a másik intézkedés, amire szintén az érintettek képviselői fölhívták a figyelmünket. Azt gondolom, ez sem erősíti az alapítványi és magánintézmények túlélésének garanciáit, merthogy egy jogszabály akkor jó, és azt gondolom, mindannyian, akik kodifikálunk is törvényeket, arra törekszünk, hogy egy jogszabály csak egyféleképpen legyen értelmezhető. Habár nekem államtitkár úr szavai azt

jelentették, hogy a mostani rendszerhez képest nem lesz változás. (Dr. Palkovics László bólogat.) Köszönöm, hogy ezt államtitkár úr metakommunikációval is jelzi, és értékelem, hogy érdemben tudunk erről beszélni, viszont nem véletlenül csapott föl az aggodalom hangja az elmúlt napokban ebben az országban és kaptuk ezeket a leveleket. Arra kérem önöket, hogy próbálják rendbe tenni akkor a kodifikáció szövegét, hogy mindenki számára ezek a szavak és ezek a mondatok egy és csakis egy dolgot tudjanak jelenteni. Azt üdvözlöm, ha a kormányzati szándék nem törekszik arra, hogy ellehetetlenítse ezeket az intézményeket, viszont szeretném önöket megkérni arra, hogy fogalmazzanak teljesen egyértelműen a törvényjavaslatban.

Azt gondolom, hogy a fogalmakat pontosan tisztázni kell, bizonytalanságokat nem szabad berakni egy oktatási rendszerbe. Nem szabad olyan helyzetet teremteni, ahol a jogalkalmazó kényétől-kedvétől függene az alapítványi óvodák és iskolák továbbélése. Mi beadtuk saját módosító javaslatunkat ehhez a két tételhez. Kérem, nézzék meg, és ha úgy gondolják, hogy javít a mostani helyzeten, akkor támogassák. Ha önöknek még jobb javaslatuk van, mi azt támogatni fogjuk. A lényeg az, hogy egyértelmű legyen a helyzet, hogy az alapítványi és magánintézmények nem szenvednek csorbát, tehát a mostani helyzet nem változik, hogy számíthassanak ezek az intézmények arra, hogy a korábbi feltételekkel tudjanak működni.

Azt hozzáteszem még egyszer, amit az óvodai nyitvatartás és a finanszírozás kapcsán az előbb elmondtam, fönntartom. Azt gondolom, hogy bölcsen tenné a kormányzat akkor, ha visszafordulna erről az útról, és erre a Lehet Más a Politika kéri is önöket.

És hadd hangozzon e Parlament falai között az ülésteremben, hogy én tényleg azt gondolom, hogy az alapítványi és magániskolák olyan értéket adnak ennek az országnak, amit meg kell becsülnünk, óvnunk és védenünk kell. Ezeknek az embereknek a munkája sokat ad a magyar gyermekeknek. Becsüljük meg őket, és ne hozzuk a jogalkotó székből őket olyan helyzetbe, ami miatt aggódni kényszerülnek, hogy változik valami az életükben, ami miatt nem tudják a korábbi szándékaikat megvalósítani.

A másik momentum, amihez hozzá szeretnék szólni a salátában, nyilván a Lehet Más a Politika frakciójának több kérdést érintő felszólalása is van, de én egy nagyon súlyos kérdéstről szeretnék önökkel beszélni. Márpedig ez egy olyan kérdés, ami, azt gondolom, kimeríti a dolgozók jogaival való visszaélés kategóriáját. Nagyon sunyi módszert választott a tisztelt kormányzat arra, hogy a dolgozókat ellehetetlenítse. Konkrétan itt a készenléti munkakör szombati pótlékával kapcsolatban szeretnék pár szót intézni a kormányzathoz, mert a legmélyebb felháborodással fogadtam ezt a sunyi módosítást a megalapozó salátában.

Ugye, arról van szó, hogy önök a munka törvénykönyvből gyakorlatilag kivennék a készenléti

jellegű munkakörben dolgozók szombati pótlékát. Ez a hatályos Mt., ami az önök munka törvénykönyve, tisztelt kormánypartok, hiszen önök erőltették át ezt az Országgyűlésen, e szerint a hatályos munka törvénykönyve szerint, ha például készenléti jellegű munkakörben dolgoznak emberek, konkrétan ilyenek a vasutasok, tehát konkrétan a vasutasokról beszélünk most, és ezeket az embereket vasárnap rendes munkaidőre beosztják, akkor az ezt megelőző munkanapjukat, a szombatjukat nem rendes munkaidőként, hanem rendkívüli munkavégzésként kell elszámolni. Ez most a hatályos Mt.

Ezzel kapcsolatban volt egy hatalmas botrány és szerintem van is. Mert, ugye, az történt, hogy a MÁV az elmúlt években egyszerűen nem fizetett ezeknek az embereknek szombati túlórapótlékot. Márpedig ez őket megilleti, és nemcsak én gondolom ezt így, hanem a magyar bíróság is így gondolja. Ugyanis a törvénysértő gyakorlat ellen a vasutas-szakszervezet is felemelte a szavát, beperelte a MÁV-ot, és pert nyertek. A Szegedi Törvényszéken február 25-én jogerős döntés született, aminek az lett az eredménye, hogy a MÁV-nak 5 milliárd forintot ki kell fizetni túlórapótlékként tízezer érintett munkavállalónak, három évre visszamenően.

Na most, Fónagy államtitkár úr válaszolt az ezzel kapcsolatos kérdésekre itt a parlamentben, és én hadd idézzem Fónagy államtitkár úr válaszát. Ő azt mondta, hogy a MÁV-csoport munkáltatói nem folytattak hosszú évek óta törvénysértő gyakorlatot azaz, hogy a 170 éve működő vasútüzem sajátosságainak megfelelően készenléti jellegű munkakört betöltő munkavállalókat beosztották munkavégzésre a vasárnapi és az ezt közvetlenül megelőző szombati napon is. De igen. A magyar bíróság kimondta. Hozzátette az államtitkár úr, hogy a pótlékfizetési kötelezettséget „a 2012-es munka törvénykönyve hozta be a rendszerbe, tehát ez nem egy hosszú távra visszamenő dolog”. De hát ez 5 milliárd forintot jelent tízezer embernek, amit elvettek tőlük.

És akkor még egy idézet: „A munka törvénykönyvének ez a rendelkezése ellentétes az egyébként sajnos ma már egyre kevésbé ismert folyamatos munkavégzésű üzemekkel.” Na, most ezt lefordítva magyarra, hogy mindenki értse, aki most az adásunkat nézi, ezzel gyakorlatilag azt mondta Fónagy államtitkár úr, hogy a MÁV gyakorlata nem sértett törvényt, hiszen a törvényt felülírta a 170 éves gyakorlat. Hát ilyen nincsen. Ha a bíróság kimondott valamit, akkor az úgy van, és ezt a kormánynak is el kell ismerni.

Erre nem azt lépte a Fidesz, hogy fogta volna magát, és azt mondja, hogy megváltoztatja úgy a szabályzatot, hogy először is ki kell fizetni minden pótlékot, ami elmaradt, ez a bíróság döntése, senkinek nincs ezzel szemben fellebbezési joga. És nem azt lépték önök, hogy kidolgoztak egy olyan pótlékolási rendszert, amelyben elkerüljük a hasonló helyzeteket, és a munkavállalóknak megadják azt, ami jár, hanem fogták magukat, és becsempészték

ebbe a megalapozó salátába azt a kitétel, amellyel gyakorlatilag ezeket az embereket megfosztják az őket megillető pénztől. Merthogy ezzel lehetővé válik az, hogy ha ezt elfogadják, hogy a MÁV-nak ne kelljen pótlékot fizetni a készenléti munkakörösök számára a szombati napokra.

Na most, ez az, ami teljességgel elfogadhatatlan, mert ha ez a megalapozó salátatörvény átmegy a Magyar Országgyűlésen, akkor ez azt jelenti, hogy a készenléti munkakörben dolgozó emberek szombaton és vasárnap is munkára kényszeríthetők úgy, hogy pótlékokat nem kell nekik fizetni. Ez számításaink szerint egy körülbelül 10-15 százalékos bércsökkenést eredményezne ezeknél az embereknél, akik akár naponta 16 órát is dolgoznak. Mindezt úgy, hogy eközben a MÁV-vezetők fizetése 2,5-szeresére emelkedett. A helyzet az, hogy vannak helyzetek, amikor az ember nem talál szavakat. Én azért megpróbálom, és arra kérem önöket, hogy sürgősen forduljanak vissza erről az útról. Nem lehet ezt csinálni munkavállalókkal.

Gyakorlatilag önök, tisztelt kormány, éveken át tétlenül nézték a MÁV törvénysértését, most pedig ki is akarnak bújni a törvényi kötelezettségek alól, a dolgozókra nézve kedvezőtlenebb egyéni megállapodásokkal. Ezt mi teljes mértékben elfogadhatatlannak tartjuk.

(15.40)

Azt gondolom, az nem hozzáállás, hogy a szokás a törvény fölött áll. Azt gondolom, ezt senki nem engedheti meg magának, nincs olyan kormány sehol a világon, aki egy ilyen gyakorlatot megcsinálhatna. A Lehet Más a Politika mindenesetre ezt nem tűri szó nélkül, beadtuk a módosítóinkat. Arra kérem önöket, ne csináljanak már bohócot a magyar bíróságokból meg a magyar jogrendből, és ne hozzák ilyen helyzetbe a magyar munkavállalókat, ne hozzák ilyen helyzetbe a vasutasokat.

Legyenek kedvesek, fogadják el a módosító javaslatainkat, és viselkedjenek annak megfelelően, ahogy a törvények előírják. Köszönöm. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Palkovics László államtitkár úrnak, az Emberi Erőforrások Minisztériuma államtitkárának.

DR. PALKOVICS LÁSZLÓ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Tisztelt Elnök Úr! Csak nagyon röviden a képviselő asszony hozzászólására szeretnék reagálni. Az, hogy az alapítványi és magániskolák Magyarországon értéket képviselnek, azt gondolom, ezt senki nem vonja kétségbe, ez a szabályozás sem vonja egyébként kétségbe. Felhívta a figyelmet az egyeztetés fontosságára, ezt magam is pontosan így látom. Az a probléma viszont, emlí-

tette az Alapítványi és Magániskolák Egyesületét, Horn György urat, aki ezt a levelet írta. Horn György úr írt egy másik levelet is néhány héttel ezelőtt, amikor meghívtuk az Alapítványi és Magániskolák Egyesületét a köznevelési kerekasztal üléseire, mint az egyik releváns fenntartót. Horn György úr azt válaszolta, hogy most elfogadja ezt a meghívást, de addig nem vesz részt ezeken az egyeztetéseken, amíg a Tanítanék Mozgalommal nem rendezzük a viszonyunkat. Nem nagyon tudtam értelmezni a dolgot, hiszen az iskolák ügyeiről van szó, nemcsak az ilyen típusú, hanem egymás ügyeiről is, de úgy, hogy nagyon szívesen egyeztetünk természetesen vele, amennyiben részt vesz ezeken a fórumokon.

Arra szeretném kérni a képviselő asszonyt, ha tud segítséget nyújtani, akkor vegye rá Horn György urat, hogy jöjjen el ezekre az egyeztetésekre. Pont az ilyen típusú ügyeket, például a törvény módosítások előkészítését egyeztetjük, úgyhogy egyeztetünk. A Waldorf Iskolák Szövetségével három héttel ezelőtt többórás egyeztetést folytattam, és napok óta egyébként beszélünk akár az előző ügyről, akár bármi más ügyről. Úgyhogy szeretném kérni abban a segítségét, hogy ha az oktatásügy Magyarországon egy egységes ügyet jelent, akkor az jelentsen mindenki számára egy egységes ügyet, és az Alapítványi és Magániskolák Egyesülete is vegyen részt ezeken az egyeztetéseken, a meghívásuk folyamatos, és ne mindenfajta politikai indokok alapján próbáljon egyébként ezeken nem részt venni. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Aradszki András államtitkár úrnak, Nemzeti Fejlesztési Minisztérium. Államtitkár úr!

DR. ARADSZKI ANDRÁS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Harangozó Tamás hozzászólására reagálnék, de úgy látom, hogy elment a teremből. Nagyon izgalmas elnökválasztási kampányban vehet részt, és sok sikert kívánok innen neki is, hogy az MSZP-ben az átkos múltat levéve egy sikeres demokratikus elnöki kampányban vegyenek részt, és fontosabbnak tekintsek, mint azt, hogy részt vegyenek itt a parlament ülésén. A helyzet az... *(Dr. Schiffer András: A KDNP-ből sincsenek itt!)* A KDNP itt van legalább két fővel, tisztelt képviselő úr. Ha megengedi, bemutatkozom: a KDNP képviselője is vagyok.

Nagyon óvatosan bánnék, kérem szépen, ezzel az információátadási kérdést szabályozó rendelkezéssel. Felvetődött az a gondolat, hogy mit is akarunk mi az energetikában, a villamos iparban, a gáziparban, a nukleáris iparban az információ kibocsátásának korlátozásával. Messzebből kezdeném. Ugye, 2015 novemberében az energiaunió elfogadása során már lefektettük az energiaunió több alapelvét, és ezek között az ellátásbiztonságon, a dekarbonizációs útvonalon túl, a kutatásinnováció fejlesztésén

túl azért fontos szerepet szán és fontos jövőkép van az energiaszabályozásban itt az Európai Unióban és ezen keresztül Magyarországon is a piaci szereplésnek, az energiaárak piac által meghatározott voltának, a szolgáltatások minél szélesebb körű, határon átvéelő piacosításának. Ez a folyamat elindult, a bizottság több csomagot adott ki, legutóbb most kutatás alatt van az úgynevezett téli csomagja, de például a villamosenergia-piac kialakításának is folyamata van, amelynek fontos része lesz a megújulókat mind magasabb fokú integrálása. Tehát ebből lehet látni, hogy az energia és a piac nem két különálló dolog, az egyre inkább szerves egységet képez, és egyre inkább a magyarországi energiaipari szereplők azok részesülők ennek a piacnak.

Nem tudom, hogy történt a múltban, hogy alkalhatott ki, hogy a magyar köztulajdonban álló cégek ennyire védtelenek a sokszor nem minden hátsó gondolat nélkül megfogalmazott adatigénylésektől, de azt nyilvánvalóan lehet látni, hogy például ilyen perek Ausztriában nincsenek az OMV-vel szemben, amelynek jelentős hányada állami tulajdonban van. Na persze, az OMV mindig az osztrák szocdemeknek volt a házi báránycájája, még Vranitzky személyében miniszterelnököt is adott az OMV. Tehát úgy gondolom, hogy a joggyakorlattal vagy szabályozással lehet ilyen hiba, mert egyébként a Nord Stream 2, egy orosz állami cég simán megkötötte a többi nyugat-európai állami cégekkel, gondolok az EDF-re, az RWE-re és még nem tudom, kikkel, azt hiszem, az ENI van még ebben a dologban, ami szintén állami cég.

Simán megkötötték, anélkül, hogy egyáltalán egy betűt megtudunk volna abból a szerződésből, egyáltalán megismerhettük volna annak a gazdasági indokait, megismerhettük volna az azt alátámasztó gazdaságossági számításokat. Ez náluk is a piac része, és úgy gondolom, hogy nem hozhatjuk hátrányosabb helyzetbe a magyar közszolgáltató vállalkozásokat a tekintetben, hogy a versenytársaikkal szemben milyen biztonsággal tudják kezelni az üzleti portfóliókat, milyen biztonsággal tudják megvédeni üzleti érdekeiket és az üzleti adataikat.

Tehát én ebből indulok ki, és ilyen szempontból értékelem ezt a törvényjavaslatot, hogy van jogos gazdasági érdek, azon túl, hogy maga az infótörvény is azért megengedi a nemzetbiztonsági központi pénzügyi vagy külügyi érdekből történő adatszolgáltatás korlátozását, vagy ezek az elemek korlátozzák az adatszolgáltatást, de úgy gondolom, egy arányos szabályozásnak mindenféleképpen helye kell hogy legyen a magyar jogrendben, mert ha ezt nem tesszük meg, akkor pontosan a köztulajdonban álló gazdasági társaságok versenyképességét, adótermelő képességét, munkahelyteremtő képességét ássuk alá. Azon lehet vitatkozni, hogy mi arányos vagy mi nem. Az arányosság sok esetben ízlés kérdését is jelenti, attól függ, hogy milyen szemléletű az adott bíró, lehet az az ő szuverén joga, hogy mit tekint arányosnak vagy mit nem, de a benyújtott javaslat erre tö-

rekszik, és fenntartja azokat az értékeket, hogy az adott adatszolgáltatás megengedésével szemben bírósághoz lehet fordulni, de az, hogy ennek van gazdasági indoka, lehet racionális és közérdekkel megtámasztott indoka, az teljesen világos, ebben szerintem nincs közöttünk vita. (Dr. Schiffer András közbeszólására:) Ebben szerintem nincs közöttünk vita.

Lehet, hogy e tekintetben még további egyeztetésekre szükség van, de nagyon bízom benne, hogy ez a törvényjavaslat az elfogadás időpontjára olyan tartalmakkal, olyan konszenzusos, alkotmányos és mindenféle igényt, ízlést kielégítő tartalmakkal lesz felruházva, ami biztosítja azt, hogy a magyar köztulajdonban álló gazdasági társaságok az energetika, a földgáztárolás és a távközlés tevékenysége területén érzékeny, fontos, a stratégia által a napi üzleti politikát meghatározó adataikat nem kell minden különösebben alá nem támasztott adatigényléseknek kitenni. Azt gondolom, ez a védetség megilleti a magyar gazdálkodó szervezeteket, és ezért úgy gondolom, hogy leszámítva a távol levő képviselő úr elnöki kampányát, lehet erről értelmesen is vitatkozni itt a Házban is, és úgy gondolom, ebbe az irányba menni. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most kétperces felszólalások következnek. Megadom a szót Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak, Jobbik-képviselőcsoport.

(15.50)

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Nem úgy tűnik, mintha a Házban értelmes vitákat lehetne folytatni arról, hogy miért akar közpénzeket érintő szerződéseket, transzfereket titkosítani a kormányzat újfent, miután elbukott ezzel éppen a közelmúltban. El fognak bukni ezután is, ezt szögezzük le, nincs esélyük az adóforintok sorsát eltitkolni és semmiféle kijátszás eltitkolására. Még akkor sem, hogyha adott esetben létező gazdasági érdekeket önök itt meg tudnának jelölni. Eddig csak általános, puha, megfoghatatlan körmondatokra voltak képesek.

De amiért ezt a gombot nyomtam, elhangzott körülbelül 40 perccel ezelőtt az, hogy stabilan növekvő magyar gazdaság körülményeit kell most ezzel a salátával egy kicsit javítani, megalapozni. Ez a stabilan növekvő gazdaság ugyanakkor mindenféle várakozással szemben az első negyedévben mindössze 0,9 százalékos növekedésre volt képes, még a legszerényebb kormányzati várakozás is 1,7-ről beszélt, a piaci várakozások inkább 2 százalékos körüliek, picivel afölöttiek voltak. Miközben a szomszédban, Románia tekintetében ennek a többszöröse volt ugyanebben a negyedévben kimutatható, ahol a román, sokkal derekasabbnak mondható növekedés mögött arról beszéltek, hogy ezen növekedés fő haj-

tóereje a belső fogyasztás, ahol is ebben a szomszédos országban, a Romániának nevezett országban a normál áfakulcs 24-ről 20 százalékra mérséklődött, az élelmiszerek tekintetében pedig 9 százalék irányába mozdultak el.

Egy kérdés adódik, amit már föltettünk a mai nap folyamán: miért ragaszkodik a kormány a fogyasztás kiemelt adóztatásához ilyen klíma közepette, amikor az összes említett mutatószám azt mutatja, hogy egy kiszáradt gazdaság tekintetében inkább a felpörgés, felpörgetés felé kellene elmozdulni? Ehhez pedig egyértelműen egy átfogó áfacsökkentést kellene foganatosítani, nem olyan fékezett habzásút, amit önök benyújtottak. De stabilan növekvő magyar gazdaságról dőreség beszélni ilyen körülmények között.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Kettőperces felszólalásra megadom a szót Schiffer András képviselő úrnak, LMP-képviselőcsoport.

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. Amit itt államtitkár úrtól hallottunk, az a cinikus hadoválás magasiskolája volt. Először is, én nem vagyok benne elnöki kampányban, tehát ezt nem fogja tudni nekem címezni, viszont azt azért lássuk már világosan, mielőtt itt bárki bedől Aradszki államtitkár úr szövegeinek, hogy a hatályos infoszabadság-törvény és a korábban hatályban volt Ptk. 81. §-a egyaránt védte az adott esetben köztulajdonban lévő cégeknek a megalapozott üzleti érdekeit. Olyannyira - és ezt a postatörvény módosításánál is elmondtuk többen ellenzéki frakciókból -, hogy például a Magyar Posta nem olyan régen pert nyert, amikor a hírlap-előfizetéssel kapcsolatos adataira volt valaki kíváncsi. Igen, valaki, tudniillik, államtitkár úr, az a helyzet, hogy egy normális demokráciában az állampolgárnak nem kell alátámasztania, hogy miért igényel adatot.

Sőt, ön ugyan nem emlékszik már rá, hogy milyen volt ellenzékben - de majd meg fogja tanulni '18 után -, amikor önök '10 előtt ellenzékben voltak, önök is perlekedtek a Gyurcsány-Kóka-kormányval, és tapsoltak, hogyha sikerült az önök elődeitől kiperelni titkolt szerződéseket. Most ön bólogat, csak éppen arról van szó, hogy vagy van információszabadság vagy nincsen. Ha szelektíve van, hogy a ballib kormányok ellen létezik, de ha a Fidesz van hatalmon, nem létezik, akkor nincsen. Arra a kérdésre válaszoljon nekem - ne bocsátkozzon itt, hogyha megkérhetem, jogértelmezésbe -, arra az egyetlen kérdésre válaszoljon, mit akarnak eltitkolni. Az összes többi mellébeszélés.

Világos volt az Alkotmánybíróság szava a jegybanktörvény kapcsán: nyilvánvalóan alkotmányellenes egy olyan megoldás, amikor bármilyen apró, akár csak közvetett sérelmet is valószínűsít, mondjuk, egy energiacég, már nem kell mérlegre tenni az információszabadság szempontjait. Az áprilisi alkotmánybírósági döntésből fakadóan ez a szabályo-

zás nyilvánvalóan alkotmányellenes, és az is nyilvánvaló, hogy önök miért nem akarják kiegészíteni az Alkotmánybíróság létszámát. (*Taps az LMP soraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Folytatjuk munkánkat a képviselői felhatalásokkal. Megadom a szót Teleki László képviselő úrnak, MSZP-képviselőcsoport. Parancsoljon, képviselő úr!

TELEKI LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Mielőtt megkezdéném a szakmai hozzászólásomat, Aradszki államtitkár úrnak csak egy megjegyzést szeretnék tenni, hogy a Magyar Szocialista Pártban legalább van elnökjelölti kampány és van elnökjelölt-választási lehetőség, nem úgy, mint az önök pártjában, a Fideszben, ahol 26 éve ugyanaz a pártelnök (*Dr. Aradszki András: Ez se igaz!*) és nincsen lehetőség arra, hogy más megmérkőzzön. Tehát én azt gondolom, hogy mindenképpen fontos, mert nem gondolom, hogy egy ilyen törvénynél ezt fel kellene hozni, hogy Harangozó Tamás éppen miért ment el vagy hol van, vagy mit csinál. Én is megkérdezhetném azt, hogy a tegnapi, tegnapelőtti költségvetési vitánál Farkas Flórián miért nem volt itt, a miniszterelnöki megbízottjuk (*Dr. Schiffer András nevet.*) vagy éppen az országgyűlési képviselőik, mert azt gondolom, vannak olyan kérdések, amelyek érintik a magyarországi roma lakosságot is abban a költségvetésben, amit tegnap tárgyaltunk. Tehát én azt gondolom, hogy nem kellene oda-vissza ilyen magas labdákat feldobni.

A szakmai részéhez pedig: nagyon szívesen hallgattam Ritter Imre szószóló urat, aki nagyon eklatánsan felvázolta a mai helyzetet, és rámutatott néhány olyan hiányosságra, aknára - ő így nevezte -, amelyek fontosak a kormány részéről, hogy odafigyeljenek rá, mert azt gondolom, hogy nem veszik komolyan azt a problémát, amivel a nemzetiségek Magyarországon ma bírnak.

Én a romákról szeretnék néhány szót mondani, mert a Szakképzési Alap hozzájárulása változni fog. Én most kezdek rájönni, hogy miért is van, hogy a Szakképzési Alap hozzájárulása változni fog. Azért, mert készül egy szakképzési törvény is, és azt látom, hogy ez a kettő sehol nincsen szinkronban, mert a szakképzési iskoláknak járó forrásokat, költségeiket próbálják meg valamilyen szinten kezelni. Én kérdezném államtitkár urat, hogy rosszul érzem-e azt, hogy a szakképzés újra amortizálódni fog, és azt látom, hogy a szakközépiskolákat próbálják meg dotálni azokkal a forrásokkal, amit ebből az alaphoz megpróbálnak majd valamilyen szinten működési költségként átadni. Remélem, hogy nem lesz igazam, mert ha a szakképzést újra hátrányba sorolják, akkor nagyon nagy probléma lesz Magyarországon, mert azok a szakmunkások, akik egyébként ma már nincsenek jelen, azok a következő időszakban sem fog-

nak megjelenni a versenypiaci szakmákban és a versenypiacon nem tudnak részt venni. Ezért tehát én azt gondolom, hogy itt mindenképpen fontos láttatni, hogy nem arról van csak szó, hogy a szakközépis-koláknak adnak egy olyan forrást, amely az ő működésüket szolgálja, viszont a szakképzést nem tudják elindítani.

Szó volt arról, hogy egyeztetés volt az országos önkormányzatokkal, ezen belül az Országos Roma Önkormányzattal. Ez nem nyugtatta meg a magyarországi cigányokat, higgye el, hogyha ezt hallották, amit ön mondott. Azért se, mert tegnap, aki figyelte Hadrázy Ákos sajtótájékoztatóját, ott bejelentette, hogy 5 milliárd forintból 100 millió forint jutott el azoknak a roma gyerekeknek, a felzárkóztatási források, akiknek az oktatásban meg kellett volna kapni ezt a forrást. Tehát én azt gondolom, hogy ha ők tesznek javaslatot arra, hogy milyen pénzek hova kerüljenek, akkor nem nyugtatják meg a magyarországi cigányokat.

Ezért tehát fontos lenne odafigyelni arra, amit Ritter Imre mondott, hogy a nemzetiségi bizottságon mindenképpen keresztül kellene menni annak a költségvetésnek, amely a nemzetiségeket érinti. Jómagam is elég sok módosítót beadtam, én remélem, hogy nem az Országos Roma Önkormányzat fogja majd elbírálni, hogy abból melyik valósul meg, hanem majd a nemzetiségi bizottság fogja talán megkapni és elmondani a véleményét, hogy hogy látja, például abban a részében, ahol mintatanodát hoznánk létre Budapesten és több megyei jogú városban, annak érdekében, hogy a hátrányos helyzetűek oktatását előre lehessen mozdítani. Ebből adódóan, én azt gondolom, hogy nagyon fontos tevékenység.

Őnök azt mondták, és azt látjuk az anyagban, Dunai Mónika, amit elmondott, és azt gondolom, nagyon fontos, az óvodai részénél egyet kell hogy értek, hogy az óvodai fejlesztő munka az látszik is, és azt gondolom, hogy el is lehet azt mondani, hogy minden dicséret azért, mert hároméves kortól a gyerekeknek már részt kell venniük az óvodai ellátásban. Viszont szeretném ennél a törvénycsomagnál is azt a véleményemet elmondani, amely az elmúlt napokban is megjelent a részemről, hogy a prevencióra nem fektetnek kellő hangsúlyt sem a költségvetési törvényben, se a megalapozó törvényben, mert innentől kezdve, ha azt mondjuk, hogy a halmozottan hátrányos helyzetű gyerekeknek szükségük van pluszpedagógiai módszerekre, én ezzel egyetértek, csak hol van a megelőzés. 550-600 cigánytelep van Magyarországon, 110 ezer roma él ezeken a telepeken, és akik ott élnek, azoknak nem csak az kell, az is fontos egyébként, hogy halmozottan hátrányos helyzetűek oktatásával valamilyen kiegészítőt kapjanak, de az ottani életformák megváltoztatásához hogy van önöknél, hogy látják strukturálisan a lakhatás kérdésében, a foglalkoztatás kérdésében, az egészségügy kérdésében és az oktatás kérdésében, hogy onnan ki tudják-e hozni azokat a gyerekeket, akik jelen pillanatban ott vannak.

(16.00)

Mert ebben a programban viszont én nem látom, hogy kellőképpen ki tudnának jönni, még akkor is, hogyha egyébként megint üdvözlöm azt, hogy 6500 forintra emelkedett a gyermekeknek az ellátására szolgáló keret, egy főre jutó keretösszeg, ami fontos, de még egyszer mondom: nem fogja elérni azokat a gyerekeket, akikről én beszélek. Ezért tehát nagyon fontosnak tartanám azt, hogy ezzel a komplex programmal foglalkozzanak, annál is inkább, mert 2011-ben önök elfogadták, az önök kormánya elfogadta a nemzeti romastratégiát, amely négy pillérből áll, ebből a négy pillérből a költségvetésben és a megalapozó törvényekben sem látjuk azt, hogy valamilyen szinten szinkronhelyzet alakulna ki. Én tehát hiszem és vallom azt, hogy ha nem strukturálisan gondolkodnak a költségvetésben és a megalapozó törvényekben, akkor nem tudják végrehajtani a vállalt feladatukat; eddig sem tudták egyébként, de azt látom, hogy a 2017. évben még jobban nem fogják tudni teljesíteni azokat a vállalásokat, amelyeket például az oktatásban vagy éppen a foglalkoztatásban, vagy a lakhatásban előrevetítettek.

Itt volt szó egymillió munkahelyről, az egymillió munkahely, most már látjuk azt, hogy egyetlenegy területen fog érvényesülni, az pedig a közfoglalkoztatás területe, ami nem rossz egyébként, hozzá szeretném tenni, de azt gondolom, hogy azok, akik a közfoglalkoztatottak létszámában vannak, a statisztikák kozmetikázására kegyetlen jók, viszont ez nem jó arra, hogy a kijutási lehetőséget, onnan a kivezető utat hogy találják meg.

Ezért tehát fontosnak tartanám - újra egy gondolattal visszatérve a Szakképzési Alapra - a Szakképzési Alapot úgy kezelni és olyan pénzügyi forrásokat hozzárendelni, amiből lehet látni azt, hogy akár az alapszakképzés, akár a felnőtt szakképzés el tud indulni, mert egyébként amit mondtam, hogy azoknak, akik egyébként rászorultak arra, hogy valamilyen szakmát kapjanak, és a közfoglalkoztatásból ki tudjanak kerülni, abból a csapdából, amiben benne vannak, ez egyetlenegy módon lehetséges: hogyha szakmához juttatja az állam ezeket az embereket, és ezek többnyire halmozottan hátrányos helyzetű családokból érkező személyek, legyenek ezek romák vagy éppen szegények, de egyetlenegy dolog biztos, hogy ebben a kérdésben önöknek van dolguk, és van mit tenniük.

A szakképzéshez még egyetlenegy dolgot. Említettem azt, hogy én ebben azt látom, hogy az érettségig adó intézményeknek a működési forrását kívánják erősíteni, nem pedig a szakképzést. Azért is gondolom ezt, mert önök megszüntették a regionális átképző központokat, a foglalkoztatási, szakképzési központokat, amelyek egyébként jól működtek, még az önök idejében is jól működtek, meg abszolút lehetett mérni azt, hogy hány szakmunkásképző van, hány szakmunkástanuló van, és mennyi ebből a felnőtt, és mennyi ebből a fiatal tanuló. Utána volt a

Türr István kutató és szakképző intézet, amely szintén megszűnt, átalakult, most már az állam teljes struktúrájában átvette. Ezek alapján azt lehet mondani, hogy kapkodnak a szakképzésben, és átláthatatlan az a munka, amit végeznek. Újra felteszem tehát a kérdést, hogy a szakképzés csak a pénzügyi hozzájárulás fejlesztésével, átgondolásával vagy éppen a szakképzési törvény szinkronba helyezésével történik-e, mert az a félelmem, hogy nem.

Még egyszer szeretném aláhúzni, hogy arra tessenek nagyon figyelni, amit Ritter Imre szószóló úr elmondott, hogy az egyeztetési folyamatokat fontos betartani, mert én azt látom, és azt érzékeltem egyébként az elmúlt időszakban, amit Józsa István képviselőtársam is mondott, hogy megpróbáljuk a már létező törvényeket kisebb együttműködési rendszerekbe helyezni, hogy beszéljünk róla, viszont a cselekvés nincsen meg mögötte.

Ezért tehát én megfordítanám: hogyha van egy törvény, annak akkor cselekvési programot kell kialakítani, mint ahogy egyébként vannak is, és a cselekvési programot pedig végre kell hajtani, és ahhoz pénzügyi forrásokat kell hozzárendelni. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Taps az MSZP és a nemzetiségi szószólók soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Banai Péter Benő államtitkár úrnak, Nemzetgazdasági Minisztérium. Államtitkár úr, öné a szó.

BANAI PÉTER BENŐ nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Teleki László képviselő úr három kérdést tett fel, három csoportban tett fel kérdéseket, úgyhogy engedje meg, képviselő úr, és engedjék meg önök, tisztelt hölgyeim, uraim, hogy az elhangzottak sorrendjében válaszoljak ezekre a felvetésekre.

Először is az előttünk fekvő 2017. évi költségvetési megalapozó törvényjavaslatot - ismétlem - megküldtük a nemzetiségi önkormányzatoknak, a roma önkormányzattól egyetértő vélemény jött. Ettől a hivatalos egyeztetéstől függetlenül - ismétlem, és remélem, hogy a szószóló urak meg tudnak erősíteni - mindenféle formális és informális egyeztetésre nyitottak voltunk, és nyitottak vagyunk.

Ami a nemzetiségi támogatásokat illeti, ebben a körben, célzottan a nemzetiségi támogatásoknál le kell szögezni azt is, hogy a nemzetiségekre való figyelem nemcsak azt jelenti, hogy formális és informális módon egyeztetünk, hanem azt gondolom, abban is megnyilvánul, hogy az elmúlt két évben a nemzetiségi önkormányzatok megduplázódtak, és arról beszélünk és egyeztetünk a 2017. évi költségvetési törvényjavaslat kapcsán, hogy kölcsönösen látunk arra további esélyt, hogy ez a megduplázódott támogatás a 2017. évi költségvetési törvényjavaslattal tovább növekedjen. Azt gondolom tehát, hogy pénzügyi szempontból a magyarországi nemzetiségi támogatása egy igen kedvező folyamattal jellemezhető.

Ami a képviselő úr által felvetett észrevételek második részét illeti, szakképzés, a kormány meglátásom szerint sokszor épp olyan kritikákat kapott, hogy a szakképzést túlságosan előtérbe helyezi például a gimnáziumi képzéssel szemben. A szakképzésnek a jelentősége a munkaerőpiaci folyamatok alapján, azt gondolom, minden kérdés feletti. A képviselő úr is, azt gondolom, jól látja, hogy az országban számos ágazatban és számos régióban ma már nem azzal szembesülünk, hogy túl sok a munkanélküli, hanem munkaerőhiány van. Épp ezen munkaerőhiány miatt is döntött úgy a kormány, illetőleg döntött úgy az Országgyűlés, hogy átalakítja a szakképzés rendszerét. Igyekezünk a legjobb példákat követni, említhetem itt a német szakképzési rendszert, a duális szakképzési rendszert, és ennek a rendszernek, ezeknek a legjobb példának a mintáján alakította át a kormány a szakképzés intézményrendszerét.

Az intézményrendszeri átalakítás elsődleges célja értelemszerűen az, hogy az oktatási intézményeket elhagyó fiatalok olyan tudással rendelkezzenek, ami a munkaerőpiacon hasznosítható. Ezen intézményrendszeri átalakítás mellett a szakképzés pénzügyi megerősítését szolgálja a tisztelt Országgyűlés előtt lévő 2016. évi költségvetési törvény módosítása is, valamint a 2017-es költségvetés, amelynek az értelmében a szakképző iskolák többletforrásban részesülnek.

Természetesen a szakképzésnek van egy másik csatornája is: aktív foglalkoztatási eszközök. Hazai és uniós forrásból 2017-ben több mint 100 milliárd forintot kíván a kormány arra fordítani, hogy a munkaerőpiaci keresleti kívánalmaknak a munkaerőpiaci kínálat minél inkább megfeleljen.

Közmunkaprogram. Egyetértek a képviselő úrral abban, hogy a közmunkaprogram megoldást jelent azon személyek számára, akik dolgozni szeretnének, de a versenyszférában nem tudnak elhelyezkedni; hogy egyszerűen fogalmazzak: 22 800 forintos segély helyett legalább nettó 50 ezer forintos, 50 ezer forintnál nagyobb munkabért jelentő foglalkoztatásban részesüljenek. És azzal is egyetértek, hogy optimális esetben ez egy átmeneti időszakra szól. A kormány pont ezért vezetett be olyan ösztönző elemeket, amelyek értelmében a közmunkaprogramokból egyszerűbb és anyagilag is támogatott az átlépés az elsődleges munkaerőpiacra.

Engedje meg, képviselő úr, hogy azt a megjegyzést vitassam, amelynek az értelmében a kedvező foglalkoztatási adatok elsődlegesen a közmunkaprogramnak lennének köszönhetőek. Az elmúlt öt-hat évben a foglalkoztatottság bővülése döntő részben a versenyszféra többletfoglalkoztatásával valósult meg, a rendelkezésünkre álló statisztikai adatok ezt támasztják alá. Ismétlem: abban egyetértek a képviselő úrral, hogy a szakképzésre fókuszálni kell, mind a költségvetési megalapozó törvényjavaslat, mind a jövő évi költségvetés ebben az irányban kívánt elmozdulni.

(16.10)

Ami pedig a romák helyzetét, illetőleg ha nem a romákról van szó, hanem más megközelítésben a hátrányosabb helyzetű társadalmi csoportok helyzetét illeti, képviselő úr is utalt arra, hogy az előttünk lévő költségvetési megalapozó törvényjavaslatban a rendszeres gyermekvédelmi kedvezmény összege az évente kétszeri 5800 forintos összegről 6000 forintra, illetve a halmozottan hátrányos helyzetű személyek esetén 6500 forintra emelkedik.

Ez a jelentős anyagi forrásjuttatás természetesen része a hátrányos helyzetű rétegek felzárkóztatásának; azt gondolom, hogy ebben az irányban jelentős előrelépést jelent a kötelező óvodáztatás; jelentős előrelépést jelent a gyermekétkeztetés kibővítése, hiszen mind a későbbi felzárkózás esélyét az oktatási rendszer, az óvodai, iskolai képzés, anyagilag pedig a gyermekszegénység felszámolásában a kötelező és kötelezően biztosítandó gyermekétkeztetés biztosítja. Itt - csak hogy a számokat is megemlítsék - a gyermekétkeztetésnél a 2017. évi költségvetési törvényjavaslat közel 74 milliárd forinttal számol, ez bőven több mint a duplája a hat évvel ezelőtti szintnek.

Azt gondolom tehát, hogy a képviselő úr által említett területeken van előrelépés, egyetértek önnel abban, hogy a felvetett kérdések fontosak, akár a szakképzést, akár a hátrányos helyzetű csoportok felzárkózását illetően, ismétlem: úgy gondolom, hogy ezeken a területeken is tartalmaz előrelépést a jövő évi költségvetés és az ahhoz kapcsolódó szabályrendszer. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra következik Schiffer András képviselő úr, LMP-képviselőcsoport. Öné a szó.

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Érdekes helyzet állt elő, mert a törvényjavaslatot, amelynek a vitája folyik, úgy hívják, hogy a 2017. évi központi költségvetés megalapozásáról szóló törvényjavaslat. Ehhez képest itt több olyan pont van, ami viszonylag bonyolult logikai bakugrásokkal hozható összefüggésbe a 2017-es állami költségvetéssel, mert hogyha egyes magánköltségvetésekre gondolunk, akkor az összefüggés már talán érthetőbb is.

Úgyhogy a négy kérdés közül, amivel foglalkozni szeretnék, az első természetesen folytatása itt az előbbi vitának, hogy a költségvetési megalapozó salátába ágyazva próbálják meg véglegesen homályba burkolni az állami, önkormányzati cégek működését. És igen, hogy ennek mi köze van a központi költségvetéshez, ez nehezen érthető. Itt jegyzem meg, hogy miután az Alkotmánybíróságnak - igaz, még '11 előtt - volt egy döntése, amiben kereteket szabott a saláta-jogalkotásnak, felvethető komolyabb jogbiztonsági probléma akkor, amikor kifejezetten a költségvetés megalapozására nyújt be a kormány egy

törvényjavaslatot, és ott olyan területekkel is foglalkozik, amelyek semmiféle összefüggésben nem állnak a költségvetés megalapozásával.

De rátérve a lényegre, úgy tűnik, hogy önök úgy viselkednek, hogy amikor kidobják önöket az ajtón, akkor visszamásznak az ablakon, vagy fordítva, mert az Alkotmánybíróság áprilisi döntése eléggé világos volt és fekete-fehér.

Azóta egyetlenegy dolog történt, hogy az Alkotmánybíróság létszáma lecsökkent 11 főre, és gondolhatják, hogy ez már önöknek egy kedvezőbb szám arány. Az a módosítás, amit idetettek a Ház elé, ez nyilvánvalóan a közpénzeket, a közvagyonról illetően, amennyiben állami cégekről, önkormányzati cégekről van szó, az átláthatóságnak a végleges felszámolásával jár. Merthogy lássunk tisztán: az információszabadság-törvény, egyezően a korábban hatályban volt Ptk. 81. § (3) bekezdésével, kezelte, egy nagyon finom, háromlépcsős rendszerrel kezelte azt a helyzetet, hogy ha egy köztulajdonban lévő cég egyébként egy piacon versenyez is, akkor hogyan lehet egyensúlyba hozni a versenyhelyezethez fűződő üzleti érdeket és egyébként pedig az átláthatósághoz, az információszabadsághoz fűződő közérdeket.

Rádadásul az elmúlt negyedszázadban - hiszen legalább negyedszázados, korábban még a polgári törvénykönyvben elhelyezett szabályról beszélünk -, ahogy korábban képviselőtársaim is erre utaltak, kialakult a bíróságoknak egy nagyon pontos gyakorlata arra, hogy hogyan alkalmazzák ezt a mérlegelést. Ennek volt példája az általam már idézett eset, amikor a Magyar Posta Zrt. vonatkozásában pert indítottak, illetve közérdekű adatot kértek a hírlap-előfizetési üzletág különböző értékesítési számaival összefüggésben, és a Magyar Posta Zrt. a hatályos jogszabályok alapján megnyerte ezt a pert. Tehát nem igaz az az állítás, hogy a hatályos joganyag egyébként a piacon versenyző, de köztulajdonban álló cégeknek a méltányolható üzleti érdekeit ne mérlegelné.

Csak hogy az van, hogy szemben a hatályos szabályozással - ami jegyzem meg: 25 éve van a magyar jogrendben -, önök egy olyan javaslatot tettek ide, hogy ha és amennyiben egy köztulajdonban álló cég bármiféle, akár közvetett érdeksérelmet valószínűsít, akkor gyakorlatilag a pert le lehet zárni, és pernyertesként ki lehet hirdetni a köztulajdonban álló céget, hiszen ebben az esetben fennforog a közérdeksérellem, nincs itt semmi látnivaló.

Rádadásul külön kedvezményezik az energiaszektorban garázdálkodó állami cégeket. Vajon miért? Erre valahogyan államtitkár úrtól sem kaptunk választ. Talán nem arról van szó véletlenül, hogy a miniszterelnök szűkebb köréhez tartozó Garancsi Istvánnak, illetve az ő érdekeltségébe tartozó MET-nek kívánnak megint valamilyen kedvezményt adni, amiről nem szeretnék, hogy a nyilvánosság értesüljön?

Mit jelent a jogszabálytervezetben a külügyi érdekre való hivatkozás az energiacegeknek? Ez ropant érdekes. Mit kívánnak eltitkolni? Milyen piz-

kos üzletre készülnek az oroszokkal? Mi itt a külügyi érdek?

Három ponton is ennek a szabályozásnak az alkotmányellenessége felvethető.

Az egyik, amiről már az imént szoltam, hogy a jegybanktörvény-módosítás kapcsán áprilisban a hatályos Alaptörvény alapján meghozott alkotmánybíróági döntés világos: korlátozható az információszabadság üzleti érdekre hivatkozva, egészen addig, amíg valóban olyan súlyos üzleti érdek van, amit a hatályos szabályozás alapján kellő mérlegeléssel mérlegre tesz a bíróság. Ezért önmagában nem kellene hozzányúlni a hatályos szabályozáshoz. Minden, ami visszalépés a hatályos szabályozásból, az az áprilisi alkotmánybíróági döntés alapján is alaptörvényellenes.

Rádadásul a helyzet úgy áll, hogy az információszabadság szempontjából tulajdonképpen 2011-ben önök még kedvezőbb helyzetet is teremtettek, mint a korábbi alkotmány. Merthogy az Alaptörvény nem pusztán deklarálja az információszabadsághoz fűződő jogot vagy a sajtószabadsághoz, a közérdekű adatok megismeréséhez és terjesztéséhez való jogot, hanem nagyon szépen kimunkáltan rendelkezik arról, hogy egyébként a közpénz, a közvagyon sorsa áttekinthető kell hogy legyen.

Tehát úgy látszik, hogy még lendületben voltak 2011-ben, hogy hogyan osszák a korábbi kormányt a korrupció politikája miatt, és sietségükben elfeledkeztek arról, hogy itt az Alaptörvényt éppen betonba készülnek önteni, és a fagy visszanyalhat. Hát, most ez történik, mert hogyha a 38. cikket, a 39. cikket összevetjük a VI. cikk (2) bekezdésével, akkor az a helyzet, hogy a jelenlegi Alaptörvény bizony az információszabadságot az állami cégek esetében még jobban védi, mint a korábbi Alkotmány. Ez a helyzet.

A következő alaptörvény-ellenes és jogbiztonságot sértő történet pedig ott kezdődik, hogy önök itt a megalapozó salátában módosítani kívánnak egy törvényt, de ugyancsak a köztulajdonban álló cégek működésére másik két törvény is vonatkozik: az állami vagyonról szóló törvény, illetve a nemzeti vagyonról szóló törvény.

Mind a 2007. évi CVI. törvény 5. §-a, mind pedig a 2011. évi CXCVI. törvény, tehát a nemzeti vagyonról szóló törvény vonatkozó rendelkezései legalábbis furcsa zavarba kerülnek a most módosítani kívánt törvénnyel. Egész egyszerűen arról van szó, hogy ha az információszabadság-törvény mellé hozzatesszük az állami vagyonról, illetve a nemzeti vagyonról szóló törvényt, akkor egyszerűen az, amit most megalkotni kívánunk, nem lesz értelmezhető. Szintén egy 20 éves alkotmánybíróági gyakorlat, hogy amennyiben a törvények között olyan ellentmondás áll fenn, ami egyébként alapvető jog érvényesítését akadályozza, az önmagában egy alkotmányellenes jogbiztonság-sérelmet jelent.

De menjünk tovább, tudniillik, az információszabadság-törvény - ami egyébként az Alaptörvény VI. cikk (2) bekezdése alapján az információszabad-

ság érvényesítésére szolgáló, tehát alaptörvényi felhatalmazás alapján kiadott törvény - nem azt mondja, hogy ha copy paste-tel ebből a törvényből átmásolják azokat a bűvszavakat, hogy üzleti, pénzügyi, nemzetbiztonsági vagy külügyi érdek, akkor szabad a gazda, mindent el lehet függönyözni, és holnaptól mindent hazavihetnek a fideszesek. Nem ezt mondja az információs szabadság-törvény. Az információs szabadság-törvény vonatkozó passzusa a)-tól, ha jól emlékszem, h)-ig felsorolja azokat az érdekeket, amelyekre hivatkozással egy szektorális törvény, külön törvény bizonyos közérdekű adatoknak a megismerhetőségét korlátozhatja. Korlátozhatja, tehát nem kizárja, tehát ez nem azt jelenti, hogy akkor innentől kezdve semmit soha nem lehet megismerni; másrészt, hogy annak a törvénynek akkor ezt szabályoznia kell.

(16.20)

A legutóbbi jegybanktörvény-módosítás is pontosan azért alaptörvény-ellenes, mert azt csinálták - miután a köztársasági elnök észrevételezte, hogy itt gikszer van, kiküldte Alkotmánybírósághoz egy alkotmányossági vétóval -, hogy átvették azt a bővíkifejezést, hogy központi, pénzügyi és devizapolitikai érdek, hiszen jó, ez szerepel az információs szabadság-törvényben mint korlátozó érdek, és úgy gondolták, hogy ez innentől kezdve el van rendezve. Hát, nem így van.

Ha a jegybanktörvény-módosítást veszem alapul, a történet úgy néz ki, hogy a jegybanknak, mondjuk, a tulajdonában, érdekelttségében áll a bankjegynyomda, készséggel elhiszem, hogy a bankjegynyomda tevékenységében vannak olyan elemek, ahol bizony fönnyoroghat olyan központi pénzügyi, devizapolitikai érdek, amire hivatkozással korlátozni kell a nyilvánosságot, én ezt elhiszem, de ezt akkor tetszetek volna leírni a törvénybe. Tehát nem elég azt leírni, hogy központi pénzügyi, devizapolitikai érdek, le kellett volna írni, hogy például a bankjegynyomtatással összefüggésben ilyen és ilyen szempontból ilyen és ilyen adatok nem megismerhetőek. Ez egy korrekt szabályozás lenne. Nem ezt tették ott sem, és nem ezt teszik most sem.

Nem elég ideírni azt, hogy üzleti, külügyi, központi pénzügyi érdek. Legalább vették volna a fáradságot, Aradszki úr, hogy leírják, külügyi érdek például az, hogy az oroszokkal milyen pluszmegállapodásokat kötünk az atompaktum után. Ez tiszta, ha úgy tetszik, bizonyos szempontból ez egy alkotmányos megoldás lenne. De odakanyarintani azt, hogy külügyi érdek? Hát, a papír mindent elbír. Hogy az Alkotmánybíróság elbír-e mindent, ha esetleg nem csonkán működik, az már persze egy külön kérdés.

Végezetül egy szintén komoly alkotmányossági kifogás adódik a törvényjavaslattal kapcsolatban és abban az összefüggésben is, hogy milyen alapon kivételeznek az energiaszektortól. Ha az állam részt

vesz piaci mozgásokban - én ennek egyáltalán nem vagyok ellenfele -, fenntart különböző vállalatokat, akkor milyen alapon lehet kiemelni egy alapjog érvényesítése tekintetében mint még nyomósabb érdeket, ha egy állami cég az energiapiacra motorozik? Miért különb az energiaszektor, mint mondjuk, a posta, távközlés? Miért különb, mint mondjuk, a hulladékszállítás? Mert most az a helyzet, hogy az Alkotmánybíróságnak '92 óta van egy töretlen gyakorlata, töretlen, mert az elmúlt hat évben sem törték meg, hogy alkotmányellenes megkülönböztetés minden olyan jogalkotási technika, ami egy homogén csoporton belül indokolatlan megkülönböztetést tesz. És a homogén csoport fogalma nemcsak természetes személyekre, állampolgárookra vonatkozik, hanem gazdálkodó szervezetekre is.

Tehát ennek a jogszabályi megoldásnak az alkotmányellenessége azért is fennáll, mert egész egyszerűen semmi nem indokolja azt, hogy az állami cégek között vagy egész pontosan az állami részvétellel is működő piacok között ilyen típusú megkülönböztetést tegyenek. Miért védi jobban titok az állam szerepvállalását az energiaszektortól, mint más szektorokban?

Hangsúlyozom még egyszer, hogy ha ön a MOL-t akarja védeni, akkor fölhívom, Aradszki államtitkár úr, a szíves figyelmét arra, hogy a polgári törvénykönyv és a polgári törvénykönyv nyomában a hatályos, önök által megalkotott információs szabadság-törvény egyébként a MOL-nak vagy más, egyébként tipikusan piacon is versenyző, állami szerepvállalással is működő cégnek a jogos üzleti érdekeit jelenleg is védi. Még egyszer hangsúlyoznám, mert is nyert a Magyar Posta egy éven belül akkor, amikor valakik - azt gondolom, teljesen mindegy, hogy ki, pontosan azért alapjog egy alapjog, hogy nem kell indokolnom, ha élni akarok vele - kíváncsiak voltak a hírlap-előfizetési adataikra.

Tehát lassan mondom, hogy megértse: törvény most is védi a piacon versenyző állami cégek vagy köztulajdonban is álló cégeknek a jogos piaci érdekeit. Amit önök itt most csinálnak, az ennél több. Ha közvetetten valaki hivatkozik arra, hogy esetleg valami sérelmem lehet a nyilvánosságból, akkor már ki van zárva az átláthatóság. És erre azért még egy dolgot hadd mondjak: ha egy állami, illetve köztulajdonban álló cégnek a szerződéses partnereiről van szó, azt gondolom, hogy ha valaki egy jogállamban egy köztulajdonban álló céggel szerződik, valamilyen állami, önkormányzati megrendelésre igényt tart, akkor az üzleti mérlegelésbe az is beletartozik, hogy ezek az üzleti adatok, ezek a piaci információk, ezek a szerződések bizony nyilvánosságra kerülhetnek. Meg kell fontolni, hogy valaki az állammal, önkormányzattal kíván-e üzleti kapcsolatra lépni.

Csak Magyarországon jelenleg nem az a helyzet, és egyáltalán az elmúlt 25 évben nem az volt a helyzet, hogy különböző vállalkozások ott tördelték volna a kezüket, hogy mégsem annyira biztos, hogy szeretnék önkormányzattal, állammal üzletelni, mert jaj,

mi lesz, nyilvánosságra kerülnek ilyen-olyan információk. Magyarországon éppen ellentétes a helyzet.

Ma, az elmúlt években igazi gazdasági sikerek nem voltak Magyarországon. Tessék megnézni a beruházási ráta alakulását, ha lecsupaszítjuk a fejlesztési források és az összeszerelő üzemek hatásaitól. Ma, akik nagy pénzt szakítanak ebben az országban, azért szakítanak nagy pénzt, mert önmagukkal üzletelnek, például a kormányzati kommunikációval kapnak megrendeléseket, vagy bemennek az állami befolyásolt energiabizniszbe. Nem valami hatalmas teljesítmény az, amiért egyesek hirtelen felkerülnek a top 100-as listára. Valaki gázszerelőből hirtelen milliárdos lesz.

Nem nagy szellemi teljesítmény, nem nagy innováció van mögötte, hanem az, hogy valakik közel vannak a kondérhoz, és üzletelni akarnak az állammal, üzletelni akarnak önkormányzatokkal. Jegyzem meg, hogy ennek nagyon keserves böjtje lesz. Nem pusztán a választási eredményre gondolok. Azért lesz keserves böjtje, mert büntetlenül nem lehet úgy egy gazdaságot irányítani sokáig, hogy büszkélkedik is a kormány gyakorlatilag azzal, hogy nem valós teljesítmény van egyes gazdasági sikerek mögött, hanem a kegygazdálkodás folytán lesznek valakik milliárdosok. Ez azt jelenti, hogy egy ilyen országból gyakorlatilag kipusztul az innováció, és a hazai tulajdonú, valóban versenyezni és valamilyen teljesítményt felmutatni kívánó vállalkozások szintjén a beruházások meg fognak szünni, ha nem szüntenek még meg. Ennek az lesz a böjtje, hogy egész egyszerűen egy hosszú távú fenntartható fejlődésnek a forrásait önkéntes módon lassan, de biztosan elzárják.

Éppen ezért azt gondolom, hogy az a módosítás, ami véglegesen elfüggönyzi az állami és önkormányzati tulajdonú cégeknek a vagyonmozgását, pénzmozgását, egyrészt csak 2018-ig lesz hatályban, másrészt pedig ne legyen kétség, 2018 után bizony mögé lesz nézve ennek a függönynek, rossz magyarsággal szólva. Meg fogja nézni egy új kormány azt, hogy a most elhúzásra kerülő függöny mögött önkéntes műveltek, és ennek meglesznek a törvényes következményei. Nem lehet ezzel büntetlenül játszani. Szerintem sokkal tisztább lenne kiállni a pulpitusra és elmondani azt, hogy pontosan mely szereplők érdekeiről van szó.

Tisztelt Országgyűlés! Van itt más is, ami kevésbé van összefüggésben a költségvetés megalapozásával, nevezetesen: a bejegyzett élettársi kapcsolatra vonatkozó törvénynek ez az egyetlen betűs módosítása, amiről Szél Bernadett képviselőtársam is beszélt.

(16.30)

És az is nyilvánvaló, hogy azoknak a bejegyzett élettársaknak - és itt nemcsak az LMBT emberekről van szó, hanem ha még nem is nagy számban, de különnemű párok is folyamodtak ehhez a joginté-

ményhez az elmúlt években -, akik bíztak a törvény szavában, szereztek jogokat, ezeknek a pároknak, ezeknek a polgártársainknak az az apró módosítás, ami úgy szól, hogy az „e törvény” helyett ezentúl az „a törvény”-t kell alkalmazni, legalábbis elbizonytalanítja a helyzetét, az öröklési jogot, egyáltalán a vagyoni jogi helyzetét. Arról van szó, hogy az általános és utalós szabály lehetővé teszi, hogy ahol a jogrendszer a házastársaknak jogokat biztosít vagy rájuk kötelezettségeket ró, automatikusan vonatkozzanak ezek a bejegyzett élettársakra is, nyilván a bejegyzett élettársi törvényben meghatározott szűk kivétellel.

Itt akarom elmondani, hogy ha a motiváció a módosítás mögött a CSOK-ra vonatkozik, vagy az első házások szja-kedvezményére vonatkozik, akkor sokkal tisztább, becsületesebb dolog lett volna úgy hozzányúlni ehhez a törvényhez, hogy kifejezetten megmondják, hogy mit gondolnak, mert én azt gondolom, hogy ebben talán még valamiféle megállapodásra is lehetne jutni. De nem ezt tették, hanem a költségvetési salátába elrejtett módosítás lehetővé teszi, hogy innentől kezdve bármely törvény eltérően kezelje a bejegyzett élettársakat, és innentől kezdve ennek az utalós szabálynak az alkalmazását teljesen ellehetetlenítik.

Itt két esetről van szó: az egyik a „ha törvény eltérően nem rendelkezik”, a másik a „ha törvény a rendelkezés alkalmazását nem zárja ki”. A „ha a törvény eltérően nem rendelkezik” fordulat megváltoztatása ráadásul egész egyszerűen a jogalkalmazói önkénynek szolgáltatja ki a bejegyzett élettársakat, értem itt az LMBT embereket is, az azonos nemű párokat, illetve azokat is, akik különnemű párokként, élettársakként folyamodtak 2009-et követően ehhez a jogintézményhez.

Tisztességtelen, sunyi ez a változtatás, sokkal egyenesebb lett volna, hogy ha a CSOK-ra, illetve az szja-kedvezményre gondolnak, akkor erre tekintettel, a kormány családpolitikai céljaira hivatkozva kifejezetten ezt vezeték át a bejegyzett élettársi törvényen.

Azt gondolom, sokkal egyenesebb lenne a nyílt beszéd, és nem az, hogy sunyi, megbélyegző utalgatásokkal és különböző lózungokkal folyamatosan sakkban tartani embereket, sakkban tartani párokat, akik egész egyszerűen nem tettek mást, mint a törvény szavában bízva alakították ki az életüket, és innentől kezdve majd ügyvédek hadával kell árgus szemmel figyelni, hogy különböző törvényt módosítók hogyan teszik teljesen jogfosztottá őket.

Tisztelt Országgyűlés! Még két dologról szeretnék szólni, amelyeket már érintett egyébként Szél Bernadett képviselőtársam is. Az egyik az alternatív iskolák, az alternatív pedagógia helyzete. Én értem Palkovics államtitkár úr hivatkozását, hogy komoly probléma, ha nem konstruktívak a felek az egyeztetésnél, viszont azzal együtt, hogy ebben akár még igazsága is lehet, továbbra is az érdemi válasza várunk mi is, képviselők meg az érintettek is.

Egyrészt a 117. § kifejezetten csak a többlétszolgáltatást ismeri el, tehát amennyiben egész egyszerűen alternatív pedagógiai programot alkalmaznak, és nem ismeri el a hatalom el ezt többlétszolgáltatásnak, akkor gyakorlatilag be lehet zárni ezt az alternatív pedagógiai intézményt. Szóval, a 117. § (9) bekezdése egész egyszerűen elbizonytalanítja ezeket az alapítványokat, ezeket a magániskolákat. Ezzel kapcsolatban, hogy ennek a szabályozásnak mi a célja - itt vagyunk a megalapozó saláta vitájában -, célszerű lenne itt tiszta vizet önteni a pohárba, adott esetben a minisztériumnak kezdeményeznie egy módosítást, amivel egyértelműbbé teszi azt, hogy valóban nem az alternatív pedagógiai, a Waldorf-iskolák ellehetetlenítése a kormány célja.

A másik eset pedig az óvodákra vonatkozik, ahol nyolc óránál rövidebb nyitvatartási időnél nem lehet igényelni a költségvetési támogatást. Megint csak arról van szó, hogy a magánóvodákat, az alternatív pedagógiai módszerekkel dolgozó óvodákat ezzel tökéletesen ellehetetlenítik. Még egyszer azt kérem, hogy ha nem ez a cél, akkor itt a parlament előtt, függetlenül attól, hogy itt kinek milyen egyéb sértődései voltak korábban az egyeztetések vagy az elmaradt egyeztetések során, itt a parlament előtt tessék világossá tenni, hogy mi a szándék, és amennyiben nem cél, és én nagyon remélem, hogy nem cél az alternatív pedagógiai módszerrel dolgozó óvodák ellehetetlenítése, akkor egy pontosító módosítással az előterjesztő éljen.

És végül, de egyáltalán nem utolsósorban van még egy furmányos javaslat, amely szintén annyiban kétségtelenül a költségvetéssel hozható összefüggésbe, hogy Andy G. Vajna költségvetését kellőképpen megtámasztja; ez a Filmalapra vonatkozó módosítás a költségvetési salátában. Hatósági jogkörökkel ruházzák fel a Filmalapot, ez egészen példátlan! Sok eszement ötlet volt már ebben a Házban az elmúlt 25 évben, de hogy a Filmalapot felruházni úgy hatósági jogkörrel, ahogy az Orbán-kormány létrehozta a Nemzeti Filmirodát, amely az NMHH felügyelete alatt dolgozik hatósági jogkörrel! Úgy látszik, ez nem elég, mert Andy G. Vajnáknak, a legbátrabb magyarnak, külön jogosítványokat, hatósági jogosítványokat kell adni, tehát innentől kezdve, ha Budapesten vagy bárhol az országban valaki forgatni akar, akkor Andy G. Vajnához kell folyamodni, ha jól értjük ezt a javaslatot.

De ez még mind nem elég, mert a filmesszakember-képzéssel is foglalkoznak, ami megint csak nehezen értelmezhető úgy, mint az állami költségvetés megalapozását szolgáló javaslat. Ez is közvetve ugyan, de az Andy G. Vajna költségvetésének megalapozását szolgáló javaslat, hiszen miféle, nem is azt kérdezem, hogy szakmai ok, hanem miféle jó ízlés az, amelyik gyakorlatilag egyetlen hollywoodi producernek rendeli alá a teljes magyar filmgyártást?

Tehát most már nemcsak a Filmalapról van szó, hanem a hatósági jogosítványok, tehát a magyarországi forgatások helyszínével kapcsolatos hatósági

jogosítványok is ott vannak, és gyakorlatilag neki lesz rendelkezési joga a filmesszakember-képzés területén is. És ezek után önök még kiteszik a „Nemzeti” jelzőt a Filmalap meg a Filmiroda mellé? Tényleg ezt a cinizmust is el tudják adni a saját választóiknak?!

Érdemes lenne arra is végre választ kapni, hogy miért van az, hogy önök folyamatosan olyan embert stafíringoznak ki, olyan embert ruháznak fel most már hatósági jogosítványokkal is, aki gyakorlatilag egy offshore cégháló tetején ücsörög, tehát önök a jogalkotásukkal elősegítik azt, hogy Magyarországról offshore csatornákon keresztül még nagyobb sebességgel áramoljon ki a jövedelem.

De ha már Andy G. Vajnáról esik szó, nem lehet elmenni szó nélkül a tegnapi nap nagy eseménye mellett. Nyilván véletlen, hogy egy nappal azután, hogy kartellben vétkesnek találta Andy G. Vajna érdekességét a Gazdasági Versenyhivatal, Lázár János rájött arra, hogy mégiscsak még tovább kell módosítani a közbeszerzési törvényt, azt a közbeszerzési törvényt, amely csak az önök regnálása alatt már a második Magyarországon, és mióta október 1-jén hatályba lépett, ez most már a második módosítás.

Miről szolt az első módosítás? Az első módosítás arról szolt, hogy a fideszes korifeusok családtagjai bizony hadd vehessenek részt, a miniszterelnök, illetve a miniszterek és különböző fideszes hatalmasságok családtagjai mégis hadd vehessenek már részt közbeszerzésekben. A Törvényalkotási bizottságban ezt azzal védte meg Tuzson Bence, hogy ha benne maradna ez az összeférhetlenségi szabály, akkor ellehetetlenülne a közbeszerzések piaca. Hát, az a kérdés, hogy mit gondolunk a közbeszerzések piacáról. Ha önök a közbeszerzést csak úgy tudják elképzelni, hogy a rokonok meg a haverok versenyeznek egymással, akkor ez bizony el fogja lehetetleníteni.

Most a második csapás úgy néz ki, hogy nagyon helyesen az őszi törvényben benne volt az, hogy nem vehet részt közbeszerzésben olyan - és ezzel az ellenzék is egyetértett -, akit meghatározott időn belül kartellezés miatt a Gazdasági Versenyhivatal elkapott. Most egy nappal a GVH döntése után megérkezik ez a nyilván kizárólag szakmai alapokon álló törvényjavaslat, hogy innentől kezdve ez egy fakultatív kizáró ok: ha van a kedve a hatalomnak, akkor engedje versenyeztetni, ha valaki, hogy úgy mondjam, jó kartelles, a mi kartellesünk, az versenyezhet, ott lehet a közbeszerzések piacán, ha valaki rossz kartelles, nem a mi emberünk, azt meg kizárjuk a közbeszerzések piacáról.

Ez nem más, mint az egész magyar nemzetgazdaság elrablása. Erről szolt ez a történet is, és a költségvetést megalapozó saláta is valójában sok tekintetben nem a központi költségvetés megalapozását szolgálja, hanem egyes oligarchák, egyes fideszes családok költségvetésének megalapozását, és éppen ezért fogjuk ezt elutasítani.

Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP padsorai-ban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Kétperces felszólalásokkal folytatjuk munkánkat. Megadom a szót Teleki László képviselő úrnak, MSZP-képviselőcsoport.

(16.40)

TELEKI LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Azért kértem két percben szót, mert azt gondolom, Banai államtitkár úr nagyon korrekt választ adott, és nem egy arrogáns választ. Ez nagyon fontos, mert többnyire azt szoktuk meg, hogy arrogáns választ adnak. De remélem, hogy ha megdicsérem, azért még nem lesz baja a kormányon belül.

Azért fontos ez, mert jól látja, hogy a szakképzési alap és az érettség adó intézményrendszerek valahol össze kell fűgjenek, ezzel nincs vitánk, viszont nagyon jól látta azt is, hogy a közfoglalkoztatásból kimenő rendszert csak úgy lehet megalapozni, ha a szakmunkásrendszert erősítjük.

Őn egy mondatával azt mondta, hogy az Országos Roma Önkormányzat rendben lévőnek találja azt a költségvetést és azt a megalapozó törvényt, amiről éppen tárgyalunk ma. Nem önnek mondom, csak a jegyzőkönyv számára mondom, hogy ez sérti a magyarországi romákat, hogy az Országos Roma Önkormányzat nem látja azokat a problémákat, amelyekkel bírunk, és nem jelzi a költségvetés elkészítésekor, hogy igenis a cigánytelepek felszámolására bele kellene tenni azt a költségvetési sort, ami azt a problémát tudja kezelni.

Őn is látja, hogy az elmúlt évtizedekben minden költségvetési évben - az elmúlt évben és az azelőtti évben nem volt bent -, egyébként az önök kormányzása ideje alatt, meg a mi időnkben is bent volt egy összeg, ha alacsony összeg is, de legalább szerepelt ez az összeg, viszont az országos önkormányzat nem teszi szóvá, hogy most jelen pillanatban erre nincs egyetlenegy forrás sem.

A telepek felszámolását azért tartom fontosnak, mint ahogy mondtam, ahogy Dunai Mónika is jelezte, hogy fontos, hogy a halmozottan hátrányos gyerekekkel foglalkozni kell, előzzük meg azt, hogy minél kevesebb halmozottan hátrányos gyerek legyen, akiket kell oktatni, mert ha azt a helyzetet ott felszámolják, a közel 100-120 ezer ember kijön a cigánytelepekről, akkor nem kell annyi gyereknek sninek lenni vagy bármilyen halmozottan hátrányos helyzetűek oktatásában részt venni.

Ezért azt gondolom, hogy az országos önkormányzatnak nagy felelőssége van, és azt gondolom, hogy politikailag át van szöve, amikor egy ilyen dologra azt mondja, hogy rendben lévőnek találja. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps az MSZP sorai-ban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra jelentkezett Józsa István

képviselő úr, MSZP-képviselőcsoport. Öné a szó, képviselő úr.

DR. JÓZSA ISTVÁN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A salátatörvény jellegéről, előkészítéséről már többen szóltak, és azt hiszem, hogy az egyszerű szóhasználatból is látszik, hogy ez nem előkészítő, hanem utóképzítő lehet legfeljebb.

A salátatörvény a költségvetés sorsát osztja, tehát lehet, hogy még annál is egy bizonyos megközelítésben rosszabb a helyzet, mivel egyrészt számos, talán nem túlzó ez a szlengből vett kifejezés, hogy sunyi, a költségvetéshez egyáltalán nem kapcsolódó rendelkezés szerepel ebben a salátatörvényben, továbbá számos módosítás csak nagyon közvetett, nagyon távoli összefüggésben áll a költségvetési előterjesztéssel.

A salátatörvény összesen 253 paragrafusból áll, tehát egy grandiózusan nagy joganyag, és ebben a nagyon összetett salátában megbújva számos törvény a költségvetéstől független módosításokra épül, közte a kormány két kedvencével, a már említett mozgóképről szóló 2004. évi II. törvény módosítása igen nagy terjedelemben szerepel a költségvetéssel összefüggésben alapozó törvényben, átfogó jelleggel a 78-96. §-ig, valamint az előadó-művészeti szervezetek támogatásáról és sajátos foglalkoztatási szabályairól szóló 2008. évi törvény módosítása két helyütt is bekerült a költségvetést megalapozó törvények sorába a 97. §-nál, valamint a 206-215. §-ba.

Ilyen alapon kérdezem, miért nem tudott bekerülni például az egészségüggyel kapcsolatos sajátos tevékenységek szabályozása, a kuruzslás elleni hatékony fellépés szabályozása, amikor a napokban hallhattuk bírósági döntést követően, hogy kisgyermek halálos áldozata van a ki nem mondott kuruzslási, szebb nevén természetgyógyászati tevékenység bizonyos ágának, illetve a szülők magatartásának. Miért nem tud foglalkozni egy megalapozó törvény az egészségügy égető helyzetével?

Itt egészségügyi vitanapot tartottunk, államtitkár úr is több beismerő észrevételt tett. Önök is látják, hogy az egészségügy egy összeomlási spirálba került, a nővérek olyan számban áramolnak el, olyan kis létszámban vannak már jelen, hogy azzal lehetne foglalkozni egy megalapozó törvényben, hogy kötelezettséget vállalnak, hogy milyen módon vonzzák őket vissza az egészségügybe, és állítják helyre a kórházi osztályok, a szakrendelők működőképességét, vagy például az egészségüghöz egyébként kapcsolódó, de nem mindig az egészséget szolgáló, a kuruzslással határos tevékenység visszaszorítására.

Miért nem foglalkoznak olyan fontos bizalmi kérdéssel, ami a gyógyulással rendkívül szoros korrelációban van, ami az egészségügy iránti bizalmat jelenti? Tehát ha valakinek kétsége van afelől, ha bekerül egy kórházi ellátásba, hogy azon túl, hogy talán a diagnosztizált problémájára kezelést kap, milyen járulékos fertőzéseknek van még kitéve, mi

fordulhat még elő vele pusztán amiatt, hogy önök alulfinanszírozzák az egészségügyet, nem foglalkoznak érdemben vele, illetve elintézik a költségvetésben azzal, hogy a következő évre 168 milliárddal nagyobb forrást biztosítanak, amiből már százmilliárd rögtön el is megy a tartozások, az adósságok rendezésére. Ezt csak egy kis kitérőként tettem az előadó-művészeti sajtós szabályozáshoz kapcsolódóan, lehet, hogy még érdemes lesz erről több szót ejteni.

Bár morbid, hogy önök a költségvetéshez alig kapcsolódóan, azt lehet mondani, hogy kilóg a lóláb, hogy a temetőkről és a temetkezésről szóló 1999. évi XLIII. törvényt is módosítani kívánják a 65. és a 75. § közötti leírásokkal. Tehát ez nem kifejezetten ideillik. A területfejlesztésről és a területrendezésről szóló előírásokat is módosítják a 167-177. §-ig. Vagy ami tényleg nem kifejezetten a költségvetés megalapozása, bár az egészségügyhöz kapcsolódhat, amit egyébként hiányoltam az előbb, hogy nem foglalkoznak vele, az általános szabályozásával, az emberi alkalmazásra kerülő gyógyszerekről és egyéb, a gyógyszerpiacot szabályozó törvények módosításáról szóló 2005. évi törvény módosítását elég részletesen leírják a 193-199. §-ig.

A biztonságos és gazdaságos gyógyszer- és gyógyászatisegédeszköz-ellátás, valamint a gyógyszerforgalmazás általános szabályairól szóló 2006. évi törvény módosítása is bekerült. Biztos, hogy a gyógyszerkasszáét érinti, de vannak az egészségügynek olyan területei, amire már tettem utalást, ami legalább ilyen fontos lenne, és nem került bele a salátatörvénybe.

Elégé nyilvánvaló, hogy a költségvetést megalapozó törvénycsomagnak nem az a jelentősége, hogy a kormányzati berkekben megakadt törvény-előkészítési feladatokat végighajszolja, és a költségvetési salátába egyáltalán nem illeszkedő javaslatokkal gyarapítsa a költségvetési saláta egyébként sem kis terjedelmét. Valójában a kormány a parlamenti vita alól vonja ki ezen besúvasztásokkal a javaslatokat, hiszen a rengeteg törvény között értelemszerűen sokkal kisebb figyelmet kapnak ezek az oda nem illő rendelkezések, egyébként a kormány számára kényes kérdések.

(16.50)

A kormány tehát nem vállalta, hogy a temetkezésről, a temetőkről, továbbá a mozgóképről, az előadó-művészetről, a területfejlesztésről önálló törvénykezéssel álljon elő, azt igyekezett eldugni a megalapozó törvények sorába.

A javaslat előkészítetlensége jól tükröződik abban is, hogy a javaslat május 3-i benyújtását követő napokban megindult a különböző szervezetek, ha úgy tetszik, lázadása. Handó Tünde és Péterfalvi Attila kifakadása jól jelzi, hogy még velük sem sikerült dűlőre jutni az egyeztetés során, nem volt kielé-

gítő az egyeztetés. Az Országos Bírósági Hivatal elnöke május 11-én érdemi észrevételeket intézett a Költségvetési bizottság elnökéhez, öt oldalon keresztül sorolja fel a bíróságokat közvetlenül érintő kifogásokat, olyan törvények módosítását kifogásolja, amelyek nem szerepeltek eredetileg a közigazgatási egyeztetésre megküldött szövegváltozatban, legalábbis az általa jegyzett ötoldalas dokumentum tanúsága szerint.

Péterfalvi Attila, a NAIH elnöke május 9-én 14 oldalon keresztül fejtette ki álláspontját, amelyben két érdemi, az információszabadságot és az információs önrendelkezési jogot alapjaiban érintő kifogást fejtett ki. Péterfalvi is hivatkozik arra, hogy a közigazgatási egyeztetésre megküldött szövegváltozattól lényeges elemekben eltérő verzió került az Országgyűlés elé beterjesztésre.

Ez, ha úgy tetszik, a jogalkotási törvényt is sérti, mert az tekinthető a jogalkotási törvénynek megfelelő előterjesztésnek, ami a közigazgatási egyeztetésen maradéktalanul átment.

Mi az, ami még Péterfalvi Attilánál is kivágta a biztosítékot? Ez a köztulajdonban álló gazdasági társaságok takarékosabb működéséről szóló 2009. évi CXXII. törvény módosítása. A jelen javaslat 99. §-ában a köztulajdonban álló gazdasági társaságok takarékosabb működéséről szóló részből van szó. A javaslat rejtett módon kivonná a köztulajdonban álló gazdasági társaságokat az adatnyilvánosság követelménye alól, azaz lényegében azt titkolhatnák el ezek a társaságok, amit csak akarnak.

Nincs taxatív meghatározva, hogy mi az, ami sérti a piaci érdeket és mi az, ami nem. A 99. § a köztulajdonban álló társaságok takarékosabb működéséről szóló törvényt egészítené ki, ide csempészték be, hogy a villamosenergia-termelés, villamosenergia-kereskedelem, földgáz-kereskedelem, villamosenergia-elosztás, földgázelosztás, földgáztárolás, átvitelrendszer-irányítás, távhőtermelés, központi adatgyűjtés-feldolgozó rendszer működtetési, továbbá hatósági nyilvántartáshoz kötött távközlési tevékenységet vagy ezen tevékenységek végzését támogató vagyonkezelői feladatokat fő tevékenységként ellátó, köztulajdonban álló gazdasági társaságnak, valamint az általa tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló törvény szerint közvetlenül vagy közvetve irányított vállalkozásnak - a továbbiakban irányított vállalkozásnak - az e tevékenységéhez vagy annak végzését támogató vagyonkezelői feladathoz kapcsolódóan kötött szerződése, valamint az ezen szerződés előkészítésével, megkötésével kapcsolatos, illetve az ezekkel összefüggő döntések megalapozását szolgáló üzleti, pénzügyi, műszaki, kereskedelmi, piaci adata, nemzetbiztonsági, központi pénzügyi vagy külügyi érdekből az információs önrendelkezési jogról és az információs szabadságról szóló törvényre figyelemmel az ilyen adatot tartalmazó dokumentum hatálya alatt és a hatály megszűnésétől számított öt évig, de legfeljebb 30 évig nem ismerhető meg.

Ezt a hosszú felsorolást ezért a három szóért, vagy ha az időtartamot is beleveszem kicsit pontosabban, 30 évig nem ismerhetők meg ezek az adatok. Tehát önök el akarják titkolni azt, ami az átláthatósági törvény szerint a közpénzügyek átláthatóságának a követelményét illetően alapvetően megismerhető kell hogy legyen.

Nem ismerhető meg továbbá a köztulajdonban álló gazdasági társaság, valamint az általa irányított vállalkozás üzleti tevékenységével kapcsolatos azon adat sem, amelynek más által történő megszerzése vagy nyilvánosságra hozatala a köztulajdonban álló gazdasági társaság vagy az általa irányított vállalkozás gazdálkodása körében gazdasági tevékenységéhez kapcsolódóan közvetlenül vagy közvetve - jön a felsorolás - elsősorban a tisztességes piaci verseny szempontjából hátrányt vagy aránytalan sérelmet okozhatna, vagy sérti, illetve veszélyezteti a köztulajdonban álló gazdasági társaság, illetve az általa irányított vállalkozás jogi, pénzügyi, gazdasági, piaci érdekeit. Na, ebbe aztán mindent be lehet sorolni, nem kell hozzá túl nagy fantázia, hogy ez alapján gyakorlatilag minden gazdálkodási adat titkosításra kerülhet.

Elhangzott itt a vitában az OMV és Vranitzky kancellár esete. Tehát meg lehet valósítani a közélet tisztaságának az eszközeivel, a paritásos alapon összeállított felügyelőbizottságokkal a nyilvánosságot úgy is, ha nem a faliújságra teszik ki az adatokat, de ehhez nem egyoldalúan összeállított felügyelőbizottságokra, nem titkosított adatokra lenne szükség, hanem a közbizalom helyreállítására, amire önök nem is törekednek a nemzeti együttműködés rendszerében, amit önök nagyon egyoldalúan, Matolcsy György 266 milliárdjának az eltulajdonítása révén látható, hogy milyen eszközökkel kívánnak gyakorolni.

Aránytalan a sérelem az önök megközelítésében különösen akkor, ha az adat más általi megszerzése, hasznosítása, másokkal való közlése vagy nyilvánosságra hozatala a köztulajdonban álló gazdasági társaság vagy az általa irányított vállalkozás versenytársát indokolatlan előnyhöz juttatná. Ez már csak azért is érdekes, mert önök kifejezetten monopolhelyzetet akarnak kialakítani az állami tulajdonban lévő szolgáltatók irányába, tehát piaci versenyről egyre kevésbé lehet beszélni. Az MVM-nek, a Magyar Postának és a többi, a verseny piacon is tevékenykedő állami vállalatnak tényleg valós problémája, hogy anélkül teljesítsék a nyilvánossággal kapcsolatos, az általuk elköltött közpénz, ellátott közfeladat, általuk kezelt köztulajdon miatt támasztott elvárásokat, hogy ezzel piaci hátrányba ne kerüljenek.

A feladat azonban a hatályos törvények keretei között is megoldható. A költségvetési salátatörvénybe bújtatott újabb nyilvánosságkorlátozó törvényjavaslat, amelynek most már a Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság is nekiment, kifogással élt, így nem megteremti az egyensúlyt, hanem éppen hogy felszámolja azt, még az eddigi próbálko-

zásokhoz mérten is elég durván beavatkozik az információs szabadság kérdésébe.

Lázár János a múlt heti sajtótájékoztatóján azzal alapozta meg a törvénymódosítást, hogy a magyar állam piaci tevékenységet is folytat, hatalmas állami vagyon jött létre, amit részben piaci viszonyok között működtet az állam. Az a kérdés ilyenkor, hogy az államot megilleti-e a piacon a piaci titok védelme, mint más piaci szereplőket. Amikor a Magyar Posta liberalizált piacon szerepel, akkor, ahogy egy bankot vagy bármely csomagküldő szolgálatot megilleti az üzleti titok védelme, a Magyar Postát is megilleti ez. Ez igaz minden piaci feltételek között működő állami vállalatra. Mindezekben Lázár Jánosnak alapvetően igaza van, a probléma az, hogy ez a törvényjavaslat nem korlátozza a piaci versenyt érintő információkra a titkosságot, hanem generálisan kezeli. Azt felejtette el megemlíteni Lázár János, hogy ez jelenleg is pontosan így van, tehát az érzékeny piaci adatokat jelenleg is védi a törvény.

(17.00)

Nem az a helyzet ugyanis, hogy ma minden nyilvános lenne, ami egy köztulajdonban álló cég gazdálkodásával kapcsolatos, azt önök most akarják bevezetni, hanem a főszabály a nyilvánosság, jelenleg még a nyilvánosság, hogy megismerhetőek legyenek az adatok, de ha az adat kiadásával összefüggő aránytalan sérelmet tud az adatkezelő bizonyítani, akkor ezt módjában áll visszatartani.

Tisztelt Képviselőtársaim! Mindehhez képest a köztulajdonban álló cégek tulajdonosi jogait hiába gyakorolja a Magyar Nemzeti Vagyonkezelő, egy miniszter vagy önkormányzat, végső tulajdonosai azért mégiscsak az adófizetők, a magyar állampolgárok. Így azt állítani, hogy ugyanúgy teljes a gazdálkodási adataik tekintetében a bizalmas magánszférájuk, mint egy magáncégnek, enyhén szólva túlzó, megalapozatlan. Márpedig az Európában elfogadott üvegzsebszabályok kiürítésével, hiteltelenítésével tényleg oda fog vezetni a helyzet, hogy a köztulajdonú cégek részét képező, gyakran kormányzati megrendeléseket teljesítő vagy politikai szívességeket tevő köztulajdonú cégek ügyeihez nem maradna közük az említett adófizetőknek. Önök a kontroll lehetőségét is meg kívánják szüntetni.

(Az elnöki széklet dr. Latorcai János, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

A NAIH elnöke, Péterfalvi Attila felhívta a jogalkotó figyelmét arra is, hogy több szempontból is komoly alkotmányossági aggályokat vet fel a salátatörvény több eleme. Az pedig különösen érdekes, hogy maga Handó Tünde is kifogásolja ezeket a rendelkezéseket, és rögzíti, hogy a Kúria töretlen gyakorlata alapján a javaslatban szereplő adatokat az

állami pénzt kezelő gazdasági társaságok mindenképpen kötelesek kiadni.

Tisztelt Képviselőtársaim! Kísértetiesen hasonlít a helyzet arra, amit önök a Nemzeti Bank alapítványainak titkosítására, költségeinek titkosítására beterveztettek. Tehát ahogy az ügyben a Kúria kimondta, hogy a közpénz nem veszíti el közpénz jellegét azért, mert a Nemzeti Bank az embereket megillető nyereségét kipakolta alapítványokba, ugyanúgy az állami köztulajdont megtestesítő cégeknél lévő vagyon sem veszíti el közpénz jellegét. Tehát meglehetősen analóg a jogi helyzet, a titkosítás, ahogy ott nem volt megengedhető, ebben az esetben is kifejezetten aggályos. Mi azt javasoljuk, hogy találjanak ennél sokkal korrektebb megoldást. Mondjuk, ne visszafejleszteni próbálják a jelenlegi helyzetet, hanem előremutató módon olyan információs kategóriákat vezessenek be, ami egyértelműen meghatározza, hogy mi az, ami érzékeny piaci adat, és mi az, ami a transzpareniciát szolgálja, ha megismerhető.

Tekintettel arra, hogy az ideai költségvetés módosítására már most szükség van, ez lesz a következő napirend, így értelmetlennek látszik már tavasszal a jövő évi költségvetés tervezetét tárgyalni, hasonlóan bizonytalan mindezért az előttünk lévő megalapozó törvényjavaslat tárgyalása is. Hiszen az adott ágazati törvények módosítására még legalább egyszer sor fog kerülni az év végezetéig, és a kormány jobb lenne, ha külön korrekt törvények kidolgozásával segítené a jogalkotási munkát.

Csak egy példát szeretnék még utolsó felvetésként mondani a szociális területre vonatkoztatva. A szociális területen odavetett néhány apró módosítás ellenére továbbra sem tesz érdemi előrelépést a kormány annak érdekében, hogy ma Magyarországon csökkenjen a szegénységben élők száma, hogy a szociálisan rászorulóknak, köztük kiváltképpen a gyermekek és idősek megfelelő minőségben és mennyiségben juthassanak a szociális szolgáltatásokhoz, támogatásokhoz. A kormány továbbra sem teszi jóvá az általa elkövetett bűnöket a szegényellenesség területén, a bűnbakképzésben és a súlyos megszorítások területén.

Mindezek alapján mi visszavonásra javasoljuk ezt a salátatörvényt, és azt kezdeményezzük, hogy külön szakági, ágazati törvények keretében próbáljanak rendet tenni ebben a jogalkotási káoszban. Köszönöm, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megkérdezem képviselőtársaimat, kíván-e még valaki felszólalni a vitában. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok, az általános vitát lezárom.

Megkérdezem Banai Péter Benő államtitkár urat mint előterjesztőt, kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Jelzésre:)* Igen. Parancsoljon, államtitkár úr! Öné a szó.

BANAI PÉTER BENŐ nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök

úr. Tisztelt Országgyűlés! Engedjék meg, hogy azzal kezdjem hozzászólásomat, hogy egy olyan törvényjavaslat megvitatására került sor, amely igen számos törvény módosítását tartalmazza. Ebből a széles törvénymódosítási spektrumból ugyanakkor néhány törvény kapcsán merült föl kritika. Ebbe azt is beleérttem, hogy azért a tisztelt Országgyűlés a benyújtott módosítások jelentős részével egyetért. Ezek között olyan jelentős tételek is voltak, amelyekre visszatalhatok, például az offshore háttérű cégekkel történő szerződéskötés vagy támogatásnyújtás tilalmának kiterjesztése az önkormányzati szektorra is, vagy olyan módosítás, mint a hitelfelvételi szabályoknak, önkormányzati cégek szabályainak pontosítása, vagy említhetném a zárszámadási törvényt érintő módosításokat, ennek keretében például az államadósság állományi alakulására vonatkozó többletinformáció bemutatásának új javaslatát.

Voltak természetesen olyan kérdések, amelyekben a hozzászólók a vitában nem értettek egyet. Azt gondolom, ez így természetes. Azonban koncepcionális műfaji kérdésben, nevezetesen, hogy szükséges-e, célszerű-e most a jövő évi költségvetést megalapozó törvényeket megvitatni és az Országgyűlésnek most, az ülés végén döntést hozni, azt gondolom, az elhangzott információk nem eredményezték azt, hogy rossz az a gyakorlat, amit a kormány követ. Mind a mostani, 2017-es költségvetés megalapozása során, mind a korábbi években az volt a gyakorlat, hogy a költségvetést és a megalapozó törvényeket az Országgyűlés egyidejűleg tárgyalta. Azt gondolom tehát, hogy ez a gyakorlat helyes, célszerű egyben tárgyalni az Országgyűlés tárgyalási menetrendjéhez igazodóan a költségvetést és a megalapozó törvényeket.

Azt is gondolom, hogy célszerű a megalapozó törvények számos rendelkezését egy átfogó törvényben szerepeltetni. Ismétlem, a benyújtott javaslatok közvetlenül és közvetetten, de hatással vannak a költségvetési számokra, és a vitában fölmerült törvények, amelyeknél ez a kapcsolat kérdésessé vált, például a temetőtörvény vagy a filmtörvény változtatása, azt gondolom, kiderült, hogy ezek is olyan módosítások, amelyek, ismétlem, hatással vannak a jövő évi költségvetés számaira.

Az átláthatóság kérdéséről, arról a módosításról, hogy miért szükséges a köztulajdonban lévő cégeknél az információk rendelkezésre bocsátását egyértelműen szabályozni, a kritikákra Aradszki államtitkár úr egyértelmű választ adott. Engedjék meg, hogy összefoglalóan azt mondjam, nem gondolom, hogy az a szabályozás, ami az Európai Unió legtöbb országában megáll, és amely bizony korlátozza a köztulajdonban lévő cégek információinak biztosítását, Magyarországon alkalmazva alaptörvény-ellenes lenne.

Amikor arról beszélünk, hogy mi a közérdek, közérdek-e az információk legszélesebb körű rendelkezésre bocsátása, közérdek-e az, hogy a köztulajdonban lévő cégek az információt mindenkinek kiadhassák, akkor emellett azt is az asztalra kell te-

gyük, hogy sokszor, azt gondolom, a közérdek abba az irányba hat, hogy a köztulajdonban lévő cégek, a köz vagyonával gazdálkodó cégek ezt a vagyont megőrizhessék. Sokszor az információk kiadása pont az említett cégek pozíciójának, köztulajdonban lévő cégek pozíciójának romlását eredményezné, ezért azt gondolom, hogy a nemzetközi példák alapján is, amelyekről a vitában szó volt, indokolható a benyújtott változtatás.

(17.10)

Természetesen a kormányzatnak feladata, hogy a tőle független szervek észrevételét, véleményét meghallgassa, az egyeztetéseket lefolytassa, és ahogyan elmondtuk a vitában, megismétlem, hogy ezekre az egyeztetésekre a törvényjavaslat tárgyalása során is nyitott a kormányzat. Amennyiben az egyeztetések azt eredményezik, hogy a benyújtott javaslat módosítást igényel, akkor ennek a jogi formája lehetséges, a szükséges pontosításokat a későbbiekben, azt gondolom, hogy még meg lehet tenni.

Vita volt arról, hogy a köznevelési törvény módosítása, konkrétan a nem állami fenntartású intézményeket érintő módosítás milyen célt szolgál. Azon túl, hogy az egyeztetés folyamatára Palkovics államtitkár úr felhívta a figyelmet, a tartalmi módosításnál el kell mondjam, hogy az ellenzéki képviselő, Schiffer András képviselő úr által említett nem állami fenntartású óvodák nyitvatartására vonatkozó rendelkezés, azt gondolom, a szülők érdekét is szolgálja.

Miről van szó? A benyújtott javaslat azt tartalmazza, hogy az említett nem állami fenntartású intézményeknél a költségvetési támogatás biztosításának feltétele a napi legalább 8 órás nyitvatartás. Ismétlem, ez a 8 órás nyitva tartás a családok érdeke, tehát nemcsak az adott intézmény érdekét, hanem a családok érdekét is figyelni kell, és ezt a szabályjavaslatot támasztja alá a rendelkezésre álló statisztikák köre, amely értelmében az átlagos nyitvatartás 8 óránál nagyobb, 8-10 óra közötti az említett intézmények tekintetében.

Vita volt arról, hogy noha a benyújtott javaslat konkrét számokat, konkrét javaslatot nem tartalmaz, de a 2017. évi költségvetés megalapozását hogyan befolyásolja a gazdasági növekedés számsora. El kell mondjam, hogy a költségvetési javaslat biztosítja azokat a tartalékokat a 2017. évre, amelyek a prognosztizálthoz képest eltérő folyamatok esetén is a költségvetés stabilitását, a jövő évi költségvetésben szereplő kiadások és adókedvezmények teljesíthetőségét nem érintik. E tekintetben tehát az Országgyűlés előtt lévő költségvetést megalapozó törvényjavaslat nem befolyásolja azt, hogy a jövő évi költségvetés az alapvető céljait, az otthonteremtést, az adócsökkentéseket, a béremeléseket, az egészségügy, az oktatás és a többi ágazat többleteit teljesíteni lehessen.

Végül engedjék meg, hogy kitérjek a nemzetiségi önkormányzatokat érintő módosításokra, és ismét

elmondjam azt, hogy a kormány természetesen a jövőben is az összes vonatkozó szabály értelmében a szükséges egyeztetéseket lefolytatja. Így volt ez a 2017. évi költségvetést megalapozó törvény esetében is, és ismétlem, mind a nemzetiségek tekintetében, mind a többi érintett tekintetében, ha még szükséges, akkor az egyeztetésekre és az esetleges módosításokra a kormány nyitott.

Összességében azt gondolom, hogy a jövő évi költségvetést megalapozó törvényjavaslat hűen szolgálhatja azokat a célokat, amelyeket a 2017. évi költségvetésben a kormány megcélzott, és amely célok előrelépést jelentenek a magyar társadalom számára. Mindezek szellemében tisztelettel a törvényjavaslat elfogadására hívom fel a tisztelt Országgyűlést. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tájékoztatom önöket, hogy a módosító javaslatok benyújtására csütörtökön, azaz tegnap 16 óráig volt lehetőség.

Utolsó napirendi pontunk következik. Soron következik a **Magyarország 2016. évi központi költségvetéséről szóló 2015. évi C. törvény módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/10534. számon az informatikai hálózaton valamennyiük számára elérhető.

Tájékoztatom önöket, hogy az előterjesztést nemzetiségi napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

Elsőként megadom a szót Banai Péter Benő úrnak, a Nemzetgazdasági Minisztérium államtitkárnak, a napirendi pont előterjesztőjének, 30 perces időkeretben. Parancsoljon, államtitkár úr!

BANAI PÉTER BENŐ nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A magyar gazdaság az elmúlt években kiegyensúlyozott növekedési pályára állt. A gazdasági környezetnek és az eredményes gazdaságpolitikai intézkedéseknek köszönhetően bővült a 2016. évi költségvetés mozgástere. Az eddigi intézkedések, az eddigi reformok, a felelősségteljes költségvetési politika együttesen teszik lehetővé, hogy jelentős többletbevétellel számolhatunk a 2016. évi költségvetésben eredetileg tervezetthez képest. A kormány célja pedig az, hogy a kedvezőbb folyamatokból, a kedvezőbb költségvetési helyzetből mindezeknek a folyamatoknak a hatásait minden magyar ember megtapasztalhatta. A költségvetés módosítása ezért számos terület számára biztosít további forrásokat a stabilitás megőrzése mellett.

Fontos hangsúlyozni, hogy mindez a többletforrás-biztosítási javaslat költségvetési törvény pénzforgalmi hiányát nem befolyásolja, mivel a módosítási indítvány azonos összeggel változtatja meg a központi alrendszer 2016. évi bevételi és kiadási

főösszegét. A kiadási előirányzat megemeléséhez a vártnál magasabban alakuló adó-, járulék- és illeték-bevételek jelentik a szükséges fedezetet, s egyúttal a gazdaság folyamatos növekedésének, valamint az adófizetési morál javítása, a gazdaság fehéritése érdekében hozott sikeres kormányzati intézkedéseknek is az eredménye. A törvényjavaslatban szereplő előirányzat-változások egyenlegsemlegesek, ahogy említettem, tehát az államadósság alakulását sem befolyásolják. A fő makrogazdasági mutatók tehát változatlanok maradnak, 2 százalékos GDP-arányos költségvetési hiánnyal számolunk.

Tisztelt Országgyűlés! Engedjék meg, hogy a következőkben ismertessem a törvényjavaslat egyes kiemelt tételeit.

A módosítás egyik legfontosabb eleme a Klebelsberg Intézményfenntartó Központ és a szakképző centrumok 2016. évi költségvetéséhez többletforrás biztosítása. A kormány felelősséget vállal az oktatás finanszírozásáért, ezért megteremti az állami köznevelési intézményfenntartó rendszer adósságmentes és folyamatos feladatellátásához szükséges stabil költségvetési háttérét, és ezek a többletek a szolgáltatási színvonal növeléséhez is hozzájárulnak.

A Testnevelési Egyetem új campusának helyszínéről és annak felépítéséről született döntés. A törvényjavaslatban szereplő beruházás kifejezett célja, hogy a megvalósuló komplexum a világ egyik legkorszerűbb sporttechnikai és sporttudományi bázisává váljon.

A vidék fejlődésének egyik záloga a vidéki nagyvárosok fejlődésének lehetősége. Ennek érdekében a kormány életre hívta a „Modern városok” programot. A módosítás az egyes városokkal kötött megállapodásokban foglaltak végrehajtására biztosítja az idei évre szükséges forrásokat 50 milliárd forintos összeggel.

Tisztelt Országgyűlés! A kormány szándéka egyértelmű abban, hogy megvédje az országot az illegális bevándorlók tömegeivel szemben, akik veszélyeztethetik a magyar és az európai emberek biztonságát. Éppen ezért a tömeges bevándorlás kezelésének további finanszírozására a 2015. évhez hasonlóan egymilliárd forintos összegben egy új előirányzatot hoz létre a Belügyminisztérium fejezetében. Ezen túlmenően szükséges, hogy fedezetet biztosítsunk a terrrorellenes intézkedések többletkiadásaira is, amit szintén egy új, úgynevezett felülről nyitott előirányzat tesz lehetővé 10 milliárd forintos összeggel. Idekapcsolódik, hogy az Országgyűlés döntött az Iszlám Állam elnevezésű terrorszervezet elleni fellépésről, vagyis a nemzetközi koalícióban történő magyar részvételről. A törvényjavaslat megteremti az ehhez szükséges forrásokat.

A magyar gazdaság hajtóereje és hosszú távú növekedésének kulcsa részben az iparban és a külkereskedelemben rejlik. Az Irinyi Jánosról elnevezett iparstratégiai tervben meghatározott irányelvek megvalósításával a kormány tovább erősíti a nemzeti ipart, épít az innováció erejére, segíti az új munkahe-

lyek létrejöttét, továbbá támogatja a hazai vállalatok verseny- és exportképességének növelését. Az Irinyi-terv elindításához a javaslat 2 milliárd forintos támogatást tartalmaz a már rendelkezésre álló európai uniós források mellett.

Tisztelt Ház! A kormány álláspontja szerint a saját otthon megléte a polgári berendezkedés egyik legfontosabb előfeltétele, ennek érdekében indította el minden idők legjelentősebb otthonteremtési programját.

(17.20)

Mint önök előtt is ismert, 2016. január 1-jétől a lakástámogatási rendszer jelentősen kibővült. A benyújtott törvénymódosítás tartalmazza a családok otthonteremtési kedvezménye programhoz kapcsolódó lakásépítési támogatások költségvetési fedezetének többletét. A program segítségével a három- vagy többgyermekes családok tízmillió forintos vissza nem térítendő támogatást kaphatnak új lakás építéséhez vagy vásárlásához, és emellett még tízmillió forintos állami támogatású, alacsony kamatozású hitelt is igénybe vehetnek. Az új lakást építő vagy vásárló kétgyermekes családok esetében ugyancsak jelentősen emelkedett a támogatás mértéke.

Annak érdekében, hogy a támogatást minél többen igénybe tudják venni, a kisebb alapterületű használt lakások vásárlására felhasználható kedvezmény összege szintén emelkedett, valamint megszünt számos korábbi korlátozó feltétel. Mindezek mellett kibővültek a használt lakások vásárlására vonatkozó támogatási formák is.

Itt kell megjegyezzem, hogy az érintett előirányzat, amelyre tehát jelentős többlet szerepel a módosításban, szintén felülről nyitott, vagyis nincs költségvetési korlátja annak, hogy minden jogosult hozzájusson a megítélt támogatáshoz.

Tisztelt Országgyűlés! A magyar tejágazat hosszú hónapok óta piaci nehézségekkel küzd. A szektor gazdasági nehézségeit a kormány érzékeli, és erre való tekintettel átfogó intézkedési tervet dolgozott ki. Ezen átfogó intézkedési terv része a 2017. évben érvényesítendő, január 1-jétől érvényesítendő tejáfa-sökkentés 5 százalékos mértéke, valamint ezen átfogó intézkedési terv része a 2016. évi költségvetés módosítási javaslatában szereplő többletforrás biztosítása.

Az európai olimpiai bizottságok közgyűlése 2012-ben döntött arról, hogy a 2017-es európai ifjúsági olimpiai fesztivál házigazdája Magyarország lesz. A kiemelt sportesemény-sorozat 2017 nyarán Győrben rendezik, ahol várhatóan ötven nemzet képviselteti magát. A Széchenyi István Egyetem vállalta az olimpiai falu megépítését, a rendelkezésre álló kollégiumi infrastruktúra bővítéséhez és felújításához pedig a kormány biztosítani kívánja a szükséges forrásokat.

Magyarország Kormánya kiemelten kezeli a határ menti területek és a határon átívelő kapcsolatok

fejlesztésének témáját. A kelet-ukrajnai konfliktus és az annak nyomán Ukrajnában kialakult gazdasági nehézségek jelentősen gyengítették és egyre szűkítik a kárpátaljai magyarság boldogulásának feltételeit, ami felerősítette az elvándorlás folyamatát. A kárpátaljai magyarság szülőföldön maradásának és boldogulásának egyik legfontosabb feltétele, hogy ismét elinduljon a gazdasági fejlődés és munkahelyteremtés a régióban. Ennek érdekében a kormány kidolgozta a kárpátaljai gazdaságfejlesztési stratégiát. A mostani törvényjavaslattal lehetőség nyílik arra, hogy támogassuk az ebben megfogalmazott célok elérését.

Az országos közúthálózat burkolatállapotának javítása érdekében 69,3 milliárd forintos keretösszeget is elkülönít a módosítás. Ezt a hazai fő- és mellékúthálózat felújítására kívánja a kormány fordítani, amennyiben ezt a javaslatot az Országgyűlés elfogadja.

A fent említett módosítási javaslatok mellett több olyan kiadási tétel jelenik meg még az előterjesztésben, melyek az idei évben megvalósuló kulturális és sportrendezvények színvonalas megtartásához nyújtanak segítséget.

Végezetül a benyújtott törvényt módosítás az általános tartalék célját szolgáló rendkívüli kormányzati intézkedések előirányzatának 20 milliárd forintos, valamint a költségvetési egyenlegtartás szempontjából biztonsági célt szolgáló Országvédelmi Alap előirányzatának 10 milliárd forintos megemelését is tartalmazza. Így az év hátralévő részében felmerülő új intézkedésekre és az esetleges váratlan helyzetek kezelésére biztosított lesz a fedezet.

Tisztelt Országgyűlés! A hatályos törvényi előírásoknak megfelelően a kormány megküldte a központi költségvetésről szóló törvény módosítását tartalmazó tervezetet a Költségvetési Tanácsnak. A tanács véleményében kifejtette, hogy a költségvetés bevételi és kiadási előirányzatai módosításának hitelességére és végrehajthatóságára vonatkozóan nincsenek olyan alapvető ellenvetései, amelyek indokolnák az egyet nem értésüket.

A tanács a bevételi előirányzatok megemelését megalapozottnak tartja, valamint kiemeli, hogy a törvényjavaslatban szereplő előirányzat-változások azonos összegben növelik a központi költségvetés bevételi és kiadási főösszegét, vagyis nullszaldósak. Ezáltal az államháztartás pénzforgalmi hiánya és adóssága nem változik.

A tanács az államháztartás 2016. évi uniós módszertan szerinti 2 százalékos GDP-arányos hiánycélját a magasabb kiadásokkal együtt is teljesíthetőnek látja, továbbá megítélése szerint az államadósság-szabály szintén teljesül.

Tisztelt Ház! A költségvetés módosításával tehát a kormány számos terület számára javasol többletforrást biztosítani a hiány és az államadósság említett növelése nélkül. Mindezt hazánk gazdasági teljesítménye teszi lehetővé. Az elhangzottakra való tekintettel kérem önöket, hogy a 2016. évi költségveté-

si törvény módosítására beterjesztett javaslatot támogatni, majd későbbiekben elfogadni szíveskedjenek. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. A Fidesz képviselőcsoportjának vezérszónoka Szabolcs Attila képviselő úr. Megadom a szót. Parancsoljon, képviselő úr!

SZABOLCS ATTILA, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Államtitkár Urak! Tisztelt Képviselőtársak! A 2016. évi költségvetésről szóló törvényt az Országgyűlés már a 2015. évi tavaszi ülészakon elfogadta, amely a kiszámíthatóságot és a stabilitást erősítette. Jelen törvényt módosítás ezt a stabilitást megőrzi, ugyanakkor választ ad az elfogadás óta felmerült igényekre, folyamatokra. A törvény módosításában szereplő kiadási és bevételi előirányzat-változások nullszaldósak, a pénzforgalmi hiányt nem érintik, valamint a változások egyenlegsemlegessége következtében az államadósságot sem növelik. A kiadási oldalon jelentkező többletek fedezetét a 2015. évi folyamatokból adódó magasabb adóbevételek, társaságiadó-, általánosforgalmiadó-, jövedékiadó-, illetékbevételek és a többi, valamint a kedvező folyamatok biztosítják.

A többletforrás növekedéséhez hozzájárultak az adófizetési morál javítása érdekében hozott kormányzati intézkedések, online pénztárgépek bekötése például, az EKAER rendszer és a többi.

A 2016. évi költségvetési törvény módosításáról szóló törvényjavaslat az alábbi főbb módosításokat tartalmazza, és itt kénytelen vagyok - de örömmel teszem - hivatkozni államtitkár úrra, hiszen ezek a számok azt mutatják, hogy a magyar költségvetésben még sincs olyan nagy probléma, mint ahogy azt sokan állítják. Tehát, mint ahogy államtitkár úr is említette, 91,5 milliárd forintos többletforrás áll rendelkezésre a Klebelsberg Intézményfenntartó Központ és szakképző centrumok 2016. évi költségvetési problémáinak megoldására.

Szintén államtitkár úr említette a Testnevelési Egyetem campusának felépítését 4 milliárd forint biztosításával. Szintén szó volt a „Modern városok” programjáról, ami nemcsak az érintett megyeszékhelyre vonatkozik, hanem a vonzáskörzetében lévő településekre is komoly hatással lehet és lesz. Erre 50 milliárd forintot biztosít a törvényjavaslat.

Államtitkár úr ugyancsak említette a tömeges bevándorlás okozta problémákat. Az új előirányzat a tömeges bevándorlás kezeléséhez kapcsolódó kiadásokra 1 milliárd forint, a terrorrelens intézkedésekre az Iszlám Állam elnevezésű terrorszervezet ellen fellépő nemzetközi koalícióban történő magyar részvétel szintén támogatást kap a törvény elfogadása esetén.

Nagyon fontos, hogy a kormány erősíti a nemzeti ipart, és az Irinyi Jánosról elnevezett iparstratégiai

terv 2 milliárd forintos támogatást kap elfogadás esetén.

Az államtitkár úr szintén említette a CSOK-ot, a családok otthonteremtési kedvezményét, amit itt már a mai napon is több ellenzéki képviselő kritizált. Azért minden nap azt lehet hallani, hogy többen és többen érdeklődnek, és nemcsak érdeklődnek, hanem csatlakoznak is ehhez a lehetőséghez.

(17.30)

Nagyon fontos, mivel a magyar közutak állapota azért nem a legjobb, hogy 69,3 milliárd forintot biztosítsa a kormány az útfelújítási programra, tehát az utak, közutak burkolatállapotának javítására.

A Fővárosi Önkormányzat az elővárosi közlekedés likviditásának átmeneti biztosítására 6 milliárd forintot kapna.

Nagyon lényeges, hogy már korábban döntött a magyar kormány, hogy az adóssághozjáról nem részesülő valamennyi önkormányzat támogatást kap. Ezt az előre beígért támogatást, a fennmaradó összeget ezek az önkormányzatok már a 2016. évben megkapják, így az önkormányzatok számára több idő áll rendelkezésre a tervezett fejlesztések megvalósítására. Erre a célra 10 milliárd forintot tartalmaz a törvény.

Az államtitkár úr ugyancsak említette az európai ifjúsági olimpiai fesztivált, ami Győrben kerül megrendezésre.

A Fidesz-frakció, a Fidesz-KDNP-frakció - nyugodtan mondhatom így - aggodalommal figyeli a kelet-ukrajnai helyzetet, és nagy örömmel támogatjuk azt a segítséget, amit a magyar kormány az ott élők szülőföldjükön való megmaradásához ad, erre 2,2 milliárd forint van a törvénytervezetben.

Vannak nem tételesen meghatározott feladatok, például a rendkívüli kormányzati intézkedések előirányzata 20 milliárd forintos megemelésre kerülne; Országvédelmi Alap.

Nagyon fontos, hogy a kormány folyamatos egyeztetéseket folytat az egészségügyben dolgozók bérhelyzetéről az érdekképviseletekkel és szakmai szervezetekkel. Amennyiben ezeknek az egyeztetéseknek az eredményeként vagy a kormány döntése alapján egyéb célból az egészségügy számára többletforrásokra lesz szükség 2016-ban, az a költségvetési törvényben biztosított felhatalmazás alapján a gyógyító-megelőző ellátás jogcímcsoport egyes előirányzatainak megemelésével év közben biztosítható, nem kell külön a költségvetési törvényt módosítani.

Tisztelt Képviselőtársak! Mint ahogy az államtitkár úr kiemelte, a Költségvetési Tanács megállapította, hogy az előirányzat-változások azonos összegben növelik a kiadási és a bevételi főösszeget, tehát nullszaldóság, ezáltal az államháztartás pénzforgalmi hiánya és az adósság nem változik.

A fentiek alapján kérem, hogy a 2016. évi költségvetés módosítását a Fidesz-frakcióhoz hasonlóan

támogassák. Köszönöm szépen. *(Taps a kormány-pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az MSZP képviselőcsoportjának vezérszónoka Józsa István képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

DR. JÓZSA ISTVÁN, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Ennek az előterjesztésnek maga a ténye is azt mutatja, hogy nem igazából állja meg a helyét az a megállapítás, amit az államtitkár úr az előbb a tavaly tavasszal, illetve az idén, a tavaszi ülészakában elfogadott költségvetési metódus helyességéről mondott, ugyanis nem lenne szükség erre a módosításra már most, a félév elérése előtt, hogyha nem próbálták volna neortodox módon meg a költségvetés-készítést is úgymond megreformálni.

Ez a reform, államtitkár úr, nemigen működik, tehát azon túl, hogy minőségileg ön azt mondja, hogy növeli a kiszámíthatóságot, semmi konkrétumot nem tudott mondani amellet, hogy milyen előnye volt annak, hogy tavaly a tavaszi ülészakában el lett fogadva a költségvetés, illetve hogy az idén is a tavaszi ülészakában el lesz fogadva. Lehet, hogy önök azt gondolják, hogy ez a részünkről csak ízlés dolga, én úgy gondolom, hogy ennek inkább szakmai okai vannak.

Megalapozottabban lehetne az elmúlt év tényadatainak elemzését követően, az adótörvények kivitatását, elfogadását követően, a bevételeket komolyabb, pontosabb prognózisok alapján megszámlálva a korábban elfogadott, és mondjuk, a más, Európában használatos metódusokhoz hasonlóan az őszi ülészakában tárgyalni az ország következő évi költségvetését. Én tehát úgy gondolom, hogy - ahogy a bírósági gyakorlatban mondják - ez itt egy tárgyi bizonyíték arra, hogy ez a reform nem működik.

Ez a megállapítás független attól, hogy az itt szereplő módosítás egy pozitív ténybeli változást tükröz, nevezetesen hogy 400 milliárd forinttal több bevételt prognosztizál most a kormány, mint tavaly ilyenkor tette, és ez valóban a kedvező gazdasági folyamatoknak az eredménye. Hozzáteszem, mielőtt Matolcsy Györgyöt meg az önök saját érdemeit túldimenzionálnák, hogy azért Európában is meg a világban is egy kedvező gazdasági klíma van, pénzbőség van. Az Amerikai Egyesült Államok bankja, a Fed nemrégén fejezte be a quantitative easing néven ismert mennyiségi élénkítési programját, aminek jótékony hatása volt a világ pénzügyi piacaira, így az európai pénzpiacra is pénzbőséget eredményezett; amikor ők abbahagyták, most az Európai Központi Bank folytatja, tehát pénzbőség van, ilyen körülmények között jobb a növekedésnek és a gazdálkodásnak a feltétele, az esélye.

Ahogy az a Költségvetési Tanács véleményéből is látható, több mint 400 milliárd forinttal növelik meg a 2016-os költségvetés bevételi és kiadási főösszegét, azaz a hiánycélt nem emelik, viszont újabb

400 milliárd forinttal bővíti és ennyivel több forráshoz juttatja magát a kormány. Az indoklás szerint az adó- és járulékbévételek a terven felül folytak be eddig a büdzsébe, ebben nyilvánvalóan van igazság, de még így is vannak olyan tételek, amelyek kiemelkedő mértékűek, és megemlíteném a taót, illetve már a tervezés szakmai megalapozottságát is megkérdőjelező komoly eltéréseket, így például a társasági adó közel 290 milliárdos eltérését, az általános forgalmi adó 37 milliárdos eltérését, a jövedéki adó 29 milliárd forintos eltérését, a személyi jövedelemadó 30 milliárdos eltérését, a szociális hozzájárulási adó 86 milliárdos eltérését és a lakossági illetékek 16 milliárdos eltérését.

(17.40)

Hozzáteszem, hogy ez végül is többnyire pozitív tényként állapítható meg, bár az, hogy a lakossági befizetések ilyen mértékig nőttek, az nem biztos, hogy mindenkinek öröm. Mint ahogy önök észre is vették, a kis illetékeket lejjebb redukálták. Ez nagyon helyes; nem biztos, hogy mindenért, még az ajtónyitásért is pénzt kell szedni, hogyha valaki bemegy egy hivatalba.

A tao esetében a növekedési adóhitelre hivatkoznak várhatóan a szakmai indoklásnál. Eszerint, ha egy gazdasági társaság az első adóévben 100 egységnyi, a második adóévben pedig 150 egységnyi nyereséget ér el, akkor az 50 egységnyi különbözet után nem kell a második adóévben még adót fizetnie, hanem választása szerint a harmadik és a negyedik adóévekben fizetheti azt be.

Ez egy elég bonyolultnak tűnő, de azért a hazánkban is működő cégek piaci információi szerint külföldi székhelyű multinacionális vállalatoknak nincs ez ellenére; lehet, hogy pont az ő kezdeményezésükre hozta létre a kormány ezt a bonyolultnak tűnő, de amúgy alapvetően kedvező módosítást. Így ezek a cégek kedvezőbb adókulccsal adózhatnak a leányvállalataikon keresztül itt Magyarországon, mint odahaza.

De ugyanakkor ennek természetesen a saját kormányaik valószínűleg nem annyira örülnek. Nem minthogyha erre Magyarországnak olyan túlzottan figyelni kellene, de ez is hozzájárul a „Magyarország adóparadicsom, nem offshore” felirathoz. Mi az Unió tagjaként igen kedvező adózási feltételeket tudunk teremteni.

A pluszforrások allokálását tekintve, a pénzügyminisztérium oktatási célokra elég jelentős, több mint 90 milliárdos forrást biztosít. Ezzel kapcsolatban, hasonlóképpen az egészségügy finanszírozásához, az MSZP-nek az a kérdése, hogy miért csak most. Én megjegyeztem államtitkár úr előző zárszavát, amit a megalapozók végén mondott, hogy hazánk gazdasági teljesítménye teszi lehetővé ezt a 400 milliárdos emelést; ezt már én teszem hozzá, ön a hazánk gazdasági teljesítményét mondta kellően

patetikusan, amire joggal lehet büszke. Én is büszke vagyok rá. Amire nem vagyok büszke, az az, ami az egészségügyben történik, és ami az oktatásban történik. Szintén ön volt az, aki elismerve, hogy szükség van többletfinanszírozásra mind a két területen, a költségvetési fegyelem betartására hivatkozott. Nos, államtitkár úr, itt jön a politika.

Politikai döntés kérdése, hogy meddig hagyják lerohadni az egészségügyet. Meddig nézik el, hogy kevés az ápolónő, hogy a szükségesnek a harmadát használják fertőtlenítőszerből, mert nincs rá pénzük, hogy nem lehet találni olyan mellékhelyiséget egyetlen egészségügyi intézményben sem, ahol vécépapír vagy papírtörölköző lenne, amikor orvosok úgy tudják fenntartani magukat, hogy a hivatalos állásuk mellett számtalan mellékállást vállalnak vagy hálapénzt fogadnak el?

Tehát mi azt vetjük a kormány szemére - és emögött, ha érzékelnék, komoly társadalmi nyomás is áll -, hogy nemcsak az oktatásra kell áldozni, ott is meg kell mondani, hogy mire, sokkal komolyabb elismerésben kell részesíteni a tanárokat és a technikai dolgozókat is. Bűnös módon kifelejtették az életpályaprogramból az oktatásban dolgozó technikai dolgozók jelentős létszámát, vagyis az összeset kifelejtették; csak azt akarom mondani, hogy az oktatási intézmények dolgozói között ők azért ilyen 20 százalékos körüli arányt képviselnek. Tehát egy nagyon nagy rétegről feledkeztek meg a korábbiakban.

Ezen előterjesztés szerint viszont úgy tűnik, hogy az egészségügyről meg teljesen megfeledkeztek.

Tehát arra, hogy a szakképzés, felnőttképzés támogatására mit fog jelenteni ez a 17,7 milliárd, gondolom, hogy vannak hatástanulmányaik, bár a szakmai szervezetektől nem kaptunk erre visszajelzést, hogy tényleg látták volna.

Az otthonteremtés elősegítése: szeretném visszautasítani, hogy mi ezt nem üdvözljük. Üdvözljük. A kapkodást tartjuk félelmetesnek és bántónak. Tehát amikor létrejön egy ilyen civil szervezet, hogy a CSOK-károsultak egyesülete, szövetsége, tehát amikor már olyan számosságú, akik befaragtak amiatt, hogy bíztak a kormányban, elindultak a családi otthonteremtési kedvezmény megszerzésének az irányába, kötelezettséget vállaltak, és utólag derül ki, hogy hiú reményeket tápláltak, szóval erre mondjuk azt, hogy felelőtlenség, hogy propagandaízű az egész. Dolgozták volna ki részletekbe menően, és azután induljanak el a gyakorlati megvalósítás felé!

Hasonlóképpen említik, hogy jelentős mértékben, a javaslat szerint a tömeges bevándorlás kezelésének zavartalan finanszírozása érdekében a Belügyminisztérium fejezetében 1 milliárd forinttal bővítik az előirányzatot. A terrorellenes intézkedésekre pedig a BM fejezetében hoznak létre 10 milliárd forinttal egy fejezeti kezelésű előirányzatot, a terrorellenes intézkedések megvalósításához kapcsolódó kiadások elnevezéssel. A javaslat indoklása szerint ez a Belügyminisztérium és a Honvédelmi Minisztérium fejezetében megjelenő többletkiadások

együttes fedezetére szolgál majd. Mindkét új fejezeti kezelésű előirányzat a kormány engedélyével akár túl is léphető.

Ehhez szeretném megjegyezni, valószínűleg elkerülte a figyelmüket, pedig irományszáma is van, hogy a Magyar Szocialista Párt ez év február 15-én benyújtotta a T/9121. irományszámú törvényjavaslatát, amelyben ugyancsak 10 milliárd forintot javasoltunk előirányzatnak a terrorizmus elleni fellépés finanszírozására. Akkor a kormánypártok nem támogatták ezt a módosítást. Most szinte összecszerűen megjelenik.

Az MSZP javaslata annyiban tért el, hogy nem fejezeti kezelésű előirányzatként, hanem céltartalékként irányozta elő a 10 milliárd forintos pluszforrást a terrorizmus ellen, pontosan meghatározva, hogy azt a kormány mire költetheti el.

A kormány által javasolt megoldással a Belügyminisztérium határozza meg a 10 milliárdos forrás felhasználásának szabályait. Mi úgy gondoljuk, hogy ez helyesebb lenne, hogyha kormányhatáskörben maradna.

Végezetül a rendelkezésemre álló másfél percben - 15 perc a keretem? - szeretnék szólni arról, hogy ne feledkezzenek meg az egészségügyről. Tehát az, amit mondanak a jövő évi költségvetésről, arra szükség van, de kevés, az ez évi finanszírozás pedig egyenesen katasztrofális. Tehát az a leépülési spirál, ami az egészségügyben egyre gyorsul, azonnali intézkedést követel.

Én szeretnék kiállni az orvosok fizetésemelése, az ápolók fizetésemelése és a gyógyítási feltételek azonnali javítása mellett. Nem tudom, miért nem látják be, hogy amikor van a kormánynak 400 milliárd forint pluszbevétele, akkor abból legalább 100 milliárdot azonnal az egészségügyre kellene fordítani, és nem hezitálni, hogy majd a jövő évi költségvetésben szerepel 173 milliárd forint. Nézzék meg, hogy milyen tragikus a kórházak eladósodottsága, milyen állapotban van a munkaerő-ellátottság, és milyen a hangulat az egészségügyben mind a dolgozók, mind az ellátottak területén!

Én azt kérem, államtitkár úr és felelős képviselők a teremben, hogy ha van lehetőségük, akkor erre koncentráljanak. Nagyon szép, hogy világszínvonalú épülete legyen a Testnevelési Főiskolának, hogy a világ legjobb campusa legyen, de ha megengedik, az, ami az egészségügyben van, az sokkal sürgetőbb. Ebben lépjenek először! Köszönöm, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A KDNP képviselőcsoportjának vezérszónoka Hargitai János képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr!

(17.50)

DR. HARGITAI JÁNOS, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Urak! Képviselőtársaim! A 2015. évi

C. törvény módosítását tárgyaljuk, amit a tavalyi év, a 2015. év közepe táján fogadtunk el. Józsa képviselő úr azt mondja, hogy azért, mert itt van előttünk ez a módosítás, ez is igazolja, hogy ez a váltás, amit a kormány megtett, hogy nem az év végén, a régi szokásoknak megfelelően - emlékszem arra az időszakra, amikor ezt, mondjuk, karácsony előtt két órával tudta megtenni az Országgyűlés, fogadtuk el a jövő évi költségvetését -, hanem már fél évvel előtte. Ez nem vált be, mert lám, módosítani kell ezt a költségvetést is, és ő nem lát továbbra sem indokokat arra, hogy ezt miért tesszük.

Megismételni tudom csak azt, amit államtitkár úr már egy korábbi napirend kapcsán, ennek kapcsán elmondott, mert ez akkor is előkerült, hogy mi látjuk az értelmét. Ha én önkormányzat vagyok, ha vállalkozó vagyok, nem igaz, hogy nem értem, hogy mennyire jó nekem, hogyha azokkal az információkkal, amivel rendelkezniem kell, ha a jövőmet meg akarom tervezni, nem az utolsó pillanatban zúdulnak rám, karácsony szentestéjén, hanem egy jó fél évvel előtte, hogy ez mennyire kiszámíthatóbbá teszi az életet azoknak, akik gazdálkodnak ebben az országban. Az államtitkár úr azt is hozzátette, hogy a nemzetközi hozzáértő közvélemény ezt a pozitívumot lereagálja, erre most itt másodszer halljuk szolid kritika megfogalmazása kapcsán, hogy a szocialisták nem helyeslik ezt az eljárást. Én pedig üdvözlöm, és azt mondom, hogyha tehetjük, tartsunk is ki e mellett a gyakorlat mellett.

Az, hogy egy megtervezett költségvetés és a teljesülő költségvetés között nagy eltérések is lehetnek, ezt megszoktuk, csak nem ilyen irányban. Én még emlékszem azokra a szocialista időkre, amikor megterveztek egy költségvetésnek a bevételi oldalát, az semmilyen módon nem teljesült, a kiadási oldalakat szerették túlteljesíteni hitelek felvétele árán is, és annak az eredménye lett az, hogy volt olyan időszak, amikor mondjuk, év közben az államháztartási hiány úgy 15 százalék körül is volt. Na, ezt a világot kellett rendbe tenni. Most meg azért fanyalognak egyesek vagy azért panaszkodnak, hogy eltérés van, majd 400, több mind 400 milliárd forint erejéig. Igen, de csak tegyük hozzá, ez egy pozitív eltérés.

A kormány azért tud ide beterjeszteni most egy költségvetési törvénymódosító javaslatot, amiben azt mondja, értsetek velem együtt, ti országgyűlési képviselők, ezt a 407 milliárdot ilyen és ilyen célokra költjük el, mert ennek megteremtődtek a bevételi oldalon a feltételei. Tehát amikor azt mondjuk, hogy a magyar gazdaság jól teljesít, mert megteremtette ezeket a forrásokat, akkor erre akarjunk mindannyian büszkékké lenni.

Itt térek ki az egészségügyre. Az egészségügy kapcsán most itt mi konkrét javaslatokat nem látunk, de Józsa képviselő úr jól tudja, hogy nem arról van szó, hogy mi azt látjuk, hogy 407 milliárd forint plusz teremtődött a tavalyi évi költségvetésben, és azt az utolsó fillérig elköltjük, most értünk ide, itt is rögzíteni tudjuk, az anyag is szól erről, hogy a kormánynak

mindenfajta mozgáslehetősége megvan arra, hogy a 2016. évi költségvetésben, ha kikristályosodnak a dolgok az egészségügyben, a szabad mozgáslehetőséget kihasználva forrásokat biztosítson, és majd idehozza ezt az Országgyűlés elé.

Ez a törvénymódosítási javaslat nekem mást juttatott eszembe, tisztelt képviselő úr, éspedig azt, amikor egy jó hónappal vagy két hónappal ezelőtt, emlékszem arra, amikor az államháztartási törvényt módosítottuk, és ott a többletforrások elköltése kapcsán eljárási lehetőséget, plusz eljárási lehetőséget vagy rugalmasabb eljárási lehetőséget adtunk a kormánynak, akkor önök azzal jöttek elő, hogy végveszély van, elindult a rendeleti kormányzás az országban, és a kormány összevissza költheti az Országgyűlés forrásait, úgy, hogy az Országgyűlést meg sem kérdezi.

Érdekes módon most, hogy itt van ez a törvényjavaslat előttünk, nem látunk rendeleti kormányzást. Azt látjuk, hogy a többletforrások elköltése átvezetésre kerül a költségvetésben, akkor ezek a két hónappal ezelőtti szíréhangok, hála istennek, elő sem kerülnek. Ezt azért hozom szóba, mert mondjuk, a médiában vagy elsősorban a baloldali médiában ez azóta is forog, a rendeleti kormányzás című ostobaság, mert erre nem lehet mást mondani, amit nyilvánvalóan propagandaeszközökkel erőltetnek. Ez a bizonyítéka is annak, hogy nincs ilyenről szó, az Országgyűlés módosítja a költségvetést 400, valamivel nagyobb, mint 407 milliárd forint értékben, és ez egy nullszaldós módosítás, amennyi többletbevételt itt hoz a kormány, ezt a többletbevételt kívánjuk hasznos célokra elkölteni.

Azt gondolom, hogy egyetlen cél hasznossága sem vitatható, van, ahol a kényszerek mozgatnak minket, tehát akkor, amikor a Belügyminisztérium fejezetébe egy plusz 10 milliárdos többletforrást juttatunk, akkor a kényszerek mozgatnak minket, ez nem egy örömteli költés, muszáj csinálnunk, látva azt, hogy mennyi bevándorló özönl el Európát és a bevándorlókkal együtt mennyire nőtt meg a terrorveszély. Tehát az előrelátásunk okán is muszáj költenünk ezekre a területekre.

Ahogy az Iszlám Állam ellen a magyar állam képes valamilyen módon a saját eszközeinek megfelelően fellépni és az ott lévő katonáknak forrásokat biztosítani, ez megint a magyar gazdaság erejét látatja, de a legtöbb dolog olyan, ami alapvetően örömteli, még a Testnevelési Egyetem korszerűsítése is az, még hogyha így a leégett objektum pótlásáról is van szó. Ha már csinálunk valamit, akkor csináljuk azt meg úgy, hogy Közép-Európában vagy Európában is az egyik ilyen legkorszerűbb egység jöjjön ott létre.

De említhetek más dolgokat is, azért, hogy szocialista képviselőtársam kritikusságát valahol magamra... Kerestem egy olyan tételt, ahol azt mondom, ha azt mondja, hogy itt tervezési hiba történt, akkor én azt mondom önnek, hogy ezt elismerem. Ezt egy területen tudom megerősíteni, én is így gondolom kormánypárti képviselőként, hogy ez a Kle-

belsberg intézményi központnak juttatandó többlettámogatás. Átalakítottuk az oktatási rendszert, állami feladatként határoztuk meg ezt a területet, de ugyanakkor a működtetést össze is mostuk sok területen állam és önkormányzat között. Ez a rendszer nyögvenyelősen működött, látjuk, hogy nincs ott elég forrás. Meggyőződésem, hogy ez nem volt pontosan megtervezve, ezt a hibánkat beláttuk, teszünk egy korrekciót. Az összes többi esetben nem gondolom, hogy tervezési hiba előzte volna meg a költségvetés tervezését.

Abszolút pozitív dolognak tartom, hogy csak megemlítsek az eddig felsoroltakon kívül néhányat, mondjuk, a „Modern városok” programját. Nagyon jól tudjuk, hogy minden megyeszékhelyre, még a fejlettebbekre is ráfér a fejlesztés. Baranyából mindig azt hangoztatjuk, hogy ameddig Pécs nyomorán nem tudunk változtatni, addig a baranyai periféria, a baranyai vidék változni nem fog, az Ormánságból nem lehet mozgásba hozni a baranyai gazdaságot. Ha Pécsen sikeresen valósítanak meg programokat, akkor erre esetleg lehetőség van.

Megjegyzem, a tavalyi évi költségvetésben már biztosítottunk erre forrásokat, az államtitkár úrra nézve 20-22 milliárd (*Banai Péter Benő: 25 milliárdot.*), több is, 25 milliárd forint rémlik nekem, ugye, itt meg most további 50 milliárd forintot biztosít erre a kormány.

Szűcs Lajos az előbb még itt volt a teremben, képviselőtársaim, aki pesti képviselő, és joggal elismerem, baranyaiként is joggal bánkodik mindig azért, hogy a központi régióknak az uniós szabályozásból adódóan mennyivel kevesebb fejlesztési forrás jut, mint esetleg egy másik régióknak. A kormány persze itt is tesz korrekciókat, de örömmel látom vidékiként is, hogy az irgalmas rend projektjeire, a váci kórházra és a budai kórház felújítására többletforrások állnak rendelkezésre.

Az államtitkár úr beszélt az Irinyi iparfejlesztési stratégiára juttatandó többletforrásokról, ami megint a mobilitást segítő dolog, egy másik napirend kapcsán már erről beszéltünk. Az autóbusszal végzett személyszállítás közszolgáltatási szerződésai 2016 végén lejártak, nyilvánvalóan majd újra kell kötni. Ha újra akarunk valamit kötni, és az állam megrendelőként fellép ezen a piacon, akkor a megrendeléseit fizetni is kell, 4,4 milliárdot szán az Országgyűlés erre. A közlekedés területén maradván, az ország úthálózatát ismerve, Baranyáét is ismerve nagyon jó helye lesz annak a 69 milliárd forint forrásnak, ami közútfejlesztésekre vagy felújításokra fordítható.

(18.00)

Ugyanígy a budapesti elővárosi közlekedést szolgáló 6 milliárd forintnak. És amit nagyon fontosnak gondolok, és ez nekem tetsző módosítás: jól gazdálkodó önkormányzatoknak forrásokat ígér-

tünk, nemcsak ígértünk, hanem adtunk is, négy vagy öt évre akartuk ezeket a forrásokat elnyújtani, és most a kormány, mivel a magyar gazdaság megteremti ennek a forrásait, gyakorlatilag a megígért forrásokat nem akkor fogjuk kifizetni, amikor ígértük, hanem ezeket az összegeket előrehozzuk. Ez 12,2 milliárd forintot jelent.

A tejágazatra juttatandó több mint 11 milliárdos forintos fejlesztés is nyilvánvalóan fontos.

Sportfejlesztések kapcsán mindannyian örülni fogunk akkor, amikor 2017-ben ifjúsági olimpiai fesztivált rendezünk, ennek a többletforrásait biztosítja itt a költségvetés. És még sorolhatnám tovább a dolgokat.

Én azt gondolom tehát, hogy kormánypárti képviselőként boldog leszek, ellenzéki képviselőként is - ha újra azt megélem - elismerően fogok szólni akkor, ha olyan költségvetési módosításokat tárgyalhatunk az adott költségvetési évben még, amikor többletforrások elosztásáról kell beszélnünk. Ennél nagyobb tragédia sose érjen minket! Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A Jobbik képviselőcsoportjának vezérszónoka Z. Kárpát Dániel képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, ön a szó.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Hogyha sportoló koromban az edzőim nem emelték volna ki a monotóniatúrémemet, akkor most elveszteném a reményt a tekintetben, hogy a Csillagkapu túloldaláról vissza tudom rángatni kormánypárti képviselőtársaimat, és egy kicsit bemutatni a magyar rögvalóságot. De a monotóniatúrémem volt talán az egyetlen kiemelkedő képességem az érintett sportévekben, tehát ugyanazzal az elszántsággal fogok erre egy rövid kísérletet tenni a rendelkezésemre álló időkeret tekintetében, mint ahogy azt eddig tettem, hiszen el vagyok képedve azon, amiket itt hallhatunk az iméntiekben.

Van egy szerencsés helyzet, tehát az, hogy több mint 400 milliárd forintnyi többletet fel lehet mutatni, és ezt nem osztogató jelleggel, de tisztességesen be lehet csatornázni rendes célokra, ez egy kiváló lehetőség, itt a helyzet komolyságát megillető hozzáállással kellene erről tárgyalni, és valóban arról, hogy milyen irányba lehetne ezt a becsatornázást elkövetni. Ezzel szemben itt hallhattunk indoklást arról, hogy mennyire jó a korábban benyújtott költségvetés, de ennek szakmai érve és indoka továbbra sincsen. Tehát ennek egyetlen valódi oka van - és legyeknek őszinték e tekintetben -, önök kedveskedni akartak azon nemzetközi hitelminősítő társaságoknak, amelyekről felminősítést reméltek.

Ezt nem kapták meg, sajnos nem kapták meg, mert én is azt szeretném, hogy ez meglegyen, továbbra is, álláspontom szerint, legalább egy kategóriával lejjebb kezelik Magyarországot, mint ami ki-

járna nekünk, tehát közös érdekünk lenne ezen változtatni. De önmagában ezért a majd' másfél évszázados hagyományt és szakmai érveket sutba dobni, n-2 szabályt megint csak nem bevezetni, nemzeti vagyonleltárt nem készíteni, tehát egy csomó mindent elmulasztottak, ami alapfeltétele lenne egy tisztességes költségvetési tervezetnek, ez bizony komoly hiba.

Azt látjuk ugyanakkor, hogy nyilvánvaló módon itt az adó- és járulékbévételek megemelését, a gazdaság folyamatos növekedésének köszönhető kedvező bevételi adatok átvezetését jelölik meg az indoklásban, miszerint ezért kell nekünk most ezt a költségvetési módosító csomagot tárgyalni, és megnyugtattak bennünket, hogy ezek a módosítások bizony nem növelik az államadósságot. Van egy másik tétel, ami viszont potenciálisan korrigálja az államadóssággal kapcsolatos várakozásokat, kimutatásokat, ez pedig a Magyar Nemzeti Bank alapítványain keresztül történt állampapír-vásárlási tömeg, ami ugye egyes feltételezések szerint a 200 milliárdos nagyságrendet is meghaladja.

Ha ez vizsgálati időszakban következett be, és az általunk feltételezett módon következett be, bizony mérhető mértékben korrigálja - önök számára pozitív irányba - Magyarország eladósodottságának viszonyosságait is. Aztán - nyilvánvaló - majd a vizsgálati időszakot követően megint trükközhetnek a másik irányba ugyanezzel a tömeggel, de ha már itt megnyugtattak bennünket azzal, hogy az államadósságot nem változtatja meg az, amit önök ebben a csomagban szeretnének, megtehetnék ezt más irányban is, tehát mondjuk, a Magyar Nemzeti Bank alapítványain keresztül történő állampapír-vásárlások körülményeinek a tisztázásával.

Nagyon örülünk annak, hogy azért végre itt egyfajta hiba beismerése is megtörténik a kormány részéről, ugye itt a KLIK és a szakképző centrumok számára többletforrást bocsátanak rendelkezésre, a rendszer adósságmentes és folyamatos feladatellátása érdekében. Hagyjuk annak szakmai indokait, hogy hogyan lehetne más irányba még hatékonyabban csatornázni forrásokat, itt legalább megpróbálják plasztikázni a saját hibájukat, és ez azért mindenképpen elismerésre méltó.

Meg kell hogy jegyezzük ugyanakkor, a „Modern városok” programja mellé nagyon fontos lenne csatolni egy olyan, a vidék elnéptelenedését megakadályozó stratégiai csomagot is, ahol én tökéletesen el tudom fogadni, hogy a nagyvárosok megerősítése nélkül nem megy, és nyilván ez a vonzáskörzetre is ki kell hogy hasson valamilyen szinten, de nem hiszem, hogy ne találkoztak volna a KSH azon előrejelzéseivel, amely a magyar járáskörök és régiók többségére vonatkozóan 2050-60-ig akár 30 százalékos elnéptelenedést is előrevetít, és teljesen nyilvánvaló, hogy ha ez a katasztrofális forgatókönyv valósággá válik, ezek a folyamatok valóban bekövetkeznek, akkor bizony semmilyen fenntartható gazdasági tevékenység nem képzelhető el ezeken a vidékeken. Tehát itt

be kell avatkozni, a vidék elnéptelenedését ilyen fokon is meg kellene próbálni megállítani.

Azt is látjuk, hogy a terrorellenes intézkedések talán össznépi támogatást élvezhetnek. Tehát találhatunk egy olyan kérdéskört, ahol a beavatkozást akár még a balliberális oldal is el fogja ismerni egy idő után, hiszen látszik az a szükség, ami ezt az egészet szüli. Ugyanakkor azt is látjuk, hogy a rendelkezésre álló forrásokból igenis hozzá lehetne látni egy önálló határország felállításához, hiszen önök jogosan jelölik meg a problémát, magának a terrorveszély elhárításának a szükségességét, csak azt nem értjük, hogy az önök által hermetikusan lezárt határon hogy a fenébe jöttek át 12 ezren.

Tehát ha valóban a terrorveszélyt akarják csökkenteni, nem lehet, hogy egy önálló határországgal sokkal hatékonyabban kellene a határvédelmet fogantatosítani? És nyilvánvaló módon ez is egy összetársadalmi érdek és igény lenne, ezt nem lehet megoldani azzal, hogy a rendőrségen belül egységeket átkeresztelnek adott esetben határvadászokká, mert a rendőreinkre, a honvédeinkre a saját területükön van szükség.

Ez ugyanolyan, mint hogy tisztelünk minden orvost, de gyomorfájdalommal mégsem a szemészetre megyünk, attól függetlenül, hogy tiszteljük a belgyógyászt és tiszteljük a szemészorvost is. Jelen esetben a honvédeinkre, rendőreinkre máshol van, máshol lenne szükség, és egy önálló határország kialakításával elejét lehetne venni a terrorveszély további fokozásának is.

Iparstratégiai terv kapcsán elismerésemnek kell hogy hangot adjak, hogy egyáltalán felmerült ennek a szükségessége, hogy igen, a régi magyar termelőkapacitás helyreállításához hasonló nyomvonalon valamit kialakítsanak. De a javaslat szerint idecsoportosított nagyjából 2 milliárd forint csepp a tengerben, édeskevés, tehát itt valódi stratégia mentén gondolkodva sokkal nagyobb összegre lenne szükség, és egy olyan termeléstámogató adórendszerre, amely a kulcságazatainkba csatornázza az adókedvezményeket, mérhető gazdasági pozitív hatásokat kiváltva.

A CSOK tekintetében azt látjuk, hogy bár üdvözlendő a program - üdvözlöttük is -, annak körülményei, kidolgozottsága, amelyek aggályokra adnak okot. És bármennyi költségvetési forrást csatornázzunk ide, attól a társadalom és a lehetséges érdeklődők 90 százaléka a CSOK-ot, a 10+10-et biztos, hogy nem fogja tudni igénybe venni, az erősen nyomott, fékezett habzású kedvezménytömeg, ami használt ingatlan vásárlásakor rendelkezésre áll, pedig olyan alacsony, hogy nem nyújt érdemi segítséget. Tehát a kettő között kellene valahol megtalálni azt a középutat, hogy széles társadalmi osztályok számára ki kellene nyitni a CSOK-nak legalább a teljes kedvezményes hiteltömegét albetét nélküli bővítésre és energetikai korszerűsítésre és használt ingatlan vásárlására is, és talán az új építésű felé való nyomulásból kellene visszavenni egy kicsit, hiszen ez jó lehet a lakóparképítő cégeknek, jó lehet ismerős

vállalkozásoknak, de a magyar emberek többsége ezt egyszerűen nem engedheti meg magának.

Ami viszont kicsit idegesítő ezen javaslatcsoporttal kapcsolatban, hogy ha 1400 milliárdnál több pénzből levonjuk azt, ami nagyjából kényszerberuházás vagy kötelező megtenniük, gondolok itt a terrorizmussal kapcsolatos intézkedésekre vagy egy leégett épület és egy új campus tető alá hozására, még akkor is maradna annyi pénz, hogy kettő kulcsfontosságú területen beavatkozzanak. Maradna itt pénz egy olyan kiterjedt áfacskökkentési programra, amely az alapvető élelmiszerek mellett a gyermeknevelési cikkek áfatartalmát is széles körben tudná 5 százalékra csökkenteni, itt lehetne tehát kitermelhető módon az a forrástömeg.

Másrészt pedig, azt kell hogy mondjam, egy állami háttérű bérlakásépítési programot mosolyogva be lehetne indítani ezen összeg töredékéből, tehát nem kellene itt százmilliárdokat felhasználni erre a célra. De megint csak a kormányzat szűklátókörűségét érzük tetten, amikor saját ingatlantulajdont akar adni minél több embernek, ami önmagában jó cél, de nem látják azt, hogy a társadalom 90 százaléka nem engedhet meg magának ilyesmit. Számukra egy bérlakásépítési program jelentené a megoldást, azt, hogy Budapesten ne százezer forint fölött kelljen egy átlagos méretű lakás esetén albérleti díjakban gondolkodni, plusz rezsi természetesen, és a piacon fel-lepő elképesztő kínálati szűkösséget kellene csillapítani.

(18.10)

Itt tehát meglenne a forrás hozzá, lenne beavatkozási mód, megvannak a szükséges ötletek is, a kormányzat mégis másfelé indul el. Éppen ezért arra szólítjuk fel önöket, hogy gondolják át ezt a csomagot, és ezen két irányba, tehát egy kiterjedt áfacskökkentési programon keresztül induljanak el a családok mindennapi terheinek érdemi csökkentése felé; továbbá egy állami háttérű bérlakásépítési programmal teremtsünk életlehetőséget és itthon maradási lehetőségeket azon magyar polgárok számára, akik sok esetben most kényszerből külföldön kell hogy a boldogulásukat keressék. Nem feltétlen jó ez így, ebben az országban kellene hogy tudjon boldogulni mindenki, önöknek tehát kutya kötelességük lenne végiggondolni az efelé vezető utakat. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Folytatjuk a vezérszónoki felszólalásokat. Az LMP képviselőcsoportjának vezérszónoka Schmuck Erzsébet képviselő asszony. Parancsoljon, képviselő asszony!

SCHMUCK ERZSÉBET, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Kicsit tréfás, hogy akkor, amikor az idej költségvetés ilyen nagy

mértékben, 400 milliárdos összeggel módosul, még mindig arról beszélnek, hogy változatlanul a kiszámíthatóság és a tervezhetőség jellemzi az ideai költségvetést. A kiszámíthatóság a mi álláspontunk szerint azt jelenti, hogy a folyamatok, a szabályok és a keretek olyanok, mint amilyenek egy éve eltervezték. Ez akkor is így van, ha az eltérés most pozitív irányú az állam szempontjából.

Mi azt gondoljuk, hogy nem lehetnek büszkék erre a teljesítményre, ha jobban megnézzük, hogy miből származik ez a többlet. Mi úgy látjuk, hogy ez egyszeri és részben káros tevékenységből származó többlet, ezért sokkal felelősebben kellene az elköltésükről gondoskodni, mint ahogyan ezt a mostani törvény teszi. Szóval, a pluszbevétel túlnyomó része, a társasági adó 200 milliárd forintos növekménye abból származik, hogy Magyarország az adócsaló multik szállásainál vált. Orbán Viktor kormánya elvtelenül kiszolgálja a globális nagytőke játékát, amivel országokat játszik ki egymás ellen, megrövidíti őket.

A kulcsszó a növekedési adóhitel. A tavaly bevezetett konstrukcióval globális multik tudják úgymond optimalizálni az adózásukat. Van is egy amerikai kötődésű multinacionális vállalatcsoport, aminek magyarországi leánya jelentős összegű jogdíjbevétel után adózik Magyarországon. Itt neki 500 milliárd forintos nagyságrendű adófizetési kötelezettsége jelentkezik, amit három évre elosztva fizet be a magyar költségvetésbe. Az ő nyeresége így mintegy 1500 milliárd forint lesz ahhoz képest, mintha rendszeren, a működési országokban adózna.

A növekedési adóhitel bevezetésével és a 10 százalékos alacsony társaságiadó-kulccsal Magyarország is pont olyan adóparadicsommá vált, mint ami ellen fel kellene lépni világszerte, és ez a fellépés egyre erősödik is egyébként. Legutóbb néhány napja 300 neves közgazdász, köztük Nobel-díjasok és mások tettek közzé egy nyílt levelet, amiben leszögezték, hogy a cégek vagy magánszemélyek számára alacsony adókulcsokat alkalmazó országok, vagyis az adóparadicsomok nem szolgálnak hasznos gazdasági célt, ugyanakkor egyesek számára hasznot hoznak mások költségére, így az egyenlőtlenség növekedését szolgálják.

A szegény országok - köztük Magyarország, teszem hozzá - arányaiban a legnagyobb vesztesek. Évente legalább 170 milliárd dollár, azaz 47 600 milliárd forint adóbevételről esnek el, ez a magyar GDP 130 százaléka. Az adóparadicsomok léte persze olyan őket védő nagyhatalmak bűne, mint az Egyesült Államok vagy Nagy-Britannia, ám Magyarország úgy látszik, lelkesen asszisztál ehhez a rendszerhez.

Az egyes bevételek - szja, járulékok és áfa - szerény növekedéséhez pedig a 2015. év végén kiszórt EU-s támogatások járultak hozzá nagymértékben. A bevételek kapcsán pedig nagy kérdés a következő. A mintegy 300 milliárd forintra rúgó állami földeladások bevételei nem jelennek meg sem a 2015. évi, sem a 2016. évi költségvetésben. Ez elég aggasztó,

hiszen ezeket a forrásokat csakis a földvagyon gyarapítására lehetne felhasználni. Ha csak úgy egyszerűen eltüntetik, akkor törvényt szegnek.

A bevételek után nézzük, mire költi el a kormány ezeket a forrásokat. Először is 90 milliárd forinttal támogatja a KLIK-et, amit aztán nagyon helyesen fel is számol. Évek óta mondjuk, hogy a közoktatásból kivont évi 200 milliárd hiányzik, a kormány mindig csak lohol az események után, néhány havonta pótolja a kifosztott oktatási rendszerben fellépő hiányokat. A kormány egy életképes rendszer helyett az esztelen államosítást folytatja. Palkovics László államtitkár szerint azért nem adják vissza a településeknek az iskolákat, mert az önkormányzatoknál nincsenek megfelelő szakemberek, akik irányítani tudnák az oktatási intézmények működtetését. De vajon a KLIK csődbe jutása és az állami fenntartás kudarca milyen kormányzati szakértelemre vall?

A Fidesz-KDNP-kormány kritizálja a településeket, amikor az önkormányzati fenntartású iskola-rendszer összességében minden problémája ellenére jobban működött, mint a csődbe jutott KLIK. Csak a települések kisebb részének, jellemzően a legkisebb falvakkal, községeknek okozhat valóban gondot az iskolák fenntartása, azért is, mert folyamatosan elvontak tőlük minden forrást. Tévedés ne essék, az eddigi vegyes rendszer is egy rendkívül szerencsétlen megoldás volt, amikor is szétválasztották az iskolák fenntartását és működtetését. De most egy rossz megoldást váltanak fel egy másik, rosszabb megoldással.

Az LMP évek óta mondja, hogy teljesen új fenntartói modellre van szükség: amelyik önkormányzat kéri és képes a fenntartásra, az a megfelelő állami támogatásokkal együtt kaphassa vissza az iskolát. Amelyik önkormányzat ezt nem kéri vagy nem képes rá, ott maradjon meg valamilyen állami felelősségvállalás. Ez egy okos kompromisszum és hatékony köztes megoldás.

A pluszforrások további felhasználása is kétséges, különösen a „Modern városok” programnak nevezett kampánykörút 50 milliárdja. A szakképzésre és a nem eladósodott településekre adott tízmilliárdok akár még hasznosak is lehetnek. Az otthontermelés, azaz a CSOK 50 milliárdja egy nem hatékony program túlzott finanszírozása, de láttunk már rosszabbat is.

Mire kellene ehelyett költeni? Olyan beruházásokra a lakhatás, energiahatékonyság és megújuló területén, amelyek a jövőt építenék, és a kevesebbet keresőknek is hasznos lenne. Az oktatás és egészségügy forrásainak visszapótlására nagy szükség lenne. És mindig eszünkbe kell hogy jusson, ez egy egyszerű ajándék, amit jól kellene befektetni.

Mai hír, hogy beomlott a magyar növekedés az első negyedévben, miközben a 2016-os költségvetést 2,5 százalékos növekedéssel tervezték. Azt gondoljuk, ez önöknek is figyelmeztető jel kell hogy legyen. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Mivel független képviselő nincs jelen, így független képviselői felszólalásra nem kerül sor.

Most Ritter Imre német nemzetiségi szószóló fog a nemzetiségeket képviselő bizottság által felkért nemzetiségi szószólók kérésére felszólalni. Parancsoljon, képviselő úr!

RITTER IMRE, a Magyarországi nemzetiségek bizottságának előadója: Köszönöm szépen. Sehr geehrter Herr Vorsitzender! Sehr geehrtes Parlament! Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Engedjék meg, hogy a Magyarországi nemzetiségek bizottsága nevében kifejtsem álláspontunkat a 2016. évi központi költségvetésről szóló 2015. évi C. törvény módosításáról szóló 10534. számú törvényjavaslat nemzetiségeket érintő részeivel kapcsolatban.

A benyújtott törvényjavaslat közvetlenül, direkt módon a magyarországi nemzetiségekre vonatkozóan külön kiemelését érdemlő módosítást nem tartalmaz. Ugyanakkor a 2017. évi költségvetési törvényjavaslattal kapcsolatos nemzetiségi igények egyeztetése során egy olyan kompromisszumos megoldás született, melynek eredményeként a Magyarországi nemzetiségek bizottsága a 2016. évi költségvetési törvény módosítására benyújtott törvényjavaslatához 400 millió forint összegű módosító indítványt fog benyújtani az Emberi Erőforrások Minisztériuma fejezet, 20. fejezeti kezelésű előirányzat 60. címhez a nemzetiségi intézmények támogatása, beruházása, felújítása pályázati önrészre.

(18.20)

Ezzel a költségvetésben szereplő 882,4 millió forintos eredeti előirányzat felemelését kérjük 1 milliárd 282,4 millió forintra.

A 2017. évi központi költségvetési törvényjavaslat tegnapi nemzetiségi hozzászólásai során Fuzik János elnök úr már részletesen ismertette és elemezte azokat a megnövekedett feladatokat, amelyek a nemzetiségi intézményeket átvett és ezeket fenntartó és üzemeltető országos és helyi nemzetiségi önkormányzatokra, illetve ezek társulásaira hárulnak. Úgyszintén részletesen kitért arra is, hogy az eredeti előirányzatban szereplő 882,4 millió forintból milyen konkrét nemzetiségi beruházási és felújítási munkák vannak már folyamatban.

Úgyszintén a tegnapi általános vita során Demeter Zoltán képviselő úr is kitért rá, hogy ma már 110 nemzetiségi intézmény döntő többsége köznevelési, de van közte nemzetiségi múzeum, gyűjtemény, nemzetiségi kulturális intézet, nemzetiségi kutatóintézet, nemzetiségi színház és más nemzetiségi intézmény is, melyek közül 74 az országos nemzetiségi önkormányzatok, 35 a helyi nemzetiségi önkormányzatok és 1 a helyi nemzetiségi önkormányzatok társulása fenntartásában működik. Ez a szám a már

eldöntött és engedélyezett intézményátvételek 2016. szeptember 1-ig történő megvalósulásával mintegy másfél tucat nemzetiségi intézménnyel és több mint tíz további helyi nemzetiségi önkormányzat, illetve ezek társulásainak intézményfenntartóként történő belépésével fog növekedni.

Az átvett intézményekkel átvett feladatok súlyát jól érzékelteti, hogy bár a pontos aktuális gyereklétszámok 2016. szeptember 1-jét követően fognak rendelkezésre állni, de ősztől már több mint 10 ezer gyermek oktatási, nevelési feladatainak ellátását jelenti csak a nemzetiségi fenntartású nemzetiségi köznevelési intézményekben, nemzetiségi óvodákban, nemzetiségi általános iskolákban és nemzetiségi középiskolákban. A nemzetiségi feladatok hosszú távú színvonalas ellátása nélkülözhetetlenné teszi a nemzetiségi intézmények folyamatos felújítási, szükség és igény szerinti bővítési, beruházási munkáihoz a fedezet biztosítását, valamint a lehetséges pályázatok esetén az azokhoz szükséges önrésznek a biztosítását. A még csak részleges előzetes igényfelmérések alapján is már több mint 10 milliárdos nagyságrendről kell hogy beszéljünk.

A magyarországi nemzetiségek, az Országos Nemzetiségi Önkormányzatok Szövetsége és a Magyarországi nemzetiségek bizottsága már 2014-ben érzékeltette ezt az egyre erőteljesebb felújítási, beruházási igényt, ezért ezt prioritásként kezelte, és sikerült elérni, hogy a 2015-ös központi költségvetési törvényben egy új címrendben 441,2 millió forint lett biztosítva erre a célra. A 2016-os központi költségvetési törvényben ezt sikerült megemlíteni 882,4 millió forintra. Ezek a munkák, ahogy említettem már, folyamatban vagy az előkészítés utolsó stádiumában vannak.

Azt gondoljuk, hogy a 2016-os központi költségvetési törvény 400 millió módosításával és a 2017-es költségvetési törvényjavaslatban lévő 882,4 millió forinttal 2017-ben egy nagyon jelentős lépést tudunk tenni a nemzetiségi önkormányzatok fenntartásában működő nemzetiségi intézmények állagának, infrastruktúrájának érdemi javítására. Ezért előzetesen is kérem a tisztelt parlamentet a benyújtásra kerülő módosító indítványunk támogatására és majd későbbi elfogadására.

Végül hadd mondjak néhány gondolatot és mondatot - ezt tegnap is megtettem - a költségvetés december helyett júniusban történő elfogadásáról egyrészt a nemzetiségek szempontjából, másrészt meg jómagam mint adószakértő és könyvvizsgáló - bár ezek a tevékenységeim most fel vannak függesztve - szakmailag is. Mindenféle politikai vitától mentesen azt gondolom, hogy a költségvetés fél évvel történő előrehozatala rendkívül pozitív dolog. Ahogy a gazdasági életben, úgy a civil életben is a tervezhetőség, az előre való szervezethez és biztonság adott esetben még a konkrét pénzügyi emelésnél is többet jelent.

Ha kivesszük például a pályázatokat, amelyek a nemzetiségi civil egyesületek általános működési

támogatására, a nemzetiségi kulturális programokra, a diákok anyanyelvi táborozására vannak, az eddigi gyakorlat az volt, hogy a november végén, december első felében elfogadott költségvetés után december közepén vagy karácsonykor kiírták a pályázatokat 30 napra, vagy éppen december 29-én, s akkor volt 30 nap adventtel, karácsonnyal, szilveszterrel, téli szünettel, és amikor elindult az iskola, az első hétben volt lehetőség arra, hogy a pedagógusok a nyári táborozásra pályázzanak. S ha a pedagógus még ha be is ment szabadságáról az intézménybe, de ott senkit nem talált, senkivel nem tudott beszélni. Egyszerűen olyan időszakban volt a pályázati kiírás, ami kezelhetetlen volt.

Utána a pályázatok elbírálása megtörtént április végén, májusban, június elején, amikor a nemzetiségi programok 75-80 százaléka már rég lezajlott. Hadd mondjam el, hogy a német nemzetiségi területen tavasszal van az összes nemzetiségi diákverseny, vers, prózamondó, ének, zene, tánc és minden. Csak az északi régióban, Pest, Heves és Nógrád megyében a vers- és prózamondó versenyen nyolc iskolában szervezzük a regionális elődöntőket és utána a döntőt. Csak az északi régió vers- és prózamondó versenyén több mint ezer gyermek vesz részt, de ott van még mellette a tánc, az ének, a zene, amit szét kellett bontani, mert ennyi részvevővel nem lehet együtt rendezni. Ezeknek a regionális, országos versenyek rettentő nagy szervezési munkát, előkészítést és finanszírozást igényelnek, és ezt nem lehet úgy csinálni, hogy nem tudom, kapok-e rá támogatást és mennyit, a pénzt pedig júliusban vagy augusztusban kapom meg, holott ezek előfinanszírozott pályázatok lennének.

Ezt csak úgy lehetett eddig is megcsinálni, hogy minden lehetséges módon próbáltunk tartalékokat képezni. S hogy egy személyes dolgot mondjak: az Észak-magyarországi Német Önkormányzatok Szövetségének az elnöke vagyok, és az egyesületben jelenleg mintegy 3 millió forint privát pénzem van bent, mert nem tudtuk másképp finanszírozni az eddigi programjainkat. Később majd megjönnek ezek, de most ez a helyzet. Azt viszont nem lehet elvárni egy pedagógustól, hogy ha kapok pénzt, akkor jó, ha meg nem, akkor majd kifizetem a táborozást.

Most meg tudtunk állapodni az EMMI-vel abban, hogy mivel júniusban elfogadásra kerül a költségvetési törvény, legkésőbb október közepéig minden pályázatot kiírnak a nemzetiségek részére, december közepéig minden pályázatot elfogadnak, mindenkit kiértesítenek, januárban meg lehet csinálni a támogató okiratokat, és február elején minden ki lesz fizetve. Ez még annál is fontosabb, hogy 10, 20 vagy 50 százalékkal emeljük a pályázati kereteket. Ezt tegnap este is elmondtam.

Ugyanez a helyzet a beruházásoknál is. Az, hogy tavaly júliusban el lett fogadva a 2016-os költségvetési törvény, azt jelentette, hogy két-három hónap alatt normálisan le tudtuk egyeztetni a 13 országos önkormányzattal, a nemzetiségi bizottságban min-

den vonatkozásban, és miniszter úr ősszel jóváhagyhatta a felosztást.

(18.30)

Elkezdjük a konkrét kivitelezések előkészítését, elkészültek már régen, az idén év elején a támogató okiratok. Mondjuk, a városi gyerektábor komplett felújítására megtörtént a tervezés közbeszerzése, tudtunk Németországból, a Belügyminisztériumból pénzt szerezni még hozzá, tudtunk a Hermann Stiftungtól még pénzt szerezni hozzá, nyárig meglesz a kivitelezés közbeszerzése, és ahogy a nyári táborok lementek, el lehet kezdeni a kivitelezést. Ha a költségvetés decemberben lett volna elfogadva, akkor most tartanánk ott körülbelül, hogy a felosztása talán megtörtént volna ezeknek a pénzeknek.

De még az egyedi döntésű támogatási keretknél is nagyon fontos, hogy ami nem vis maior esetre van tartva, rendelkezésre áll a pénz, meg lehet hozni a döntéseket, és mondjuk, ha egy színház külön keretből kap valami támogatást, azt nem augusztusban vagy szeptemberben kapja meg, hanem már januárban vagy februárban tud vele számolni.

Tehát én azt mondom, hogy a Landesratban, ami 263 nemzetiségi kulturális egyesület országos szervezete, februárban nem a 2016-os, nemcsak a 2017-es, de a 2018-as egész éves komplett feladat- és programtervet elfogadtuk, most tudjuk, hogy 2018. november 12-én hol lesz, mondjuk, a baranyai régió zenekarainak a minősítője. De ezt csak úgy lehet megcsinálni, ha az ember minimum az évet megelőzően, ősszel tudja azt, hogy mivel tud gazdálkodni, mivel tud működni.

Komoly, szervezett, megalapozott, tartós fejlődést és színvonalat nem lehet másképp csinálni, nem lehet egyik hónapról a másikra tervezni, működni. Bocsánat, ha ez egy kicsit személyes volt, de rettentő sokat kínlódtunk, küszködtünk azért, hogy ha egyszer egy pályázat előfinanszírozásos, ráadásul 100 százalékos intenzitású, akkor mindegy, mennyit adnak rá, de ne augusztusban legyen kifizetve a januári, a februári, márciusi programokra. Azt gondolom, az, hogy előre lett hozva fél évvel a költségvetés, számunkra, nemzetiségi önkormányzatok, civil szervezetek számára óriási jelentőségű dolog.

Elnézést kérek ezért a kis kitéréért, de nem véletlenül mondtam a 2017-es központi költségvetési törvény vitájában tegnap, hogy mondjuk, a helyi nemzetiségi önkormányzatoknak általános működési támogatásra nem is kértünk 2017-re egy forintot sem. Azért, mert úgy gondoljuk, hogy a szabályozási kérdések és a meglévő biztosított pénzek optimális, racionális felhasználása az adott közösség által legfontosabbnak tartott célokra, ezeknek ütemezhetősége számunkra most fontosabb, mint hogy megpróbáljunk ezen a kereten valamit emelni.

Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. Danke für Ihre Aufmerksamkeit! (Taps.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, szószóló úr. Megkérdezem képviselőtársaimat, kíván-e még valaki a vitában felszólalni. Igen. Ismételt felszólalásra Józsa István képviselő úr jelentkezett. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. JÓZSA ISTVÁN (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Érdekes vita kezd itt kibontakozni a tervezhetőségről. Messzemenően egyetérttek a német szószóló által kifejtett gondolatmenettel az ő tevékenységük tervezhetőségéről. A tervezhetőség és a megbízhatóság két rendkívül fontos eleme minden működésnek. Még a versmondó versenyeknek is. Úgyhogy, ha az Orbán-kormány nem az lenne a gyakorlata, hogy mindenkit abszolút kiszolgáltató helyzetbe hoz, és aztán, ha ahhoz képest változtat egy kicsit, akkor mindenki rendkívül boldog, akkor, mondjuk, a versmondó versenyre előre lehetne tudni, hogy lesz 80 millió forint. Mert azért ez nem egy olyan tétel, amire egy stratégiai együttműködés keretében nem lehetne öt évre előre szerződést kötni. Szerintem kellemes is.

Tehát nem azt mondom, hogy nem segíti a tervezhetőséget, ha ugyanakkor megbízható is egy ilyen költségvetési működés, pusztán arra utaltam, ahogy Hargitai képviselő úr mondta, szolid kritikával illetem, hogy ami előttünk fekszik, 407 milliárdos módosítás tárgyi bizonyíték arra, hogy ez azért nem annyira tökéletes. Mindenesetre én is azt mondom, hogy különösen a civil szervezetek működési területén, ahol, mondom továbbra is, hogy ennyire pozitív véleményt mond, abban benne van a korábbi évek elrettentő gyakorlata, amivel Orbán Viktor mindenkinek a fejébe verte, hogy ki az isten, ki a király, hová kell igazodni, ha egyáltalán létezni akarnak. Úgy gondolom, ez a civilizált Európában nem követendő gyakorlat. Ha valaki tényleg esélyegyenlőségben gondolkodik, kulturális felvirágzásban gondolkodik, akkor nem ezt az MMA-hoz hasonló bértollnoki rendszert kellene erősíteni.

A vita másik része. Itt szintén Hargitai képviselő úr olyasmiket tulajdonított nekem, amiket szerintem nem igazából mondtam. Úgy gondolom, természetesen az a jó, ha van többletbevétel. De ha visszaemlékszik, pár évvel ezelőtt az önök kormánya volt az, amelyik a tárcák költségvetéséből először 10 százalékot zárolt, aztán utána még egyszer 10 százalékot zárolt.

Tehát azért vannak olyan helyzetek, amikor önök is megtapasztalták, és ne adj' isten, hogy most ez a növekedési bedőlés ilyen helyzetet hozzon, amikor komoly kockázatokat jelent az, hogy fél évvel hamarabb meghirdetnek valamit, amire vannak, akik számítanak.

Én a versmondó versenytől soha nem vennék el. Hadd idézzem Churchillnek egy háború alatti költségvetési vitában tett megjegyzését, amikor a szakértői javaslatot tettek a kulturális támogatások csökkentésére, és ő kifakadt, hogy a kultúránkat ne fi-

nanszírozzuk? Akkor miért háborúzunk? Tehát vannak súlyok.

Az államháztartás módosítása. Azért, mert valaki nem követi el a liliomtiprás esetét, pedig mindene megvan hozzá, nem biztos, hogy olyan szabályokat kell létrehozni, ami megengedővé teszi a liliomtiprást. Tehát, most megvan a lehetőség arra, hogy a kormány rendeletekkel átcsoportosítson költségvetési sorokat. (*Dr. Hargitai János: Butaság.*) Hát, lehet, hogy ön ezt olvasta ki abból a törvénymódosításból, hogy butaság, és most annak bizonyítékát látja a jelenlegi beterjesztett költségvetési módosításban, hogy ez fiktív eset, de vannak olyan jogértelmezések, amelyek azt mondják, hogy ez a rendlettel történő költségvetés-módosítás elvileg fedezetlen kötelezettségvállalást eredményezhet. Előállhat fedezetlen kötelezettségvállalás, ami egy törvényen kívüli állapot, tehát nincs törvényi fedezet bizonyos kötelezettségvállalásra.

A civil életben ezt bűncselekménynek mondják. A kormányzatnál ilyen még nem fordult elő, tehát valahonnan mindig lett fedezet a kötelezettségvállalásokra, de most jogtudósok azt mondják, hogy ez igazából valamikor a hitleri Németországban fordult elő, hogy abszolút felhatalmazást kért magának a kancellár, és attól kezdve tudjuk, mi történt, mellőzte a parlamentáris működést, egy személyben, rendeletekkel kormányozta az országot oda, ahová. Én nem mondom, hogy maguk ezt akarják, tehát nincs még annyira elnáculva ez az ország, még ebben a vetélkedésben sem, hogy ki fél jobban a bevándorlótól. Nem vagyok bevándorláspárti, ne akarja rám sütni, mert azt mondta, hogy ezt mindig el fogják mondani. De bizonyos hangulatok túldimenzionálása valós torzulásokhoz vezethet a társadalmi tudatban. Úgyhogy ettől azért óvnám, és elsősorban a humánumra helyezném a hangsúlyt.

(18.40)

Különös tekintettel arra - továbbra is hiányolom a költségvetés-módosításból azt, amire ön lehetőséget lát, hogy csoportosítsanak át gyorsan erőforrásokat, eszközöket az egészségügyre -, én azt mondom, hogy már a mostani költségvetés-módosításban is hiba, határozott hiba, hogy nincsenek konkrét javaslatok az egészségügy legégetőbb problémáinak kezelésére. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kérdezem képviselőtársaimat, hogy kíván-e még valaki felszólalni a vitában. (*Senki sem jelentkezik.*) Jelentkezőt nem látok, az általános vitát lezárom.

Megkérdezem Banai Péter Benő államtitkár urat, hogy az előterjesztő képviselőjében kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. (*Banai Péter Benő jelzésére.*) Igen, kíván válaszolni. Parancsoljon, államtitkár úr! 30 perces az időkerete. Parancsoljon!

BANAI PÉTER BENŐ nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Ha megengedik, akkor csoportokba szedem a vitában elhangzott érveket, és ezen érvekre, ezen véleményekre reagálok.

Az első kérdéskör azzal foglalkozott, hogy kiszámítható-e az a költségvetés, amelyet elfogadása után, a költségvetés végrehajtása során májusban módosítani kell. Azt gondolom, a kiszámíthatóságra választ kaptunk, ezúton is köszönöm Ritter Imre szószóló úr véleményét, aki egyértelműen elmondta, hogy a költségvetési kiadások tervezhetősége szempontjából erősítette a kiszámíthatóságot az, hogy a 2016. évi költségvetést az Országgyűlés a régebben megszokottakhoz képest korábban elfogadta.

Ha mi magunk magánemberként vagy adott esetben egy vállalkozás fejével gondolkozva nézzük azt meg, hogy mit jelent egy adórendszer korábbi ismerete, akkor mindjárt pozitívumként értékeljük azt, ha jóval előbbre tudjuk tervezni a várható kiadásokat, bevételeket, ha jóval előbbre tudjuk azt, hogy milyen adókat és milyen módon kell a központi költségvetésbe befizetni. A kiszámíthatóságot tehát az elhangzott érvek is, és ahogy többször megfogalmazásra került, nyilvánosan a hazai és nemzetközi szervezetek is éretnyként aposztrofálták.

A másik kérdés az, hogy megbízható-e a költségvetés. Az hangzott el Schmuck Erzsébet képviselő asszony részéről, hogy a jelentős eltérés, még ha pozitív is, kvázi hibának értékelhető. Költségvetési politika tekintetében én az elmúlt 18 évben, amióta a költségvetéssel valamilyen szinten foglalkozom, azt tanultam meg, hogy ha rosszabbak az adatok, rosszabbak a költségvetési számok, az a bizalmat gyengíti, ha jobbak a költségvetési számok, az a bizalmat erősíti. Ez Magyarország szempontjából vagy Magyarország tekintetében különösen így volt, tehát azt gondolom, jelentősége volt annak, hogy a költségvetési politika hitelességét visszaállítsuk azzal, hogy a tervezett hiányszámokat, a tervezett adósságsökentést a kormányt teljesíteni tudja.

Abban igaza van Józsa képviselő úrnak, hogy ez úgymond aktív költségvetési politikát igényelt a kormánytól, de ez a politika a jóváhagyott költségvetés keretei között azt eredményezte, azt gondolom, hogy a hitelességet sikerült visszaállítani, és a hitelesség visszaállításában szerepe volt annak, hogy az elmúlt években a tervezetthez képest jobban alakultak a költségvetési folyamatok. Ugyanezt látjuk 2016-ban: a tervezetthez képest jobban alakulnak a költségvetési folyamatok, számos területen érdemi többletbevétel van.

Nézzük akkor meg azt, hogy miből jön ez a többletbevétel, és milyen tételeken jelentkeznek. Az egyik jelentős többletbevételi kör mégiscsak a gazdaság teljesítményéhez és a nagyobb foglalkoztatáshoz kapcsolódik. Ezen többleteket látjuk például a személyi jövedelemadó vagy a munkavállaláshoz kapcsolódó járulékok előirányzatain, ezen többletek jelennek meg.

A második csoportja a gazdaság fehéritését célzó intézkedésekhez kapcsolódik, ezek az intézkedések is, mondhatom azt, legalább olyan sikeresek, mint amit ezen intézkedésektől vártunk, tehát itt is többlettekkel számolhatunk.

A harmadik kategória, amire Schmuck Erzsébet képviselő asszony utalt, a növekedési adóhitel. Igen, a társaságiadó-bevétel jelentős többlete a növekedési adóhitelhez is kapcsolódik, ezt a 2017. évi költségvetési törvényjavaslat megvitatása során is elmondtuk, és a kormányzat által benyújtott dokumentumok ezt tartalmazzák. Az, hogy ez milyen cégekhez kapcsolódik, már egy kérdéses dolog, én vitatkoznék a képviselő asszonnyal. A növekedési adóhitellel nagyságrendileg 70 cég élt, számos kis- és középvállalkozás is.

Ami pedig a jogrendszert és magát a növekedési adóhitelt illeti, nem osztom a képviselő asszony véleményét a tekintetben, hogy ne lenne az országnak érdeke az, hogy az európai uniós jogszabályi keretek között olyan társasági adózást alakítson ki, ami nagyobb adóbevételeket eredményez. Arról beszélünk, hogy az országok versenyeznek az adórendszerüket illetően a tekintetben, hogy hol jelennek meg a bevételek. Én jobban örülök annak magyar állampolgárként, tisztviselőként, ha Magyarországon jelentkeznek többlet-adóbevételek, amelyekből a beruházásokat vagy az egészségügyet tudjuk finanszírozni, mint ha ezek az adóbevételek nem a magyar költségvetésbe érkeznek. Tehát a társaságiadó-rendszer, azok a szabályok, amelyeket a kormány javaslatára az Országgyűlés elfogadott, összességében a társasági adó növekedését eredményezték.

A képviselő asszony említette a földbevételeket. Valóban, a benyújtott javaslat ezekről a tételekről nem szól. Ha a tervezett vagyónértékesítési bevételeket meghaladó bevétel keletkezik, márpedig várhatóan ez fog történni, hiszen ismertek a földértékesítések eddigi tapasztalatai, akkor ez a többlet szintén javítja a költségvetés egyenlegét, és természetesen a vonatkozó szabályok betartásával ez csak a földalapról szóló törvény szerinti célokra használható fel; a zárszámadásban a végső adatokat látni fogjuk.

Ezek után érkezünk el oda, hogy a benyújtott törvényjavaslat a felhalmozott, látható többletbevételeket milyen célokra próbálja meg felhasználni. Z. Kárpát Dániel képviselő úr felvetése és Schmuck Erzsébet képviselő asszony felvetése, úgy érzékelttem, arra irányult, hogy vajon van-e gazdaságpolitikai íve annak, hogy mire használja a többletbevételeket az állam.

Ha megnézzük ezt a benyújtott javaslatot, azt látjuk, hogy a többletbevétel nem működésre használja el az állam. Van működési jellegű többletkiadás is, erre kitérek, de jellemzően ezeket a többletbevételeket beruházásokra költi az állam, állami és magánberuházásokra: az útfelújítások közel 70 milliárdos összege, a családi otthonteremtési beruházások 50 milliárdos összege vagy a „Modern városok” program 50 milliárdos beruházási összege így együtt már 170 milliárd forint.

Itt az otthoneremtés kapcsán azt azért megemlíteném, hogy az otthoneremtési támogatás új és használt lakások vásárlása esetén is felhasználható, tehát nem kizárólag új lakások építésére. Ugyanakkor kétségtelen tény, hogy az intézkedési rendszer abba az irányba hat, hogy a háromgyermekesek kapják meg a legtöbb támogatást, hiszen alapvető cél a minél több gyermek megszületése, és az új lakások építésénél nagyobb támogatást ad, mert ez a gazdaság növekedését és a foglalkoztatást segíti. Tehát ez a kettős cél vezérelte a kormányt, amikor az otthoneremtési kedvezmény rendszerére javaslatot tett.

Örülök, hogy az Irinyi-tervben egyetértés van. Hangsúlyozom, hogy természetesen nemcsak a most megvitatott 2 milliárdos összeget kívánja a kormány az Irinyi-terv céljaira használni, hanem uniós forrásokat is. Ez a hazai forrás pont azt célozza, hogy olyan iparágakat is lehessen hazai forrásból finanszírozni, mint például a védelemipar, amire európai uniós támogatás a közösségi szabályok értelmében nem vehető igénybe.

Tehát a többletbevételeket jelentős részben beruházásokra fordítja a kormány. Ahol működési jellegű kiadások vannak, ott is van egy gazdaságpolitikai szempont: az említett tejtermelők támogatásánál 11 milliárd forintos összegről beszélünk, és a KLIK-nél valóban működési jellegű többletkiadások is szerepelnek az összegben.

Hargitai János képviselő úr utalt arra, hogyan alakult ki a KLIK költségvetése, milyen számok álltak rendelkezésre. Látni kell, hogy egy nagyon nagy szervezetrendszer jött létre. Azt gondolom, helyes volt az a döntés, hogy az oktatási színvonal egységesítése érdekében, az esélyegyenlőség megteremtése érdekében, annak érdekében, hogy egy kistéleplésen tanuló diák vagy egy nagyvárosi diák azonos feltételek mellett tanulhasson, azonos minőségi követelményeket lehessen kialakítani, és azonos legyen az esélye a későbbi életben, egy állami intézményrendszer jött létre.

(18.50)

De kétségtelen tény, hogy ez az állami intézményrendszer nem tudott tökéletesen működni egyik percről a másikra, ezt látjuk, és éppen ezért is intézkedik a kormányzat az intézményrendszer átalakítása vagy ha szükséges - és látjuk, valóban szükséges -, többletforrások biztosítása tárgyában.

Azzal a megállapítással vitatkoznék, hogy az állam pénzt vont volna ki - nem vont ki forrást az oktatási rendszerből -, és azzal is vitatkoznék, hogy ez csak a működési hiányok visszapótlását jelenti. Hadd mondjak egy számot: április 30-án a KLIK tartozásállománya 4,6 milliárd forint volt. Egy forint is sok, én azt elismerem, de a tartozások egy része természetes, ami alatt azt értem, hogy a bejövő számlák kifizetésének van egy határideje, tehát nem másnap fizetik ki a számlákat, de a határidőn túli kifizetés

nem helyes, ebben nem lehet vita közöttünk, de mégis itt a 90 milliárdos pluszforrásjuttatást érdemes összevetni a tartozásállomány néhány milliárdos összegével.

Egészségügy. Először is megköszönöm Szabolcs Attila képviselő úrnak, hogy felidézte a benyújtott törvényjavaslatból azon szakaszt, amely értelmében kormányhatáskörben lehetőség van az egészségügyi kiadások növelésére. Ha a jelenleg is folyó bértárgyalások eredménye az, hogy a szakápolók, orvosok bérére többletforrást tud biztosítani a kormányzat, akkor ezt az Országgyűlés által meghatározott szabályok szerint, a költségvetési keretek között lehet megtenni.

Itt a rendeleti kormányzás kapcsán engedjék meg, hogy elmondjam, hogy a kormányzat csak az Országgyűlés által jóváhagyott keretek között hajthat végre átcsoportosításokat, csak az Országgyűlés által jóváhagyott jogszabályi rendelkezések alapján. Átcsoportosításra korábban is volt lehetőség, tehát e tekintetben az említett államháztartástervezési módosítás rendszerszerűen nem jelent nagy ívű, nagyon jelentős változtatást. Ez a módosítás arra tesz lehetőséget, hogy a kormány új kiadás teljesítéséről, új szerződés megkötéséről úgy döntsön, hogy a fedezet a döntést követően kerül átcsoportosításra. De hangsúlyozom, a jóváhagyott költségvetési keretek között lehet a fedezetet átcsoportosítani.

Végül a többletkiadások felhasználásánál, beruházások, működés jellegű kiadások tekintetében, és ha az egészségügyet említettem, nem tudom, mondtam-e, hogy 2 milliárd forintos pluszberuházási tétel a mentőszolgálatnál is szerepel. Végül meg kell említenem, hogy a biztonság ügyében, úgy látom, hogy konszenzus alakult ki, az MSZP részéről képviselő úr is üdvözölte azt, hogy plusz 10 milliárdos tétel szerepel a benyújtott javaslatban.

Összességében azt gondolom, hogy a 2016. évi költségvetési törvény módosítása olyan kérdésekre, olyan problémákra ad választ, mely kérdések megoldásával, mely problémák megoldásával az Országgyűlés frakcióinak széles rétege egyetért. Mindemellett, ha az Országgyűlés elfogadja a módosítást, nem sérül a 2 százalékos államháztartási hiánycél, nem sérül az államadósság csökkentése. Így látja ezt a Költségvetési Tanács is, úgyhogy ennek szellemében javaslom azt, hogy a még esetlegesen fölmerülő módosítások megvitatása után az Országgyűlés fogadja el a benyújtott indítványt. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön, azaz tegnap 16 óráig volt lehetőség.

Napirendi pontjaink tárgyalásának végére értünk. Napirend utáni felszólalásra most nem kerül sor.

Megköszönöm képviselőtársaimnak, külön államtitkár úrnak, az Országgyűlés Hivatala minden dolgozójának, a jegyzőkönyvvezetőknek egész hetes munkáját.

Az Országgyűlés jövő héten hétfőn, 11 órakor...
(Jelzésre:) Bocsanat, jövő héten kedden - mert mégis pünkösdhétfőn ne jöjjünk be - 11 órakor folytatja munkáját.

Áldott, boldog, mindenkinek megvilágosodást hozó pünkösti ünnepeket és jó éjszakát kívánok.
18 óra 55 perc van, az **ülésnapot bezárom**.

(Az ülésnap 18 óra 55 perckor ért véget.)

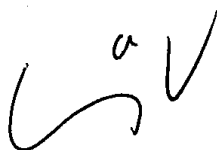
Gelencsér Attila s. k.
jegyző

Hiszékeny Dezső s. k.
jegyző

Mirkóczki Ádám s. k.
jegyző

Dr. Szűcs Lajos s.k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv

Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés főigazgatója
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,

Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda

Budapest, V. Kossuth tér 1-3.

Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4

Telefon: 441-4222

Telefax: 441-4599

Nyomda: EUROTRONIK Zrt.

MINDEN JOG FENNTARTVA!

ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)

ISSN: 2064-8367 (Online)